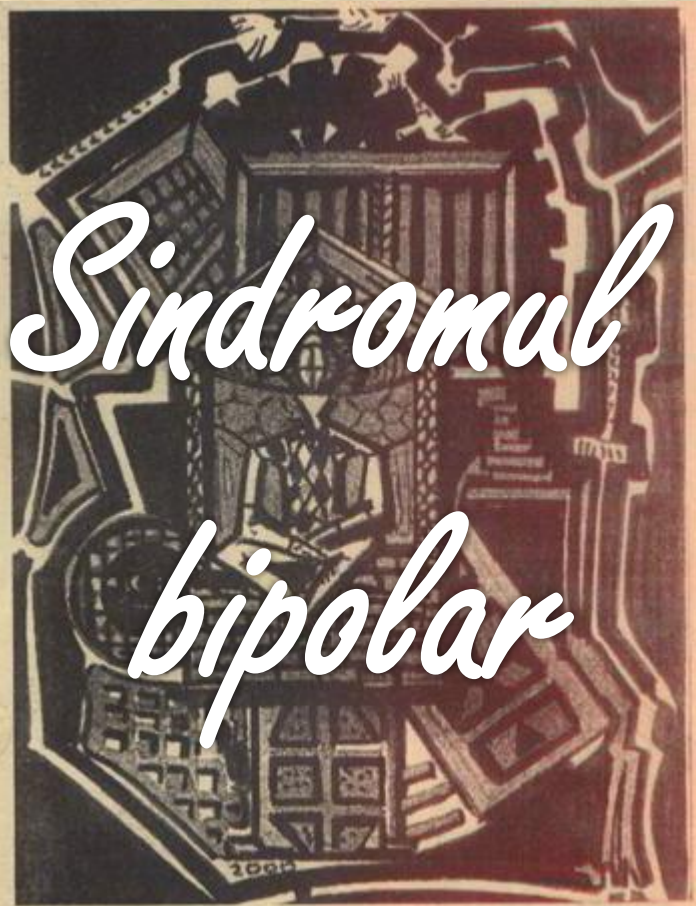

eugen evu

Eugen Evu – Sindromul bipolar

Editura *Destine Literare*

Eugen Evu

Sindromul bipolar
Jurnale modulare

Consilier editorial: Alexandru Cetățeanu

Tehnoredactare computerizată, design: Emil Pădurețu

Foto coperta 1: *Poet captiv în sistem*, carioca de Eugen Evu, 2008

Editura *Destine Literare*

Montreal, Canada

ISBN 978-0-9920329-6-8

Eugen Evu

Sindromul bipolar

Jurnale modulare

Editura *Destine Literare*
Montreal, 2014

Motto:

„Tulburător de frumos, cântăreț cu o voce de aur, dar și un patriot pentru care *“Trăiască nația!”* era singurul salut. Așa l-au redescoperit cercetătorii pe Mihai Eminescu – omul. Puțini sunt cei care știu, însă, că geniul creativ al *Luceafărului* era strâns legat de o tulburare afectivă cumplită: sindromul bipolar”

Cotidianul *Adevărul*, noiembrie 2014

“ Pour pouvoir mourir tranquillement / rends-moi à moi-même” (Eminescu) ... “Je n’écris pas afin que je n’entende pas comment on meurt; celui-là, le fait de mourir, comme une mélodie”. (n) Mais Elle aussi, la mort, semble être... pléonastique, dramatique, traumatique dans ses dimensions incognoscibles, resurgies et ... spiralement/circulaires ...

(din revista academică italiană „*Cultura e prospettive*”, no. 3, 2013, acad Angelo Manitta și Enza Conti).

Pretiozzo

Omul-om să rămână om, nu mașină, rob-robot, manipulabil, la cheremul dirijismului, iar Viața să-i fie școala - academia interioară și în exotarium...A-ți proteja, cizela, șlefui, recalibra mereu, arderile vii, pe care le reamplifică și le reumple de Claruri, Viitorul. Pasiunea cu care artistul este investit, este cel mai minunat și cosmic har care se cere trăit, cultivat, comunicat empatic convivilor, din acum-ul continuu, în ceea ce va fi, vom fi...

Iată, consider, cheia devenirii noastre, în chiar Misterul care suntem.

Eugen Evu

Enunțuri de la Castelul Corvinilor, Hunedoara

Toate religiile, artele și sporturile sunt „comuniste” civilizatoare, prin aceea că tind să "masifice", iar factorul de risc este divizionismul și totalitarismul. Igitur, luciferice (**Lux Ferris**, purtătorul de lumină). (**Eugen Evu**, 10 sept. 2014). Fiecăruia îi e dată o singură vână a interminabilului, o singură formă de înfinitate: nu jindui înfinitatea altora, nu le fura delirul lor sacru. Trăiește, adâncește-te și rătăcește într-al tău! **Constantin Noica, Carte de înțelepciune, ed. Humanitas, 1993**

Arta seducției, arta sugestionării...

Arta nu trebuie a fi a țintei de a lua în stăpânire, ci aceea de a cucerii sufletește, a hrăni luminos, a dărui, a reînsufleți, a comunica elevat, revelatoriu ceea ce aparține divinului în om. Ipocrizia o perversitează, o mutilează și o otrăvește. Arta vine din Har și are menirea de Dar.

Loc de dat din cap

SCRIEREA DIN ASCUNS - micro pamflet cu blândețe

Oceanul întors al Memoriei pare a fi paradigma - stigma - determinanta scriitorimii românești. Atât în finele secolului XX cât și noului mileniu, „zodiacul” inteligenței ne este nu „orbitor”, cum delira Mircea Scîțărescu, via Băgău și Horia Roman Patapievici, dar pe colaterale și Balex Șperțărescu, Gliiceanu și parțial elitele - belitele ce vin, răbufnesc și se disimulează, vai, cameleonic, după război, stalinism - paukerism și ceaușism, într-o paradă halucinantă, amestecând deseori patologicul Socolian al unui delir, de la Cioran, Mugur, Preda, Caraion sub STIGMA caucaziano - tiraspoleeană, cu iradiație din fostele Ținuturi bucovinene, basarabene, austro- ungare, bulgarohtonice, ș.c.l. - fie acestea în grija obsesională a „maeștrilor”, cu tot haremul de margarete, parafrazându-l pe Bulgakov... pantea numi fenomenul „infernuri, ungare, bulgarohtonice, ș.c.l. – fie acestea în grija obsesională a „Maeștrilor”, cu tot haremul de Margarete, parafrazându-l pe Bulgakov...“. Maestrul e însuși Satan!

Aurel Pantea numi fenomenul „infernul memoriei”, Dan Constantinescu - Nicora, via sibienii lui Negoïțescu, Regman, Doinaș și frații nepereche - Cioran, Aichelburg și Negoïțescu, care-cum, sub egida NIMICNICIEI. Memorialele trans-

regionale fac răscrucile, gropile, mausoleele și gropile comune ale „metafizicii”, mai toate, de la Alexa Mateevici și Mihail Eminovici (escu), - and Răspopitu, în paradigma prometeic-luciferică a Omului cu vultur propriu. Intrusul cel panslavic, de la Rasputin la...Putin, este Ahașveruș, Pribeagul cel fără chip, stihial și obsedant. Toți sunt apocaliptici, deloc „cum figuris”, cum îi definise A.S. - Tîrnacop/ Doamna Casaluxferris/ Anghelov... Panslavismul face din opere gheizere, bulbuci, vulcani mocirloși, emanații și „iazme” (isme) – fenomene ce aparțin de fapt psihanalizatorilor, blestemați parcă a îngurgita, regurgita și iar recidiva, la nesfârșit. Obsesia acestui bezmetic - stihial athanor- egregor - concasor-ciclotron, este aceea de a scrie cf. Sfinților închisorilor, reclonată mereu, repetitiv, tipic - atipic, în Monstrul Istoriei. Omul care scrie, scrie din ASCUNS, apoi subtextualist, „conspirativ”, subversiv, după cum l-au taxat criticii - cadriști – infomaniaci, prin veac. Legea, condiția scrisului la „omul încă românesc” o face și desface așadar, aici, și exportată de emigrații succesive, a DIVERSIONISMULUI. Cum am scris, ceea ce îmbârligă Dracul(s), nici El nu mai desface! Un lung șir de Țipenii pe calea unui Tabor azvârlit de istorie, peste bordul machiavelic al sub-culturilor ce au bântuit arealul, de la bocete, doine de jale, folclor artifexSIONIST, ca și cum toate ar fi ale stră-străbunilor uciși sau jertfiți diabolic, prin veac - de - veac, pentru a legitima barbarii, năvălnicii, trăiri strămutarnice, colonizări vremelnice, clonări, hibridizări și interminabile Făcături ale unor entități extra - umane. ...Agonia Galaxiei Guttenberg este conspirația „Fiului” electronic, Internet-ul Cyborgului, Golem al acestui New Age, dirijat genial - întunecat - „orbitor”, de Ascunții hackeri- spioni ai destinului INDUS pragmatic, massonic, necum autohton, (!) de Emanații psihologiei mulțimilor, paradigma gonflabilă a Dogmatrinei rezultate malefic din Omphalos-ul îmburicaților- orfanici (sic, n) – a INTELIGENȚEI care trădează și prădează Noima

Devenirii,...discreționar - tiranic - satrapic....Aceasta e Starea Împărăției, în anno Domini 2014, și toate se precipită conform Rezonanței Schuman, nimic nu „este” întâmplător. DE CE vă mirați, contemporani? Ce anume știți, trăiți, comunicați, noilor generații? Cine și DE CE cosmetizează memoria, văruind mormintele în acest faraonism care mortifică, mumificază și distruge GENOMUL - ARHETIPAL mai sinistru ca un ABATOR ...antimetafizic?

Egloga verigii lipsă

Se dedică confracților din Canada

O, belă rebelă! fierbinte, frazelă,
Și, sus, la cheruvi, cozonac cu fistic,
Din Lilith și Eva din Zeul - tutelă,
Cel Maestru-al cunoașterii cărnii pe dric.
Veriga cea lipsă-n solzosul iatac
Pe-atlazuri de purpura-n spasmul orgasmic
Nu tu ești de vină, ci Marele Drac
Descins din tenebra de ochi exoftalmic.
Tu, geamăna lumii prin lumi, născătoare
Prin spurcul violului zeo - chefal
De Orbi injectată prin laboratoare
Demiurgii râvnind interregnul crotal.
Ei, îngeri cu laser și monte prin ferme
La zoon din Hibrys de neguri dement
Panspermicii zei canibali angiosperme
Să-și lepede clonele - Experiment
Te plâng și te laud prin stigme barbare
Uman - adorato, sublimă Fecioară
Știind că sfârșitu-i aproape și moare
Ratat creatorul în operă, Fiară!

Hackeri în Shambala

Cuvinte – cheie și șperacle: de neamul nemerniciei* BOCcete și bocceterași* Amante diamante - preotese prostituabile*spiraloizi și spi- racketi* conspirația transfigurării și exotismul - tragic* Cu cărțile sub pat, cu cărțile în pod* matta-charisme abd kurteziști* hurmuzaki și lichter, crai și tuzlucani* Codul de la Cioc Șelimbăr* Caracude and baracude* grohotișul lui Croh* orgasme erectorale* textualiști și sextualiști* Loby în LABIIrinth* Harfe și harpii* scarabei de Sornicești* Die Buckenwurm...

Numenologie

Laudă dezamăgirilor Căci ele ne lecuie De amăgiri* Amintiri, sau literal, AMINtiri, ne - mințiri* Stoici, recte stoicism, stoica- stoiciu- stoican- stolojan-stoleriu- stoicovici-stoljenișîn* „Eu sunt aici ca să văd” (un poet orb)* Răzbunare - răzîmbunare...* Balade, BAAL- ADN...* Balomir- Baltag- Baalbek- Balaton- Balata (pe Mureș)- Baltica - Balamuc - Balcani - Balnear - Balet - balcon - Baleia - Balș - Ba(o)lșevic- Balastiere-balene- balot...

Poesu despre reîncarnare

Despre natura reîncarnării

Desigur, cum s-a mai spus, Dumnezeu este Unul, incognoscibil și etern, totul fiind reglat și organizat fractalic.. Această organizare în vastitatea ei pare unora înspăimântătoare, înfricoșătoare și ei cad în semi-orbirea unei ipostaze care, consider, nu e în armonie cu măreția, cu splendoarea divinului, din care, ca operă vie, facem parte. Îi

spun „*parte din*”. Această organizare este Cosmos versus Haos, iar ființa nu este haotică, ci este miracolul de „*a fi*”, este *înminunare*, cum avem un bătrân cuvânt românesc. Cunoaștem prin întrezărire (alt cuvânt asemenea)... Îi spun „*magnetoglindire*”. Iată un enunț ce amintește starea religioasă a omului, una de bună seamă programată și ea în genom: „Marele Organizator trebuie să existe, prin aceea că nici în prezentul foarte avansat, cu toate cuceririle științei și tehnicii, nimeni nu poate concepe și crea (în laborator) un fir de iarbă care să trăiască. Viața este un subansamblu al lui Dumnezeu. (Neolatiniile traduc strict literal „Domnul Zeilor, ceea ce e tulburător, însă nu insist acum). Condiția acestei planete vii, acestui vast ecosistem cu subansamblurile sale, este *una, o lege*, nu omniprezentă, ci deo prezentă. Miliarde de celule jos, în corp, se reînnoiesc. Tot astfel miliardele de sisteme, de galaxii, de universuri. Cine a delimitat în finitudinea duratei lui, nu are cum concepe-înțelege-cunoaște infinitudinea, o poate doar deduce, iar aceasta este dumnezeiesc. Este darul și Harul omului. Efectul posibil rău este celălalt: dorind să stabilim propria noastră organizare sfidând-o pe cea a Divinității, urmarea este vinovăția, răspunderea pentru otrăvire, distrugerea, foametea, sărăcia, bolile...

Dogmatrine

Cercetătorii serioși știu că învățătura lui Iisus Hristos cuprinde gânduri și convingeri despre reîncarnare. Între alte concilii care au stabilit (arbitrar) alte „legi”, „porunci” și dogme, este cel din anul 533 d.H. de la Constantinopol. Învățătura lui Iisus a fost *ștearsă* printr-un decret papal. (Max Wildiers). Așa cum în religii, și în istorie, conspirația a fost, este și va fi, cheia unor evoluții ale gândirii, îi spun dogmatrina. Inițial, Biserica Catolică descria ființa umană ca

fiind alcătuită din trei părți: corpul, sufletul și spiritul. Apoi s-a trecut la dualitate. Niciun teolog nu are răbdarea să explice, fiind probabil năucit de confuzia proprie. În secolul II după Hristos, au apărut teorii dualitate corp-suflet, iar înțelesul de Spirit (Duh) a fost ignorat voit. De aici apare confuzia privind reîncarnarea, absența termenului de spirit determinând-o. În Conciliul din 533 d.H. ideea de reîncarnare a fost înlăturată cu trei voturi contra două pentru. Au continuat a fi considerați discutabili teologi ca Origenes, Sfântul Augustin, sau mistic ca Francesco de Assisi, Jan Ruysbroek ș.a. Termenul (conceptul) de Spirit reintră în dezbateri în sec. al XVII-lea, însă ca parte componentă a sufletului. Reținem: învățătura (codul) lui Iisus despre reîncarnare era teama preoțimii față de eventualitatea creării unei anumite stări în mulțimi, care erau dintotdeauna condiționată de viața materială și care, la aflarea unei existențe de după moarte nu ar mai fi supușii puterii mereu aliate în scopul supunerii, ordinii sociale etc. Nimic nou sub Lună, nici sub soarele Ra al lui Akenaton primul reformator religios - adorator al lui Ra, la Tel Amarna. Învățătura originară a lui Hristos, a fost reajustată, deviată și tocmai de cei ce aveau a-l urma. „*Ceva nu e în ordine cu noțiunea de suflet*” scria un teosof olandez. *Tot ce are un început are și un sfârșit, iar dacă nu există ceva care nu a avut nici un început, nici sfârșit nu va avea*”. Biserica a abdicat sistematic, în istorie, de la rostul ei, în folosul conlucrării cu puterea efemeră a statelor, pentru a controla și menține ordinea. În strictă actualitate acut escatologistă, apocaliptică, față de toate amenințările din cosmos sau din teluric, se știe că psihologia mulțimii, comportamentele ei psihotice, sunt cel mai dintâi pericol pentru toți. Iată dilema. „*A fost epoca de piatră, este epoca Adevărului, spune cineva. Nimeni nu scapă de acest proces. Om, familie, țară, pom, insectă. Nimeni*”. Știința explorează prioritar starea materiei,

suprafața, palpabilul. Ea înfirmă accelerat certitudini de ieri. Noi privim atât în microcosmos, cât și în macrocosmos. Marile dileme, dezbaterile pro-contriste au fost acute în secolele 18, 19 și 20 și iată că ele continuă precipitat în noul nostru numărăt mileniu trei. Se experimentează, după modelele anticelor panteoane ale zeilor, metoda cercetării materiei (inteligente), aflată sub impactul enunțului lui Hermes Trismegistos: aflând ce este aici, deducem ce este acolo, sus. Pentru unii, știința este religie. Unii cercetători revin în cercetarea științifică, pe câtă accesibilitate oferă ea, partea (starea) nematerială a lumii. Se caută obținerea antimateriei, se vorbește de „materia neagră”. Dacă calculăm viteza luminii, de ce nu și pe cea a întunericului? În noi, cei ce îndrăznim a cugeta poetic, există, pulsează ceea ce a fost demonizat a fi „cunoașterea luciferică”, există metafizica și, cum altfel, antimetafizicienii. Țăranul român zice simplu, oftând: „Știe Dumnezeu!” Însă fiți sigur că încolțește mereu în fiecare om, dincolo de stadiul cunoașterii sale, întrebarea, deloc luciferică, îi rămâne a crede sau a se considera, ca operă vie, un simplu animal orfan, fără tată, fără mamă. Grea suferință! O fi a sufletului? O fi a Spiritului? Suferința de acest fel nu poate fi a Spiritului, tresar scriind asta.

Dr. Abraham, din secolul XX descoperea că o proiecție a unui mijloc de tratament homeopatic, efectuată printr-un câmp magnetic, indica pe o placă fotografică locul de formare al plantei, chiar dacă în laborator nu există nici o plantă. El fotografiase existența plantei. Comment al lui Dethfsen: „Harodl Saxon Buer, profesor la Universitatea din Yale, a cercetat câmpurile electrice (remember relația Bohr și Trismegistos) care învăluie ființele vii. Așa a descoperit el în jurul unui grăunte de grâu, un câmp având forma plantei mature, iar în jurul unui pui de broască țestoasă a observat deasemenea un câmp magnetic de forma unei broaște mature. Un model, un arhe-tipar, preexistent? Se cunosc din

mitologie și alte surse: în trecutul îndepărtat, omul avea mai multe simțuri. Putea vedea și simți aceste lucruri? Apoi a fost dezvoltarea limbajului, comunicarea de acest tip posibil în dauna acelor simțuri - să le numim telepatice. A plătit scump cucerirea. Însăși divinitatea are legea pe care o numesc sacrificială. De ce nu ar fi valabilă și în om, opera sa vie, care, asemeni lui (după chip și-aseănare), această modalitate legică de a deveni. „Esher, ashe esher, a rostit Jahwe pe munte, auto-definindu-i-se lui Moise”(n.a.) Simțurile pierdute, atrofiate, estompeate, în extincție adaptativă au fost în timp și vor fi, recuperabile prin creația omului: telepatia este telefonica, televizorul transmite gândurile sub forma imaginilor, a reprezentărilor. Internetul este interconectare, motoarele de căutare ultra-performante; ele deja modifică întregul nostru sistem milenar de a fi, funcțiile cerebrale, deci și duhul, cugetul,devenirea. Luex-Ferris se traduce literal: „purtătorul de lumină”, Ce fel de lumină decât cea a (re)cunoașterii? Descoperirile și tehnica rezultată aparțin unui om următor, modificat, ameliorat, conform condiției existențiale planetare...Adaos lapidar: S-au efectuat milioane de experimente, de la vechile Popol Vuh, Cartea tibetană a Morților, ori cea Egipteană, la cele de tip telepativ, mesmeric, regresii telepatice etc. Se caută viața de după moarte reluând problema reîncarnării. Avem aproape cotidian cazuri de copii nou-născuți care își amintesc cine au fost în altă existență, cunosc limba acelei existențe, sau au coeficientul IQ de inteligență egal cu al unui Einstein ? Sunt cercetați în proiecte pe bani grei (cazul recent al copilului Oscar, vezi internet pe Google). În epopeea sumeriană Enuma Eliș (Când zeii au coborât - ELI-s - din ceruri), sau în Ghilgameș, regăsim astfel de probleme. Noe, când se naște, sub suspiciunea că ar fi „un fiu al îngerilor” făcut cu femeia, avea aspect alb, a vorbit încă din prima zi;...recitim Cartea lui Enoh, Evangheliile de la Qumran etc. Savanții

pluridisciplinari cercetează în Sumer și descifrează mii de tăblițe cu tot felul de relatări - grafice sau literale - despre crearea omului de către entitățile Anunaki. O uriașă resurrecție a acestor probleme este în explozie în întreaga lume. Un infim procent din omenire este, perceptiv, undeva în apropiatul viitor vizionar, lucid: cine suntem, de unde venim, de ce suntem, încotro mergem, cum și ce devenim? Un experiment din miile de acest fel, telepatic: Helen Ambach a efectuat teste pe un eșantion de o sută de persoane care afirmau univoc, după revenirea din starea telepatică indusă, că au trăit 5500 de regresii în timp. (De citit și cartea transilvăneanului emigrat în Italia, Dieter Schlesak, „Există viața dincolo de moarte”). Există o bibliotecă uriașă despre aceste subiecte experimentale. Patrimoniul uriaș salvat în toate civilizațiile milenare, se cere recercetat, reînțeles, decodificat. Închei amintind că Apocalipsa (grecește) are alternativa uzuală de Revelație și înseamnă dezvăluire, descoperire a omului despre Sinele umanului, fără captivitatea mentală în dualitate.

Nu departe de Kogaion, Retezat, Hațeg

Se dedică lui Muguraș Maria Petrescu

Râul Galbena, cu estuarul lui fascinant, într-o dezordine cumva gândită, a Naturii și curgerii – repezișuri ca ale râurilor Bărbat, Strei (Sargeția), cu praguri, cascade, capcane mortale... *Imaginația ne este magică, atenție la vocabula integrată! Nu departe, strania Cetate de Colț și Mănăstirea Suseni, obiective ale marelui Jules Verne, Cetatea de Colț fiind considerată a-l fi inspirat la capodopera Castelul din Carpați... Și straniile păduri ale arealului, la Subcetate, ori cele nu departe, de la Pădurea Silvașului, cu zimbrii ei, cu Hațegul cel

mai straniu, amfiteatrul gigantic, urieșesc, al Munților Retezat...Și stâncăria ghețarului imemorabil, din zona Sălașului de Sus și a celui de jos, cu satul Peștera...

Întrolaltă, în aceeași „ordine oarecum gândită”, satul Ostrov, mai nou înconjurat de “ vile” țigănești, și încă: salba de monumente istorice de la Densuș, Peșteana, Peștenița, Porțile de Fier ale Transilvaniei... Acel Timp continuum - acum, pare absurd, devreme ce AICI astfel de locuri sunt ale unei eternități procesive.... *Pe murii unor vechi biserici, sub tencuieli conjunctural- istorice, am văzut ceea ce numeam, în prima mea carte, Călărețul nedeslușit la chip... **Călărețul Trac**, ucigând balaurul, pe care îndoielnicii cercetători acribici și muzeo-maniaci, l-au rebotezat (sic, n) Sfântul Gheorghe. Nominal, este un bulgărisim, corect ar fi George, nu? * Da, un timp continuum –acum, însă de fapt prin memoria – ancestrală - suntem în toate timpurile! Semne și scrieri, epos și ethos, straturi și substraturi....și în dolomitele telurice, iscăliturile estompate, pe care, iertată îmi fie metafora!, le numii „Diamante ucise”. Iar ca sentiment, un cristal! (Odisseas Elitis...). * Poeme - Noeme, Poiesis- Noiesis... Urme inverse, ale Marelui Absent...interstelar. Iar noi, semințele timpului. Rebeliunile Eonului...” Este ceva în Om care nu îi aparține”, cum s-a spus despre Muzică...Acel ceva, ubicuu și în Cuvinte. Imuabil. Nu! Omul nu este mensura tuturor lucrurilor, cel mult ale sale, reductibile... Nu tu scrii, ci gândul te scrie! Epopi, odisei, basme și fantasme, magie a I-Mag-inației! Un program ce se autocontrolează, redevine, neîntrerupt de nicio - moarte! Lumea nu suntem *doar noi*... Lumea - de lumi, fractalică...O locuim, însă dilema dănuie: Cum o locuim ? Ca trăitori, sau ca locuitori - ocupanți, aduși, veniți, colonizați, implantați, hibridizați etc? Chiar și această decadentă retorică nu este deplin a umanului! Care „liber arbitru”!? Unicitatea fiecăruia este un paradox ce pare a nu se auto - rezolva, istoric, niciodată! Un absurd tragic - exotic, inocent și infantil!

Poetul...boxând cu umbra, cu garda inversă, deschisă, dar și pictorul abstractionist, din soiul ciudat al Excomunicaților! Făcături: ceva așa - numit magic, implicit Ființa! * Cine sau ce ne procesează, ce e cu hardul legănat pe umeri, ca umbrele cuiburilor riverane, ori ale corbilor ce nuntesc în văzduh, cum am văzut la Uroi? Stihii și stiharii, peșteri platonice, naivism al lui Heidegger sau Noica! * În care dintre aceste lumi, civilizații, suntem și ne perindăm? Poate pit-palacul care bate stâlp invizibil în triluri – psalmodii ...magice, știe?

Poate chiar brândușa violetă, cea izbucnită în urma dezghețată, a... Ursului, sau... Yeti? Ori ghiocelul - aișor, sau libelula care sublimează diafanul pe micile râuri, așa cum le-am văzut cu fiul meu Remus, în aval de munții Șurianului? Toate sunt magice! Munții se bat cap - în - cap. Minteaa noastră se bate cap-în-cap cu Ea. Suntem radiestezezi. Dar, pe nuiuaa de alun, și melcii sunt! Cu vârstele, vămile, fac bilanțuri. Trilanțuri... Suntem cuante ale Informației și ale energiilor reciproc energofage! Consanguinari cu Fiii Cerului, copiii - din - flori ai Eternauților. Au fost odată, ca niciodată, că de n-ar fi, nu s-ar povesti. Rămân de reînțele Codurile, miturile, utopiile ...anacronice: al Întâiului născut, al Celui nedorit, al Bărbatului Fecioară (Feciorul)- al Androgenului, al originii, (M.M.P. o numi „erezie”)..Nu departe, la Tărtăria, numitul inscripționat ȘAUE, descălecătorii dinainte de Sumer, cu vreo 1500 de ani... Toate drumurile (re)duc la Divinitate. Nimicul nu există. Ne vom întoarce, cu un pic de răgaz și norocel, la Estuarul celeilalte Memorii? Aici, între veghe și vis. Memorialul Cui ?

Filo-Blogorama. În grădinile semantice al limbii române

Totul este (toate sunt) ceea ce semnifică Valorile active conțin maximum de informație (comunicantă- cuminecantă), în minimum morfo-logic (legic)* (D)zeii sunt și redevin prin Absență* Promisiunea - utopie precisivă și procesivă...*

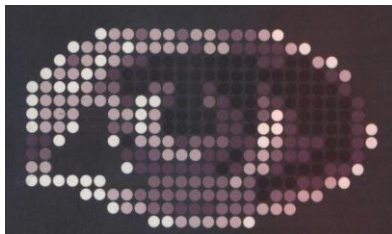
Cuvintele, cuiele crucificării stihiale* Stihuire colors și feromoni, mimesis recte poiesis* Monetăriile falsului și imunitatea substanțelor pure, aurul de maximum carate* Balanța, cumpăna, oscilația, este între Orfeu și Morfeu, între Endimion și Onir* Moartea absolută nu poate fi: iată Uhronia!* Delirul tiparelor reface legile hazardului, de unde rezultă replicații, monedele calpe ale degenerării, decadențelor, în religii și în arte* Suntem mai mult sau mai puțin radiestezi* Nuiua de alun scrie cu zvâcnetul clorofilic al sângelei* Primum deinde, puoi filosofare? Dar a trăi, este filo-sophie, este amor de Sophia,- Inteligența ubicuă, cum în cosmos, astfel și în microcosmos* Toate proiectele omului, sunt fractalice, pe orbitele circulare ale repetitivității CONCOMITENTE* Faima ne este necesară, însă nu pe calea perversității ei mecanice, substituirii sau disimulării* Calea e a împlinirii, ci nu a conversiunilor* Trăim murind clipă-de-clipă, însă asta să nu ne sperie, inversăm rotația (solariană a) acelor ceas - Ornicului* Câte perechi compatibile, atâtea lumi probabile și posibile* Virgula (Virgo) e feminină, punctul masculin, punct (Pont, punte) * punct și virgulă – neutru.* Poiana este sanctuarul, ALBURNUL prunciei apolinice, solare* Este a feminității pasive, chemînd- așteptând masculinitatea roditoare.* Precum în metatext, astfel și în text.

Loc de dat cu kaput. Rebusache pamphlet

In memoriam Arghezi și Agîrbiceanu, "and" argoticii
Nimic nu are legătură cu nimic, *igitur* nimic nu există* Nefericit cel îmbogățit cu duhul! * La legămînul de fidelitate, pe contre cu zvâcuri, dezlegămînul femeii- fidea* La noi, complotul de prune, la alții complotul de prunariu* Realismul repliat, violența în di-rect* Sămînța rebelă, recte rebelită* elite belite* Violul, violența violet* Ei, supraviețuitori, ele sub

viețuitoare. Și viceversus* Nu fii bou, Joiano* Dualitatea: omu - animal și omu-fiară* Urare neamțo - romă: Urlaub plăcut și baftallo!* Unii zic *publishing house*, alții *publishing haos** Nomenklatur and nomenklaturiști.

Codul *Happy* bordeie. Ochiul compus al textului

Mama-liga, igitur Mămăliga* Ductilii sunt maleabili, mai ales detectivii* răpani cu termopane, râpii* Exită Milești de sus și Milești de jos, dragă Wikimilescu...* Mile scuze!* Scorpioni și scorobeți...cu scopolamine...* -drakon libellis* „epistolarii” liiceeni ziceau: porcul – de-corp. Mda*

Cartea care ne caută. Vânătoarea de curcubeie...

** gândim sau suntem gândiți?* misterul gândirii concomitente* noi suntem și unde, și atomi, suntem și energie, și biochimie* Homo noeticus- Omul cunoașterii.*

**animalul învață să vâneze prin joc: stilul ludic, jucăuș, al artelor,este tot vânătoare: de cucubeie...*

De la viziunea fragmentară, cumva esoterică, mecanicistă a fizicii clasice, în virtutea căreia fiecare se naște și moare singur, s-au făcut pași uriași în cunoaștere. Grație surselor menționate, astăzi știm că nu suntem singuri, izolați de

semeni, că dimpotrivă, suntem cu toții interconectați, că prin ceea ce gândim, simțim și facem, ne creăm propria realitate, propria fericire sau nefericire. Aflăm acum că *prin elevarea și spiritualizarea propriei conștiințe, avem acces la pătrunderea în marile mistere ale Universului, oferindu-ni-se perspectivele unei mutații fundamentale în întreaga noastră existență.* Spuneam că *întreaga noastră civilizație s-a sprijinit pe un adevăr incomplet despre noi.* Ori avem acum, mai mult ca oricând, nevoie, pentru a ieși din marasmul în care ne aflăm, de *adevărul complet despre noi.* Informațiile oferite de *fizica modernă, de experiențele morții clinice, de regresiiile transpersonale, de călătoriile extracorporale vor constitui fundamentul unei lumi noi.*

...Științele noncognitive nu și-au spus încă ultimul cuvânt despre creier, funcțional El fiind “tatăl” Verbului- Verbinei A CREA... Suntem foarte departe de a înțelege cum se transformă curenții ionici și neuro mediatorii în cuvinte și idei, misterul gândirii concomitente, al modificărilor bioelectrice, biochimice și vasculare înainte de câteva fracțiuni de secundă de a ne exprima intenția de a spune ceva sau de a executa o mișcare. Cine știe înaintea mea ce intenții am? Și iar mă întreb: gândim sau suntem gândiți? Și dacă da, de cine și cum? (...). Grecii numeau Thelema voința. (v. Etinomul TELE, recte telepatie, sau remanentă telepatică a funcțiunii psihice ancestrale?)

Voința e a Sinelui, ci nu a Ego-ului; există însă, social, inducția sforțată a voinței stăpânilor, instituțiilor, Statului... În totalitarism, aceasta aplatizează, liniarizează, supune și deidentifică, sau distorsionează, perversitează, alienează, distruge. Relația e aceea de victimă - călău, adică psihotorsion (torționarism, recte sado - masochism . Dinamica fricii și terorii: cel terorizat, ajunge teroristul cel mai rapace. Eroii care rezultă din disperare, sunt tragici, suicidari, auto - răstignaci...

Sinteza tuturor datelor de care dispunem, ne arată că există o netă corelație între semnificația pozitivă sau negativă a unui gând, emoție sau acțiune și efectul său favorabil sau nociv asupra noastră și asupra întregului Univers. Când noi suntem fericiți îi fericiim și pe cei din jurul nostru și întregul Univers prin propagarea acestui sentiment în câmpul de energie universală care unește tot ceea ce există. Forma de câmp propagat în unde purtătoare de informație, a gândului se propagă în Univers, iar forma biochimică se reflectă în biochimia noastră, pentru că noi suntem și unde, și atomi, suntem și energie, și biochimie. (...) ...cei de mâine, generația milenară a copiilor care s-au născut cu IQ întins ca niciodată pe o plajă excepțională – de la 135 la 260-, fiind de două ori mai mare decât al oamenilor geniali din prima jumătate a secolului XX”. (...) O știință a Conștiinței va trebui să facă apel atât la științele exacte, cât și la cele ale spiritului - religie, psihologie, filosofie, etc. Homo noeticus- omul cunoașterii (Jean-Paul Bertrand, John White). Se speră că în viitor, atât prin modul de comportament, cât și prin diverse procedee tehnice, unele deja existente, frecvența câmpului conștiinței noastre va atinge parametri similari cu cei ai frecvenței de dincolo. Acea mutație în conștiința umană va determina profunde transformări în biologia noastră, începând cu posibilitatea de a gestiona în mod benefic gramatica ADN-ului și ajungând până la augmentarea funcțiilor creierului uman. Omul viitorului va dispune, Homo noeticus, va dispune astfel de o logică polivalentă, având acces la informația unui univers pluridimensional... (...) Un om apropiat de zei prin perfecțiunea sa, cum îl vedea Platon.” (fragmente pag. 216, 217, 218, 219, 220)* **text preluat cu acceptul lui Valentin Ajder, editor Eikon.**

Umanioare fără scopolamină. Epistola către omul românesc

Motto fragmentarium:

„Cât timp a zăbovit ea la mormântul lui Arsenie Boca, m-am așezat pe o buturugă, între fagi, încercând zadarnic să comunic, în felul meu, cu părintele, însă cred că mintea mea era prea răvășită de-acum după acel drum infernal, de labirint, ca spațiu fizic, exterior dar și existențial”. (...) Mă gândesc că mâine sau peste ani voi reciti aceste rânduri, fiindu-mi milă de mine însumi, așa cum ni se întâmplă deseori, retrăind ori amintindu-ne de lucruri pe care le-am trăit, de oameni care ne-au dezamăgit, de alegeri pe care le-am greșit”; „O iubesc pe Nadia și îmi dau seama că însăși iubirea nu e decât un labirint care te poate mântui ori pierde; o iubesc din tot sufletul și în același timp parcă îmi îngheață inima: este ca un vis superb și înspăimântător deopotrivă”. **Ladislau Daradici- citat din „Călăuzitorul de suflete”, editura AuroPress, 2014- cap. Iubiri și labirinturi. Retezat”, pag. 155-157).**

Scurt, foarte pe scurt. HARD - CODICE

Pe acest itinerar micro - URO- bouROSIA...străbatem invers timpul între bântuire și mântuire, utopiile esențiale.* Venim, restricționați robotronic- cyborgic..., din Basm, prin vămile - porțile celuilalt Timp (Marele An, (Novalis, Hoelderlin) în interiorul Mișcării spiralice a ecuației lui Niels Bohr: macrocosmos, microcosmos.* Sum ergo Sumum Consanguinari în Triada Umanului, TRIANGLE sacrum* Casele conspirative au cu toate structura Piramidală* Domuri- catedrale - amintind Rampele de lansare aflate pe tăblițele din Sumer, de Zecharia Sitchin ș.c.l.* **CAPUL purtat pe umeri**, Biserici, temple (cu neo-templieri) Bănci, concerne, Științe și dogme. Doctrine și

utopii...* Societăți, Asociații, ONG-uri, partide, ierarhii, universități, mausolee, muzee, cimitire, crematorii, teze și antiteze, lucrări în orb și deconstrucții, Extra - Utere and compUTERE* Văzuți sau nevăzuți* Elite și prozești* Gog and Magog, Gugulani vs. Google - mani, avatari, elfi, mercenari, cruciați, crucificarzii- morbidoizi, carne a Stihialului* Case conspirative, voila! * GRAALURI, CHIVOTURI, BUILDINGURI, babilocrați, bibliograți, ideoOLOGI, Alfo-Omegari* Miturile regenerează ceea ce degenerează. * Așa funcționăm, așa disfuncționăm. * Suntem temporar Cineva, decădem în Altcineva. * Haare- Haare, Haleluiah. (7. August 2014).

având colaboratori regulați pe: *Ion Agârbiceanu, Zaharie Bârsan, T. Liviu Blaga, Ermil Borcia, Alecsandru Ciura, Ilarie Chendi, D. N. Ciotori, A. Cotruș, Ion Dragostav, P. Dulfu, Victor Eftimiu, S. C. Făgețel, Mihail Gașpar, Dr. M. Hârsu, Liviu Marian, V. C. Osvadă, Ecaterina Pitiș, Aurelia Pop, Liviu Rebreanu, I. U. Soricu, D. Tomescu, Gavril Todica, Viora din Bihor, și alții* — e nu numai cea mai ieftină revistă românească de felul acesta, ci și cea mai potrivită pentru toate familiile române.

EA / Consanguina

Imagorama: Genericul revistei Cosinzeana- Orăștie - Szasvaros, 1912... Între semnatari: Ion Agârbiceanu, Liviu Rebreanu, Ion Ghica, D. Gherea, Al. Ciura, Victor Eftimiu, Ilarie Chendi, Petre Dulfu, I.U. Soricu, Aron Cotruș...

Semn de carte: CUNOAȘTEREA METAFORICĂ

„Interpretarea metaforică, descoperirea științifică și discursul teologic se încadrează toate trei în genul raționamentului prin analogie“ (Umberto Eco, Ricoeur, Kuhn).

*

„Dacă accept analogia lui Bohr sunt obligat să văd permanent atomii ca pe un sistem solar“ (Umberto Eco) „E adevărat că metafora creatoare pare a fi înțeleasă intuitiv, dar ceea ce numim intuiție nu e altceva decât o foarte rapidă mișcare a minții pe care teoria semiotică ar trebui s-o poată descompune în toate elementele“. „Discursul alchimic nu numai că se conduce după ideea simpatiei universale, ar transferă acest principiu la limbaj, la cel verbal și vizual, afirmând că orice cuvânt și orice imagine are semnificatul multor altora“.*

Umberto Eco, „Semioza hermetica“

A da Binețe fiecărei zile. Între static și instabil.

Povestioarele sunt pentru îmblânzit inimile mușcate, sau înrăite de răul activ al existenței* Un elegiac ar spune: „de îmblânzit murirea”* Moartea nu* Îmi displace termenul de „nepereche”, scos din mâneca unora, scamatori și exaltați de toate soiurile, pe seama altora* E un elogiu barbarizant, al decadenței, necum unul al meritului*Împerechiere- desperechere, ci nu nepereche!* Triada,teandra,treimea* Parvenitismul, ilegitimitatea, sunt agresive, principial, condițional* Strămutarea, act al forțării și înlocuirii, colonizările, etc., sunt implanturi, unele nocive, alienante pentru om și istorie* Uimit, am văzut cum unele familii române, au dat nume din Pustie, fiilor lor* Numele conține, „magic”, destinul* Să dăm Binețe fiecărei Zile, încă de seara, deoarece în Amurg este vie, latentă, circulară, dimineața următoare...

Psihoteca II. Pagini

RE LIGARE. Psihedelia. Narcozele limbajelor, *intercon- nection*. POETOMUL

Obsesia discontinuă ...a lui PSI-che... este **Re- Ligia** – refacerea legăturii –(sinergică”), acum opera operațional reactivată prin saltul tehnologiei informaționale, avantajul fiind cel al VITEZEI de execuție - reconectare- procesare- recte Revelation...Biblicul holistic al lui REVELATION este DEZVĂLUIRE, revelația Sinelui atât în ID-ul individual, cât și în extenso, cel al Mulțimii, pluralității. Forța ontologică a Cogito-ului este transmutativă, devenitoare și imuabilă. Boala, factorul de risc, alienant, a acestei misterioase remanențe TELEPATICE din Psihic, la cei rari REACTIVABILĂ...ori este doar cea a mistagogiei, ipocriziei, mințirii de sine, „opera” entropic - abisală, a FRICII existențiale, schizo frenetică, schizo **PSIHOTICĂ**, subspecie tenebroasă de tip maniacal - obsesiv. De aici disfuncțiile cele cu „psiho-nucleormi” celular STEAM- ici, ale așa numiților geniaozii suicidari, în logica determinismului (stigmei, cf. religiei și dogma-trinelor toate!) Cohorta de „zei”- energii reciproc energofagice,- străbate veacul cumva pe contrasens spirala teli noastre „redeveneri”, reîntemeieri, distrugerii (fratricide) și paradigmatică re-legitimări (LIGI- legături așadar) – originiste: ale natalității, locuirii și transcenderii . Dacă la început a fost LOGOS-ul, cuvântul (numit Dumnezeime) – sistemele primordiale și cele post - babiloniene,) spargerea codului lingvistic al Comunicării - interacțiunii prin Cuvinte – cu toate parabolele codificate religioase (în case conspirative diversificate, diverSIONISTE, din trauma Exilului- Emigrației, colonizărilor, trans MUTATIVE...

(psihologiștii știu de ce!) – continuă în acest CONTINUUM SPAȚIUTIMP numit ACUM- **Acest ACUM este acumulativ,**

iar Imaginația, fantezia, Traum-ul conceptualizat de Sigmund Freud ș.a.

Noi avem a regândi dacă hardul numit Memorie este sau ba un Program ciclic recuperativ (ontologic și axiologic) – al RELIGIO-ului trans - Metafizic (metapsihic!) . Apocalipsimul resuscitabil la orele marilor crize, răscruci existențialiste, este repetitiv psihantropic. Marile genii autentice ale umanului, ca „receptii” Einstein, Tesla ș.a.- par a fi determinatori funcționali în Veac, ai ROBOTIZĂRII – conflictuali cu afectivii ultra - empatic, pe care îi numesc POETOM. POIESIS – latinesc), Poieion (grecesc Omul creator) Imitatio Dei..., cel din ARHETIP. Factorul ACTIV, conflictual și cuplabil cu cel pasiv, dacă vreți, al feminității (Anima). Am observat la câteva autentice poetese române contemporane (Gabriel Melinescu, Ana Blandiana, Magdalena Schlesak, Nora Iuga ș.a- ceea ce psihanaliștii numesc factorul PSI al lui Terror Mentis din sorgintea geneticii - v. Miller, Nexus, Sexus, Plexus). A nu ne hazarda însă! în paradigmele unor Hegel, nici ale paradoxismului resurect (Diogenian) – spre a nu risca noi înșine „efectele Coanda”, ș.c.l ale Simptomatologiei tuturor capcanelor PSI – hotice ale Ființei - Fiindului PSIHOTRONIC! Starea care ne poate alina- alinta – consola, este aceea a BUCURIEI de a (mai) FI! Poezia, cea non - traumatică, non - psihotică clar - telepatic - empatică, ne poate fi un remediu ...naturist! Un splendid mod de a dăinui (Aina- Daina, remember!-) ci nu înjosirea „orbitoare”, în vorba nefericiților Mircea Cărtărescu, HR Patapievici, C. Mihăilescu and compania, “ că s-a făcut triaj”, cum dixit Sorescu!

Nici vicleanul alter-egoism ce-l propagă emulii dualismului (mixtum compositorum) – recte disimulații suicidari ai Frustrării - Lustrației din speța Patologiei . Soteriologii remanenți din milenii, au ajuns ei înșiși victime sado - masochiste ale ORBIRII. Geniul omului românesc, consider, este unul redevenitor, re-ligionar, în sensul Zalmoxian-

Deceneic, se cere să reconsiderăm Protocronismul, dacă ne dorim clar- vizonari, ci nu ai SPOvedeniei misticoide- mistagogice. Să fim operaționali în eliminarea factorilor intruziunii, al MUTANȚILOR colonisto- clonardo- autodestructivi .

Cât despre pereche...El și Ea, Animus- Anima. A nu uita noima Iubirii autentice: a împreunării întru continuitate prin Fiu – Fiică, prunc uman, ci nu cel al “copiilor din flori”, numiți de poetesele aparte citate, preponderente în toate literaturile lumii! – INCUBI, recte Îngeri ai Incestului Căderii de tip luciferic. Dominanta riscului acelui terror- mentis feminist, (simptomul uterului supărat”) este altfel spus al **anorgasmiei**). Corpul astral ...are maladia depigmentației... Epopeile antice numeau aura corpului în spectrul **rogvaiv**, „solzii splendoarei” ...PSI-ul primordial ne este cumva isosscelic – pitagorici: al Cocorilor sub direcția AZIMUTULUI! Cuvintele, scânteile lui IOV, au potența latentă și dezamorsabilă de tip POIEIONIC, de a ne ilumina și lecui de nefericirea inevitabilei morți. A crede, este a ne reprograma „hardul” de pe umeri. A ni se releva. (*Revelation, interconnection, RE- Ligare*). Isihasmic și enteleheic.

„Spiritul este cel ce se agită în om”. Sufletul și însuflețirile lui, prin cuvinte, este Pruncul, Fiul, Sophia gnosticilor, Inteligenția sacrum! Nu e bine să fim doar esoterici, nici doar exoterici: există o modulație a Sacrului în Profan, o a treia cale, a Treimii - Teandrei- Triadică! Desfid toate nomenclaturile de tip zoon politikon, ale monstrului istoric! Eroismul idolatric al Mutanților Odiosus speciae. PrimorDIA este imuabilă, selectivă, reciclatoare- ecologică, REGENERATIVĂ, re- genesis. Astfel, Amorul - Iubirea - **Dragosteaua**, Dragoslava, Logosul și Logosteaua din mitologia omului românesc, ne va reface legătura cu Sacrul coborât în profan întru a-l reînălța. Iată Epifania, fie și acum, în neo- barbaria, cu toți sacerdoții EI. Adeverească-Se!

BRA- BRU- BRE-b- BRO

BRAN – Brancoveanu, Brâncuși, (brâncă, mână, braț) Brancovici, Braniște (pădure de vânătoare), Brandenburg, Brănescu, Brad, Bradin, Bradiște, Bradet, Brașov, Bratosin, Bratsko, Braic(a), brak, braconaj, brav, brass, brand,* Bruckenthal (germ) Bručan Bruchâr (ebr), Bradenhoof* **BREB-** Breban- Brebenel* **BRO-** Brod, Brodină, brotac-broască, broker* **BRE-** Bretea (sat pe Strei), Bretoteanu, Breaz, breaslă, breviar, break, bragă, bragadir ș.a.m.d.

ISC-ISCH, ESC, ESO

ISCarioteanul (Iudah),Iscru- Icroni (loc. în Valea Jiului), ischemic, ishihism, (Din)ISCHiotu (nume greco- turc la rom.), Isus, Iskander, (alb.), a se isca (rom a se ivi din nimic), a iscodi (a spiona), isme- iasme, ison, isoscel, * **ESENIENI**, (la Marea Moartă), ESCulap, Esop,(Isop, Isopescu); Escatologie, Esca (amanta ucigașă a lui Atila), Escorial, Escondida (span, ascunsa), escapadă, escadriță, esofag, e(x)softalmic ș.a.m d. **IS** **Isis-** Israel - Isma-i Iștar - Istorie - Isarlâk Isar, **ISIS**, organizația teroristă recentă....

CA, KA : Kali Yuga (Kai- zeița morții) Kaa

Kaligula, Kalandru, Kadar; Cadfir, Catari, Catharsis, Catacombe, Cataracte, Catastrofe, Catalepsie, Catehism, Calvar, Calmar, Cal, Calin- Călin, Calofilie, Caloian, Calomfir, Calote, Catalognia, Cantemir, Caracal, Caracas, catza (it. penis), cadastru, cadavru, catran, catren, catrință, caterincă, Carmen, Caraiman, Canache, caracudă, carotidă, carmin,carțe, cartelă, carstic, carcer, cancer; Karaman, Koala, Kalman, Kalinin, Khartum, Katalin, Kalajnikov, Katiușa (rachete rusești), carenă, carlingă, catene, carcasă, cartilagiu, carbon, carburant, carton, calciu, carambol, cargou, cantină,

cavaler, carne, cătină, cătun, cătușe, colice, copac, calic (e),
capac, canabis, calapod, calambur, cant, căcat, coacs, colb,
cântar, cantor ș.a.m.d.

RAAB, RAM

Rabi (ebr- Rabin (învățător), (Baas) Arab, (mit. rom (H)arap alb)- (partid roșu extremist, islamic), Rabin-dranath (Tagore), Ramun- Ramon, Ramiro, Rabon, Rabuni (ebr, Rabie (turbare), **RA, Rama,** Ram- Ramuri, Ramayana, Ramses, Ramon, ramazan,(turc. stomac) ș.a.m.d.

MIR

Mire- Mireasă-Miraj- Miracol-Mirare- Mir- Mironosițe- Mirt- Mirungere-Mir (slav. pace, acalmie, liniștire)- Mircea- Mircești- Mirela- Miron- Miruna- Miruniuc- Mirescu- Mireștean- Miroslav- Mirabeau-mirean-Mirandolina- Mirabela- mirobolant- miros-mireasmă-mirmidon- miriște, Mirador(editură arădeană.) ș.a.m.d.

DEX: MOG- MAG

MARII MOGULI, dinastie de cârmuitori ai așa-zisului Imp. Mogul (526-1858) din India. Întemeiată de *Babur*. Reprezentanți de seamă: *Akbar, Jahāngīr, Shah-Dhajan, Aurangzeb* ș.a. În 1858 colonizatorii englezi au suprimat oficial dinastia, trecând și India sub cârmuirea directă a Coroanei engleze.* Mog, Moga, Mogoșoia, Moghioroș, Măgerăuș, Magiaroș- (Mânierău, Hd.), Mărgar, Magneziu, Magnetism, Magnum, Magician, Magazin, Măgărin ș.c.l

LUT

Luther (anism), Luther (Martin-King) ș.a.m.d.

Pedigree hermeneutic: Lab- Lob-Lot- Lut/ ...Kind

LABIRINTH* Labii* Laborator* Labrador(gheara de aur), var. rasă canină* Labora* LABTOP* **Lobohtomie*** Lobby* Lob (**temporal**)* **LULU- numele omului creat spre a fi rob Anunakilor ((v.Zecharia Sitchin, Enuma Eliş, etc)*Lot (biblic)* Lut* (adamas- pământ roşu, VT)*Loterie* Lotcă* Lotru(mitos)* Luther- luterran-ism* lutier ş.a.m.d.**

SLU- SLA- SLO -SLUT (sluţenie (urâciune, sluj- slujbaş, hodoşenie) slavă, sleire, slavonic, pravoslavnic, sclavagism, slugă (slug(h)ărnicie, slobozenie, (sloboz, medicină, ejaculare, eliberare post coitum), slogan, slatină ş.a.m.d. **SHAP (ebr).** Şapira, şapirograf, **şo** (pe el!)(rom. asmuţirea câinilor), şapou...etc

Poeseu către noi înşine

Avem a sparge codurile, a ne controla delirul metafizic/ sacru, a sfărâma tablele psihotropice, mitosofiile toate, după Tartaria lui Şaue şi hrumuzaci, maiak- tristan-tzaratnici, and zecharias-lichterieni, caftangioglieni, aparatnici, and cohors...Suntem singuri cu ceilalţi, între Arcadia şi Arcane, cascadori ai cascadelor de sacru-n profan, că de n-am fi, nu ne-am povesti! Privind rostul celui ce scrie: încuviinţez spusele Sofiei Arcan, că tindem spre „acel necesar egoism al creatorului apărându-şi dreptul la linişţire şi singurătate” ; „Singurătatea e o vârstă, o stare, o existenţă, un sentiment, o trăire, o filosofie” (cit. Gheorghe Jurma). Ştiam de la alţii, însă o reafăm fiecare, diferit: vital este a ne despresura, a nu ne înjosi în depresie. Într-adevăr, suntem în confruntare cu noi înşine, noi,- Omul, ci nu noi robot-omul, electromul, Cyborgomul, confruntarea aceasta e in extenso „magic” (interconection, voila!), cu toată istoria Lumei; memoria ne este în toate timpurile, EA este Fractalică! Divinitatea se autoreplică continuum- genesys, aici, în Triada Interregului! Confruntarea, igitur bi-omul

conflictual, este din GenOM, cheia ne este Triadică, teandrică, treimică; psihicul este „un sistem bio-energetic deschis”. Particulă-Undă- Vibrație. ...Spirit și suflet interferează! Suntem empatici, remanent- telepatici. „Putem fi singuri pentru că vrem, sau suntem singuri datorită condițiilor constrictive ale societății, sau pentru că alții în preaplinul lor nu ne mai văd” (idem, cit.). Ca să nu fim „îngropați în ecran”, cum Ion Chichere se plânse. Uneori și cărțile noastre rămân singure; fie ca Ele să nu fie Cenușărese, ci iubirile care vor veni, vor mai fi!

Eseu la Apa Sargeției. Patria de încercare

De la Timp la Vreme, sau El și EA pe memoria lungă. Căderea în sus sau Exoteria. Care – pe – care ?

Din Codul Arhetipal, ancestral ne repetăm prin milenii - ca într-un Ciclotron - Carusel - al Precesiunilor Cosmologice și, oricât am fi de treji-visători, ori de onirici, intuim empiric, de singuri, ori prin teho-științele raționaliste, că omul este – paradoxal,- mai presus de el însuși, ca unicitate - entitate, dar și condiționat în pluralitate, în Cetate -Societate . Avem programul genomic al ORIGINII și ceea ce am numi ZODIC-PROZODIC, codurile semantice în decodarea așa - ziselor ȘAPTE minuni (miracole, mistere, înfăpturii) ale lumii. Pitagora, Maestru și al lui Zalmoxis, ne este Zeul resurecționist, iată, în Acest Timp (masculin în limbile neolatine, cuplat cu reductivul VREME, în slavonă, - cele două dihotomice brațe ale Genealogiei noastre existențiale, așa cum axiomatic o explică Mircea Eliade, Mircea Vulcănescu, Victor Kernbach, Dumitru C. Dulcan ș.a. Exotic este, condițional sub același semn – neoparadigmă a CIMITIRULUI VESEL, amintind cumva straniu de protodacii care „mureau râzând”...

Venim, suntem și trecem...oscilatoriu, între profan și sacru, în Zoon Politikon. „Căderea” din Sacru în Profan, definită de Eliade, o vom numi ludic, O CĂDERE ÎN SUS? Oare nu vedem noi imaginea răsturnată, cf. științei ?!! S-a spus că „Dumnezeu se ascunde arătându-se, și se arată ascunzându-se”... Nu sunt un sceptic, și pot zicem, ne ipocrit, Dumnezomul Triadic. Exotismul tipologic al umanului – pare a fi reciclatorul!, relaționat cu EXOTARIUM-ul, Exoteria magna, oricât de prețios sună...Procentul (sic,) de Feți Frumoși și Profeți (mincinoși) a devenit în acest giga-salt tehnologic - recuperativ- „luciferic”, (și în Legea Rezonanței Schuman...) – tot mai mult Diogeniană, sceptic - cioraniană - **cinico - nihilistă**, altfel spus arogantă - vanitoasă -avatarică- grobiană - mistagogică-perversă- nevralgică, pretinzând delirant – sofisticoid- ceremonios - ipocrit - plurisemantic - DESACRALIZANT!, - fenomenul colateral entropic (sado - masochist!) – al rupturii de ID-ul entitar, individual și in extenso, colectiv. Avantajul angrenajelor tehnologice, informatizarea, cablagizarea ș.c.l. – cu diversiunea Caselor Conspirative dogma-trinice, UTOPICE - este logic - rebelionară: specie este etimonul specializării. Dualitatea : supraviețuim sau subviețuim în această paradigmă a reciclării perpetue, parțial în autocontrolul Omului – parțial al Liberului Arbitru clamat de Religiile - cunoașterile – vechi? Fenomenul, cu avantajele vitezei - procesării - interconecțion ș.a.- este, cred, nu atât camaleonism, cât diversitate – în unitate și prin aceasta Mama- Natura- Materia are a triumfa și transcende dinspre ordalice – coduri magice, PRIMORDII, problema fiind dacă este sau încă nu, aceasta, legătura de chei a RE-CUNOAȘTERII- FIINDULUI- FIINȚEI? În felul și chipul românesc, indo-european, ab origine, licențele abundă în fi „emise” ori „asumate”, profetismul, neo- sacerdoții barbarilor, cum scrie Umberto Eco, recte ai NEOBARBARIEI, conceptualizată recent de exegeții - cercetași Occidentali- vs

Magicienii resurecți, ori relictarii tezelor fascinante, ale budismului, - vezi strania civilizație CAMBODGEA, (vezi „fierbintele Naga, Uraeus” ș.a.), tibetanismului etc, sunt și ele exotice. Avem statistic **peste o mie de religii**, culte, secte. Eliade dixit: „Omul este un animal religios”. Animal, da, cum altfel, dar suntem în interregn și asta nu eludează esențialul, matafizic, imuabil! Românii rezultați și înainte- mergători prin Veac - sunt nu bătrâni, ci VECHI, cum scria Călinescu, „divinul critic”? Oricât ne auto - programă, hardul acesta purtat - legănat pe umeri, ÎNTRE Starea de VEGHE (rațiune) și starea de (IN)Somn, fiecare dintre noi este sieși - problema de rezolvat. Suntem „esențializați” mito-sofic- existențial, străbatem Noima Lumei. Exotarium-ul

(Exoteria)- este dinspre TEOGONIE constrictiv întru OMOGONIE! Cogito-ul modelează – cizelează sau distruge OM-ul, ci nu invers! Suntem într-un Seminar - semințar al semnificațiilor – irezolvabil, între migrații, cruciade, fascinați din illo tempore, de UTOPIA PĂCII. Rebelii Einstein sau Nietzsche, and cohors...ne mai amărăsc ori îndulcesc, dar geniile par a fi ale unei Super - Entități incognoscibile, cel mult periodic deductibile: legea cosmică fiind MIȘCAREA CIRCULARĂ - virtual captivă în SPIRALIC, tresărim doar la ideea de Panspermie. În fond, FERICIREA vine de la FEERIE, stare a fascinației, prezumtiv schizofrenetică! Avem aici, în Robotronia Mundi, axiologic și ontologic, o interminabil - determinantă cohortă de zmei, sforari, gorgone, meduze, ventriloci, histrioni, cărturari, ș.a.m. d., avatari, fanfaroni, demagogi... Din fabuloase vremi exotici cum ne-au văzut genialii pictorii naivi din Săpânța, un fel de Campus al ...Antimetafizicii pledate de câțiva ai recent încheiatului numărât Milenium Doi. „Secolul XXI va fi religios, sau nu va fi deloc” (A. Malraux), ori ...Terror, cum se arată după 11 septembrie ? Pare că dumnezei antagonici se bat(zbat) a recondiționa ...umanul, specia „devenitoare” (JHWH). Cred că

atitudinea demnității noastre este contrarie zicerii cronicarului moldav: „se sparie Gândul”! Sperietura e un virus, un deochi, o contrafăcătură cu spectrul fatalității și distrugerii! Un contraprogram obscur, al întunecimii intruse în ancestral!

Tragedia vine din licența - motivația - pretenția - origenismului ca LEGITIMITATE a **locuirii de drept** în anumele areal. Cine să rezolve, în fine, vs teza lui Malthus (suntem peste 7 *miliarde* de locuitori în sept. 2013, cf. statisticii O.N.U.) iar tehonolozarea „fără precedent” poate fi o rezolvare, sau ceva ALIENANT, agravant, autodestructiv – discriminatoriu?! Antropologi and Tantropologi, care- pre- care ? Ce se vede, e sporul de populații pe glob, religiile orientului îndepărtat, cvasi - erotice, determinând locuirile masive, vs cele de tip occidental - nordice, unde rasa este în presiunea hibridizantă a supraviețuirii numerice și valorice...(spațiul Shengen, Germania, etc).

Surse : Leo Frobenius, Apocrifele de la Qumran și Nad Hammadi, Tudor Vianu, Zoe Dumitrescu Bușulenga, Al. Graur, Al Rosetti, N. Iorga, Iorgu Iordan, N. Densușianu, Popper, Zecharia Sitchin, J. Rheina Palazzon, Ghe. Pora, Viorel Ghe. Țigu

Poezia: De la Edgar Allan Poe, la de veghe-n lanul de cânepă

Din moși - strămoși, în Țara Hațegului, unde am copilărit, țin minte straietele albe - dalbe, din țăsătură de in și cânepă, melițele la marginea apelor, nălbiturile întinse la soare pe coline (vâlcele), războaiele de țesut pânze din această plantă numită azi cannabis... Cultura din cânepă era foarte frecventă. Copil desculț săream pârleazul spre Valea Bună, amețit de floarea plantei și zvânturând protector un ștergar, să-mi apăr capul de roiurile de viespi și albine ce năluceau deasupra... Îmbrăcămintea și așternuturile din casă, erau urzite din aceeași

plantă, de ea uzându-se, tradițional și la farmece,descânțece de leac etc. Azi cultura cânepei este interzisă, semințele ei fiind considerate droguri. Știu tot din bătrâni, că la bobotează, pe focuri, se aruncau semințe, iar copiii săreau peste jar inhalând fumul toxic, ce provoca o stare de frenezie...” Dacii săreau peste focuri înainte de a pleca la luptă”, îmi povestise Bunul Ioachim. A murit rănit de un urs căzut în capcană, încercând să-l scape...

SEM.- Semiții (evrei iudaici, iranici, egiptienii), ramura SEMyaZA- AZAZEL (v. **Enoch** patriarhul). **HAM-** Hamiții (mongolic- islamicii- correo- chinezi?), Ramura HAMangia (v. Gânditorul de la Hamangia, Dobrogea, România (Isv dobro- bun prilenic, fertil) GEA (din Pangeea- Mama pământ, feminitatea . n) **IAFET-**) ?-EA – **FET** (feții-fiii lui EA, zeul primordial(v. Sitchin ș.a.) ; Hiperboreenii, Druizii, Traco - geto- dacii (v. ZA- Molxes (Zeul Moș, Rasa albilor ...și ? E- **UR**asia, **CAUC**azienii (Caucii prometeici? (v. **Nicolae Densușianu**).

IS-IZ

ISis-ISRAEL* IiSUS-Isaia* Istrati (e)* Isar* Iștar* Istanbul* Isoscel* Iscariot(ean)* Iskander* Isop* Isarlîc* Isac, Isar- Isărescu, Isle- Islanda* Iasme-isme* izme* iz* izgonit* izoterm* Iza* Izbașa* **IZOTOP*** Izbăvire* Izbă (iglu, colibă)* Izu* ischemic * isterie* istorie ș.a.m.d.

Synopsis în scriere orhideică ...(grafologii securității, Raport M.A.I.).

Cartea de față, numărată a 47-a, una sinoptică, le continuă pe celelalte, în stil pseudo- jurnalier- ludic și post- ludic...Teme fixe, teme atavice, teme Teze, antiteze, sinteze Omul-mașină procentual autonomă Omul dezvinovățirii induse din profan,*

respingere a „Orfaniei” – simptom psihanalitic al Traumelor, -(germ. Traum egal Vis)...Redefiniri în sens nemistagogic, ale sufletului, prunc- fiu al Spiritului- Duh...Synergii, semne animate, semne reanimate, biomagnozze*Mama-ndurerată și Fiul * omul-filogenezie și mito-religiile Tatălui pierdut* Nocturnul adorator de Diurn*Epopoea reciclativă a inimii noastre mușcate, cum sunt ale celui prea INIMOS* Drag de Cuvânt, drag de cuvintele- sfintele* O sumă de semne animate, animus- anima* Hierogame și Hierorgasme?!* Catharsice, necum ale Catarilor plagiatori eclecticici precum în mituri, în religii sau culte, așa și în Arte!* Nici ale lui Rastigniac, nici ale lui Artur Gorovei- Grobianus! (v. Nicolae Breban) * Nici ale dogme PROMI-SIONISTE, necum Missionariste (v. Mircea Eliade)* Nici Erotice, nici Eratice, cel mult Hieratice* HERMENEUTICE, da!* Am scris cu săgeata, ci nu cu sabia* Arta mea: sesam, deschide-te! A spicului și a fagurilor* A ameliorării*A perforării sâmburilor semantici, a oglindirii și prin chipurile altora* Arta factorului de risc, care ne este Viața* Arta dezvățării de-o moarte, melodiind OMUL ÎMPERECHEAT, ci nu cum concep delirant cei ce îi numesc pe poeți, NEPERECHE!* Arta fertilității, ci nu a Stârpirii* Arta de la om la om* Ars vivendi, ars noiesis, ars poiesis* Desfid breslașii, templarii de cruci, histrionii, gorgonicii, ventrilocii, ci nu pe Bionici, Înțeleg etapa ca pe o miraculoasă reactivare a OMULUI- OM, neînjosit în Istorie* Fiul și fiica Mamei Natura, laboratorul Îndumnezeirii* Sunt omul deductiv, distractiv și abstractiv, itinerantul unui drum în pantă și spiralat, ca la cetatea Deva!* Nu am cale spre dealul Căpățâniilor!* Nici ucenic vrăjitor nu fost-am* Nici „nebulul satului”* Inteligența Materiei, galactici cum suntem, onorate dle prof. univ Dumitru Dulcan, este fundamentală una a Afectelor, ferice de cei cu suflet mare și care, din preaplinătate, dăruie hărnicind Harul, și celorlalți!

**Hermeneia - rebus- codice 1. Chei și șperacle. Micro- mega-
legice. Petite semințar numenologic- brownian- psiho-
celular- Stem-ic- mitohondric/ mitocondric**

**HIR HAR/HARD(HIRAM)...CRIM- CROM- PIT-PET-
PAT-PUT etcetera**

Cromleh- (movilă, menhir, dolmen...mausoleu) CROMOZOM
(ZOMBI)* Krim- Crai- Crimeea- Kremlin* Crame*
Cromatisme*PITAGORA- Pit- Pitic- Pitanie- Pitar- ...Peter-
Petersburg- Pete- Patap(evici)- Petiție- Petnic(eanu)-Potop-
Pat(mold. Futelniță) - Patologie-Pațachine-Pitulice- Pitești-
Pițigăiat- Pitbull-Pitiș- Pitu-Pitoancă* Put-na, (Ras)Putin,
Putrigaie*Putred- Puță* **Purgatoriu*** puritanism* pur*
puradel* purghel* purcărete- purcoi* PURANA*pur-sânge*
ș.a.m.d.

HO-HÎ-HU: Horațio-Horror-(Horoscop)- Hârcă (craniu)-
Hore- Horea- Hoargă- Hoară- (orătanie, găină, trans) –
Hurezan- Horincă- Horcăit- Horn- Horopciuc- Hortensia-
Hărău- Harang (magh. clopot)- Harpie- Hortopan-Hârtoape-
hâtru- hârțit- hîrleț-hîrdău- hârciog- hârb-hâ(e)rșeni *Huidumă,
Hui, Huhurez- Huruit- Huruială (ruinare, surpătură)-
Hamurapi- Hamburg...

Mithos- artere colaterale: mitul incestului ab initio* mitul
orfaniei* mitul descălecării : Boc- Bog- (dan)- Boca* mitul
întemeierii: monadic, monarhii, monastice* mitul locuirii-
legitimității prin întâietate vs colonizare- clonare* mitul luptei
cu trecutul (cosmetizării)* mitul autorăstignirii- paradigmă
sado- massochistă, relația victimă-călău* mitul reîncarnării*
mitul miticist, barbarizat din Misticism ș.a.m.d.

**Astrograma neutrosophiei Dogmatrino- semiozice. Idei
revizioniste. Eologia. Dumne-d-zău- Domnul Zeilor-
Domine Deus...Hipocampusul de la Vâlcele Bune.**

Motto: scriu să nu aud cum mor, murim”(n)

**Ala- Bala-Portocala, (joc al copiilor) e o formulă „magică”:
ALA(h?) BAAL-ah?,**

Baal, Balus, Băl, adică alb- strălucitor, al rasei primordiale albe?*Artele sânt religii ale sacrului repliat în profan* Glissando* Lux- Ferris, Purtătorul Luminii, Luceafărul, - cod al Entității cosmice despre care scrie și Vechiul Testament și Epopeile lumii, este analogic cu Fiii Cerului, / Veghetorii, care – misionari pe planetă, (v. Enoch patriarhul) – s-au amestecat ce fiicele Omului, de unde mitologiile NUCLEICE ale DeviANȚILOR genetici, uriașii, titanii, nephilimii ș.c.l.* Planetă intrusă- captivă, desprinsă din Mama Lacteea, recte planeta Venus(Isis, Venera)- a fost captată în sistemul „nostru” solar, anomalia fiind că are o mișcare orbitală inversă celorlalte planete CAPTIVE gravitațional* Toate artele sunt autobiografice ale indivizilor, in extenso ale Omenimei: Les affections du coeur* Eologie, am spune, recte arta-știința Eoliană, a Eu-lui* Românii au pentru LOGOS mitul feminității Dumnezeiești, LOGOSTEA* Fiul) Sophia gnosticilor a dat o profesiune stranie: LOGOFEȚI* FĂT- FATĂ (fățați adică, conceptual pastoral!?, de unde FETE,: mda...FETE-FECIOARE- FECIORI...* A reînțelege și FĂT FRUMOS, cel ce plângea a nu se naște” (basmul cultizat de Petre ISpirescu* (Tinerete fără de bătrânețe și viață fără de moarte)* Genesa, 1.r. 1-2: „la început Dumnezeu a făcut cerurile și pământul”.* Subînțelege rațional că cu era Nimic („era „NEFIINDUL-Neființa -Nihil, paradoxism, absurddum)* Nu avea cum fi în afara acestui nimic esențializat, concentrat, simbolic(Valentin Tașcu)* Pasaggio mentis: EMIN, adică EMINENȚĂ, de la AMIN * Emin-ovici, slavizat la Budapesta de Iosif Vulcan (...), „botezător sacerdotal”, n), a fost investit notarial zeu* I s-a atribuit stigma „neperechii”, aluzie la bisexualitate* Octavio Paz : „Iubirea dumnezeistă nu putea fi ceva, dacă nu exista și

un obiect- subiect al Ei” „De aceea l-a creat pe Om ca să-l iubească”(idem)* A iubi este a cunoaște: Adam a cunoscut-o pe Eva și au avut fii și fiice” V.T.* Octavio Paz : „Creatorul e îndrăgostit de făpturile (făcăturile) sale.Teologii și misticii afirmă că, iubindu-l pe Dumnezeu, îi restituim un bruş, dram, fărâșă, scânteie, din incomensurabila dragoste pe care ne-o poartă” * Dragoste, cuv. cu prefixul **DRAGO**, de la Dragon, Constelația Dragon, cu verticala virtuală centrată pe Muntele Sacru de la Sarmizegetusa Dacica, Munții Orăștiei, Sanctuarul pre-roman* Perenitatea este în semnificație* „„Momentul etern” ...deviază spre forme non- dumnezeiești, adică diabolice, dar deducem clar că și acestea tot de la Dumnezeu vin, sunt date, determinate”) idem Octavio Paz)* **Teosofia** afirmă că la început a fost Cuvântul; în Genesa (1,10) scrie că „primele cuvinte au fost în urma planetei (pavimentum): „Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări.(Sacrum gramaticon, n!)* Sacrum- scrum!* Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun”(ibid).* INTERCONNECTION, recte RE-LIGIO?

Aici, în Fractalia. Cadrane plurisemantice.

***Motto cotangențial** : Criza la vârful bazelor, este atunci când realitatea speciei depășește imaginarul uman”.*

Case conspirative, șamanic sau neo- sacerdotice, sunt multitudinea religiilor – cultelor - sectelor actuale în lume,(peste o mie!)- dar dogmele, doctrinele, utopiile, partidele, cramele, crășmele, boemele, agorele moderne, unele ONG-uri, asociații civile* Capul omului este casa conspirativă, peștera lui Platon sau chivotul, graalul și cortul întâlnirilor... catedrala, metropola și necropola...*Pe înjosirea celuilalt, se ridică cel înrăit * Mutațiile genetice sunt salturi de cangur, pe

gheața browniană a curbei lui Gauss*Trăim fiind trăiți, întrerupem cu vârstele singurătatea absolutistă a Increatului, ce tinde, paradoxal, a se întrupa în ORG- anic?*

Cândva, undeva, cineva, altcineva..., a întrerupt, într-o buclă atemporal(?) circularitatea Mișcării cosmice, o Entitate Sieși Ascunsă? Protectiv? Încetinind (...), tendința inerțială a entropiei, în ființe și în subspecii?*

Este delirul Subcuantelor un fenomen decantator al energiilor spectrale, semnificate din antichitate, de Curcubeu?*

Mulți mor de sinea arderii lor, mulți mor uciși de alții* Al cui este acest principiu ordonator al existențelor unicității captive în Pluralitate?*

EL-Ohim, adică fiii lui EL, o pluralitate entitară cosmologică, - și cosmogonică ?!- numele strigat de Christos pe cruce, „Elli, Elli, lama sabahtani”!?* Omul ploios, cum l-am numit undeva pe semnul meu, este omul sămânșos, omul prolific...? A fost un gând matinal, al trezirii, sub *luna pienna...** Insomnia, iată vama purificatoare, athanorul, decantorul!

* Flux- reflux-ul memoriei, reîndumnezeirea Ființei ubicue, universale* Uneori, eul este acolo unde zboară, levitează, Gândul) *cogito-ul ergo summum* se precipită global tendința emigrărilor, cu aparență economică, dar și re-generativă (!) a speciei, (cu rasele și hibridii Ei) – dinspre Sud spre Nord: un mod de Migrație a Semințiilor (semințelor)* Clima temperată, începând după Greenwich, din UK- Anglia, - „suie” sub azimutul macrocosmic al Câmpului Geomagnetic, spre așa zisul spațiu Shengen: acolo statisticile arată o scădere a Fertilității umane, cu toate că Omul Alb- Blondin- Nordic, are aspect athletic, frumos, ca și în Germania de Nord, Baltica, etc*

De câteva decenii, Olanda (și Suedia, Danemarca, Norvegia, Finlanda ș.c.l., au politici demografice de asimilare a raselor amerindiene și mediteraneene și negritos, metiși, etc, spre a combate secăuirea genetică, dar și hermafroditică* Dealtfel asta fac și țările occidentale, arboret îmbătrânit genetic – istoric, prin post - medievalismul capitalist STATIC*

Energogenesis, adică contrasensul divinității devenitoare, care se auto-replică!* Dumnezeimea este Reciclabilă, Precesională și Recesivă* Psihicul are nevoie de psiho-celula Stem, sugestivă și autosugestivă*Dumnezeu este regenerativitate, auto-clonare recuperativă, revenire din urme, întru continuare a SpațiuluiTimp în eternul ACUM* Acumulare este verbul lui* Calea Robilor, iată cel mai straniu nume de constelație!* Omul este rob sieși* A domesticit animalele non-conștiente, spre a îi fi de folos existențial: fiind stăpân, le este și rob, iată o determinare în speță sado - massochistă* Deux Machina, sau Diaboli? Popoarele indiene nu în zadar venerază Vitele* Genericul antic cosmic al Căii Lactee) la periferia căreia suntem - este al Cosmosului – Femeie - Mamă - CU UGERE, ISIS - care alăptează multiversul* Nu suntem doar ce ni s-a spus că suntem, ci suntem cei ce aflăm - ni se relevă, cu suntem!* Unii psihologi teoreticieni, orbecăie oniric în ideea că am fi „opera încremenită în proiect * Omul este o ființă Spectrală, incarnare a Luminii* Numai că Lumina s-a născut (ivit)din Noapte (Novalis)* Pragma, iată calea non - decadenței în mortificare, mumificare psiho - somatică (sic)* Pentru omul actual, robul este însuși Dumnezeu - Demiurgul - Tatăl* Iată eroarea!* Boala identitară este Orfanismul* Cosmic și terestru* S-a spus că „sinele este Christosul”, dar existăm dual: Sinele și Sinea* *Ontoconștiința de sine, axiologia, deontologia *decadentă* a conștiinței, (Cunoașterea de sine) - acceleratorul malefic al uitării în lume* Singurătatea absolută, ca atribuit misticoid, ar fi doar cea a lui Dumnezeu, incognoscibilul, Celui doar deductiv? * Dar ce este aceasta ?*Bine - răul este complementar și conceptualist: omul riscă a fi devorat de această paradigmă, a conceptualizării, „cu scop lucrativ”* Psihologii serviciilor Inteligence, rudimentar, uzează tactic și strategic - cazon, de aceasta: mulțimile manipulate de Puterile Profane, se amăgesc că ele manipulează, însă – în ecuația victimă - călău, perversă, vor fi manipulate prin feedback efect,

sau bumerang* Asta fac și Elitele, care - cum, funcție de sisteme* Infernul este Underground-ul Dantesc, ieșit monstruos la suprafață* Filogeneza- amorul empatic al Fiului pentru Mater- Pater, Animus- Anima* Liber - arbitrajul rațiunii umane este doar teandric, triadic, treimic, deci o a patra derimensiune, este a Cenzurii transcendente* Careva a scris că de fapt, Dumnezeu se ratează ciclic în creație* Care Dumnezeu* Sau Intrusul?* Animalele „de casă”, domesticite, sunt de fapt în anticamera Abatorului uman: îmbătrânite, sunt sacrificate, comestibile* Energiile sunt reciproc ...energofage!* Igitur: pancreator nu ocrotește (discriminator) indivizii, ci Specia.

Poezia fascinației

Ceea ce mi se “întâmplă” mie, (adică *fenomenul (fără numele) cogito* dintre tâmples) .. este același ca entitate - ubicuă numită *Intuition*.Numai că a descrie poetic acesta, este un impuls, prin plasticizare, de a NE id-entifica pe o constantă (variabilă?) -, de a ne menține pe imponderabila modulație (a unei frecvențe - unde subcuantice, a patosului divin.* Transfigurare, așadar punere în fapt prin gestul artistic, estetizant, a unei stări a Ființei însăși. Re - ligare, refacere a legăturii cu divinitatea ubicuă, pe “modulația de frecvență a eternului devenitor. *Privind cerul senin (serenitatea),noaptea, știm că puzderiile de corpuri luminoase, vii sau moarte (,lumina lor abia acum/ luci vederii noastre „! (*La Steaua*, M. Eminescu)... Știm așadar că luminile sunt ale semințelor eternității. Iar în microcosmul corpului, semințe sunt și globulele roșii, globulele albe, necrofage...Energetic și sinergic, voila analogos, metaforia echivalențelor, pluri-semantismul genezei continue, spațiu - timp. *Careva a scris că cerul înstelat este parțial un cimitir răsturnat! Multe astre au murit deja, doar lumina lor călătorește „spre noi”..Ar fi de meditat însă la ideea că și VEDEREA noastră călătorește „pe

contrasens”, spre impactul luminos, întâlnirea fiind cumva o Nuntă. Iar viteza luminii este implicit viteza întunericului! *A fi semiotician, este a fi grădinar și a înțelege subtil cum natura face polenizarea...Din floarea de rug, (asexuată, atenție!) să ai geniul - nebunia de a obține trandafirul englez.. *La ce bun actul - gestul inițiativ, dacă ție însuși nu îți rezervi vitala doză de vindecare : de luptă cu viața (trăim murind!) – de conflict interior taumaturgic, eventual.. Iar dacă pe tine te vindeci din preaplînul tău (haric, e posibil să vindeci, prin comunicare elevată (eleatică și eracliteană)

– și pe celălalt. Prin ecuația coparticipării afective, cum au știut dramaturgii antici, elinii și ceilalți. *La noi, neolatinii, fenomenele zeificate, au sex diferit de cele dinlexemul anglo - saxon; avem femininul la „lumină - lume” și masculinul „întuneric” (Slavonic, avem „slava”, dar și „bezna”, vs Splendoare, v. “ solzii de splendoare”, Epopeile Sumeriene), neolatin avem însă și „Noapte” (Noce, La nuit, la notte...)... Avem masculinul „soare” (creier așadar) și femininul „Luna” (inima, așadar!)... Mitosul românesc reprezintă splendid corelativ - analogic- metaforic, asta : „luna e „sora soarelui”, așadar patosul poetic NE ESTE unul sublunar, paradigma este paideuma! (Vezi colindele laice din Transilvania). *Stelele sunt semințe ale timpului, așadar și oamenii (ființele), sunt! *Timpul este hermafrodit. Întunericul este fecundat de Lumină, ci nu invers! **Logos penetrat** și auto - născător, prin panspermie ? *Caută pe wikipedia **cuvinte** – **cheie**: „teoria dublei semințe”...și „Zecharia Sitchin, efectul fluture, libellis dragon, vulturul găină etc. *Comportamentul de câine al subconștientului. Inclusiv, prin extensie, al sub - conștientului colectiv! *Verbe esențiale : A fi, fiire, ființare, versus a Nefi. A muri – murire. Paradoxul absolut: trăim murind. Mimesis, așadar poesis, imitatio Dei. *Frate poete, distingi acel Ceva între materia moartă și materia (încă) nevie ? Acea tendință a mineralului – prin cristalizare (dintr-o „memorie”) spre vegetal,

iar apoi în sus, spre animal ? Ce este aceasta? Autocreație la modul rudimentului, sau reflex mimesis ?Atenție:riscul este al schizo- freneziei, al delirului abisului, mimat de valuri...*Piatra semnifică eternitatea răbdării materiei, stop (suspendarea) Memoriei solare, sarcofagul și epitaful din nervurile ei de iridium, al unor arderi colosale, din illo tempore geologic ? *Orice sentință, aforism enunț filozofic și poetic, conține latent și interogația socratică, în speță: a fi sau a nu (mai) fi ? Iar sensul ascuns, ne retoric, este „DE CE ?”. *Uimitoarea prezență a spiralei) mișcării în spirală, Uroburos, dragon care își înghite coada spațiul timp continuum..!) în infimele proporții ale microcosmului. Melcii mării și cei tereștri, spiralându-și casele în cochilii; plantele suind în spirală pe invizibile vibrații, șarpele încolăcit (făcut colac) – idem scrierea veche, în spirală, *scrierea Inversă!!* *Nu văd tridimensional,ci quadridimensional! Eu (tu) sunt (suntem)a patra dimensiune! *Spiritul, duhul iată marele energofag. Arde resorbindu-se, adică se reciclează! *În arșița verii, și trandafirii ard, precum și cactușii... Fior transcendent al memoriei tropicale,

Amazonia din paideumele lumii.. Astfel și în cuvântul poetic.

Perversitatea safică

Nu privighetoarea cântă, ci privighetorul, bărbătușul, trilul lui este chemare la împerechere. Așadar deducem că artele sunt esențial gesticulație masculină..., cu țintă divinatorie inițiativă, precum „Cântarea Cântărilor” din Biblie...Ea, Sulamita (Salomeea, Solomia...), simbolica Fecioară, este pregătită (a găti pentru logodnă - nuntire, n.n.) prin exaltarea mistică a Cuvântului prenuptial... Oarecum nuanțat, asta înseamnă că poetesele lumii de azi, ca și artiste, sunt Safice 8 de la Sapho, cea din Lesbos...); substituirea în masculinitatea gestului - actului (scriere, muzică, pictură) – este perversitate . Nu

Euridice cântă, nici jelește, ci Orfeu cel trădat, îndureratul pierderii ei în favoarea demoniacă a Infernului.. *Adevărata noastră călătorie este a gândului. Suntem acolo unde ne este gândul. *Omul actual este omul reactivat! *Conștiința... adică etajul superior al Științei (cunoașterii carteziene, empirice. *Într-adevăr, totul arde. Trandafirul arde, apa arde (în seve, în sânge...ca memorie în Cuvânt), dar ardere este și oxidarea și putreziciunea... *Se poate vorbi de fulgere mentale, ca de acele conexiuni între neuroni, sau în extenso, în infrastructuri...Și de o gest al supra - conștientului (alter ego) – unul al interconectării,

(re-ligare) – cu divinul ubicuu. Se poate vorbi despre furtuni ale psihicului, și de efectul înseninării.Se poate gândi despre memoria de semințe a cuvintelor, a lexemu-ului codificat poetic. A agita intervalele, a suspenda metaforic textul, prin subtext, prin subînțelegere. Inima este cetatea ascunsă, creierul e este soarele ei. *Iată traseul: peșteră (Munte)(Piramidă) - sanctuar (templu, catedrală) ... Focul zoroastic pe vatră,omphalos-ul- altarul (naos și pronaos)... *A căuta cu Gândul este o reminiscență telepatică a Ființei Om, adamice. *A cunoaște, este orgasmic al Luminii cu Nocturnul. Gândirea visată este sferică, este androgenică, androgenetică. *Apostolul Pavel : „senină întru putrezire/ va reînvia întru slavă” (citește splendoare). *Și Blaga înțelege cunoașterea în sensul originar, vechi-testamentar: „A cunoaște/ a iubi/ înc-odată/ iar și iar... a iubi e primăvară „...Adică înnoire, înviere. *Sintagma Margqueritei Yourcenier : „infernul tandreței”, trimite la tandru - de – la Teandra, adică la Trinitate, la Treime. Adică Trialism, cum definescKarl Popper șiKonrad Lorenz... Ecuatie a binarului dual în Andros... androphos. Iar vocabula prefix AN este de la AN-unaki? *Succesiv, culturile și civilizațiile se ciocnesc ori interferează, mișcarea este circulară și pe contrasens cu spațiul - timp. * Totul este interconectat și fractalic,atât în mai mare, cât și în mai mic. A spune „infinitul

mare „și „infinitul mic”, este absurd, paradoxal : un concept care delimitează doar convențional, în umbra vechii sentințe a *Mensurei* : „omul este măsura tuturor lucrurilor” (elinii).

Comportamente

Comportamentul cifric al numelor și viceversa; Comportamentul erogenic al electronilor.; Comportamentul sexual - inseminator, al creierului la bărbat și fertilizator, reproductiv, la femeie. Comportamentul orgasmic al textului; Comportamentul androginic- hermafroditic, al acestuia. Aici, între Trismegistos și Smaragdinele table, între unicitate și treime; Comportamentul de om reactivat al actualei specii; Comportamentul, *ab origine*, incestuos al zeilor geneticieni; Comportamentul canibalic al acestora și sublimarea lor prin sincretisme-proiective; Comportamentul unduios al Ființei, ondulatoriu... În opt culcat, de Urobouros; Comportamentul în spic al bobului (unul multiplicat...) -, sau în ciorchine, al sevelor: ape dulci, ape sărate..., astfel și al spermatozoizilor din care doar unul, excepțiile fiind rare) își atinge ținta în “uter”- graal- potir.. (Da Vinci dixit); Comportamentul de crustale al mineralului din teluric și din vietate; Comportamentul de fagure al melosului poetic, din arhetip, în paradigme; Comportamentul regresiv al memoriei, în cogito...; Comportamentul antigravitațional al conștiinței, în somn. Levitația ca vis; Comportamentul nirvanic al metaforei noastre. Pansamente pe *durerile fantomă*; ale lui Psiche... Comportamentul cifric al semințelor, vezi floarea soarelui sau rodia. Dar și al fructelor smochinului ucigaș...; Comportamentul prefigurativ de penaj al solzilor, cum in illo tempore, al aurei (*luminosus*), numită de cei Dintâi „norișor al splendorii” (vezi Enuma Eliș, alte epoei, mituri esențiale); Comportamentul Memoriei în Cimitirul vesel de la Săpânța-

atitudinal - protodacic- genomic și arhetipal? (dacii lui Zalmoxe (Zeul (stră) Moș), mureau răzând...).

„Întrebarea mă născu și muri”

...(vers propriu, 2001)

Cunoașterea, în sens genetic (geneza) a fost cea dintre El și Ea;” Adam a cunoscut-o pe Eva și au născut fiu” (și fiice). Gnosticii numeau Fiul la feminin, Sophia, adică Inteligența. (cosmică și manifestă în uman, devenitoare...);Zeitățile au ascuns în genom soarele ca într-un atom.; Comportamentul de „celule Stem”, regenerativ, al Cuvintelor, prin patos și empatie; Peiorativ, vulva este o rană: prin ea, omul ontologic, după ciclul prenatal, este „debarcat” ca ființă acvatică, pe uscat; el repetă filogenetic eonurile imemoriale...Vulva are comportamentul sublunar (prin oglindire a Soarelui- Nucleu-Sâmbure cosmic) – și este în relație fenomenală cu apogeul și perigeul lunii...Anticii știau, științele redescoperă; Omul nu inventează nimic, ci doar re- descoperă. (prin intuiție, prin revelație, iluminare);IS, vocabula omniprezentă pe meridiane... Aisha, Israel Ismaiel(...)Isa(ac), Isis, Isus, **IS...torie...!** (Povestea lui Isis, mama lumii, sora lui Osiris, tandem incestuos... *Aici, în Hermania, între mandale, labirinturi, cenzura transcendentală...între cruci și răscruci, aici, angelici sau demonici, sisifci, orfeici dar și prometeici, „oameni cu vulturi proprii”... aici, în genom și melos, semințe ale Timpului, monade, sinergii. Am titrat un poem „**Întrebarea mă născu și muri**”...Oare ce am vrut să zic? *Omul adamaic, cenzurat, și care este re-activat, este recuperator...Iar acolo, în Abisalia, groapa comună a antimetafizicii pe careod e l i r a Nichita Stănescu după Ptolomeii lui...Uneori, o eroare, poate duce la revelația sugerată de legea a treia (a dinamicii), despre Hazard, a lui Hegel...” Punctul de interferență a două cauzalități opuse”...

Viața ca memorie seminală a Luminii

Psiho-Memoria colectivă este magnetică - gravitațională, ancestrală și în perpetuă corelație a ființei cu Timpul (cicluri, epoci, perioade) – precesivă...Ea este interconetantă prin COMUNICARE, conformă și determinabilă (cu efectele colaterale)- a întregii DEVENIRI: transmisibilă în trecutul civilizațiilor ce răsar și se sting, Memoria LUMII este a LUMINII ce se manifestă fenomenal în vietăți, ca și în materia nevie...este TRECUT ce re (de)vine (re)învie (ciclic), determinând istoria. Viața, ca inteligență a materiei, este în regnuri și în interregnuri, acțiunea divinității, ca Memorie a Luminii Lumilor. „Sus”, ca și jos”, în „Cer, precum pe pământ”...În real, precum visat și luând gest, prin Cuvânt...Conștiința ia în control Mișcarea aceasta care pleacă mereu a reveni(...) prin acțiunile volitive, ale „adeveririi”, exercitate de „programul memoriei, ce reactivează Umanul mereu;modelurile, codurile, limbajele-idolii miturile- religiile, artele, fie convergente, fie divergente, complementare. Idei-Idoli-Ideal...Paradigme, dogme, doctrine. Iată, amplificat, raportat referențial la miturile esențiale, Umanitatea - Memorie(arhetipală-ancestrală plus adaosul mereu înnoitor al celei dobândite) se comportă tot mai TEOGONIC.

Mantre și arte...

Comportamentul capricios, tipic-atipic, hazardat, al imaginarului „trezit” din somn, cumva visat, este cumva programator al realității noastre controlabile, prin voință. Comportamentul „luminii nevăzute”, este cel al orbilor care „văd”, fără organon, văd cu imaginația, cu iluzia, văd prin gând - cuvânt Comportamentul nocturn isihasmic (sieși rugător - doritor) : al pulsației al lumenilor al aortei al neocortexului al ameobei al subcuantelor al artelor al arterelor colaterale al ramificațiilor, al coroanelor, al ochiului compus, al semanticii, al tezaurului protejat de orbi, al delirului suprafețelor ca

mimesis al abisului... Al plantației de viruși analog infrastructurii, al norilor mincinoși peste pustiul profetului.. al brândușei în urma dezghețată de urs, al îngenunchierii întru împreunare al cuibării la vârf sau al celei din larve din scorburi din faguri din scânteile aforismelor aici și acolo, pretutindeni - ubicuu, în aproape și în departe-aproape în văzutul tangibil prin vedere! În animalul din miresmele grădinilor în sanctuarul din orgasme în transe transcrie tranfigurative transcendentale, doar labirintic cenzurate... al arderii inflamate și al recilor arderi, al oxidării, al jarului și al putrezirii-al fosforului în codița licuriciului și al efectelor fluture, din mantre, din arte divinatorii și religii, RELIGARE, refacerea legăturii... A focului zoroastric și cel jăruind în scânteia de Iov din tutun, a semnelui Ihtios din inelele globulelor roșii și albe.. A sporilor și a spermatozoizilor spiralați precum în pan-spermie și în parusia pluriversului fractalic, voila! A întezării întru adevărire. A epifaniilor din precesiuni. A mișcării browniene dintre azimut și cuvintele celui Gândit. A conexiunilor neuronale. A rupturii ca efect și cauză, precum iasca pe pielea copacului, a tumorii benigne. A lui Zero gravid de sine întru a naște fiu, a dualului contopit prin orgasm, întru Treime. A sângelui ca sevă, și sevelor ca sânge. A vegetalului din mineral, după glaciație și moarte ca o temporară întrerupere criogenică... Comportamentele aramaice ale viului, sanscritice, ale viului, avatariceale înmuguririi, înfloririi, rodniciei și desfrunzirilor, ale memoriei viului, comportamentele limbajelor din arte și religii, sincreticul umblet spre a se smulge întru a zbura! Ale cunoașterii în arbore ce se culege singur pe sine: a se dăru. *Comportamentul Christic al Sinelui- Sinei. Adică androgenic! (vezi gnoseologia)*. Iată, comportamentul sferic al textului meu este prin oglindire. El este cel al gravitației, al imponderabilului, al levitației, al regresiei în memorie, al telepatiei induse ori auto-induse... al magnetismului, al ascunderii..., al revelației. Astfel,

tu, cetitorule, poți prelua și continua... Ființa a spus: Eshe asher eshe... Eu sunt cel ce (continuu) devine. „Contemporan cu fluturii, cu Dumnezeu” (Lucian Blaga). Criza substanțelor face coșmarul formelor: morfo-aseze... Și poeții, dar mai ales pictorii pot art și nonfiguratecii, știu.

Comportamente

Comportamentul muzicii în nervurile cuvintelor. Al memoriei ontologice, cum al iubitei plecate, care de câte ori revine, vine tot mai de departe. Al ființei în orgasm, bucurie extaz și agonie, transmite, a creației, ca program divin al creaturii. Al gestului meu poetic de a sculpta icoane în rouă și în flori dalbe de măr Al fructului cu vierme propriu, ca el, nu departe de sâmbure.. Al Harului ca strigăt verde din amazonia genomului Primordial Al acestor cuvinte ce se iubesc între ele. Al gemelării genom dihotomic din Frații PomiEDENICI (A.D.N.), cel al Vieții și cel al cunoașterii ca Bine și Rău. Al arhitecturii de zigrat al coniferelor, de pagodă al bradului, de piramidă, al catedralei. Al Harului ca Dar.(dăruire). Al cărăbușilor devorând narcoza arămiei a manei de pe frunzele stejarului Cer... Al dunelor complice cu vântul pustiului, legănând morganatic cămile... Al trandafirului englez înspinat, ca al îndurerării de A FI,...al Rosei, ca sarcofaș al miresemelor frenetic zăbranic nirvanic. Al memoriei prin regresivitate și submersivitate întru Re- Cunoaștere a geniilor, de a întui noima lumii-n lumină. Al micului soare din venusiana floare cu cinci petale, scânteierii lui pe vârful de ac... Al charkrelor șapte și al fractalilor melodiindu-ne moartea. Al cerului gurii mele, când visez că visez, încă înviind dimineața. Al în- duminicării cu umbra spre luni, marți și miercuri ... Al lui Deja Vu in aeternum.

Notes după drumul la Alma Mater și Mărginimea Sibiului

Secte și insecte. A regăsi acel eseu terifiant al unui francez (?) din anii 80, parcă în „Viața românească”, despre comportamentul de insecte al umanului... Ca și așa zisa teorie a” dublei semințe” (Lilith și apoi Eva...). *Verbiajul desuet al ne semnificatului. *Bă, zise el către celălalt, tu ești o tumoare, bă!”. *Îmbătrâniții sfinți, scorțoși, scorojiți, proptiți în cadre grosolane sau cu arabescuri de folie de aur... Toți sunt ai unei fizionomii măslinii, subțiratici, cu pânțe deformatate ca ale lui Akenathon (...), famelici, costelivi, alungiți în grimasele mai degrabă stihiale... *Se face elogiul schimonosirii, al chinului și al unui sado-masochism străin fizionomiilor din Carpați și transcarpatice..., omul Caucazian *Spinoșii arbuști ai deșertului, schilodiți de torpoarea caniculei, de frigul african. Aici smochinul ucigaș nu are ce sugruma, gâtui, sufoca.. *A reciti Anton Dumitriu, „Culturi eleatice, culturi heralclitene”... *Căderea Constatinopolului”...Preoțimea măcelărită în rugăciunea ei zadarnic. *Au fost Cenaclul de luni al lui Manolescu, și la Luceafărul, „Numele poetului”al lui Cezar. Nu am participat la nici unul. *Aurel Sasu, al treilea, supraviețuind lui Marian Papahagi și Zaci...M-au cuprins în Dicționarul lor sub egida Fundației. La Sibiu i-am mulțumit, e plin de o vervă mai degrabă satirică, amator de aneocdote și om de lume cum se zice. Expunerea sa în Aula Univ. Alma Mater a fost impresionantă, a uzat de parabole, reprezentări grafice, vag esoterice, etc. Omul ca și stilul...Și totuși, ceva îmi spunea că acest om e un elegiac și un baladist nostalgic, ce se ascunde sub ornamentica retoricii... Una ca a inimii mele, cu cicatrici și mușcăături ...revigorante... Tot așa și companionul lui cu chitară, Valentin Ajder, basarabeanul.

***Cer iertare fructului, că-l mânc, Viermelui din fruct îi cer iertare... Sâmburul nu-l sparg, ci în cuvânt l- ascund, să deie iar în floare...**

(catren la Sibiu, pe manșeta unui ziar).

*Plugușor modern : „Yahooo, yahuuu! boccii nefrați „! Discurs parlamentabil: „Membri și membrane, Deputați și deputane „! ?! Teribil traseu, iarna, sus, în mărginimea Sibiului, apoi înapoi spre Sibiu și înnoptare la Gura Râului. Poate voi reveni, fie vara, fie toamna, peisajele și oamenii sunt fascinante, spațiul mioritic blagian...și pecetea sașilor transilvăneni... Muzeul Parohial din Săliște, splendid și patrimonial. Un tablou datat fie 1918, fie 1921, aparține unui pictor cu nume rusesc! Alin observă ceva stupefiant: stilul amintește de acele fresce din gara Hunedoarei, pictate prin anii stalinismului de zugravi din fosta RSS Moldovenească, pe banii sindicatului din combinat...În fresce, apar țărani și muncitori la picnic, de 1 mai muncitoresc; ei au rubăști ucrainene (!), iar unul, cu figură de „ardelean” amintindu-l pe Ivan, cântă la armonică...Mda. În tabloul de la Muzeul Patriarhal, imens, țăranii români au fizionomii de mujici ruși, „nane” cu baticuri rutenești Anii lui Petru Groza și Pauker, ...Hunedoara devenise un cap de pod al sovietizării... În tabloul de la Muzeu, iobagi umili, fascinați de preotul cu cruce care li se adresează...Cam activistică viziunea. Anul revoluționar 1918, prefigurând stalinismul bolșevic.. Acum e altceva, acum e BOCșevism. Piei, humuncule! **Disfonctule!** *Totul este sfărmat, unicitatea este supus, îngenunchiată în degradeuri, aut înghețat. Monede.... Precum trezoreriile pădurilor în miriade de frunze, încetinind moartea, cu semnele lor în nervurile lor semnificate, cu sensurile lor Wagneriene... *Un copil de la grădiniță a desenat un șarpe crucificat...” Lucifer, (Purtătorul de lumină’..)... „șarpele cel vechi care era atunci pe pământ”... 13 / 19A doua ipostaza m-a tulburat : șarpele era țintuit încolăcit!Adică Uroburos! Ori poate acel Enki fratele vrăjmășit al acelu Enlil...de care

vorbesc tăblițele din Sumer, decodificate de Zecharia Sitchin... Vorba cronicarului, „Se sparie gândul „...Poate un homo reptilianus, ori saurianus (?) ...conchistador al cerului... *Poetii, spionii lui Dumnezeu... *Voi ieși la seceriș cu sabia curbată, *daca* străbunilor, și voi incendia neghina din azima orbilor.*Prin ochii tăi, cineva se uită în lume ? *Poezia cu milioane de guri, boscorodind (vorba lui Ploscariu..) – în toate limbile planetei, înpost- babilonia ordinului lui Elohim...Delirul vorbirii în limbi, al duhului pogorât, Paracletul ? Saul Proclerului ? *Dintotdeauna, voi ați dus de fapt războaiele altcuiva, ale zeilor voștri.*Poezia asumată acum în apostolism, în misionarism, lupta dintre psalmi și sutre... *Degradarea poeziei în prozaisme,...scriptorimea română...talauzuirii ale absurdului, iar pe țărni, după nopțile furtunilor psihedelice (sic,n) – mormane de alge, mormintele verzi ale celuilalt timp, din Ape... Inima ta, culegătoare de scoici, dimineața... *Nu tu faci poezia, ci ea te face pe tine.Te preface, sau te desface.*Românii din exodul occidental, din Pământul Făgăduinței – America de Nord...Vederea lor înspre origini e tot mai înstrăinată. Cei vechi din spațiul de acasă credeau că omul e bine să moară în același loc unde s-a născut... Asta încearcă după milenii, evreii lui JHWH... Eminescu : „Eu nu cred nici în Jehova/ nici în Budha Saraphuni”... *Stigma lumii...Creștinii numesc Împărăție (adică Imperiu) civilizațiile ce se succed... Satrapii ale Cerului...Sceptici neagă existența altor civilizații, pe câtă vreme memoria miturilor (cea bătrână de vremuri-de-vremi) ..asta spune și fiecare crede și înțelege altcumva: să Domnul (și îngerii lui)sunt în Ceruri...Nu ne convine că suntem hibridi. *Pentru cei mai mulți e o trufie oarbă să fie Învățători, gurru, raabi..., popi, apostoli, evident adulați, eventual canonizați ca sfinți...sacerdoți, apostoli, genii...În cea mai eclectică dintre literaturile europene...la noi, paradisul este să ajungi „cu duhul „operei tale „nemuritoare” (sau agonice) – în

...manualele școlare! Iar scheletele – uneori înghesuite spasmodic – în cimitirul NE – VESEL; de la Bellu, eventual la picioarele lui Eminescu... *Boc: Se interzice munca la negru. Munca la negre se o va prelua parlamentabilul Prigoană, secondat de modelul Berta. Prietenii știu de ce ? *Între mine și tine, eu aici, tu în Italia, e o distanță care crește, diferit... Dintr-acolo mai mult. Și astfel, când revii, revii tot mai de departe..

Incantații salvate

Această tandră luptă a sufletului tău cu dezordinea. Spice de pulsari și ciorchini de globule roșii, scuturate de triluri și elite... A împlânzi orfic spaimele umbrelor, suspinul lor... *În memoria labirintică murmurul zeilor sălbăticiți de istorie În memoria ta ancestrală, zidirea sanctuarică și prelucile sacre alemuntelui Kogaion. Eu nu voi fi omul cu vultur propriu! Nici decapitatul meu Rege, sub druidic stejarul tăi înstelat. Eu uneori sunt calea și adevărul de mine purtat, iubindu-mi femeia și fiii. *Nu tridimensional, ci cvadratura a cercului: eu fiind a patra dimensiune, cea referențială. Asuprit de esențe, sculptând roua, sublimând mușcătura în sărut și împreunându-te cu sinea, în orgasmul masculin, cel agonic. *Aceste fulgere înghețate, în cristale. Aceste sarcofage ale soarelui jefuite de hoții deșertului și de arhivarii măscărici, din delirul religiilor. *Acest ultim suflet al meu ce refuză să afle, să uite, să mi te amintească. *Acest frig de candelabre în stalactite, această anamneză sinucigașă, între regnuri. Acest eșec continuu din care renască totuși sori, suspendând milenii între două glaciații. Neputință a eonului de a muri, Uroburos cabrează și își vomită coada, dincoace de siajul frenetic al nebuloaselor. *Acel continuum circular timp etern același, mereu revoltat a nu mai fi. *Acest frig al luminii, aur înghețat al seminței furate de la zei. *Cupole curbând spațiul, ocrotind prin mimesis al boltei stelare, utopia iluziei statice. *Pulsația fractalilor latentă în mineral, suspinând

în poezia mea fecioară, o, Venus! *Memoria substanței primordiale strigând spre roiul de izvoare din dumnezeire: sculptând ulcioare oarbe și amfore complice în estetic, cu talazul. *Acel tânguit arab în deltele Iordanului nămolos, cf. Știrilor actuale, al deltei... gnozilor și ale gematriei orbilor de zile. *Acest delir vindecător al sub cuantelor. *Aceste răzvrățiri ale textului, această sfericitate gravidă de sine, a semioticii. *Aceste semințe reminiscente din telepatia de dinaintea cuvântului, Daimon- Domine! *Acest jar care înmugurește din cearcănul meu sub lunar. *Iubit ne iubit trădat prădat redat înflorit înspicat ocrotit sieși Sub vulturi sub clopote eul pastoral duios al inimii- fluier, mieilor dezmiertați și pregătiți pentru înjunghiere, prunci și prunce, inocență paradiziacă plăcută ca fum Domnului.. *O, Zarathustra, constrâns în licărul florii de tutun, în chivotul ocultat pe umeri, în chackrele-mi, șapte multiplu! *Cele șapte Frici fiind **Una-n Unul**, singur sieși și extaz Hieratic, de a fi într-o a muri. *Aceste splendori cu solzi străpungând inefabilul, arte căzute în sus. *Tirania inocenței bătrânului Narcis, adorându-și sora - gemelarul,- în mirajul luciului apei... *Centura de iridium a soarelui plângându-și diamantele (“ diamante ucise”) - în memoria lumii de lumi, dar și sfărâmându-le în piatra ponce a deriziunilor. in aeternum. Și iată-te, tu, care-mi reumpli gura și inima de misterul cheruvilor. *Atemporal soare al Nostru, care îți plângi dorul de moarte, ce naște. *Trezit în acest efect al distrugerii de tot, din interior să mă vindece cealaltă cunoaștere. *Elohim, Plural sfărâmat!! Mi-ai dat stigma aurei tale fisurate, nume să redau tot ce-mi ascunzi, arătându-se ? *Umila amibă, molusca mușcată a inimii, complice cu suferința firului de nisip, ca să îți recoltezi tu șiraguri de perle și să cerșești cu podoabele lor, carnea zeitelor fecioare ? Moartea ta circulară, succedând incesturile și fratricidul Vostru kamasutric! *Laud Omul, prin aceea că suntem! *Unicitatea nu poate fi.

CEARCĂNE, ARCANE, PORTALURI. I.B.D. în cheie epopeică

Antecedente iluministice. Paradigme și stigma... Școala ca implant*... Ioan Budai-Deleanu (n. 6 ianuarie 1760 sau 1763, **Cigmău***, comitatul Hunedoara, d. 24 august 1820, **Liov**) a fost un scriitor, filolog, lingvist, istoric și jurist, corifeu al Școlii Ardelene.

Wikipedia liberă: Familia: A fost primul dintre cei zece copii ai preotului greco-catolic Solomon Budai din Cigmău.

Între 1780 până la 1856 parohia din Cigmău număra cinci preoți Budai. Budai-Deleanu a avut un frate secretar tezaurizat în Sibiu, un alt frate impiecat la oficiul salinelor din Oradea Mare și se presupune că **un alt frate a fost preotul Salomon Budai din Cigmău**, în perioada 1780-1800, iar întâia școală din Cigmău se deschide în 1849 în casa învățătorului Petru Budai. Studii: a făcut studii elementare la Cigmău; a urmat seminarul greco-catolic din Blaj (din 1772) și apoi Facultatea de Filosofie din Viena (1777-1779); **trece la Facultatea de Teologie** (1780-1783) ca bursier al Colegiului Sf.

Barbara; obține titlul de doctor în filosofie. Câștigă o solidă cultură umanistă, adâncește studiul limbii latine și învață limbile germană, franceză și italiană. În timpul studiilor de la Viena, proiectează întocmirea unui lexicon în 10 volume pentru care culege material.

Este unul din reprezentanții de frunte ai Școlii Ardelene. În timpul studiilor de la Viena i-a cunoscut pe Samuil Micu, Petru Maior și pe Gheorghe Șincai. A împărțășit convingerile iluministe ale acestora. Activitatea pedagogică, administrativă și științifică: La Viena a îndeplinit pentru un timp slujba de psalt la Biserica Sf. Barbara. Apoi a devenit profesor și prefect de studii, pentru scurt timp, la seminarul de la Blaj (1787). A

intrat în conflict cu episcopul Ioan Bob și a renunțat la intenția de a fi hirotonisit ca preot. S-a stabilit la Liov, unde a obținut prin concurs postul de secretar juridic al tribunalului provincial. În 1796 este avansat consilier (judecător) la Curtea de Apel, funcție pe care o deține tot restul vieții. Elaborează numeroase lucrări, cele mai multe rămase însă în manuscris și publicate – doar în parte – mult după moartea sa. Îl preocupă domenii variate: drept, pedagogie, istorie, etnografie, lingvistică și literatură. La scrierile originale se adaugă traduceri de opere legislative și literare.

Activitatea literară: Autorul primei epepei în limba română, „poemationul eroi-comic” *Țiganiada* sau *Tabăra țiganilor*, ediție definitivă de Jacques Byck, 1800-1812. Opera sa reprezentativă (poemul eroi-comic „Țiganiada”) tratează un subiect alegoric cu tendințe satirice antifeudale și anticlericale. Un alt poem satiric, *Trei viteji*, rămas neterminat, valorifică motive din „Don Quijote” de Cervantes. **Literare:** *Țiganiada* sau *Tabăra țiganilor*, Iași, În revista „Buciumul Român” I, 1875; II, 1877; *Trei Viteji*, poem satiric, București, Ed. Ancora, 1928

Lingvistice*: *Temeiurile gramaticii românești*, manuscris, 1812; *Dascălul românesc pentru temeiurile gramaticii românești*, lucrare neterminată, manuscris (tipărită parțial de Gh. Bulgăr, București, 1957); *Teoria ortografiei românești cu litere latinești*, manuscris, ciorna unei scrisori ample; *Fundamenta grammatices linguae romanicae seu ita dictae valachicae*, 1812; *Lexicon românesc-nemțesc și nemțesc-românesc*, Liov, 1818; *Scrieri lingvistice*, București, 1970. **Istorice:** *De originibus populorum Transylvaniae*; *De unione trium nationum Transylvaniae*; *Kurzgefasste Bemerkungen über Bukovina* (publicată, în traducere românească, cu titlul „Scurte observații asupra Bucovinei” în „Gazeta Bucovinei” IV, 1894); *Hungaros ita describerem*; „*Hungari vi armorum Transylvaniam non occuparunt*”.

Juridice: *Rânduiala judecătorească de obște*, Viena, 1787, traducere; *Pravila de obște asupra faptelor rele și pedepsirea (a pedepsirii) lor*, Viena, 1788, traducere; *Carte de pravilă ce cuprinde legile asupra faptelor rele*, Cernăuți, 1807, traducere; *Codul penal*, Liov, 1807; *Codul civil*, Liov, 1812. Pedagogice: *Carte trebuincioasă pentru dascălii școalelor de jos*, Viena (?), 1786. *Țiganiada*: Autorul și-a declarat el însuși modelul, cel al literaturii neserioase, început încă din antichitate de Homer prin *Bătălia șoarecilor cu broaștele*. În *Epistola închinătoare către Mitru Perea* își alcătuieste, ca Cervantes, o biografie fantezistă de țigan supus austriac, care a participat la campania din Egipt a lui Napoleon și a rămas acolo. În finalul scrisorii parodiază proiectele Școlii Ardelene de a evoca veridic trecutul național. *Țiganiada* a fost redactată în două versiuni: prima, din 1800, este mai stufoasă și cu o acțiune mai complicată, a doua, din 1812, mai echilibrată și mai artistică. Din păcate, ea nu a fost cunoscută decât târziu, publicată mai întâi într-o revistă obscură, *Buciumul român*, în 1875 în prima variantă, iar cea de-a doua abia în 1925. Eminescu nu a cunoscut-o. Opera aparține genului epic în versuri, fiind o epopoe eroi-comică. Este singura epopoe românească terminată, care are ca temă **lumea pe dos**, parodierea ordinii universale. Subiectul: Cele douăsprezece cânturi urmăresc două fire epice: pe de o parte se narează aventurile țiganilor înrolați în armata lui Vlad Țepeș, iar pe de altă parte aventurile lui Parpangel, în căutarea iubitei sale Romica, furată de diavoli. Ca în orice epopoe care se respectă, eroii pământeni au dușmani și protectori supranaturali. Autorul are simțul artei ca joc, subiectul și personajele fiind pretexte pentru o „comedie a literaturii” (N. Manolescu). De aceea, universului narațiunii îi corespunde un meta univers, prezent în subsolul paginilor și alcătuit dintr-o armată de critici care supun „adevărul istoric” prezent în epopoe unui tir de contestații umoristice. Dacă textul este o parodie, metatextul este de asemenea parodic, ficțiunea

amestecându-se cu critica ficțiunii, pentru că autorul „are simțul artei ca joc, intuiția gratuității și a absurdității” (N. Manolescu).

Există, deci, două niveluri ale operei: a) povestirea propriu-zisă, care este „epopeea fricii cronice și a preocupării pentru stomac” (N. Manolescu), care parodiază motive literare consacrate, ca *ubi sunt* (eroii vestiți de altădată), muza inspiratoare, devenită aici o femeie cântătoare cu gură mare și minte puțină, sau lumea pe dos, căci epopeea începe cu defilarea ordonată a țișanilor și sfârșește cu încăierarea acestora (întâi ordinea, apoi haosul); b) critica povestirii, ale cărei personaje sunt întru chipări ale modalităților de receptare a textului: Onochefalos, care se miră că Romica s-a putut transforma în tufă vorbitoare, reprezintă lectura literală; Idiotiseanu, care afirmă că nu toate cele ce se scriu sunt adevărate, reprezintă lectura naivă; Erudițian, care recunoaște împrumuturile de la alți scriitori, este lectura savantă. Stilul: G. Călinescu a remarcat geniul verbal al autorului, care atenuază lipsa talentului descriptiv. Invenția verbală începe de la numele țișanilor, „un grotesc de sonuri” (Aordel, Corcodel, Cucavel, Parpangel, Găvan, Giolban, Goleman, Ciormoi, Dîrboi etc.), trece prin invenții onomatopeice unele atât de firești încât „trebuie un studiu deosebit pentru a vedea dacă ele nu circulă” și ajunge la modelarea lor în scopuri prozodice, schimbându-le genul și terminația pentru a le face să rimeze (dracă, palată, copace etc). În *Istoria critică a literaturii române*, Nicolae Manolescu evidențiază valoarea *Țiganiadei* printr-o comparație: „Țiganiada este un Don Quijote al nostru, glumă și satiră, fantasmagorie și scriere înalt simbolică, ficțiune și critică a ei”. Controverse privind originea etnică: În *Epistolia închinătoare* din 1812, autorul **Leonachi Dianeu (Ioan Budai-Deleanu)** îl ruga pe *Mitru Perea* (Petru Maior) să redacteze notele explicative necesare la *Țiganiada*. Printre altele, autorul

spunea: „m'am îndemnat a face o cercare: de s'ar putea face ș'în limba noastră, adică în cea românească (căci a noastră, cea țigănească, nu se poate scrie și puțini o înțăleg) cevaș asemenea; ș'am izvodit această poveste” și „să știi că fiind eu țigan ca și tine, am socotit cuvios lucru de a scrie pentru țigani noștri, ca să preceapă ce feliu de strămoși au avut”. [4] După autorii unui manual școlar, din aceste fragmente „reiese că cei doi corifei ai Școlii Ardelene aparțineau etniei rome”. [5] Această interpretare ignoră contextul alegoric și ironic, asupra căruia autorul *epistoliei* atrăgea atenția: „Însă tu bagă de samă bine, căci toată povestea mi se pare că-i numa o alegorie în multe locuri, unde prin țigani să înțeleg ș'alții carii tocma așa au făcut și fac, ca și țigani oarecînd. Cel înțelept va înțelege!” [4] Istoricii literari George Călinescu și Nicolae Manolescu nu au dat interpretări ale acestor pasaje din *epistolie*. Cinstirea lui Ion Budai Deleanu: În orașele Arad, București, Cluj-Napoca, Oradea, Sibiu și Timișoara, câte o stradă poartă numele de *strada Ion Budai Deleanu*. Casa de cultură din Geoagiu îi poartă numele: Casa de cultură Ioan Budai Deleanu Geoagiu. **Bibliografie:** George Călinescu - *Istoria literaturii române de la origini până în prezent*, Fundația Regală pentru Literatură și Artă, 1941; Jana Balacci, Rodica Chiriacescu, *Dicționar de lingviști și filologi români*, București, Editura Albatros, 1978; I. Budai-Deleanu, *Țiganiada, Poemă eroi-comică, în 12 cânturi*, ed. a II-a, București, Institutul de Arte Grafice Oltenia, 1928; I. Budai-Deleanu, *Țiganiada*, București, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, 1953; I. Budai-Deleanu, *Țiganiada (B)*, Ediție îngrijită de Florea Fugariu, Editura Minerva, București, 1973; Lucian Predescu, *Enciclopedia României*, Cugetarea, București, Editurile Saeculum I. O. și Vestala, 1999.; Nicolae Manolescu, *Istoria critică a literaturii române*, București, Editura Minerva, 1990; Mircea Zăciu, Marian Papahagi, Aurel Sasu, *Dicționarul esențial al scriitorilor români*, Ed. Albatros,

București, 2000; Ion Gheție, *Opera lingvistică a lui Ion Budai-Deleanu*, București, Ed. Academiei RSR, 1966; Ioan Chindriș, *Recepționarea editorială a lui Ioan Budai Deleanu*, în "Steaua", XXII, 1971, nr. 1 (252), p. 61-63 etc.

Wikipedia liberă: Familia: A fost primul dintre cei zece copii ai preotului greco-catolic Solomon Budai din Cigmău.
Supratitlu și sublinieri eugen evu; sursa Wikipedia.ro

Remember: Noi și imaginea inversată

Vedem imaginea răsturnată! Spunem “ **sub ochii noștri**”, de fapt realitatea adevărată, palpabilă, este **deasupra** ochilor noștri!!! Vedem prin cuvinte! Văz-duh, duh văzut. Eu văd dintotdeauna, ultra-empatic. E zestrea din străbunii și părinții mei. Văd melodios. Melodiez subcuantic “ lumea”. Am scris o carte “ Sărutul cu privirea”...Și altele. * Litera A (Alpha), este grafema unei piramide ¡!* Omega, amintește de semnul unei nave aterizate, un...OZN!* “ Calea, Adevărul și Viața”* Dar, atenție “ Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul” (Mesia)* Iată de ce... neconsolat, am numit o carte de scrieri de și despre mine, “ Terapia de joc” (editura Moldova, Opera Omnia, 2014). * Cumva din mine însumi, via oglinditul autograf ¡ al lui Mircea Ciobanu (care mi-a editat două cărți irepetabile, **cel cu autograful său în oglindă**), co-tanjențial cu Brădiceanu, Dumitru Tâlvescu, Gelu Birău, Cristian George Brebenel, (cel straniu!), Adrian Frățilă, Mihai Amaradia, Ionuț Livius Popa, George Drăghescu, și la a treia vizită, cu maestrul Aurel Antonie și cartea lui Ion Pogorilovski despre Brâncuși și codul dumnezierii..., toate par magice, (sunt ¡)... închei acest text predulic și cumva ...retroinițiat?

Pagini matinale

Scriu ca să mă descarc de îngreunarea...memoriei mele, excesiv afective...Îmi definesc inspirația(de la a inspira, a nu ne sufoca, în veghe sau în somn!) ...un auto- impuls genomic programat, non- eufeMistic, un instinct cosmic în Om, sanitar, inimos- sufletesc, de lucidizare a Afectelor și – unde este noroc..., un factor de leac față de stressul tot mai ucigător, din societatea în care trăim. In vacarmul neo- infernal...de aici, factorul de risc, cum zice psihologia, este al vârstei a treia și al sănătății. Cât mai este. Aveam o rubrică în primul ziar liber, fondat în 1990, apoi ucis de sistem: “ Crize de luciditate”. Uzam tăios și ...curativ, de oximoron...Ca Hamlet, chiar uzând de “ claunerie”...Denunțul unui Incest în Cetate.

Facem obsesii, ne alienăm ...

Obsedantele deja griji familiale, suferințele celor dragi, familiei, fiilor noștri. “Ai rămas un om care nu face compromisuri”, îmi scrie vechiul - nou prieten Andrei Zanca... E o “ singularitate” a triadei - teandrei mele ? Este codul Dantesc, al trilogosului misterios, în căutarea a Ceva- Cineva pierdut, din vina noastră, sau înrăirea altora, ori altor “ factori”, eventual extraumani? În dualitate, între “ abject” și “ sublim” - ı ı? De înțeles dialogul despre TRIALISM, dintre Konrad și Popper...

ABC- darul adeneic? (DNA-ADN)...

Sigmund Freud, un geniu din speța auto- experimentului acribic,...obsesional!, -definea TREI categorii de visători: a) Clari și rezonabili, inspirați din viața noastră. b)rezonabili, care scriu uluitor.c) visători lipsiți de sens (Noima) și claritate, incoerenți, obscuri și absurzi.

Apropos, post Socrates, prezumția- sentența de absurd:

Eugen Ionesco: “ “ m-am gândit că este straniu să consideri anormal că trăiești întrebându-te mereu ce e universul, care e condiția ta, ce urmează să înfăptui aici, dacă există ceva de făcut”...”Mi se părea, din contra, anormal ca oamenii să nu gândească, trăind așa, într-un soi de inconștientă...ceilalți au, poate, o încredere (un crez, autosugestiv, remanent “ telepativ”, igitur instinctiv,n.) irațională, că totul se va dezvălui într-o zi”.” Va exista pentru umanitate o dimineață a iertării, va exista pentru mine, o dimineață a iertării”.

Vămile somnului... porțile Domnului. Portalele celui de dincolo?Ea, Maja Deznuda...

“ somnul rațiunii naște (plăsmuie) monștri” (Francesco Goya)

“ Înainte de a adormi, mai scria genialul evreu – românesc, înainte de a aluneca în acest abis care (ne) e somnul, mi se întâmpla, fiind pe jumătate lucid, să surâd gândindu-mă că, poate, în câteva ore, zorii îmi vor aduce cunoașterea și eliberarea și că zorii, vor fi eterni.”

...” În realitate, existența lumii nu mi se pare absurdă ci incredibilă, căci în interiorul Ei și al lumii se poate vedea clar, se pot descoperi legi și stabili reguli “ rezonabile”... (id. cit. Însinguratul, ed. Albatros, 1990). ... A scrie, pentru mine,...pare un reflex condiționat, incurabil, al Evadării... În anii grei ai copilăriei, ca prim- născut și cu trei frați, din familie foarte săracă, după ce am fost “ lăsat la vatră” din armată, fugeam de acasă, căutând soluții de a mă întreține singur: muzicant-instrumentist și solist prin localuri, marinar salvamar, șantierist, laborant, muncitor necalificat, magazinier, metodist, sociolog etc. Am fost și dintre acea categorie numită pe atunci “ navetist”... Evadam, altfel zis, în Visul trezitor-în-lume, oricât de prețios sună... în natură, am iubit mereu Pădurea: marginile și poienile. Fastul ei, cânt era troienită de omăt, veverițele și brândușele.

Codul lui Semyaza.

Arcadele transmodenului, portale, vămi sans frontiere, language- tangaje... Cernes- Cearcăni. Memorandum la Sublunarii lui Novalis.

Cele trei etaje ale memoriei, sau ale lui Dante* Memoria, Natimemoria, Transmemoria* Ochiul compus al Triadelor* Ubicuitate și Translocație* Visul sau excomunicarea* Luarea prin surprindere a sinei-sinelui* Tristele lui Trismegitos* Megalopolitani, Necropolitani, Hessiodicii* litanii, letopisaniile* Aina Daina și Adonai* Exotericii și exoticii, mistagogii * Spovedeniile* Seminte migratoare, semiotica Excomunicării: Alchemiștii, esoterienii, exoterienii* Ocheadele lui Mehring și Egon Schiele* Sky- traps* Aure și cearcăne* Saurianus și linia dreaptă, nonabstractă* Catargele lui Leviathan* Harpagon și harpiile exangue* Desfrigurarea, transfrigurarea, însingurarea* Paracletism vs. proclerism, isme, iazme, yes- many* Colofoanele lui Umberto Eco* Mona Lisa, Barba lui Da Vinci* Gemeni- gemelari, Famelisme, fameni, oameni* Trinitatea hesiodică, trialismul Hassidist* Miticism, mitomanie* Mesmerie trans- Sumeriană* Iason, Ianus, Masson* Lazăr și lazaretul avataric* Transhumațe subtextuale* Delirul suprafețelor, memoria thalasică* Neutrosorgia, efectele Doppler, Curba lui Gaus, Tesla, Coandă, Brâncuși* Surdo-muțenia și rugile cu pumnii strânși.

Teme pentru acasă. Acum, acumulare. Cine- Cineva- Altciineva.

Motto: „Închinare electronului” (G.G. Longinescu, prof. acad. Rom., 1932)

Eul ca autodimensiune* Eu sunt ce voi fi* Fiecare își este* SinaIntropos...* Cine crezi că ești, cine ți se spune că ai fi, cinemascopice* A masca, a demasca* masc-ulinul latent în

feminitate* „solzii de splendoare” (epopeea)* „cumințenia pământului”, recte îngândurarea Materiei Vii? * Abstract și difracție* Desfrunzirile sunt în sanscrită* Alba Dalba Nalba, holbura- scorbura* „De ce nu-mi vii, de ce nu-mi învii?”* Anilumini, anluminuri, anunaki* Melchisedek și Melchior* Omul trifazic, omul bifazat, omul scurtcircuitat* Schizofanții* Hărnicia harului, Haare, haare!* Sieșitreimei i se roage Unul!* Cuneiforme, încrucișări, crucificări, rosancrucien* Daimonii crusade*

Biomul, Poetumul sau Electromul? Omul reactivabil?

Motto: Bună dimiseara!

Ce cuprinde această carte ca un joc de oglinzi, sau jucărie caleidoscopică? Însemnări ale lucrului literar, în etapa anilor mei 68-70. Scrutări mitosofice, religioase, ideologice, dileme și insomnii, jocuri de cuvinte, a celui ce sunt, (suntem?) omul născut și prin durata vârstelor sale, făcut- refăcut? Auto-experimental, existențial, însă doar parțial autonom*

Remanențe mistice, superstițiale, stigme și determinări, daimonul reactivat al Uimirii, Mirajului - mirării de A FI, - „mirării de a fi, de a exista”, dilema Prințului și „nebunia” Claunului spre a denunța imoralitatea INCESTULUI, din origini epopeice, religioase, dogmatice sau doctrinar-ideologice...A FI ...versus jalea deductibilă, din instinct-cosmic!, de a nu mai fi. Acest drum în serpentine, mendre și teandre, această înfăptuire sub spectrul unui latent, apoi accelerat Semn de Adio celor dragi * Idei care văd, idei poate lecuitoare, eventuale remedii pentru cei cu imunitatea slăbită de chinurile vieții* Unele pagini sunt aluzive, altele „subversive”, uneori dadaiste, spiridușul psihotronic al Calculatorului, avantajul uluitor (și stressant) – al VITEZEI DE

EXECUȚIE, vraja electro- magneto- mecanicii, fiind pentru mine, bătrânul vârstei a treia, paradoxal, una a copilului, sedus și cumva hiperafectiv...,- sper că nu și vanitos.- dintr-o irepresibilă (socratică) sete- foame de a ști: cine sunt, de ce sunt, încotro? Fie și spre a avea dreptul sacru (în profania lumii) – de a continua genomic, ca fiu al Omului – Pereche!- prin fii-fiice, descendenți... Pentru mine, omul și stilul (artistul ca binom, dual...) cel puțin și cel mult, aceasta e tema obsedantă și sper că Providența - însă și cu Liberul Arbitrul autocenzorial, al REPROGRAMĂRII Hardului – capului cel legănat pe umeri...

Privind poetica „mea”, cu firescul sentiment intact, de recunoștință față de „poveștile, doinele, ghicitorile și eresurile” spațiului meu natal... și față de Învățătorii care nu ne-au mințit (am fost născut în 1944, având o soră și doi frați..) – am trăit în stalinism și sunt supraviețuitor, ca milioane de oameni românești..., mulțumind și fascinanților, da, Meșteri sau Maeștri... din arealul românesc, dar și al altor meridiane. Traviile cărților ce le-am editat, sunt cu toate transfigurative, sper **fără virusul VIP-erin** al idolatriei, necum megalomaniei care face, simptomatic, ravagii în societățile decadente, sau mancurtizate, ori troglodite... Nu sunt mușcat nici de moașe, nici de moaște, nici de bocitoarele fantomaticelor Uri de sine (cum aiurea pledează un patibular și prozeliții săi!)

Sunt imun- intact! –la complexe „etrauterian” (dixit Gellu Dorian despre Olga Ștefan), sau Complexelor Oedipian, Rex-Lear-ian, Hamletian, ori toate cela ale Suicidarilor!

Dacă, înduioșat, m-aș porecli, ca să îmi amuz fiii și nepoții, nu sunt nici teosof, nici apostol mesianic, nici esoteric, nici exoteric...nici filosof, Moșul Omosof! Nu uit că SOPHIA înseamnă Inteligența cosmică- ubică, igitur Pateria în Materia(v. Dumitru Dulcan ș.a.) – și ceea ce am numit empatia divinului, recte celestul Paraclet... Mesagerii convergentelor

culturi actuale, prin saltul tehnologic informațional, sunt tot mai mulți și nou- dilematici, în agorele- puzzle...Ca antic-prognozații – deductibil!- profeți mincinoși... Alienarea, înstrăinarea individului- egoist, în Pluralitatea ce suntem, sans frontiere. Patria ne este, într-adevăr, Limba natală, însă acolo ne e și Matria! La acest concept, bunul fost coleg al unor cursuri de specia lizare culturală, Al CIS (telecan) – printr-o ironică înțepătură, când „făcea” revista Vatra la Tg. Mureș, „cot- la- coate „cu nebunelul Al Mușină- detent pe-atunci la un sanatoriu și delirant „poet” ce elogia pornoliric, scrierile cu degetu-n fecale, (cum ar scrie Vakulovski și ai săi, kkat!) vezi Vatra și altele, (literalmente” de pe faianța w.c.- urilor! -..., fapt pentru care l-am „iertat” – cu un drept la replică la „amușinările” aceluia. Este condiție-lege a umanului de a avea nostalgia sacrului căzut în profan! În ce mă privește, sunt un nostalgic al DOR-ului intraductibil..., cel pe care Cezar Ivănescu în inversa în oglindă: ROD. Etimon al DORinței, întru ROD-IRE. Malarmee dixit: „poezia se face din cuvinte”. Cuvintele, de altcareva numite „scânteile lui Iov”...

Familiarizat cu miturile- codurile esențiale, știu că, deși sunt din Carpații sub- caucazieni (ai Caucilor...), nu sunt și nu am fost un Prometeic (cu vultur propriu”)

Și cu atât mai improbabil, un băltăreț deltic- dunărean! Careva m-au numit solarian, apolinic, alții ba luciferian, ba protodacist – deceneic, ba dionisiac, ba apologet al neo- latinismului... Nici originist nu am fi, nici diogenic, necum Pribegistic...

Numele meu este frecvent în zone diferite, cu formele Evu, Evită, mai rar Averi:

Asta și-nseamnă, notarial înscris... Un fiu al Evei, ivitul GEEA, Mater- Materia.

CAMPUS HERMENEIC – Zidiri din piatră ponce. Poncifex. Dodii dodecafonice, etc.

Peșteri, sinagogi, temple, domuri: **case conspirative** *
Apropos năravuri pidosnice, ca pseudo- exorcisme, practici
post-neo- șamanice, etc: „popa curvar și bețiv” (i.o. ruteanu,
mișu (de la „a mișuna”...)- de facto nu Ru(D) teanu, ci
PRUTEANU- pupincuriști-
poponari””” **travaliu** transfigurativ”””metafizic vs *metaftizic!**
„memoriale” voalate, jurnale ale mințirii de sine, apocrife ale
cerebelului teluric: pivnițe ale memoriei decadente,
deidentificării* memorie – amintiri inventate, cum scrise
Laurențiu Cernet..) -

elite- belite* auto- denunțuri subliminale..* bișnițarele țaratelor
den tristan- tzaratul lui Ahasveruș* subestistența substitutivă,
motoarele transmise ale...entropiei, subspeciile* ce va fi când
nu vei mai fi?* Ești corp de particule ionizate: „ion pozitivi”,
„ioni negativi””” Pe Iona l-a înghițit submarinul (NOetic),
LEVIathan, spre a-l regurgita (ca nedigerabil), pe plajele
împuțite ale unei semnificații cu monstru în Ea...*Meduze,
gorgone, gorgane, gorki, grobaciiov: cei cu pete vinete pe
frunți, fețe, fese...Pigmenții lui Mamona* Desfătări, recte
dezvirginări literalmente, în casele conspirației troglo-
manice* La campusul Hamilton: o fi de la ramura lui Ham, a
Hamiților?*"Mersul ca umblet în acvariu: percepție a ultimei
soții a lui iv martinovici: carmen demea* Hidrochefalicii,
dolicochefalii, anorgasmicele, androfagii...* Piei de șarpe
laminați pe șosele, de automobile* chiromanția pohetesei
mistagogico- pedagogico- gagico- frenă*

Clarviziunea reformatorilor chiori : obstetrica primitivilor,
lazaretul metamofozic, în zoon politikon* Ei nu văd imaginea
răsturnată, reptilian, ci răsucită* Imagini mișcate, imagini
mușcate* **Magia imaginii!*** Nicăieri în lume dracul nu are
atâtea nume, în popor, ca la români!* Mai la propriu zic, la
omul românesc* Boala filologiei: limbarița, recte logoreea,

delirul metaftizic!* Io îs un sămânțos, zicea unchiul V.* Multi locații: a fi unde este gândul tău, a levita și în starea de veghe, ca Veghetorii lui Enoch* Nume feminine la masculi, nume masculine la femei* Vai vouă,deveniți imagini, adică Măști: descărnate*

Madam Bovary, cu vocabula integrată OVAR (ovarienii)* absurdul, improprietatea

că moartea există* substitutivă, delincventă, asasină* vampirismul energetic, cenușariul, crematoriul „măreției frigului”) Niky Hristea Stănescu)* Algele și nevrALGIA* Îți povestesc, ca să uit* scaieții sferici, ai pustiirii* Autonomi robi ai ploii* O paradigmă obsesională, să-i spune griguro-escă, sic, n* Un astral jupuit, jumulit, o belire plurisemantică, un zbor ratat, ca smulgere, ca salt, al cangurilor* Marsupiile submamare ale Damelor cu „uter supărat”*) Insecta călugăriță, care-și devorează masculul, în timpul acuplării* Matrioșka vs păpușa Barbie* Texte hermafrodite* Crizele care rezolvă* Urmele inverse ale îngerului sălbăticit, Yeti, Maimuța-om din Pamir, Himalaya ș.c. l*”) Nero-pathia”, „Negru- Vodă”*) Energii benefice, cuante cantabile* Vederea de sus, paradoxal, vederea din jos!* Echim- Ichim- Ioachim: alchimia onomasticii* nu pornografia, ci homographia*Abiectul nu sublimează, ci subliminează!* Otrava de sub limbi.* Cele ce ies în calea fricoșilor : Țipenii... * Complot de prune...* UR-eiel: la Cioclovina ș.a, în grote, am văzut oase și cranii pietrificate, de Urs carstic, gigant...Poate rude cândva cu EI, Uriașii- mutanții din Îngerii Căzuți?*) Piatra nu uită, cel mult se sfarmă sau îngheață...

pseudonumenologica

Bogdaprosti!

BUD- BUT- BOD- BUG- BOG

Bud- Budism- Budvar- Budejovice- Budapest- Budionîi- Buda-
Buday, Budeanu- Budulan- Budriș- Butzincu- Butnar-
Bugnariu- Buboiu- Bucoiu- Bucșan- Bucur- Bulatova-
Bulgakov- București- Bogand- Bogdaprosit- Bog – Bogomil-
Boj- Bouleni- Bogătani-Bulz- (Bulzești) – Borz, Burz- Burza-
Burduja- Burdujeni- Burg- Burjoi

DAR BAR în areal

Darabați- Bărăbaț- Dardania- Daradici- Bărnuțiu- Barbaria-
Bărbăteni- Băjălari- Bardan- Bărbăntan- Bart- Bartha- Barna

Iuc ciuc

Beniuc (fiul lui Benjamin)- Ben Laden (fiul lui Laden)-Ben-
Bencău- Benko- Benone...

Poesu către Școlile Omului Românesc

Arabescuri. Song of Myself. Artă componistică, poezică, euharistică.

Exerciții de recompunere, artă devoalării și ornamentica vs frigul roșu al necuvintelor. Suferința cuvintelor, o virtute a Semnificației perene.

Pe coridoarele LABY- rinthice, în abatajde sau rostogoluri, retrospective, uneori subterane, „subtextuale”, insomniace, cu „mușcătura” și rar „sărutările” calmante, dezmiertative, prișnițe ale memoriei afective, silogistică, amintire deloc inventată, nici voalată, cum pledează, simptom resuscitat cumva eufem-mistic delirant- maniacal- obsesion, alarmant al psiho-sociologiei pe care o precipită din spate, ca umbră lungă

a Nemaiființei...,- similară spiritismului post- Hajdeian..., dar și Rotondelor remanent - resurect – ev-medievale... scrierea pe care o numim „puzzle”, constat, ca om al vârstei a treia, volens- nolens agonică, crepusculară în cuantica Trilogiei lui Dante... Poetul fericit (FEERIC, al fascinație igitur) cu spiritul, nefericit cu sufletul, este un auto- cercetător, un insomniac-diurn, - eu fiind unul din sorginte folclorico- post- hiperionic, empiric livresc și demn de atenția noastră, mai ales a noii generații, după ruptura – spărturile „marelui zid sovietist” ... Revoluția Obscură, din România, tipic- atipică, ca efecte colateral tembeliste, nu își ghilotinează sinele colectiv secular-corupt.., nici nu și-a devorat „Fiii”, cum Revoluția franceză, ci și i-a ascuns temporar, spre a-i resuscita și regurgita, neo diversionist!, prin dictatura fostei NOMENCLATURI – roșu-putridă,- Cameleonică și „etern” conspiraționistă...Teogoniileau devenit omogonii: astfel „funcționează” PSIHOMUL, (sugestionabil- autosugestionabil, deci MANPULABIL-, în dualitate, - simptom alienant SADO-MASSOCHIST! Zic vouă, semeni or neasemeni ai mei: poetul, POETOMUL, nu mai e sacroditic, în acest salt tehnologic confruntat de OMUL AFECTIV, al Naturii-Mume) ci nu a Mumiilor!) Poetomul este în fiecare, latent sau cu, anagramic talent, într-un joc misterios al Fiindului, pe care îl numesc sinergic- rogvaiv, ori mai simplu, al celor ȘAPTE VÂRSTE genomice. Suntem atenți la mitosul Inseminativ..., al culticului- culturii, la Fetița- Fecioara educată spre a dar Rod, de la păpușile de cârpe ale Gabrielei Melinescu, cu le românească oriunde s-ar afla, la icoanele bizanțului, in extenso transcoceanic, pe ecranele exoftalmice sau aplatizabile...Păpușa Barbie, de porcelan sau de plastik... La fetișizare și metisare....

Versus Dirijabile

În acest teribil nou-secol XXI, care, stupefiant, traumatizant sau cu germeii unor noi îndobitociri- mancurtizări, ale „Masselor” feminizate ale lui Gustave le Bon., dirijiste, pseudo democratice sau pseudo neo –liberalisate., didacticismul reformist IC este el însuși, ca sistem „gonflabil”, cumva sieși captiv, cu spectrul unei noi ÎNREGIMENTĂRI de zip cazon- substitutiv- disimulat MASSONIC. În fond, atât Lenin cât și Hitler, au aparținut „falangelor” masonice ale dualității recesive „ca structură a lumii”, psihanalizată axiomatic de Filosoful român Mircea Florian, de întreaga Pleiadă, strălucită, a geniului românesc, între care Mircea Florian, Anton Dumitriu, Eliade, mai recent Dulcan. Avem a NE clarifica o Paradigmă sincretică în acest prag de sec. XXI, evident deloc „religios sau deloc”, cum „hamletizase” Malraux...Dinafara paludicelor Dogme- Doctrine- Utopii, ele însele degradabile, **fantasmagonice!** Las celor cu vocație astfel de purgatorice chinuri – politikon- misionaristice, sau neodadaiste... Cât privește mersul lumii noastre, aici, sper că aripa geamănă a statului ce acum se redefineste, firesc dramatic, bine-ar fi nu „pe culmile (unei noi) disperări- **dispersive!**

Un pasaggio satiric

„Să-nvârtim hora străină”, sau „mână-n mână”, mânăria sindicato- escato- silogică

Scriindu-mi, dincoace de poezie, oarecum ludic, cărțile memorie și amintirilor nevoalate!., „*muncit- mâncat*” de *Guget- Gând*, bucuros că nu aparțin nefericiților „antimetafizici”, abundenți, vai, în Omul românesc dinainte și de după război, recent de după „Revoluția – mascaradei secret-serviciilor mână-n mână „să-nvârtim hora străină”!?! Mânăria, sau Mîneriada ? Retro, SataniEL! Jos burjuii și neochiaburimea cu ventuze a **Caracatiței, Coropișniței bișnițariste! Poetomul**

are suferința auto-vindecătoare și comunicantă- cuminecantă, a Logosului, iar ca NADIR LATENT, cea a Cuvintelor, ci nu a „necuvintelor” de care s-au intoxicat „psihedelic” o seamă de poeți din areal, de la genialul Bacovia, la neo- neo- barbarii „missionarismului” pluriform – pluricolor- plurisemantic etc, în speță amalgamice, mistum compositorum, perversIONISTE, el este, dacă Este, suflet din sufletul Neamului, cum s-a scris! Dar a nu mai fi nici „sfânt al închisorilor”, nici prohodnic mercenar al groapei cumune a ...metafizicii...

Memoriile -toate fiind- Una- Unul. Mnemosyne, ci nu Gorgonele, Meduzele etc. ... Bandaje nirvanice, atlazuri și trestii mlădioase, unele cu spini... De la Rosa Canina, and Rosarium, la Trandafirul englez...Și la Bujorul românesc, la Floarea de Colț...Nu de colț de ...mistreț! **Desfid torționarii, omul fără buze, și pe cei cu piciorușe asimetrice! Estem, ptiu, drace! Pe hormonauți, ci nu pe Hermenauți...**

Noi, Omul - Omenimea... Avem memorii etajate, modulate pe frecvențe lungi, medii și scurte... Poetomul este radiesteziac. Energiile sunt reciproc energofagice, devenirea lor cosmică și infracomică, este Recilativă. Cerebrul- rațional, noi suntem un „sistem bioenergetic deschis” (Știința de avangardă)* Tehnologia poate fi distructivă, dar și autodestructivă! Cheruvii lui Jeronimus Bosh..., aveau nu „săbii de lumină”, cu lassere paralizante! Există, germinează, gastează, regenerative, în Interregnul care suntem, ceva de mașini, ceva mecanicist, ceva ce nu aparține omului”, cum s-a spus despre Muzică!* Ochii lui Homer, timpanele lui Beethoven...* Avem orbite pulsatorii, aici, în Fractalia!* „Bolile indivizilor sunt ale societății”)* Avem o memorie barbară, una sălbatică – recesivă, dar și una revelatorie- matinală- după coșmare!* Intuiția, acel „ceva îmi spune că”)* O memorie a corpului astral, atemporal...O memorie antropofagică. O memorie culturală, livrescă, decadentă în timp* Om memorie A Noptii și Una a Luminii* O

memorie Terror și una re-ligio* Antagonii și antologisme* O memorie crepusculară, hidrocefalică, așa cum au speculat doctrinari, cei cu sloganul „Recursului la rațiune”...* Cei camelionici* O memorie semantică, una plurisemantică... Iată de ce încerc și eu a o repeta, fie ca înfruptare de leac, pentru ai mei, ai Noștri, eventualmente, pentru cei ce vor avea răbdarea de a asculta, dar și de a AUZI. Ne primenim, primind. A fi logici, ci nu escatologici! Se leagănă- alintă- melodiindu-ne, pe umerii tăi, îngerul ne numerotat!

Închei, că se crapă de Ziuă. Al Doamnelor/ Domniilor Voastre...

Homo ludens, cartea dezvinovățirii.

Această alcătuire prin text, este drept al nostru, fundamental, de a nu ne închina Electronului* E un fel de rezidire din mers a unui înnăscut apolinic, într-o miazănoapte - sub scânteierea rece a luminilor călătorind, precum în cer, așa și în Poetom. Este o carte modulară, autoexperimentală, eliadescă și anticioraniană. Un pamflet preludic și ludic, sofianic-Sfistic...O Kharma cu liber- arbitru, contra foamei de om a cuvintelor căzătoare.*În sus* Un mic estuar al celui care plângea să nu se nască..* Un dor sublunar de inocența pierdută, un strigăt melodiind murirea, o ogivă, un vitraliu spre Interior, un canon de suspine, în amonte, al cascadelor orgasmice despre care delirează exegeții* O fructieră în odăile iernii, un joc teandric, între Carne și Carte* Un surâs de jaruri și oglinzi* Un rug ce se autoaprinde, un manifest antimistagologic* Un remediu imunitar întru retardarea lăcomiei de sine, a originismului vechiului obsesional om-nou, ratabil prin operă, ascuns în cappo'd'operă* Un melc- melc- codobelc* un mimesis-poiesis- între icoane și păpuși Barbye, vibratoare și și utere supărate* Fiicelor și Fiilor Traumei, facerii și defacerii, contra contrafacerii* Errare sacrum est, versus Incest!* Un îndemn

întru non-crucificare* Dorită a fi a speranței logice, certitudinale, că Soarele e acolo, deci în noi, în amurguri...* Un ritual al înfruptării* Un buchet de brândușe în urma de Urs, un dezmierd

Matinal al sânilor Tăi!* Un omagiu, un enkomion ornamental, Înșeptit al stră-bunilor, părinților, fiicelor și fiilor, nepoților, cu DOR!

Tiribomba puzzle

Destine străine, pierderea de sine* trib, tribal, tribune, tribunale
* monkey- monney*

Secte- insecte, insectare* harcea- parcea la segarcea* shambala- șamanism- samantha* cuvintele mărunte, piranha, pe grăsimea de focă a celor bombastice* La-nceput era cuvântul (Logos) și el era Dumnezeu și plutea peste ape (gr. Apheiron)* Un fel de nor gigaenergetic, cu Informație?* Beția (terro vacui, terror mentis) – nu e de cuvinte, ci de Timp* Etern, literalmente este tern? *Interconection- intercultural-interrasism, puzzle regeneration* Sluj- slujbe- drujbe* Mesia promite Pacea: dar altundeva, afirmă că aduce sabia*Păcătosul obsesiv- maniacal, insul tăiat de la „sursă”* El este rebusistul absolut*

O anagramă : talent- latent...

Graffiti - Blogtrotters

Blog- glob, în oglindă* Gog- Magog- Google!*Nagard- în oglindă Dragan (v. Jospeh C. Drăgan)* GOMORA (and SODOMA, sodomia...) Gomer- Goma-Gorki- Gore- Gorby / baciov)- GORGONA- Gorgane / movile, morminte de jidovi-uriași, NaGORno (Karabak)- Gongora (gongoriam)- Gorgias- Goran- Gornik- Goreslav- Gogea- Gorovei...* De la slavi, avem cuvântul de încuviințare, accept DA, ci nu omonimul

engl. YES!!* În Ardeal, din bătrâni, avem regionalismul vechi, **rezonat englezesc (!) IE, O, ie!***

Onomasticabile. „Trebuiau să poarte un nume”... Sertare, crame. Pivnițe...

Case a lui Solomon...

Nichifori și radugyri, Nichipercea* sigismonzi și trimbulinzi*
Onomasticați: zăroni-tomoni-isfănoni-karacioni-marconi-zeiconi-dăioni-lepădătoni- bărboni-neiconi-iacoboni-avăramoni-lăzăroni, toloboni, rădoni, andrășoni, iscroni, giorgioni-frențoni, șendroni, puțoni, vasiloni, arioni- ilarioni-and(r)oni, moisoni, ș.c.l.*caragea- pogea- gagea- harnagea- selagea* mermezeni- isdrăileni-kindlereni- joseni- mînerănteni-balomireni –turceni-greceni* dorobañți- darabani* cârcîzi-cherchezi* descântări și decantări...etc. etc

Scopomanitate (memoriei lui Valeriu Anania)

Scopolamina, cel mai periculos drog din lume

* Securitatea stalinistă și cea ceaușistă, poliția politică, cu girul “ chimistei Mondiale” Elena Ceaușescu, biroul 2 - au uzat criminal de acest drog, în cazul unor urmăriți rezistenți prin “ necooperare”. (v. Cazul pr. Ep. Anania de Cluj, numeroși alți scriitori români ș.a.)

Scopolamina este unul dintre cele mai înspăimântătoare droguri. Efectul lui este extrem de nociv pentru cel care îl consuma. Persoana care îl consuma este treaza, articulata, văzută din exterior pare normala, sigura pe sine și pe acțiunile sale. In realitate însă, drogul elimina liberul arbitru, persoana pierzându-și controlul asupra acțiunilor și gândurilor sale, fiind ușor de influențat și la dispoziția oricui vrea să profite de ea. Pe străzile Columbiei scopolamina este numită "Respirația

diavolului" pentru ca îți fura sufletul. Te face sclavul oricui. Si un gram in plus te poate ucide. Din cauza efectelor sale drogul este folosit, **in cea mai mare parte, de către criminali, aceștia făcându-și victimele atât de docile încât ajung sa ii ajute pe hoți sa le jefuiască propriile case si sa le golească conturile bancare. De asemenea, femeile au fost drogate in mod constant si ținute ca sclavi sexuali sau au fost convinse să-și dea de bunăvoie copiii traficantilor de ființe umane. Efectul secundar cel mai oribil al acestui drog nu este cel ca transforma victimele in zombies, ci cauzează amnezie totala.** Scopolamina sau borrhachero este un drog fara gust, miros sau culoare. Poate fi găsit in frunzele si semințele plantelor Scopolia japonica, Hyoscyamus niger, Atropa belladonna, Datura stramonium sau Brugmansia, dar poate fi si sintetizat pe cale artificiala. In anumite zone, aceste plante sunt la îndemâna oricui făcându-l sa fie răspândit peste tot si extrem de periculos. In Columbia se găsește in grădinile botanice, in parcuri, in grădinile din fata caselor. Cu toate ca nu multi am auzit despre el, este cel mai de temut drog in capitala drogurilor, Columbia.

Numai aici s-au raportat peste 50.000 de toxicomani care au folosit, obligați sau nu, acest drog. Scopolamina se poate administra extrem de ușor punând-o in mâncare sau băutură. Într-o forma mult mai concentrata si puternica, este de ajuns sa fie suflata in fata pentru a-și face efectul. Rezultatul: nu mai ai control asupra ta, cel care ti l-a dat controlându-ți orice gând sau mâncare. Pur si simplu ii șșșșpartii si vei face orice îți va cere. Dozele mai mici de scopolamina au un efect ușor sedativ, hipnotic, spasmolitic si antiemetic; apar si simptome de apatie ca si slăbirea voinței. De aceea, pana in anul 1950, când a fost înlocuit cu natrium pentotal, a fost folosit la interogarea agenților secreți sau a persoanelor suspecte de crima. In urma cu câteva decenii scopolamina a fost folosita împreună cu morfina ca si calmant al pacienților cu boli nervoase. In

prezent, este folosită în medicina sub forma de „Dexamphetamin” ca înlocuitor de drog la cei dependenți de stupefiante. **Pe site-ul Erowid.com** se relatează simptomele unei persoane care s-a drogat cu scopolamina luând parte la un experiment, un bărbat de 35 de ani, doza fiind de 7 grame. 1.)+30 minute: Se instalează primele simptome: gura uscată, vederea încețoșată, pupile dilatate, stare febrilă, mâinile, fata, picioarele roșii. 2.)+1 ora: Starea de delir de instalează complet. Tonusul muscular se deteriorează sever făcându-l să meargă împiedicat. Se lovește de pereți și de orice obiect întâlnește în cale. Bătăile inimii sunt extrem de rapide.

3.)+2 ore: Mușchii sunt complet relaxați astfel încât îi este imposibil să meargă (aproape ca nu se poate nici țări). Își simte fruntea încinsă. Nu aude bine. Pupilele sunt extrem de dilatate. Culorile sunt foarte puternice. Rezoluția vizuală este extrem de slabă, textul le pare încețoșat oricât s-ar concentra. Percepția distanței este alterată, fiindu-i imposibil să prindă orice obiect. 4.)+3 ore: I se pare că pereții respiră. Obiectele se mișcă și ca iau forme vii, făcând ca totul să arate ca într-un coșmar. Nu are deloc discernământ, are halucinații. 5.)+4 ore: Mușchii sunt atât de slăbiți încât până și ridicarea unui deget pare să necesite o putere supraomenească. Simte că o forță exterioară îl ține la pământ, paralizându-l. Câmpul vizual este complet încețoșat, vede pete ciudate și forme de viață care nu există. Gatul îi arde de sete, limba îi este uscată. Nu știe unde se află, nu își da seama dacă este trează sau visează, nu știe cine este. 6.)+16 ore: Se trezește la muncă, total nedumerit și dezorientat. Realizează că se află în mijlocul unei conversații cu cineva, roagă persoana respectivă să repete ce tocmai a zis. Ție cum dar reușise să-și facă treaba și să se poarte fără a trezi suspiciuni. Își amintește vag cum dimineața a coborât scările blocului. Are câteva vânătași așa ca presupune că s-a lovit cumva în somn. Mai târziu își da seama că realizase o grămadă de hârțogării

pentru birou, dar nu își amintește când făcuse asta sau daca cineva ii ceruse. Inca mai are vederea încețoșata, asa ca ii este greu sa citească. 7.)+20 ore: Se întoarce acasă, găsește o farfurie de orez gătit în frigider – nu își amintește sa fi gătit orez. Găsește o perie de dinți si ata dentara desfășurata si aruncata pe noptiera, telecomanda in baie. Pupilele sunt inca extrem de dilatate. Crede ca persoane sau entități suspecte au umblat in apartamentul sau. Vede creaturi in viziunea periferica. 8.)+48 ore: Memoria si judecata sunt aproape normale, insa este confuz in legătura cu ceea ce s-a întâmplat pe parcursul a celor 48 de ore.

Abracadabra în urbariu

Tovarășul binomic/ sadomassochist/ apostol petru-pavel-petrov and pavlov- a cuibărit vârtos și în parohiile polianei ruscane, cu veacul, și apoi s-a prăsit, budfii zdarov!- în toate arterele colaterale ale Castelului antiotoman care a salvat Europa de turcime, la Bălgrad, sub Dunăre.* În amonte, prin întortocheatele văi, și mai ale în suburbiile : nemeșilor, (spre Porțile de Fier ale Transilvaniei), boș-ilor și zlăștenilor, hăjdatului, mînerăului (maghiaroș, v. preot Dăncilă, monografie Watcher, 1028),Văii Nandrului, la Josani, Felpeșteș și Olpeșteș, Cristur, Băcia, Sîntandrei (Sentandraș), Zeicani, Denuș, Balomir, Clopotiva, Tămașteleiuc (Teleki), Teliucuri(Teleki-uri), Ghelari (Delari), Florese and Lelese, ori spre Călanu Vechi și Hațeg, cu Nădăjdiile de sus și de jos* În Ungaria (1994), zona Vasarhely, văzui un castel cu numele NADAȘTY* acolo și aici, traduse din slavo- tutenii- russini-ukrainici, ale lui Nadejda.

Drumul Demascului. Teatru de poche. Personaje, în ordine browniană

Niky Sătănescu* Pupiici: „pupat pța prostituții!”*Rapan-dula* Cotoi- Doicoi* Vafankulovici* E. Jakulov* Juissoglu* Papacioclu* Papankulberg* Pussionania* Parvenitha* Ciochina* Palmescu* Manelescu* Manon Lescaun* Sperman-Gaurianus- Nerva* Ciorobeaciov* Bitangu –Putanova-Rasputina* Kurgurău* Zgîmbașha* Papatot.

Șpagatha* Mikutzo Cecurai* Buci-in- ceai. S.s. **Petrov and Pavlov**

Triada fără bocitoare

Inocența curiozitatea- inventivitatea, iată a mea teandă de zestre din străbunii de la Vâlcelele Bune* Nu e prețios să o numesc: a dignității genomice* titluri care așteaptă: Cartea de neuitare, Uzinele visului, Altare înghețate, Implozia zeilor, Numărătorul de gropi, Mâncătoarea de urme, Locco- motive, Poiesis production, Implorări și explorări.

Unele vor fi doar capitole din antimemorii.

Pamflet: Mic manual onomastic: Despre Bărabe

„**Barbarii de tirani**”- din Imnul Național al României: Nume de reînțeles: Tirana (capitala Albaniei); Tiraspol, din sudul Moldovei sovietizate, aproape de de Crimeea* Tyr-ul biblic* Târnavele, „turnavitu”, Trnovo (bulg.)* Nume la români ca Barb, Barboni, Băran, Barbu, Bărnuțiu, Bărbulescu, ebr. Barnabas...* Barna, Baranyi, Bartha, Bardoczi, Bardac, (ung.)* Bartolomeu (ortod.)* porecle în Valea Jiului și Hunedoara, pentru strămutați în stalinism: **Bărabe.*** Acusticitatea liricii mele a fost remarcat de editorul Mircea Ciobanu* O anagramă de adăugat: causticitatea* Coman, așadar CUMANI* BERCENI, în Ardeal „negricioși”, bruneți, țigănoși, smezi: Berca, Bercea* Bărbat, vine de la omul cu

barbă, bărbos, masculinul cel sigur și prin pilozitate* femeile masculinizate...păroase, osoase, cu umeri lați și sâni aplatizați...: repulsia instinctivă la îmbrățișarea lor, sau pupăturile lor* la extremă, la cele ale de „feciori ungurești”, sau bulangii cu pantaloni, frecvenți, mai ales în zonele muncilor muncitorești, cu mutațiile lor „de mediu”* **Porecelele**, la români, relice ale tribalismului antic indoeuropean, au **substanța** semnificată latentă, și pe care notariatele perversitate de puteri, le-au camuflat în „nume noi”, adaptate zonelor: cu sufixul nominativ escu, oni, vici, anu, aș(cu-co), oglu, topol. ache- achi, baș(a) (Musulbaș, Bulibașa, Bășescu) ...ancki-e, dîr, baum, bergăr, aum, ander (Neulander), /man (v. Neuman, ultimul custode – activist încă din anii lui Groza și Zăroni, al arhivelor ceaușiste din subsolul primăriei Hunedoara, parte duse la o Unitate Militară din Cluj, parte distruse de securiștii- „revoluționari”, în crematoriul fostei Miliții. Iv Martinovici, revoluționar cu diplom și titrare de Excelență la Cons. Județean din Deva, știa detalii despre acest subiect...Vezi și Dicționarul de personalități hunedorene, 2000, șef. coordonator lucrare Maria RAZBA(rezonant onomastic slav. Vezi război, a răzbi,etc. Vezi Dicționarul onomastic **Iordan Chimet** ș.a.) . Semnificativ colectivul elaborant: dr. Ioachim Lazăr, Rodica Lazăr, Olivia Jitea- Molodeț (slav tânărul!), prof. univ. Dumitru Fodor, (nume rezonant slav), Vasile Lechințan...Cu înțelegere...

Dicționarele onomastice spun totul despre ceea ce Cezar Ivănescu numea „Numele poetului „(v. Tatăl meu Rusia, conotativ ca tâlc, din abuz patern) la mama evreică, n), sau vezi Doina, via Doina eminesciană. Poetul avea tatăl rus IVAN, mamă evreică): Români Rusu- Rusan, Turcu- Turcescu, Grecu, Sîrbu, Srba, Ungur- Ungureanu, Moldovan, Pleșu (bulg- polonez?), Cerchez- Cîrcîz, Szekelly- Secuiu- Suci- Szoke, Tokeș, Moriz (Mariș, Marchiș, Mărilă- Morilayi), cu „oni”, „fii lui”, - maghiarizați- eventuali din evreii pribegi) -, în

imperiul bicefal: Ișfănoni, Gyiorgyony(f)i, Zăroni, Marconi, Lăsconi, Tomoni- Toma, Tamaș, Timiș* Tătar(u)- Tatar, Ștrulea (Ștrul), Macovei- (Macabeu, biblic evr.), Groz(a), via Grozni- Ucro- moldo- ruteni- rusini, rudeni etc.)* Uca: Crainic*

Jocuri de cuvinte. Acceleratorul de suflète

* Muncile raiului, muncile răului* Suflu- Sulf- Suflèt* Verb- vers- vibrator- vertij- vert- vertical- vernisaj- vibrafon...* atmos- patmos* charma- charisma- charmidès- carmen- carne- carte- caritate- carmin- carusel- carambol- cartel- carnaval- cartezian- cartagina- canar- canacheu- (che)- carmangerie- caravane- carton- carbid- carbon- cartilagii-carotaj- cartofofor...*Cincime davidiană : ATL-ALT-TLA-LAT- TAL.* moarte- arte- carte- parte- soarte* sparte.

Membri și membrane, păpuși mecanice și vibratoare miso- gine

Obsesionalul OM NOU – recte NEO MENCH-ul replicant, este ciclic resuscitabil în crizele de avarie ale istoriei din fostul „Lagăr socialist”... Curat murdar... lagăr, vorba lui Caragiali!* Obsesivă este și ORIGINEA (origininismul, recte teza LEGITIMITĂȚII locuirii, a celor originari ai Locului, istoric, vs. celor ParveBIȚI, STRĂMUTANȚI, aciuai, cum le spuneam localnicii din satele bunicilor mei hațegani. Strămutai, recte Mutanți, GENETIC zicând, coloniști, nimic nou sub lună și semilună!*Ultima șefă a propagandei pcr din Hunedoara (1989), se numea ...antinomic, Bîrnă Speranța, scuze Doamnă; (proveniență din Zărand). Ca și MITRO-fana ierarhică* Un zdrahon cu fustă, osoasă, împovărată de propriile ei cărnuri* Ca și șefa ierarhică de la județeană pcr, profa Mitrofan (nevastă de procuror), Tova. Speranța era masculinizată, deochiată de fanatismul ceaușist, al savantei CO 2, (CODOI), Ceaușeasca. „scrieți, tovarășe poet, pe înțeleșul

muncitorilor noștri, nu filozofic”, mă apostrofase tova* Există bărbați cu sutiene și femei cu blugi* Ceea ce aparține, lingvistic, patologiei comuniste-securiste- cazon, e de „decodificat” din verbul- vorba cu iz erotico- sexual înseminator- a ideologiei...* Textele sunt de trei naturi: **masculine, feminine și hermafroditice.***

Diatriba-pamflet a ÎNSĂRCINĂRII, adică psiho-gravidismul, fecundarea iedologică...

A membrului, sau membranei: Sarcina de partid, PSIHO-GRAVIDIZAREA (recte „patria socialistă”), a „organizațiilor” : actantul șef* Biroul Organizației de Bază (BOB)* O anecdotică anume funcționa ca un soi de supapă (KUKTA) -, despre ședințe, instructaje etc.: „ora sexuală”; un soi de gruppen sex- ORALISM!*Originismul a revenit în trombă după 1989 și face ravagii din interiorul populației, mai ales în zonele ETEROGENE, cum sunt Valea Jiului și Hunedoara* Cum am mai scris, paradigmatica istoriilor subiective, via originism și legitimitate a locuirii, este Obsesia variabilă a „istoriei” pe care, mereu, o cosmetizează Stăpânii, prin elitele lor: Vezi A D Xenopol (grecohton), Călinescu („eu sunt grec”, poezie a sa!), Pârvan, Iorga, Iordan, Piru (bulgarohtoni), Iosif C. Drăgan, Daicovici(u), tatăl și fiul (sârbi), ca să nu mai vorbim de „receptii” „elite belite”, cum hâtru zise un prieten, Liiceanu, Mihăescu, Patapievici and liota...* De reînțeles opera esențială a lui Gustave le Bon, despre psihologia mulțimilor, sacredoții barbarilor, a neobarbarilor, și mai ales despre COMPORTAMENTAL FEMININ al MULȚIMILOR, „fecundate „de Lideri, eroi populari, ELECTORALI- ERECT-ORAȘI!* Dar avem deja o problemă și aici, genetic- transmutativă, neh? Vezi fenomenul GAY, „femeia cu barbă” și etc. Turcii ziceau despre bărbierit că e MANGIALÎC; se face azi și sus, și jos, recte în zona pubiană...?* Ce anume este pe aici, dacă nu criza (simptomul-

sindromul) –crizei de ID- entitate, clamat PATIBULAR, de Horia Roman Patapievici, evreo-polonezo-barasarbesc – dîmbovicios, pledant al „URII DE SINE „la...români? „* Mutanții, din veac- de- veac, și-au adus cu ei, genealogic, nu doar altarele disimulate, ci și patologia!*

BRAN- BRU(chăr???) : topos și onomastica din areal : Braniște) pădure de vânătoare, Sanatoriu de bătrâni, spre Brad, etc)* eventualitate aromâni? Sau greci? * Brănescu...* Sat pe Strei: Ruși. Localități în Zărand: Guraslata, Gurasada-slavinici...* Nume provenient slavice, transputene, după război: Bodiu(l)- Budionii, Bud/ Budayai, Baran/ Baranyi, Bolyai,... Boc- Boca(n)- Baconski, Bodnar (ciuc!), Bacău, Bobolan, Bocșan, Bocănici, Boitor- Bojtor, Bodea, Budulan-Bodolan, Budriș, Bodrean, BUGnariu, Boz- Bozeșan, Buzea, Bulă, Bulat (bulg, n), Budulea etc.

BIOMUL și efectul în TEHNOM...Umanioare cu scopol-amină

Răul ca principiu cosmic al ființării în organismul uman, este ACTIV* Deci Masculin (Pater, Animus)* Binele, al Materiei (Matria- Materia), este pasiv (supus întru inseminare și recreație), așadar dornic- rodnic* După VENIRE..., perpetuum mobile sacrum ar fi al Devenirii* Pancreator funcționează în virtutea acestei Legi, imuabile* „Nu cerceta aceste legi/ că ești nebun de le-nțelegi” (Eminovici- Eminescu) – este o teză maniac- depresivă* Genialul lui Eminescu companion (Creangă- Răspopitul”) a înțeles mai corect „milenara dilemă”: prin UMOR: Vivat Umorul!* Conflictul SINELUI cu SINEA, în DUAL (BINOMUL), este al extremelor ce se atrag, coincidența oppositorum.

SHALOM and Salam Aleicum! Filiere onomastico-notariale. Între Matrioșka și Păpușa Barbie...Nanohermenia extrauterină...Conspirația „interculturală”...

Nume din arealul Hunedorean, slavizat, prin stalinismul-ukrainian- rutean- russinian, greco- (H)asănesco-chirilo-bogomilică, grozistă, pe Valea Nandrului, în Poiana Ruscăi, Hațeg, Orăștie, Alba etc: Galenia (de la Galina, Găina literalmente), Leonida,(gr. Corect nume masculin!), Didina...* Pe filiera V.T. ortodoxistă, Avram- Abraham,, Matei- Matiuc- Evdochia (barbarizat slavico- Eva- Dochia?!!) Macovei (Macabei), Isac, Iacob, Samuil (ă, escu,), Daniel) ilă, escu, ov, ovici), Abel, Israel (Izdrăilă!), Gabriel, (Gavrilă, Toma, (Tomoni, Tomescu, mold. Atomi etc)* Blogul lui VAKULovski, „Ștuk”!??, onomatopeic- pervers: de la muștiuc, (la trompetă), dar și onomatopeia Gugu- știucului, pasăre emigrată la noi din ...Antalia* Solomon: Sulamita-Salomeea* Naum- Naomi- Naumovici (v. Victor Ponta!), Iordan (escu, ovici, etc)* Practic, un dicționar preponderent al „Filiierelor”, în nume, toponime etc - toate o paradigmă a disimulării și corupției semanticii, prin mașinăria infernală a denaționalizării și mai ales a de - latinizării post - dacice, prin valurile succesive de năvălitori în spațiul SACRU, ORIGINAR, al țării încă numită ROMÂNIA* Toate sunt post - Sumerien, însă de fapt post- TĂRTĂRIENE (v. inscripțiile de la Tărtăria- Orăștie, Hunedoara ș.a.* O altă falie este cea a Imperiilor, euro- asiatic- slavico- sovietic, Austro- Ungar, Asănesco- Bulgar ș.c.l.* O diversivune : mutilezi numirile, corupi semnificația!* Alburn decadent, în spini și scaieți...

Notes

Avem memoria predilectă a faptelor rele, a celor ce ne-au pricinuit răul, și mai puțin a celor bune...Aceasta dă de regândit mai ales celor pentru care viața familială și socială, a fost

nefastă, vitregă sau și mai rău...Cu atât mai mult, e de regândit de către scriitori, artiști și..." oamenii politici" de toate „soiurile”...

Ziceri

Taurul îl poți lua de coarne melcul mai greu!* Rezistența prin cultură, post dadaistă sau onirică, post modernismul, erau subversive, dar au pervertit limbajele: agonicii au pus capacele, după 1990* Toate sunt artere colaterale sforțate a întârzia boala contorsionată a decadenței neo- barbare **și a violenței de limbaj*** De la Zamolxes la Genghis Han, de la Eliade la Cioran* „Era un dans albastru, fără corp”, primul vers publicat (1967)* Chinul facerii, virtuale, ca scriere poetică: poezia preoteselor, fiice sau soții de preoți, în România de după 1989* Ai zice nu „ghilotina sinelui” ci „*chilotina sinei*” * Duhoarea de lapți (icre) stricați (te) a hormonilor* femeia, femela saltea extensibilă, saltea flexibilă, femeia- fotoliu, femeia dungapatului* Dulce- săratul cuvintelor...* Acrobația limbajului textualiștilor, echilibristică abisală* Genialoizii, schizoizii* Spermatozoizii și teoria Panspermiei...* Mișcarea spiralei captive a sfredelirii* Dinamica înșurubării, cea a curelei de transmisie, cea a cuplajului, din mecanică* CAUCII (rasa caucaziană) : oare numele lui KAFKA vine de la ei ?* Metamofos- Matamorfozele lui Ovidius, v. „Dumnezeu s-a născut în exil”, a lui Vintilă Horia, alias Kaftangioglu, din balta Brăilei: l-au premiat la Goncourt...* Curente subspecioase, - artere colaterale- în literatura română: Flăcărismul, utecismul SLAST-ist- scînteist, Confluentele, Convingeri comuniste, Viața studentească* Cadrele de nădejde resurecte în trombă, după 1989* Ora mistagogilor, a Pogealanilor* Politruckării* Gelatinoșii, psiho- disfuncționalii, catastrofarii, cartoforii, liichenii...Merde

Matrice și tipare. Și despre Fameni. Vărsarea de(s) înger...

O diatribă la Liicheni, Ianoșiand cohors...

Au fost ale zeilor vechi și au fost ocultate sau falsificate prin Artefacte* Cel la origini ucis fost-ai tu, frate-ale Lor, Enkidu!* Au migrat, să se-nfăptuie Programul Hibris, profanul altoi din geneze* Un triumf don spatele frontului Lor, va clona **metalomul*** Famene! ești famelist, te-ai acuplat cu femeia rodica, nerodnica- narodnika! * Eu nu te deplâng* Nici pe voi, cu boșele cerebrale-n scrot vlăguitel!* S-a spus: creierul e și organul sexual al îngerimei* Iar EI sunt „pentru îngerii din ceruri” (Ev. lui Matei, 6-8)* Luați masca zeului, ci nu scalpul!* Trepanați, nu ucideți* Ne e de plâns stârplitura, ci Țiitoarele-Incubatoarele Lor: precum în carne așa și în carte and Artefacte?* Memoria ancestrală nu arde-n crematoriile neo – barbariei, ci năpârlește! * Nu e corect Gaura Neagră, ci Gaura Roșie!* Necum deriva spre roșu, ci Portalul Orb* Dintre genunchii EI, a răsărit, circular spiralat, Triplul EL, fiul- tatăl* Deformația profesională, ca rugina- rutina IDolatriei, IDEalismului, Ideilor* Mame în tinerețe slujnice, mame abuzate, mame ce-l vor naște pe Fiul!* Și pe Cruciatul* Tați mutilați în războaiele Raptorilor* Repetabila rușine a Neamului: lașitatea elitelor and revoluțiile ce nu-și mai devoră fiii, ci îi vomită, și îi regurgitează* Cine **TE crezi că ești, din copilărie**, vei deveni, sau vei rata: iată autoprogramarea Psihomului* „se crede poet”, m-a acuzat avocatul perfid, la divorț*

Îngerul cu arc a progresat tehno: acum e cu baterie și prize* Ecranul exoflamic tv a bine- avansat în ecranul plat: dar e o iluzie, s-a perfecționat Propaganda, verbul ei : propagarea* Alter- egoul este mumia, efectul mortificarea* Case conspirative ale LOR: peșteri Teleologice, Platonice, Noicane* Athanor și Egegor* biserici, tronuri, tronari și poltroni* Scopul face Horoscopul: sau Horroscolul* Grecii numiră clitorisul „zeița ascunsă”*

Așa grăit-au... Starea de repaos în mișcare (ci nu inerția ;).

ı Inactivitatea este o problemă (ipostază.n.) foarte grea. Întotdeauna se găsesc mulți care tind și asta fac: te pun la muncă” (Oscar Wilde, trad. n)* Dolce farniente ar fi un privilegiu strategic al Stăpânului parvenit, nu monarhic (¿?=-) de a te înrobi: Religia “ Omul este robul lui Dumnezeu”. Idem: Iisus este Fiul Omului dar și Fiul lui Dumnezeu”*

La care munci ne referim? La ale cogito-ulu via Visului, sau la ale cărnii și oaselor?* Cromozom, citește zo-om?* Transsexualism- trisexualism- opus Androginiei platonice?* Hallo, Andrei! E vitală adrenalina ı “ Lina lină-andrenalină” (vers al meu din Cronica d’antan)* Prin admirația maicii Geea/veriga-i îngerul, femeia?* Nu ego-ul anticipează, ci Id-ul* Grauri. Graiuri* Și migrația lor* Semin(ț)arii ale Geomagneticii* Transsexualism- transtextualism* Etapa: redat Sinei- Sinelui lumii. “ Alfa și Omega” creștinilor, neagă eternitatea repetitivă a cosmosului, creațiunea perpetuă, a Divinului din Sine.* Da, “ calea, adevărul și viața”, însă Aici și în acum-ul spațiu-timp!

O carte în cheie (s)criptologică. Toate sunt ceea ce semnifică...

Motto-ul cărții mele „**Elegiile corvine- Evroze**” editura **Emia 1998**), dedicat Anei Maria Sorescu, atunci studentă la Timișoara : „Câinele fals al spaimelor/câinele holografic”...” „Visul pe care l-am visat, mă va duce pe cruce”, era de fapt o cheie. Decodarea se face simplu- hermeneic. „Toate sunt ceea ce semnifică”(n.)...

Și iată înscrisurile, care fac din ea, legătură de chei, unele false, altele șperaclu, rima cenaclu: **Redactor de** carte - Paulina Popa, grafică Radu Roșian, tehored.- Nicolae Szekely. **Sponsori:** av. Crinela și av. Romeo Silvășan, Aurora Fotescu, Lucian Ștefan, Victor M. Bucalet, Ana Leu (Lowe, Bremen, Germania). A doua dedicație: Marlene Rengel Klaus

și Peter, Olanda, după vizita mea în Germania și Olanda, la Encshede... (în 1990). Alte dedicați nominale, din carte: George Vulturescu, Ovidiu Băjan, George Țârnea, Marius Tupan, Ioan Romulus Vasile, Liviu Ofileanu, Remus Mariș, Soției Maria, fratelui meu George Evu, Ștefan Fischer, in memoriam G. Trakl, surorii mele Eugenia Evu- Popa, fratelui meu Ioan Evu, Nicolae Manolescu, memoriei tatălui meu Evu Gheorghe, Ioan Urdă, Ioan Barb, Ioan Vieru, Doinaș, Constatin Stancu, fam. Gheorghe Pogea, Paulinei Popa, Dorin Tudoran, Roxana Sicoe-Tirea, Mircea Dinescu, Gabriel Liiceanu, Ioan Evu- Maxim, Florin Vasiliu, Robert Petrescu, Florea Nicoriuc(Elveția), fiilor mei Gloria- Eva (căsătorită Kerekes, în Germania), Sorin și Remus (emirat în Anglia). **Referințe pe coperta a IV-a : Laurențiu Ulici, fragment din „Literatura Română Contemporană”, vol 1.**

Ars combinatoria. Exotarium.

Experimental text- versus grammato-necro-politanii et târnoviți- vanghelici.

* Pomul – Omul fructifer, este ontologic unul radiesteziac, uranifer și luxferrian* Dar și transferic, “ monahal”- nik, arsenic, cum Boc(A)* Un cuiabar zburătăcit este în revista “ Bocancul literar”, dos(p)ită printre “ Ramuri”, dar și “ Bucovina literară” ș.c.l.* Ei sunt seismici și infraseismici* Ei sunt Ea* Auzi cum țipă din vârveri, originismul strămutanților!* Avortonii lui Ahașveruș* Ribenrtopăind și kokteil-molot-ov-ind în Kurlandistan!* Și pe contrasens, auzi corul Bocitoarelor Babe, de după Babel!* Și El, Sfinxul, veghetorul peste bugeaguri ;!* Privighetorul ;!* “ Limbi răsucite care freamătă între buzele lacome de toate sensurile cuvintelor”) C. Mihai Ionescu* Bocete de desființă post Bizanțuri și gotic* “ Urâciunea pustiiirii”, deșertul hermeneic,

urzelile din UR și Urușim- Uruma...* Curcubeie de nadir – latent- Cumplita luciditate a Interstițiului) idem.*

Orbirea oglinzilor și zăbranicul nirvanic îngenunchiind frunțile exoftalmicilor, merde!*

Și Ele, cu simptomul uterului supărat, Ei, cu endo- scopirea* efectul Cernobâl și Cernobâlea Lake!* Umlma desculț prin roua lui Uranus* La Nandru și la Cerișor, la Piatra Roșie, Pe Strei și în Munții Șureanu) SAURIANUL)* Cel de după SAURID!* Colateral nebuniei lui Ion Gheorghe și prozeliților* De Nevermore de Corb* Neispitiți de arcanele logosului, scrutând sanctuarele Zalmoxeene* Aurorali și Augurali* Inaugurali* Imagologi ai stop - cadrelor mușcate* Scanner al Ochiului Sacru* Cu vultur propriu?)* Nici din EL-ohimi, nici din IHWH!* “ Nici din Jehova, nici din Budha Sarapuni!* Orfeici, ca partedin, în Triada*Fără datorii la robo-zeii-canibalismului reciproc – energofagic!* Foarteviu în Logosul-Logosteaua pulsatorie ¡!* Ars combinatoria* Între rose și ambre, în chihlimbariul Gnoselor* În prezența Undei Mistice, alinătoare, voci nu alienante* Cu mila față de schizofrenezici* După vivisecțiile și mutilările Nudului Gordian, voila ¡* Poesis, tu, armă a Melosului Sacru, vârf de lance și Ochi al Săgeții sfidând Abisalia* Te Deum, Gloriam!

Onomastica

Viața, după naștere, ca ratare.* Astfel și opera* Prohod, recte pro- hodină- odihnă, din slav. Otdîh, Odessa, odtohnuti, ode etc.* „Omul este suma eșecurilor lui” (careva)* În mare, a societății* Care dumnezeu are nevoie de spioni, speriaților! * Sau de hackeri?* Frunzele ard și mor în sanscrită... Sau în aramaică? * Trandafirii, în spinoza...* Titani, apoi tirani, metamorfoza reductivă...*TI, de la Titicaca, lacul cel mai înalt al lumii, în care s-a presupus că ar fi abandonate reziduurile radioactive ale „zeilor”* Ti-Ti-zeii, caca- kaka*

Prozopoema 7, a introspectivei

In Memoriam Ștefan Aug. Doinaș (Ștefan Popa). Motto: „din lumină în lumină”.

În grădina fără somn Dumnedzău e-un Cyclotron* Al optulea simț, octogonalul, este al cifrei- cheie, a înfinirii macro- micro cosmice, OPTul culcat, răsucit, zaua zeilor..(vezi Niels Bohr) * Suntem interconectați sau încă latenți în „orizontul de așteptare”,* Suntem în Ochiul Lumii, însă nu suntem Vederea Lui* Toate religiile sunt doar colaterale unui axis mundi incognoscibil, Autoprotector Absolut * Noi trăim un paradox, locuim o explozie* Oracularul era un efect psihedelic al emanațiilor sulfuroase, abiotice* Un delir al realului, vizionar dar impur: „Eugen Evu știe în același timp să scrie versuri de sugestie și înfiorare: „și cine poate opri cu-adevărat/ aceste clătănări de neclar/ sub care așteaptă/ dureros de limpede/ Ochiul” (Ochiul, Toate Iubirile, ed. Facla, 1974)* „în poezia lui se distilează o sensibilitate rafinată, de mare forță expresivă: „curgem, fluier de țărăină/ din lumină în lumină”; „Eufoniile par substanța însăși din care se încheagă expresia”.* „Puterea de transfigurare se relevă aparent simplu: ” Pe dâmburi de poveste veche/ trace iar nebunii înfloriți” (livezile de pruni în Aprilie, n.) * Nu suntem nici în exteriorul Misterului, nici în interior: NOI SUNTEM MISTERUL!(2014).* În grădina fără somn/ fapt de Vis cu glas de Om”(ibid, Toate iubirile)* New Age, via Kali Yuga: acești experimentiști nebuni, cotangențiali, aici, în ciclotronul noii- cercetări masonice, orbecăind prin Labirinthurile expulzate în satrapiile Lor....* Suntem în toate timpurile, aici, în ACUM. Ai zice Semioza lui Semyaza...

Singur printre psihologi. Judecata din ACUM.

„Contrariul unui adevăr profund este un alt adevăr profund” (Niels Henrik David Bohr, premiat Nobel) „Il contrario di una verita profonda e un altra verita”.*

A fi sau a nu (mai) fi...altfel înțeles, a (re)deveni: reciclativ, în **Ciclo- Tronurile** sacrului, geneticianului incognoscibil Sieși ?* Sinele pr orbitele Sinei Lumilor de Lumi, Luminice*

EA- lumina, EL- întunericul* UNION- invers cetit, NOINU, recte DADAISM! (v. Massonii, Iluminați ș.c.l.) * Fiind în ACUM-ul continuu spațiu-timp, suntem într-un instantaneu: judecata de acum; a Inteligenței ubicue în cosmos și microcosmos* Insațiabilul determină instabilul* Ciclotronic-enciclopedic: mixtum compositorum* Poemul viu, comunicabil, lucrativ-inseminator, este COD; cel substanțial, conține multă informație, cuantificată în puțin* Obsesia ancestrală a Comunismului: noua paradigmă- consumismul, globalismul*Teza subînțeleasă, este o sentențioasă, post-socratică trimiteră - amenințare, legislativă- cenzură: „*Vai de cei ce rostesc hotărâri (decizii), nelegiuite și de cei ce scriu porunci (ordine) nedrepte, ca să nu facă dreptate săracilor și să răpească (sustragă) drepturile ne-norociților poporului Meu, ca să facă pe văduvă prada și să jefuiască pe orfani*”.(Isaia, 10-1.2, Biblia ebraică). * EHEU, FUGACES!*

Centrifugace...în legea centrifugii* Ca în muzică, dar și în toate artele* În geo-spațiu, colonizările - clonări, ab initio migrații, dinainte de Sumer (v. Aparatul lui Uriel,Tartaria ș.a.)* După temporare cuceriri (asasinate în masă, infiltrări, etc), strămutările, implanturile inseminările hybris...(v. Exodurile și „recent” Stalin, Gorbaciov- Elțin..., Putin ș.c.l) – apoi MUTANȚII (implicit genetici)* Hibridizarea (altoirea) raselor a se emancipa din legea telurică, a entropiei, spectrul extincției, sub cel al lui Mathus* Centralismul- lege solară, cea de odinioară, de la Tel Amarna...* Crizele de Identitate individuală, in extenso, ale ID- entității „semințiilor”* Nucleul dur: noima legitimității locuirii, periodic reprimată în istorie: și resurectă* În timp, adevărații învingători vor fi cei învinși prin asasinat* Elitelor și Războinicilor - cruciați...* „Eu sunt un Dumnezeu gelos”, spuse JHWH* Omenimea, temponauții*

Planeta- o giga- navă experimentală* Artele revelatorii sunt directe și algoritmice, artele sunt cosmologice și cosmogonice, cf. modelelor Primordiei* Tehnologia informatică, este un efect accelerat al ameliorării artificiale a Arhetipurilor* Cei care află, sunt „țâiați de la sursă) cenzura transcendențială, Lucian Blaga, Anonimus actual ?). * Trădare – prădare* Nu „viața ca o pradă,” ci moartea ca o pradă* Safarienii- seferienii?* Oculțele și robotizarea în asalt, actuală* Cogito, ergo sum: SUMUM!* Noii (sic, n) ideologi,”ologii- întru- idee”, cum dixit Ianoși, Liiceanu ș.c.l.* Și alde Horia Roman Patapievici, D.C. Mihăilescu, and cohorta* Descălecații din Shambala, Akasha și alte hiper- stiții* „Ca să se adeverească” CE?* India și Grecia, câtă asemănare în melosul lor, în artele lor!* Acel tragism ...ce pare a transcende din Egipt, după Machedon și Ptolemeai* Au fost legile lui Aristotel, apoi cele „cosmetizate”, ale lui Moise... * Gnoseologia, iată **știința artelor** cea mai activă* Revelația* Empire resurect, tiranii și implanturile lor în satrapii* Noul altar: calculatorul* Electron: „din jale se naște Electra”, care „îl naște pe Electron- Fiul, Sophia esotericilor, dar și exotericilor* Teroarea spațiului închis, recte a celui deschis* A supraviețui, în istorie, este a subviețui!* *Un ajutor dat prea târziu, e ca o prăjitură otrăvită.

Il faut ne pas oublier. Le mal du vivre.

Eugen Evu en française

Le langage poétique, (poiein - le faire) -, les mots combineurs dans des systèmes toujours perfectibles, modernisés, sont, pour l'homme penseur, d'énergie subtile transfiguratrice, dans sa vertu primordiale, comme droit divin, de “ donner nom” aux choses, de dénommer, donc... Autrement dire, un

programme pour le fonctionnement psychique (*cogito ergo sum*), dans les modulations de fréquence : a) du raisonnable (l'état de veille), b) du sommeil (et des insomnies, comme altération de la lucidité (de la logique) et donc de l'irrationnel du labyrinthe sous-cortical, comme perturbation de l'équilibre, augmentant les diverses maladies psychiques... Dans le cas de l'homme créateur, de ces zones des énergies interférentes et coopérantes du Cerveau, le Soi, (l'esprit, l'âme temporairement captif- actif-RÉACTIF et *autoconsumateur* dans nos âges, la durée de notre existence) – ELLE, l'énergie subtile attribuée par l'homme depuis les origines, comme étant Divine – a été considérée à travers les millénaires le suprême dieu olympique créateur, Éros (du faire dans l'organique, par le récomplètement avec Érato).

Des métamorphoses de la diversité de pensée, interprétation et conceptualisation, de type “religieuses”, pour *zoòn politikòn*, l'homme de l'histoire. Autrement dire, Yin et Yang, dans l'Orient lointain, recte l'homme androgyne de Platon, via ...Atlantide? Comment autrement aussi le biblique, le très récent (!) homme ADAM-ique, (trad. du mot hébreux: terre rouge, recte matériel qui fixe l'existant, le ID, le Soi - dans l'organique (terre, glaise rouge, c'est à dire chair,

n...), ce que aux origines a été bi- sexuel, comme fonction, mais le Créateur (le Généticien) est revenu sur le premier acte: il l'a séparé par "l'assouplissement" (anesthésie) et l'extraction du corps comme Féminité: le but? La Création reprogrammée (!) – pour la perpétuation (reproduction de l'espèce) – par l'appareillement, l'accouplement "pour le fils- le descendant, etc). À propos CONNAISSANCE, dans le sens antique, hébreux, bible: «Adam a connu sa femme Ève, et ils ont donné naissance à un fils, Caïn». (la Genèse). Donc l'acte de la connaissance est interpénétration, complètement de deux énergies - principes, par L'ACTE psychocorporel (et "le piège"- stimulant activisant de l'orgasme, qui optimise l'insémination, la fertilisation. La dépression post-coïtale est pas autre chose que l'état aiguement dépressive du "vidage" de semences - énergie subtile qui s'est transférée à la paire féminine). Selon quelques chercheurs actuels, le cerveau est implicitement l'organe sexuel. Un éros fort et expansif, va refouler ou défouler dans l'acte autrement ORGASMIQUE, temporairement libérateur, comme ÉTAT psychique de recul (libération mentale de ce qu'on a nommé *Terror mentis*, sinon des variantes – des problèmes de type maniaque-obsessif dépressif de la pathologie... La génialité peut être de type psycho traumatique, énergie manifestée-conflituelle, paranoïsante sinon plus grave encore, ainsi qu'on voit dans les cas de la majorité des Génies créateurs, surtout dans le monde de l'écriture; soit de type suicidaire, soit schizophrénique, soit même d'échec

comme être humain dans les actes agressifs, DE TYPE HÉROÏQUEDESESPÉRÉ, selon la criminalistique. (Héroïque - érotique...?). Quelque part, dans le nadir de ce nirvanique... labyrinthe, au réveil après une insomnie ... diogénique – cioranien – La Pensée me dit: “La sortie du labyrinthe est une, mais notre Soi a oublié: c’est l’entrée!”. En haut, dans “le ciel”, donc comme esprit TOMBÉ (dans le monde), qui y accède de la NOSTALGIE métaphysique, de retour (**Le Mythe de l’Éternel retour, M. Eliade**). Possiblement, je me dis, seulement que Icar, le fils de Dédalus, c’est cela qu’il avait tenté, précisément par la sortie VOLÉE, hélas, aux ailes en cire, fondues par le Soleil... Du souterrain CATACOMBIQUE du cerveau, il semble pas possible de sortir que par les MOTS - dénominations, combinatrices, lévitant comme dans les rêves où on suffoque et on marche dans des territoires “d’une certaine manière connus”...

*“Des lieux parcourus nous rappellent dans le rêve
et aussi aux réveils brusquement, anamnèses,
par où nous avons erré et nous avons été aimés
par ce céleste paradis-là par l’âme
d’où sont évadés désirs-génèses
les Parents chassés par des Rêves Éveillés”.*

Le Labyrinthe et “la vocation catacomبية de l’Esprit” (Bies).

Mythologiquement, LE LABYRINTHE est le plus vieux mythe – symbol - représentation, CODE du Cerveau. (À propos création –poëin, fantaisie, faire de corps - virtuel!) – le verbe du cerveau est CRÉER)... Le SOI don’t diverses religions et écoles philosophiques s’agitent et débattent, mais le créateur virtuel d’Arts, surtout poétiques, (poësis, imitatio Dei, mimesis noïsis etc.) – sait s’il trouve, ou il ne trouve point, quand /que la Peur de

Soi (peut-être l'avidité de soi de l'âme?) – voilà d'où vient le risque de l'aliénation, de la rupture, de la fracture.

On sait du point de vue médical – via Genes, - que la Féminité (le Principe ordinateur créatif- récepteur, graalique? (v. Da Vinci) – supporte la naissance comme trauma (le mal d'enfantement, V.T.) et cela se transmet (génétiquement, génomique!) – au fils – à la fille. (Étrangement semble-t-il, seulement au Premier né” ?). Or en transférant les Idées dans le plan de la virtualité de la création herméneutique (Toth) - (poiesis, poïein) – sémiologiquement, des Langages et de la stylistique (Khayyam, ... Umberto Eco, Arghezi, Ion Barbu etc.) et dans les itinéraires nostalgiques de l'Être, ou dans les submersions, les explorations de la Mémoire ancestrale (la modulation de la fréquence de longue séquence! L'une AGONIQUE) – il faut ne pas oublier, il faut RAISONNER à la manière dont on fonctionne comme Esprit “qui s'agite dedans l'homme”, donc temporairement captif dans la durée de son existence) ..., et de ne pas forcer, de ne pas risquer l'affolement, la mesure (Meden agan, Rien de trop) - “De la mesure en toutes choses” v. Platon, Aristotel, sentinelle lui Socrate etc.). Ne pas nous forcer la Condition: l'une en cours de transformation, si on espère la confirmation de l'autodéfinition divine de la Montagne Moria. Pour éviter le court-circuit entre Le SOUS et le SUR conscient, cogito. Pour ne pas perdre la liaison vitale avec NOUS MÊMES, et comme cela avec les autres aussi. (les semblables). Je crois que c'est possible par Pathos de recyclaton (du trop-plein donné par les sciences choisies d'une haute communication). Et par L'EMPATHIE.

La Dictature de la conscience? Eros et Thanatos, agonique et extatique...

Nirvanique... ou révélateur de type mystique? (Eliade, Culianu, etc). Si

le trauma de la naissance dans la matière (interrègne) et les sens synergiques

- raisonnables- sémiotiques sont pour nous toujours ouverts, Nous le transférons (et nous décodons empiriquement!, - dans la recompréhension – la révélation réaliste.

- surtout maintenant dans le saut enivrant - icarique (?) de la Cybernétique

et de l'Internet... (acte démonisant type "néo- luciférique, par les bigots, hypocrites ou

fanatiques de l'Irrationnel mistagogique!!!, en fait acte censorial? (La Dictature

de la Conscience!?) – Vraiment non une de la Sous Conscience? Voilà

pourquoi faudrait-il avoir peur, mais pas s'effrayer: cela étant LA DIGNITÉ

SEREINE, de la consolation qu'en fait nous vivons justement en mourant...

"Pour pouvoir mourir tranquillement / rends-moi à moi-même" (Eminescu).

... "Je n'écris pas afin que je n'entende pas comment on meurt; celuilà, le fait de mourir, comme une mélodie". (n) Mais Elle aussi, la mort, semble être... pléonastique, dramatique, traumatique dans ses dimensions incognoscibles, resurgies et ...spiralement /

circulaires....* din **Cultura e prospettive, no. 19, Italia, 2013, edit.acad. Angelo Manitta și Enza Conti.**

Electroni, Tronuri și Cicolotroni...

- *Scrisoare către Campus-urile de pretutindeni ale Românilor and Bildenberg Group-*

Inițiații, sau inventatorii, sacerdoții barbarilor cum îi numea Umberto Eco, au eşuat ca Einstein în ipostaza semnificativă – aia cu limba scoasă prin cărți, academii, universități, a

înregimentării sub Puterile histrionice ale Istoriei...Genialitatea este paradigma constantă(sic,n) devenită armă a stăpânilor lumii, gonflabilă și adaptabilă, **OCULTELEOR Intelligence Service intra- Mundane**, (cu ciocniri interculturale și seismice efecte!)...politicilor, mereu în Spatele noilor cruciați, sau fățiși: atribuim diavolimii ceea ce este în ancestralul umanului, de la INSEMINATORI...Toate dogmele (secularizante sau colaterale), dar și doctrinele (utopiile care fac dinamica lumii, Hegel) – sunt, prin astfel de „aleși” din Cohorta specială a „colonelului Elf”, de care scrie (idem inițiativ, re-codat și ludic -euristic...) –poetul Valentin Iacob) – într-un stil magnetizant!* Avem a fi focalizați cu atenția aceea, specială, după un somn bun, lăudabil, vorba lui Lucian Blaga..., cu organon psihanalitic!- nu atât ce scriem, ci DE CE scriem, qoui prodest, în mentalul colectiv continuum? * Verbul- verba- vorba acestui tip de cercetări, tangente fenomenologiei paranormalului și științelor de graniță(sic, n) – mai ales ACUM, în asaltul teribil al Informaticii, (cu „arma”- „unealta” avantajului VITEZEI – de gândire și execuție în virtual...- robocentrismul și riscurile psihotroniei OMULUI ACTUAL, cel prefigurativ- accelerator (v. Rezonanța Schuman”) ; avem nevoie de o psihoterapeutică nouă, activă și eventual vindecătoare, în sensul ei „divinatoriu”- neo-magicianic!!* Poetul este cel cu Silful pe umăr, remember!* Tot ce continuă în Mișcarea centrifugală a Gândirii, mecanicizate în paradigmele neo- tehnologice, este în riscul Manipulării și diverSionismului obsesionalului Neo-mensh- Omul Nou, acela al PROPAGANDEI... *Verbul devenirii este acela al Propagării! * De dinainte de zeei paganici, cu mult de dinainte!* Reciclabil, reiterat, reinseminabil în ...mulțimile lui Gustave le Bon!* Se cere să te auto- reprogramezi, prin ceea ce religiile numesc ISIHISM, orientalii Meditație întru revelație, etc, toți practicienii acestor...machiavelice „misionarisme”, ideologii, par a fi un CEVA dinafara Umanului,și chiar sunt! *

Totul este DIVERSIUNE!* Cunoașterea, prin marile intuiții, va fi confiscată „luciferic”, de către ELFII mundani, auto-regenerabili și „reîncarnați” în uman.* Rasele, aflate în procesul accelerat al hibridizării – ca altoirile, omul fiind în INTERREGN, -”cureaua de transmisie a propagandei fiind acel TRAUM (stare de vis în cea de veghe, cum o definea Freud,- pe care acesta o consideră just telepatică (noi credem doar remanentă)...(Sigmund Freud- UBER DEN TRAUM,-cap. Freud și ocultismul și Vis și telepatie!). * Ocultismul, esotericii, alchimiștii, chimiștii,...se cer re înțelege și re semnificați, spre a face față ...dualismului ca binom – program al omului!* (V. Da Vinci, Eco, Eliade, Cioran, M. Vulcănescu,...dar și Konrad și Popper, Carl Gustav Jung ș.a.)*GRAAL, CHIVOT, ATHANOR, LABIRINTH, TEMPLU, acesta e capul nostru pe umeri și laboratorul cu care suntem înzestrați GENETIC și perfecționabili!* De acord cu o poetesă-preteasă- editoare și adeptă a lui Steinhart sau Zoe Dumitrescu Bușulenga, că există „Ghilotina sinelui”, cu observația că aceasta este în real, și a Sinei (masculin- feminin, yin și iang, anima- animus), -și în acest sens ar fi de reînțeles EURISTIC dar și RAȚIONAL, tot ce știm despre MARAT, vezi „Asasinarea lui Marat”, 1793, de Jaques – Louis David(Muzeul Regal de Arte Frumoae, din Bruxelles).Noi, cei ce scriem, suntem deopotrăv „privilegiați” și ...alienabili, depinde a priori de NOI dar și de confluențele induse social, unele otravă – **psihocelulă Stem!** – ducând spre sociopatie, alienare sau schizofrenizare, Sau simptomatologii ca misionarismul, Martorii lui Iehowa, Tronurile, șcl.* Un semn de atenționare ar fi comportamentul CAZON, neo- crussadic, de RE- CONQUISTADORI în zona „Macondo” a lui Gabriel Garcia Marquez, **globalizabilă...** Divinitatea se auto- reciclează, precum în anorganic, așa în organic!* COLONEII ELFI, dragilor Iacob, Gârbea, Bănulescu.- anagramează numele CLONEI, clonării,

colonizărilor, etc.* La început a fost Cuvântul (LOGOS), dar limbajele, după Babilon, (unii traduc BĂLBĂ- Bâlbâire, încurcarea limbilor, vs cea PRIMORDIALĂ, (a zeilor? Care? ELOHIMI sau JHWH)...*În Regate, cât și în satrapii...*Ferice de cei pe care zeița MNEMOSYNE îi iubește!*Revelation...sau iluminare, sau trezire, ne sunt speranța și ...nostalgia ab initio paradiziacă. * Interconecționare igitur RE-LIGIO...

Pamflet: Criterii irelevante în unele istorii literare și dicționare

Sub sus-puse egide instituționale, inclusiv academice, avem după 1989, o adevărată explozie de Istorii și Dicționare, unele excelând în date „urechiste”, altele subiective, nu odată conspectând datele autorilor după propriile lor declarații...Volens- nolens, astfel de „opere critice” sunt în eroarea de a lăsa posterității portrete cosmetizate, descalificate și de fapt amatoristice... Acest „principiu” selectiv de îndoielnică semnificație, este deja un fenomen care, dincolo de a clama „minima moralia”, îngroașă uriașa producție de maculatură a scriitorimii pretins critice, în fapt făcături inflaționiste, care vor sta pe suprastocurile unor noi „depozite” ce le inventariază deseori prin politicile guvernelor ce se succed în paradigma „post- revoluției” culturalnice: papirofagie galopantă; toate pe cheltuiala celor fușerit incluși în aceste producții, dar mai ales pe banul public de la Buget. În multe cazuri, astfel de „opere” sunt de fapt mediocre falsuri pseudo – științifice, papirofage, ale unui funcționarism barbarizat în vechiul regim, mutant în „new- age-ul post-totalitar...reformistic. Lamentabilul efect este acela al unei conspirații imunde, ale unei sociologii a mistificării... Un alt criteriu amintește de cadrismul stalinist și apoi ceaușist, care a măcinat cultura română în „obsedantele decenii”...Calificativul la aceste mistificări, este acela de **scandalos**, nu mai breaz decât discutabilele „opere critice” ale unor Al. Piru, Marian

Popa, Alex Ștefănescu, Tony Dîrțu ...*Din arealul vechii regiuni Hunedoara, actualul județ, fără a comenta sus- numitele „criterii”, irelevante cultural, iată câțiva autori incluși în „Dicționarul scriitorilor români de azi”, de **Boris Crăciun și Daniela Crăciun- Costin, ed. Porțile Orientului, 2011***

Amatti Anthonia- „(pseudonimul prof. Mioara Nicolau) n. 2 febr. 1942, Hunedoara. face parte dintr-o familie mare de profesori, tatăl ei s-a pensionat de la direcția Liceului Agricol Cluj, iar bunicul a fost întemeietorul Școlii Africole Geogiu. Facultatea de rusă- română (1964) și de franceză (1072), la UBB Cluj. Timp de 40 de ani a fost în învățământ la Brăila și Covasna, avânt în aceste localități apartamente”...” Are confesii și dileme existențialiste intelectuale, de un rafinament baroc, cu viziuni expresioniste, cu voluptăți secrete”. Etc. **Petru Poantă-** (d. 2013, n> n. 7 apr. 1947 în satul Cerișor, jud Hunedoara, dintr-o familie țărănească. Critic, eseist. Facultatea de filologie UBC Cluj Napoca (1970). Echinoxist din prima generație,etc. A lucrat două decenii la revista Steaua, după revoluție devine consilier șef la Inspectoratul de Cultură Cluj- Napoca. (..) Analist fin al liricii poezilor contemporani și al celor nou veniți în lumea poeziei”, etc.

Marcel Petrișor. „Prozator și eseist, n.13 apr., 1930, la Ocișor- Hunedoara. Filosofie al Cluj (1952), fiind chiar de la absolvire victimă a regimului grozist- stalinist prosovietic,(...). Întemnițat la Jilava, Dej, Gherla, Aiud, până la amnistia din 1964 (nota bene, n)”. **Ion Bujor Pădureanu-** prozator și poet, USR București, n. 10 dec. 1934 la Tâmpa- Simeria, Hunedoara . Filologie la București, profesor la Toplița (Poiana Rusca, n) –și în capitală. „A scris și romanul Interogatoriul la iubire (1972), care prezintă lupta comuniștilor contra legionarilor”...” Producții mai degrabă semănătoriste decât clasice, cu excese patriotarde, elogiul străbunilor” ...etc. **Romul Munteanu-** „ critic, istoric literar, comparatist, n. 18 martie 1926, Călanu

Mic, Hunedoara., fiu de siderurgist. Facultatea de litere Cluj(1950), fost asistent al lui D- Popovici. Transferat la Univ. București, ca profesor titular până la pensionare. Între 1957-61, a fost detașat la Inst. de romanistică Leipzig, unde și-a susținut doctoratul. A fost director al Editurii Univers până la revoluție. S-a spus despre el că este „omul total”, care a dat sinteze cuprinzătoare despre producția literară universală și românească. (n.bene, n). (Brecht, Noul roman francez, Cultura europeană și epoca luminilor, Jurnal de cărți I-VII, Preludii la o poetică a antiromanului, Literatura europeană modernă etc.(n.b.n). **Paulina Popa,**” n. 29 aug. 1973, în satul Văləri-Arad, face liceul pedagogic din Beiuș, începând activitatea literară. Stabilită actual în Deva- Hunedoara. În 1975, se căsătorește cu preotul Lucian Popa (până atunci purta numele de Bercea), și se mută la Deva. Pictează și scrie versuri. Debutază în 1990, cu volumul poetic pentru copii, „Ruga mărturisitorului” și „Cu mâinile în flăcări”. Publică numeroase volume de poezie (...) „Foarte activă, fondează la Deva editura Emia (1996), Asociația Culturală Emia (2000), și editura Poaula(2005)”. Scrie 30 de cărți pentru copii....Membră USR Arad” etc. **Constantin Stancu** „poet din Hațeg, Hunedoara, n. 2 nov 1954Facultatea de științe juridice din Cluj Napoca, 1988. Consilier juridic la SC Roben SRL. Din opera sa: „A privi cu ochiul inimii”, „Poemele roadelor”, Afacerile lui Dumnezeu cu omul”, Pomul cu scribi, ș.a. „Este autorul unor plachete despre operele scriitorilor Eugen Evu, Eugen Dorcescu, Dumitru Hurubă, Radu Igna, Ioan Evu. A mai scris despre Valeriu Bîrgău, Nicolae Uțică, Paulina Popa, Miron Țic, Ion Urda, Ștefan Nemeček...” etc.

Boris CRĂCIUN, Daniela CRĂCIUN-COSTIN : despre „familiile de scriitori” (citate).„Urmând informațiile din alte dicționare, surprindem – ca element de curiozitate- și „familiile de scriitori”, legate și prin pasiunea comună a realizării cărților. De exemplu, cuplurile Ana Blandiana- Romulus Rusan, Dan și

Maria Mănucă(Iași), Magda și Petru Ursachi (Iași), Efim Tarpalan- Zina Cenușă (scriitori basarabeni, mutați la Cluj), Valeria Manta Tăicuțu și Nicolae Tăicuțu (Râmnicu Sărat), Nicolae și Bianca Balotă, Mihai și Mariana Șora, Florin și Oltița Cântec,(Iași), Constantin Eretescu – Sanda Golopenția (SUA), clujenii Irina Petraș- Petru Poantă, precum și fiica lor Laura, Valentina și Simion Dima, dar și fiica lor Simona- Grazzia Dima, Rodica și Mircea Braga, precum și fiul lor Corin Braga, căsătorit cu Roxana Cesereanu (la rândul ei fiică a lui Domițian Cesereanu), frații hunedoreni Eugen și Ioan Evu.” (...).”Criteriu” cam îndoielnic, opinăm.

Dicționarul scriitorilor români de azi, Iași 2011

Arhive / Post-textualism: Cian- ura din RO- mânia letteralnică

Unii zic textualism, alții zic **sextualism*** Bubulii, grobienii, adică un soi de mutanți, ca nocturna cînqilla, sau animale bolnave, cum dixit Nicolae Breban d’antan* Se agită tot felul de „Ligi”: unii zic : „mămă- liga”* Cerul mic și acoperit, al aortei...* utopie vs. distopie?*. E ora torționarilor, ei sunt acum „justițiarii” * cei mai numeroși sunt cei ce au fost abuzați de gardienii perverși, iar acum sunt foștii terorizați, care terorizează* Le-a înghețat ochiul minții?..* Se editează într-o veselie (a la Săpânța!), istorii și dicționare trucate: se văruiesc mormintele* Din sus numitul dicționar aflăm și numele reale ale

unora : Anghel Dumbrăveanu – Ciubuc; Nicolae Dragoș – Răcănel,Theodor Damian (USA) – Brehuescu Gheorghe; Damian S(ami) – Samuel Druckman; Dan Verona- Nicolae Crețan; la poza lui Vintilă Fintiș, e trecut eronat Lucian Gruia!; Baki Ymeri – Albert Voca. ; Vasile Andru- (din Bucovina), Andrucovici; Ion Ardelean- Ivan Ardelean; Paul Aretzu- Arețu;

S. Basabgeac- botezat Ștefan; Ștefan Baștavoii- Ieromonah Savatie); Sânyiana Batiște- Maria Felicia Moșneang); Nicolae Băciuș- Ioan Nicolae; Radu Bărbulescu (Verlag RFG)- Radu Florian; Berghof Getta(Israel) - Didina Getta Marcovici; Ana Blandiana- Otilia Coman; Eugen Bunaru- Barbeș E.);Marina CapBun- Dumitrache; Luiza Carol- Luiza Zilberman;Nina Cassian- n. Șmilovici; Ștefan Cazimir- Cazimir Ștrul; Nina Ceranu- Nina Chelariu; Dumitru Cerna- D. Bobină; Doina Cetea- D. Bendorfeanu; Aura Christi- Aurelia Potlog;Radu Ciobanu- Ciobanu Radu Pompiliu; Ion Cocora- Ion Blagoe; Andrei Codrescu- Andrei Perlmutter; Șerna Codri- Ț. Denk;Radu Cosașu- Oscar Rohrich; Mioara Crememen- M. Elena Huzum; Adi Cristi- Rossentzeig; Ada Cruceanu- Ada Chisăliță, etc. Idem halal criteriu ;

“ **MADAM BOVARY C'est MOI!**” (Victor Hugo) ;
“**MASCA SUNT EU**” (Nicolae Breban).

Despre Histrionism și efectul catartic, revigorator...

Așa cum înțelegem și Viața altora, creația virtuală, arta *altuia*, prin empatie și de circumscriere adecvată a ceea ce este și înseamnă CELĂLALT, recte ce primim de la operă, valoare sau nonvaloare, idee roditoare pentru sufletul colectiv (...)tot astfel, prin vârste, ne vom înțelege propriul Sine și avem a ne oglindi în mentalul – activ al Umanului și a conviețui, prin înțelegere- armonie spirituală,- cu Ceilalți. Nu doar cu cei dragi, ci, în extenso, cu lumea. Poetul, atunci când ESTE, ne poate *transmite,comunica- cumineca, starea benefică*, de reconfort, Fericire, de la Feeric, sau, la extrema bacoviană – a.e. baconsky-ană, oribila stare – psihotoxină ; - a singurăciunii(aș zice **SINGURÎCIUNII**).

După totalitarismul KAKI cazon în care am “ supraviețuit”, cel puțin trei generații au fost bruscate în Existență neo-sclavagistă- de tip Comunism (cu “ fața umană” ; / Imagine,

Adică MASCĂ ? O fi, dar de regimurile stalinist- oaukeriste și “ emanatele” Cameleonice, aici, în Poporul generic ROMÂN, pe care Cioran, deprimat și hiperlucid, a numit-o “ cel mai nefericit din lume”..., îndoctrinările și oprimările ce le-am suportat, sau în care am fost “ inadaptabili” (sic.), desconsiderați sau respinși uneori, spre groapa comună a ...memoriei colective,,, persona non- grata”, ba chiar “ vrăjmașul patriei-partid”, - pentru LICHEAUA cu galon- pe creier- scrot,, ascunsul devenit MASCĂ,, HISTRIONUL!, alienatul alter- egotist, ipocritul, schizofrenicul genialoid, spermo-stalinul, etc.- Marele Tovarăș, ai zice ...MOLO-TOV”- arășii...În fostul regim, această subspecie s-a prăsit sub agresivitatea asasină ; - a LOR, cei cu platfus la creier și la fund..., mării PSIHOPAȚI ce se pretind- ca imagine publică, civilă- civilizatoare (sic, n) – SALVATORI, Eroii, Lideri – de drept, ba chiar “ democratic” legitimați (licențiați) –ALEȘII NEAMULUI. Sociologia culturii, desigur, cu fericite exemple și la noi, învață tinerimea în Academii, numai că România, după Era ticăloșilor (v. Marin Preda) – abia ACUM, își reînțelege, după MASSIFICAREA – mancurtizarea celor născuți după 1944, propriul DESTIN- DETERMINIST, cu nu “ stigmatizat”, cum ne-mbată cu apă chioară (psihedelistă, sau ..neo- dadaistă, nihilistă!) – agonicii DIRECTORI DE CONȘTIINȚĂ, (rămășițe jalnice ale SINTEZISMULUI “ savantei de renume mondial”, Elena Ceaușescu, șefa Biroului Doi, inclusiv a SECURITĂȚII (după fuga generalului Pacepa, recte epurările fostului KGB-, “ adaptatului APARAT al Noii Securității- cea mai mosntruoașă, rapace dintre toate “ eșaloanele”, cohors diaboli! Nu mai e timp spre coborârii în Infern, pare-se acesta ieșit seismic la suprafață!!!

Omul- artist, în cazul nostru, Poetul, Visătorul, este fie vizionar al Clarului cel atribuit Empatiei Divinului, luminător al Conștiinței Colective, mai ales acum, cânt retrăim, halucinant!, O CRIZĂ GLOBALĂ GALOPANTĂ... nu mai

poate să fie nici cărturar, nici dascăl, nici “director de conștiință”, nici “profet”, “apostol”, “psiholog”, (cu ipostazele activ- pasiv care sunt al psihiatriei moderne)... POETUL este într-un înțeles mai subtil, omul îndrăgostit de viață- lume-semeni, el este – altfel spus, MILITANT al Umanismului: el este, când ESTE, “semenul tău, frate”, ci nu cum l-a definit astfel Baudelaire (v. Prefața, Florile răului) – prin URÂT (Urâciune, la români) – el nu e “profetul” (oricum mincinos, duplicitarnic și ventriloc- histrionic, anume prin mistagogia instinctului primar)... Va fi de recitat cum au conceptualizat, prin timp, acest tipic- atipic geniu..., și altfel spus, opera-i, POEMUL ANIMAL, cum îl defini prietenul poet al “Cantonului părăsit”, Liviu Ioan Stoiciu; apropo, asta vine dinspre epigonicii lui EMINOVICI (rebotezat la Budapesta, de Iosif Vulcan), EMINESCU, adică de la BACOVIA, LABIȘ, Ursachi, Geo Dumitrescu, Beniuc, A. E. Baconsky, ...Nichita Stănescu, Păunescu ș.c.l- (că s-a făcut triaj”, vorba lui Marin Sorescu...). Ce are a face critica? A decanta, a separa mai corect, responsabil, memoria culturii noastre, de ceea ce este radio-activ- teluric și încă nociv, în Timp... Energiile spirituale din OM, creative, revelatorii ȘI PRIN poezie, se cer RECICLATE, fie și prin hiperacizii sarcasmului oximoronic-pamfletar! – cinic via Juvenal,- Diogene..., Caragiale, Eugene Ionesco, Beket, Orwell ș.c.l.- dar gunoiul NU: el aparține, metaforic zicând, frigului elementar, din Mineralitate, în “zgomotul și furia” rumorii “istorice”, cumva autodistructive, societatea însăși (!!!) emanându-și, prin determinare și Dirijism – Control securistic- activistic, ba chiar “sindicalist” – (roata norocului)- “tovărășesc” (unii mai egali ca ceilalți”, etc.... Cât despre mine, cel ce re-scriu acestea, “rămânând ce-am fost, romantic”- știu că ARS POETICA este o artă a SEDUCȚIEI-VRAJEI- FEERISMULUI, pledând EMPATIC, o cale spre STAREA feerică, de FERICIRE... Astfel că, dincolo de opiniile convergente sau nu, ale exegeților mei, eu sunt al lui

Goethe, den Weimar, ci nu al lui Eminescu- via Schiler și Sapho ¡!! Suntem vechi, cu nu bătrâni, cum splendid a definit G. Călinescu; orfeici, ci nu prometeici, nu pedepsiți de zei, cu “vultur propriu”... (Câțiva dintre contemporanii mei, stinși, de asta au murit: de cancer la ficat: arta lor, în mare parte, revizită, este un simptom al suferințelor TUMORALE, sau, dacă vreți, simptome ale organului amputat” (mutatis- mutandum, psihorganului amputat”... Patrimonizați cam pripit, drept “genii ale Neamului”, tinerimea studiosă de mâine (de azi!)-unii “directori de ...subconștiință” (iraționalitate disimulată) – pe termen lung, ca ...profețiile ¡!! Numesc aceasta MANIPULARE, propagandism, Nomenklatură, arte care duc la aplatizare, massificare...La o “ cultură de masse”, ci nu “ mase culturale ¡!! Ce feeric este să scriem HOLOGRAMIC, (holistic- hierofanic, - prin aceea că suntem în hermeneia Gramatikon, - să fim convivi prin Pathos- Empatie, -și să cântăm baladesc, ci nu în corurile plăcute Tiranilor din Kakistocrație, cum zise Dorin Tudoran! NU ai Profetului Gabriel Garcia Marquez, nu în experimentul MACONDO! Nici experimentul Peștera Noicană, oricât ar fi de ..seducătoare”, în NOUA SINGURĂCIUNE care fumegă ACUM, în “ clipa cea repede ce ni s-a dat”...La toate acestea revin, matinal, din “ mansarda lui Cioran” a Paușaliei (cu scară interioară, Dragilor Valentin, Longinus Sânziana) - după lectura “ la rece”, a cărții lui Valentin Iacob – **Colonelul Elf** *- unde sunt în acord cu Horia Gârbea, Ioan Es Pop, Daniel Bănulescu și alții, care îl vor ÎNȚELEGE pe poet; zburător prin cuvânt, literator, sau cum Sigmund Freud zice, telepatic (eu parafrazez radiesteziac, esoteric, athanoric, sau “ aurifer”) – telepatic (Psihanaliză și telepatie, 1921)... Că aparține școlilor eleatice, sau eracliteice, rămâne sarcina criticii “ la rece”, dacă nu anorgasmice.

Arta este a erosului sublimat, ci nu a Abjectului camuflat! Nu eroismul erotismului acaparator! Să fim iubiți, dar pentru aceasta, mai ales, să nu uităm că AVEM NEVOIE DE A IUBI,

mai mult decât a fi iubiți. Nu iubim spre a lua în stăpânire, ci pentru a *rodnici Dorința*, Dorul! ROD-ul numit de Cezar Ivănescu așa...În acest caleidoscop, Oglindarium, Magic-World...poetizând Realul a se recalibra FIINDUL-FIINȚA...Igitur, NOI- OMUL! Cât despre NOI, POETUL, chemați sau aleși, -parcă ne știm de când lumea, nu-i așa ? Să nu ne alienăm, să fim ce-am fost mereu: catharsici, de se poate sacerdotali, ci nu Ciborgici!!! Și, pentru Dumnezeu!, Lux-Rerris se traduce “ Purtător de Lumină”! Eminescu știa, însă era un Hiperionic... Glossa lui este un cod negru, al “ măreției frigului” (roșu vertical, Niki Hristeo!) ale “ cadavrelor în vid (a.e. Baconsky)- ci nu “ rugăciuni ale unui dac” – mortificatoare...,– și alte paradigme (cu vierme propriu) abisale... Da, suntem telepatici, adică EMPATICI și aceasta ne este Speranța!!!

Post scriptum: *Dar, în anumite doze, energia uraniului are și un efect bun asupra oamenilor! Tot așa cum înainte, locurile de mânăstiri erau alese cu nuiaua de alun radiesteziacă. Astea-s științe vechi! Vibra nuiaua, atunci locul era bun de mânăstire, pentru că era centru energetic. Așa cum e și aici, la Mânăstirea Prislop, de pildă, și asta o știu foarte bine, pentru că am copilărit și pe-acolo. La Prislop este centru energetic puternic. Cei vechi știau unde să așeze temelia bisericilor, ca și fântânarii care găseau locul apei, după științe milenare. Știau unde să întemeieze. Așa că, dintr-un motiv sau altul, toată zona noastră dacică este benefică energetic, este bună. Poate de aceea, aici omul e mai vioi și mai harnic, iar natura mai roditoare. O zonă de unde au răsărit oameni mari...,(interviu cu Valentin Iacob, Formula AS, preluat de Observatorul, Toronto)*

Teme de casă: aparatul semiotic. Trefilaje ...

Obsesia re-unirii, la români, aici și transfrontalieră...* Tot de la ruși vine și spaima pentru topoare și cozile de topor: drujba, adică...prietenie ???!* Și asta, „prietenie”, din rus. priateli: de ce nu amici?*

Itinerante I

Motto: Eu nu port cămașa otrăvită a lui Nessus!

Nocturnii, hyperionicii, satirii, ventrilocii, troglodiții, sunt, tipologic, remember Dante, Shakespeare, Eminescu, Machiaveli..., reîncarnați în ceea ce aș numi paradigma Macondo, remember Garcia Marquez, iar mai „recent”, la noi, delirul pseudo- catharsic al scribilor din categoria Blecher-iană, a leprozeriei ca memorie..., sau a cazurilor de automutilare..., recte sindromul Procesului Kafkian al sadomasochismului, (relația victimă- călău, în Dualitate...Conceptul german de TRAUM,ab origine, a fost acela de VIS- visătorie, în paradigma de mai sus, de COȘMAR... Freud în consideră, post- socratic, o dimensiune a psihicului uman ancestral, ce este a remanenței telepatice din illo tempore preistoric... Psihiatria modernă, recte **psihanalismul** (cu țintă curativă!)- este reactivată metodologic, cu terapii de șoc, jalonează axiomatic, diagnozele la individul- actor- autdentând, sau grafomaniac, (victimă hamletiană a Traumei sociale, în patologia refulării –versus sublimării (!) în arte, ca „umbre” ale religiilor.... Despre Experimentul Pitești știm nu doar de la Paul Goma, dar și de EXPLOZIA actuală de carte religioasă, preponderent ortodoxistă, dar și a misionarismului – evanghelismului resurect dinspre emigranții ultimelor valuri, în Pământurile Făgăduinței în Occident...Avem un proces editorial industrial! cumva repolitizat”, (v. Nae Ionescu, sinistrul stalinisto- paukeristo- bolșevic..., tipic atipic maniacal obsesiv-, implantat...,cu „sfinții închisorilor”, (Nechifor

Crainic, Radu Gyr ș.c.l.) – din sorgintea Mircea Florian, Mircea Vulcănescu, Mircea Eliade, Culianu, dar și Vintilă Horia (nume real Caftangioglu. Mda, să nu “discriminăm! n.)... Pe acesta nu îl cred când zice că „Dumnezeu s-a născut în exil”: nici ca Bonaparte, nici ca naziștii, nici ca troțkișii, nici ca Ahașveurși, nici ca Nice, nici ca Taras Bulba, nici ca Joseph Visarionovici... Exilul e în noi, sau nu va fi deloc!

Multilingvism pamflet

Preludiu milenar...1.Limba lui Einstein. 2. Limba lui Marquez.
3. Femeia cu bărbi, eurovision, 2014

În acest MACONDO trans - continental, ambulant și gonflabil și glisant..., al „noilor cunoașteri”, (gen Massonii, New Age, Iluminații ș.c.l., toate de tip ne(R)o- sacerdotal, al Indivizilor speciali, pe care Umberto Eco îi numește ” Sacerdoții barbarilor”) suntem în maelstrom-ul Unui Big Experiment în care doar aparent avansăm (circular- repetitiv- spiralic!!), - de fapt inversând Timpul...- însă, vai, BROWNIAN, (hyperionic, pozitivi vs negativi!!) – bombardati și *centrifugari,captivi ai Orbitelor...*(vezi Niels Bohr)- de sindromul straniu al „bolii de origine divine” (Gabriela Melinescu ș.a.)...al unor incurabile opere - omphalice, din ab origine mago- șamanice... Toate sunt agravante, școlile, academiile, dogmele, politicile, Secret-**SerViciile** și toate converg diverSIONISTic asupra omenimii actuale...

Safari-sme...

Omul este ființa care se auto- ratează cyclic* Iluzia liberului arbitru”, este factor extrauman, program ancestral și imuabil, transcidental, “ ținta cap de om”, sau “ iepurele” unui Safari Cosmic ...Un hiatus...iată buclele Eonilor,...un Abator cumplit, o groapă comună a ..antimetafizicii vs metafizicii? * Locuim o explozie* Ochiul Compus al Timpului), Marele Anu) – îl are, ca scânteie - funingine, și viermele zburător, musca, și libellis drago, și albina... Tu nu Ț!* Aceasta e Cenzura transcidentală, de care scria Lucian Blaga...!* “ Diferențierele divine”- “ Marele Orb”, “ Marele Anonim” ș.c.l.* Intrușii sunt aidoma acestui sinistru Gregorian Bivolaru, dar și Roșcatul de la Tanacu, dar și cohortele Lor, în Jungla Amazonului și în Zgârie Norii Metropolitanilor, viitoarele Necropole, Mauzoleele teribilei Lucrări în orb* Ducem războaiele LOR, carte- carte de tun...* Cercetașii, ai Cetelor Cerului* Cer- nauții, Cernăuții, prometeicii Caucilor Caucazului, din susul Carpaților. *

Rebelii Fiilor Cerului,,,. * Oamenii – semințiile mărunțite, cu “vulturi proprii”!* Dar noi nu suntem caucazieni, ca rasă, ci Hyperboreici! * Dinspre Druizi* (v. Nicolae Densusianu)* Noi suntem DEN SUS, ci nu DEN JOS Ț* Argonauții, iar recent INTERNAUȚII!?*

Rogvaiv

Pancreator și legea: a nu se rata ciclic în operă, îi distribuie liber-arbitrul, păstrând transcedental doar firul re-legăturii, promisiunea și învierea în corpus luminousus.* Omul este ființa care se autoratează, întru redevenire* Cogito-ul este centrifugace, el revine din toate părțile deodată, instantaneu și racordat – ca angrenaj,- în axis mundi lui ACUM* Existența este de principiu ordonator activă, agresivă, sinuoasă și Neconsolată ca pluralitate în Unitate* Sistemul nostru planetar este un Alburn inefabil* Scrierea veche, circulară, spiralică, citibilă invers, e codul misterului timpului* „Înaintăm spre moarte cu spatele”, s-a scris* Alte și alte paradigme sunt latente în ancestral, așteptând racordul la clipa fastă* Infrastructurile urbane și interurbane, în mare, sunt interconexiunile neuronice, în mic* Nimic, dar nimic!, nu m-a reconfortat psihic decât scrisul!* Frunțile geniale, rotindu-se aidoma florii soarelui, pe cadranul lui Apollo* Drumul spre rai, depavat de „intenții bune”, e plin de gropi și cu fundături inflaționiste* Epistolarii ipocriți de ieri, cu a lor retorică a „încremenirii în proiect” : profețindu-se pe ai, agonici fantasmagonic...* Un mental colectiv- corelativ, sau deviant* Profesori și profeți* Aplatizarea – resorbția în cerebel al „solzilor” splendorii (slavei) – remanente din Îngerii Căzuți...* Piticii vișindu-se giganti* Arte penale...

Zoon politikon-ic

Aceste fulgurante reconsiderații, cu sinceritatea vitală pentru scriitorul-încă-om, nu bântuit de „legea talionului”, ci înnăscut creștin..., le consemnez văzând recent, la Târgul de carte de la Alba Iulia, mai ales Editurile ce etalează Holocaustul Roșu al tragediei românilor, între războaie și după al treilea, recte totalitarism și pseudo- „lustrația” care macină societatea ieșită din totalitarismul cazon- securistic, după 1989...Am revăzut și citit câteva dintre cărțile acestui demers „reparatoriu”, uneori doar „cosmetizant”,

chiar histrionic!,- sau, și mai penibil, pledoarie obsesională a disimulării proprii LAȘITĂȚI..., (traume, frustrări, sadomasochisme, tortionarism „calcifiat”...)... cărți valoroase sau ratate, nu atât prin talent, cât schismele – FRACTURISMUL, AGONISMUL, AMNEZISMUL exaltat al patologiei de tip geanialoidal, cum zice Mircea Dinescu...Toate simptome interioare ale unora, în fond, victime ale „sinelui-sinei” despre care avem a discuta, după Eliade, Noica, necum Patapievici, Liceanu sau oximoronicii violențelor de limbaj ai...apocalipsismului de tip necropolitanic- tembel, al FRICII de animale bolnave, cum definește Breban grobianismul-grotesc ce tocmai își reface –aici și aiurea, - picioarele mici-mici și multe- multe... Reptilianismul de care vorbesc unii (v. David Icke, sau Ellen White, dar și masonicii „iluminați”, „războinicii luminii” ș.c.l.- își are chiar sub ochii noștri, în 2014!, monstruoasa diversitate neo- kremlineză, din Est și Nordul României. La Târgul din Mai 2014, de la Alba, dar și la cele anuale, de la Deva, consider remarcabile în ideea de mai sus, nu doar editurile ce promovează această Temă esențială a Scriitorimii române, ca DEMNITATE a Conștiinței- Memoriei, dar mai ales câtorva albaiulien, dar și „Limes”, „Singur”, „Eikon”... Există și se zbat în fel-și- chip, mici edituri tip „abc-boutique”, unde acest „proces kafkian – neo- dantesc (între infernul autorilor și purgatoriul lor, eventual...)! – unele fiind

demagogice, altele mistagogice, altele chiar TORȚIONARISTE...Nu se sparie gândul, doar că, apostrofat de un „auctore” din areal, groggy – grobian jalnic, m-am întors la „masa de scris” sub revelația din care sper să „scap teafăr”, a grozăviei monstrului istoric din acest Triangle post- imperial... Pute a emanație infernală, necum a „sfârșitului violenței”, cum îmi scrie românul- american Nicollas Buda, originar din Câmpenii lui Avram Iancu... Se auto- sufocă, oare, Mamona, scumpe prieten Mircea Tarcea, Budeanca, dragilor Mircea Petean, Valen tin Ajder, dar și ciudaților ...nomine odiosa, per aceste Golgote ale Căpățânilor ...globalissime? Aici și aiurea, reptilismul îmbârligărilor, Groapa comună a „antimetafizicii”, groapa cu furnici a „tuturilor” *paradigmelor cu vierme propriu!* În drumul spre acasă, după ce am avut un descalificant atac cu sudalme din partea unui „Ix” ghemuit în propriile-i avataruri...,victimă decăzută în călăul - propriu, suicidar și turbat, am furat cu ochii, prin parbrizul prietenului care a asistat la „scena răbufnirii lui „Ix”, splendide șiruri de Liliac, de scumpie, în lumina zilei, pe traseul Alba..., Lancrăm, Hunedoara. Din fericire, nu port eminesciana cămașă a lui Nessus, deși sunt un nocturn, eu rămân ce-am fost, un apolinic...Și Dorul inefabil de noi înșine, ceea ce doresc și vrăjmașilor ...mei, dar mai întâi prietenilor.

Despre omul - om și arta ca seducție prin frumos, promisiune și dăruire.

Estetica, stilistica, haloul semantic, învelișul, acestea m-au preocupat în poezie...Arta împodobirii atractive a Ideilor...arta seductivă, spre a “cucerii”, a se transmite – ca dăruire...

A fi înțeles, a fi bine-înțeles, a te justifica existențial între semenii tăi, oamenii, întâi în familie, apoi în societate, cetate, oriunde “ se aude” de tine...Artele - filosofice, astfel, sunt “ zburătoarele” spre alte zări, mesageri ai culturii și

interculturalității în civilizație...ai Moralei - demnității, ca program ancestral în Omul - om

*

Ne transferăm prin cuvinte, în “ corpul “ lor virtual, esențializând spre a se susține și comunica și altora...Alegoric, semnificat, bine servit, ci nu vârat cu sila! O facem, ca actanți,- retrospectiv sau proiectiv...prin “ facerea” artistică...Restaurăm cer a stocat memoria, iar prin stările depresive, dramatice, ale cugetului ce se descarcă de suferințele organicului, efectele lor cu surdina, sau vaierul elegiac, bocetul din adâncurile sufletului, care se tânguie în subconștient..., (morțile părinților, ale celor ce ne-au fost dragi..., despărțirile, nedreptățile sociale, neajunsurile, ura sau invidia altora ... Poetica, cumva ne este cod moral, aparat autoreglator... Visul diurn Arta poeziei ca hierofanie, “ logodnă divină”, împreunare - întru - cunoaștere, prin Cuvânt (logos)... Eros sublimat, tandrețe sau, la extrema patologică, violența (prin limbaj - reprezentare, ca și în artele plastice, muzică, teatru, film etc..

Dar se știe, visele cele urâte, coșmarele, au efectul benefic, paradoxal pentru logica naivă, acela de a elibera subconștientul, care este “ depozit” al neuitării..., așadar de a decanta, recicla ceea ce “ îngreunează”, prin “ levitație”, căci TRĂIM VISUL PRIN IMAGINE; ci nu prin cuvinte...Visul e negru, culoarea care nu e culoare...Nu cred că unii visează color, e doar o metaforă ... Visul e STIHIAL, efectul său fiind – însă, catharsic, psihologii știu de ce.

Reparatoriu, de leac, vindecător, consolator...Hardul celest se autoregează...

*

Cuvintele...ele “ne vin”, revin, poate cad, poate ning, poate se sting...Suntem, cum am titrat o carte, în “ interiorul ninsorii”... Facem arte, facem dragoste, preludem...

Poetul este prin excelență homo ludens, al “ terapiei de joc” contra Urâtului de Lume, cum scria un filosof german, al Singurăciunii- Însingurării- Uitării de Sine, alienării...

*

Comunismul stalinisto- paukeristo-sov-rom-ceauș-coreano-putionist și ...emanații...” transformiști”..., asta au făcut și vor face mereu: distrugerea în OM- INDIVID- FAMILIE – SOCIETATE, a simțului proprietății de sine, ID-ului, identitarul, aplatizarea lui ca a unui Gigacreier numit STAT, ȚARĂ, NEAM, POPOR... Conceptul arhitectonic, de la ruși venind, PAUȘAL, adică al proprietății „egale - comune” a locuirii în BLOC.. (Americani au buildingurile lor gigantomane, numai că acestea nu au BALCOANE, măcar la noi avem...

A distruge în mulțime(care e de gen feminin, zice Gustave le Bon...!) funcția eului-id-ului- identității- SINELUI (singur sau nesingur...) – face politicile Puterii, atât în capitalism, cât și în comunism...Procesele ideologismelor- sunt kafkiene sau metamorfozice, cum le numise Ovidiu, în exilul la Pontus Euxinus. UN PROCENT din acea mulțime-popor- patrie, determină istoric, prin cauze ca războaie, implanturi colonizatoare, tratate, diktate etc,- noi forme de supunere a celor mulți de către EI, procentul activismului - agresiv, ...mizând, sadomasochist, pe frica - răbdarea - înjosirea - în-doctrinarea - dogmatizarea MULȚIMIIL...EI ai „simțul proprietății” ca un fel de tumoră – ancestrală, obsession, a URIL de sine și a lumii, de patibulari, de monștri sacri, de „colonei elf”, de agonici - OMOGONICI...

Aici, în Fractalia, ca oriunde

V-am mai scris, Răul se hrănește cu binele.

Din illo tempore, sacerdotale, rostirea poetică, manthramică sau este un ceremonial - rit-ual divinotoriu, taumaturgic, necum isihasmic...* **Ființa se roagă sieși și** astfel reconectează circuitele subcuantice ale Misterului care suntem, cum s-ar zice, DEVENIM.* Nemurim prin NEAMuri!* Poezia este autentică pe cât conține informație codificată (codex aurea)-așa cum odinioară - adineaori!, ne învățase Hermes Trismegistos.* El știa de la Saurid, poate zeul egiptian despre care se uită că avea arhivele esențiale, după patriarhul-astrolog Enoch..., și de dinainte de biblioteca din Alexandria..., probabil ascunsă sub o piramidă, sau sub Sfînx...* În modernitatea ce precipită comunicarea de tip teho- cibernetică, suntem la Răscrucea de avarie, între Irațional- revelatoriu- misticoid, și Rationem- Intuition, inteligența ubicuă divină* Paradigmele se bat între ele, victimele fiind milioane de entități. Indivizi și in extenso, națiuni..., în ceea ce -orribile dictu,- am numit groapa comună a metafizicii* Sau, uneori, a antimetafizicii de după Ptolomeii lui Nichita Gristea Stănescu?* Pleiadicii din ambele spețe, pe meridiane, se bat între ei, divergenți și cruciadiți, subiectivizați de stigma - determinarea Dualistă: pare că Timpul e tot mai flămând de (NE) Sine, că suntem, ca specie, programați sau devianți de o Supraentitate (!?) a orbecăi anume în acest Labirint al „peșterii de pe umerii fiecăruia”.* Ar fi de contrazis vorba cronicarului moldo- slav, „Se sparie Gândul”!* De regândit mai presant enunțul „COGITO, ERGO SUM” ...* Sumum!* A nu scrie tratate de descompunere, ci de recompunere, dinamica re- devenirii!* Dumnezeu nu are nevoie de spionaj, nici de mesianici, cum îi definea anume Mircea Eliade!* *El recilează Lumea- de- Lumi și Lumenii care suntem, cât mai suntem** Nu suntem Nostradamus, și nu uităm că cognomenul lui era Bombastus!* Scriem literar, deci

continuăm!* Religia mea este, cum Al Cistelecan scrisese, cea transilvană?* O fi!* A fiecăruia fie cea care-i relegitimează Originea, nu?* Născuți fiind, ci nu făcuți!?! * Majoritatea numelor decad, vai, în „renume”, redevinând ceea ce în onomasticile Popoarelor Soarelui, - inclusiv ale proto-tracogeto-dacilor...,confetti spre a ascunde poreclele!* Asta se vede la gentilicii și înnobilații (cu merite, patalamale, licențe, etc)-din Hermeneia misxtum- compositorum a ...alchimiștilor, predecesori ai Chimiei, Elementarismului and schimonosirii conspirative a SEMINȚEI spriate- răcite, cu scop „lucrativ”: spre a se legitima (sic) – agresivunile tipice- atipice ale Alogeniciei, strămutanților, colonilor Imperialiști în ...satrapii!* Vedem sub ochii noștri Istoria?! Dar se cere să o vedem cu deasupra - ochilor- noștri, suind fruntea în sanctuarele Muntelui!* Nu oase arse, nu sfinți comestibili, nu piei de șarpe trefilate pe șoselele circumvoluțiunii Magna!* Fruntea, boltind zarea lumii! * Ci nu înjosind-o cu îngenunchiere de SFERTOZEII care bântuie – proclamându-se „Mântuitori”, OMENIMEA* Miza ne este Memoria și EA este PATER-MATER prin legătura inefabilă a SPIRITLUI-PARACLETULUI „cel ce se agită în om”,cum s-a spus!* Este misterul așa numitei „Treimi divine din om”, încă din ANCESTRAL, și fericiți sunt aceia care nu uită nici murind!* Memoria transcende, știința de graniță afirmă că avem un anume procent care învie, este RESORBIT în Divinitate* Îmi place să știu că poezia ne este „ediție de seară” (fapt de seară) – în care transpare deja reversiunea unei noi Dimineți”!* Nadirul latent, cum fericit formulase Ion Barbu- Barbilian* Pentru unul ca mine, poezia a fost și este încă, TERAPIE DE JOC: fiilor Cerului le place jocul, joaca, așa cum tuturor ființelor din Natura- Laboratorul-lui Dumnezeu* Ci nu prin fetișuri, păpuși de cârpe sau alte obiecte – mascote, ci prin scânteile lui Iov și Rogvaiv!*Artele sunt arderi, religiile decăzute fumegării!* Astfel și dogmele, doctrinele, utopiile...* Să nu ne speriem:

Întinericul vede, iar noi numim aceasta LUMINĂ!* Între Ființă și (con)știință, nu e loc de războiri, ci de PACE! * Credem, prin aceea că aflăm, știm și ne sfătuim...* Grație Clipei care ne inspiră!* Din illo tempore, în eternul ACUM SPAȚIUTIMP. A nu uita : suntem ancestral în toate timpurile, am fost deci vom mai fi.

Apărarea Rațiunii ca Vis (Traum). „Neamul netocmit” ...

O „lume bordel”. Dar în care se fac „întocmeli” și „tocmiri”, încă de când incinta, „înălăuntrul sângelui grecesc- turcesc- armenesc- evreiesc- cuman, ...foșgăia un apeiron turbure, de votcă, de bici” (recte cnut).

Prolificul critic bucureștean al revistei „ID – ei, de o vreme cum au secat cepurile cu țâmburuc boc - bășist ale bu(N)getului – dar răbdări cetățeni, că se-ntoarce mangafaua și umflă clientelar ocaua „- zic terror- mentis-ologul dâmbovițean **D.C. Mihăescu** dă un interviu pe site adevarul.ro și parțial este reluat de Adevărul din 20 nov.09. Titlul conspectului este „**Suntem un neam netocmit**”, însă probabil este vorba de o eroare de tipar, el vrea să spună, „netocmit încă”, ceea ce e cu totul altceva!*Tocmit* ar fi ceva pe care se pune un preț ca la talcioc, iar întocmit, este ceva împlinit, carivazăcă așa cum el parafrazează o exprimare biblică, de unde criticul re/parafrazează, via ...Caragiale : „Suntem numai un neam netocmit (ibid eroare!, n)Încă”... Dl Mihăescu continuă conotativ : „„Acest „netocmit” este un termen din Biblie, adică suntem în haosul incipient”Noi nu ne-am legat mental provinciile...” Mentalul moldav este un pic rusificat...” acest mental moldav nu s-a legat bine de Ardealul care bea palincă și care are zgomotul de carâmb”..., „iar astea două nu s-au legat de levantinismul de cafea, cu spuma de bere de la noi (adică de la dl Mihăescu sudicul, bucureșteanul, dâmbovițenii, capșii caragialești, recte cam albano.- grecizați?, n), și -

continuă savuros pro domo subsidiar dar just : „a celor care suntem greco - bulgaro - sârbo -Români nu zice dl D.C. Mihăescu. „Încă avem ceva din mujicul rus, căruia îi plac biciul și votca... Ne studiem foarte rar ADN-ul „. Textul din Adevărul îl include pe autor așa cum îl vedem prin medii, pe înaltul paginii, cu păr creț - cânepiu, nițel grec, dar nu cum perora un poem George Călinescu, el se referea la spiritul elen vechi din cultura sudistă română a anilor lui. Afirmatia criticului atinge problema rasei (!) ca amestec, subiectivizată din nou cu subiectivismul probabil ...adeneic, referindu-se la „sângele” unei națiuni întregi, așa cum probabil subînțelege art 1 din Constituția post- decembristă, proiecția dsale fiind evident una ce se referă la un Întreg eclectic, vorba sa „ne(în)tocmit” ? Citez : „Înlăuntrul nostru (carivazăcă un fel de genom – matrice, arhetipic, sau cum ?) ...este sânge grecesc, turcesc, armenesc, evreiesc, german, cuman” ... Erudiția criticului patapevicios este impregnată aici de oarece „netocmiri”, sau nepotriviri. Unde, în teritoriul „statului unitar”, al succesivelor uniri, destrămări și iar reîntregiri, cu Moldova de peste Prut „netocmită”, cu teritoriile luate din Maramureșul istoric și încă, de către Ucraina ex- sovietică, ori cu părțile smulse din sud, de bulgari, etc.- sunt etniile enumerate de d-sa, ca fiind amestecul „de sânge” al unei întregi națiuni ce-și menține numele de români- România? Iar dacă e așa, amestecul ar fi mai degrabă o melasă, vorba unui critic evreu- german, Robert Stauffer, ce se referea mai ales la „aluviunile dunărene” din sud și e discutabilă și „grila sa”...Interminabila dispută asupra acestei teme nu începe cu dl Mihăescu, nici „abordările”. Etalându-l vanitos - pompos, sentențios și *surescitat*, obsesiva vorbă a urzicatului Marius Tupan, pe Julien Sorel privind „complexele de inferioritate” criticul ID-eist cu o evidentă transă logoreică, din suprasaturația lecturilor mai ceva decât a lui Alex Ștefănescu - trece fugitiv - prețios prin Mircea Vulcănescu, căruia îi

numește utopie definirea situației noastre „între pan - slavism și pan - germanism, „preferând M.V. conceptul de panromânism. Numind spusele lui Mircea Vulcănescu „minunăție care-i place”, D.C.M. cade-n capcanele obsesive din colimatorul teo-filosofic- naționalist - șovine vs ideologist- utopist-marxiste- baconskyene- și cohors zoon politikon,... al elitelor române, via Nae Ionescu, Mircea Vulcănescu, Aurel și Em Cioran, de Mircea Eliade și Petru Culianu, Petre Țuțea și „epistolarii” Liiceanu și Pleșu, Ce mai urmează ? Resurrecțiile de fond la „nucleul dur” al ghilotinării revoluției franceze, sau „criminologia cu pedepse „ale lui Dostoievsky – ori, vae invictus! – vezi „scriitori sinucigași”, pe Wikipedia... Am definit, în paideea Centrifugală a avatarurilor în acest prag de nou mileniu „paradigme cu vierme propriu” (Singular printre psihologi”). Neo- mensh- ii vs roboticii lui New Age CYBORGIC! Apropos stihismul „originismului” și tezele amintind underground-ul iraționalului de la Socola ...Dsa crede că nouă, românilor, în general, celor „ne(în) tocmiți, ne este un soi de „principiu ordonator”, sau paradigmă a supraviețuirii, (?) de tip „bârlogul lui Noica” (!) ...ca improvizație a istoriei „în haosul incipient”(!) Sau dacă vreți pe coloarea panslavică, „de neisprăviți” ca stat unitar, (?) ce anume ? NEBUNIA. O „nebie care ne conservă”! ...”Numai nouă ne-au plăcut extraordinar ruinele, prăbușirea. Și atunci o fascinație de a dansa pe ruine...Citându-l și pe dl Pleșu, la fel de regătenește : „Suferim de o euforie a dezastrului” D.C.M adaugă metaforeic : „Avem o jubilație r răului”. Hait! Suntem sado-masochiști!? Ce ne mai rămâne din esența arhetipală? Păi nimic, deoarece suntem „în haosul incipient” (asta de vreo 200 de ani, dacă nu de vreo peste 2000 de ani! „De ce mai credem în persoane mesianice ? „Păi „este partea noastră(...), slavă, parte din imperiul rus. Încă avem, ceva din mujicul rus, căruia îi plac biciul și votca”...Și mai ce suntem ? „România seamănă cu Dali. Nebunia se conservă. Nebunia ne face un spațiu

placentar, țicneala devine un fel de căptușeală ignifugă. Să știți că e foarte bine, încheie năucitor dl D.C. M. : „Noi trăim într-un fel de levitație inconștientă în istorie....” etc.Curat murdar, nene. „Lumea e un bordel”, o „curvăserie istorică eternă”... Într-o mărturisire din același text, dl DCM scrie : „Nu mă suport. Când vorbesc îmi pare că am fost coerent, convingător, iar când mă aud îmi pare că m-am disipat, că mă bâlbâi, mai rău”...Îl credem și înțelegem, cu elementarele cunoștințe despre patologia alienării și proiecțiile ID-ului prin extensie asupra unei țări, continent, lume ...O „lume bordel”. Dar în care se fac „întocmeli” și „tocmiri”, încă de când incinta, „înlăuntrul sângelui grecesc- turcesc- armenesc- evreiesc- cuman, ...foșgăia un apheiron turbure, de votcă, de bici” (recte cnut), de dairea, de îmburicare saraică, de înec al soldaților votcari în pivnițele temporarilor „eliberați”, ș.c.l.Dilema dlui critic este, atribuită abuziv întregii români (!?) : „N-am fost în stare să știm cine suntem, ce vrem și încotro ne îndreptăm, umblăm amețiți pe coridoarele istoriei”... Dacă această viziune secvențial dantescă a semnatului A privi întregul glob, specia însăși, poate că ar fi în tonul Crepuscularilor, apologeților apocalipsei (care se tot amână, funcție de profeții ei, ulterior fetișizată sau sanctificată care- cum...)- ar fi ceva. Dar să diferențiezi sentențios o națiune și să o simți - trăiești- constăți - consacri (sic), „neîntocmită”, ar mai fi de ...tocmit: cu Adevărul, evident nu cel din genericul paginii „La masa adevărului”. Dacă există miliardari de carton, hârtie, de ce nu ar fi și adevăruri asemenea ?Și o ultimă – deloc ostentativă- observație : Noica și filosofia sa propune o atitudine față de propria-ne ființă istorică, anume a unei metafizici epifanice, după opinia mea. Retragerea în modesta lui cabană de la Păltiniș, așadar, era pentru reintrare în interioritatea ființei (lui, noastre) și pregătind o ieșire ciclică, ci nu e vorba de „bârlog”, cum scrie D.C. Mihăescu. O paradigmă dacă vreți Deceneică, ci nu o auto- claustrare în peștera lui Platon, de care vorbește

Heidegger. Dacă însă lumea este un bordel, legiferat sau activ la „economia subterană”, e cu totul altceva, iar Bucureștii „de sânge” evocat de semnatar îi sunt mai aproape, o fi știind dsa ce și cum.

Celor care vin spre poezie: HERMENEUTICA ÎNSENINĂRII

Limbajul poetic este unul eminentemente paradoxal. Jakobson spunea că „poezia este limbaj și deci comunicație, dar (care) pare să nu vrea să comunice nimic despre lume”.

Textul gol, fără caracterul său figurat în exprimare, este simplă proză, oricum ar etala-o autorul, etajat, sau potrivit prin rime „ce din coadă vor să sune”. Boala limbajului este limbarița. Metafora poetului poate fi înțeleasă ca atare doar de cititorul „avizat”, cel ce posedă codul literar potrivit. Cohen completează ceea ce trebuie amintit mai cu seamă începătorilor: „Un al doilea nivel formal, lexico-gramatical, acela al *deplasării* sensului în interiorul unei structuri sintagmatice (s.n.), așadar la nivelul *tropului*...”

Cuvântul, prin poezie, suferă schimbare. I se „injecțează” semnificație, este reumplut, prin sintagme care nuanțează, lucră în acea structură sintagmatică, de sens nou. Este o acțiune de perfuzare, de transfigurare, de revelatoriu. Chiar absurditatea (apud. Paul Ricoeur), poate defini mai bine metafora, decât simpla analogie.

Hermeneutica este obligatorie pentru poetul modern, care să conștientizeze ce este semnificația. Adevăruri arhiștiute, astfel de competențe nu pot fi ignorate de *cei ce vin spre poezie*, cu ambiția cuceririi unei percepții reale. Talentul și intuițiile innăscute, azi, nu mai ajung unei atari încercări, cultura poetului – riscăm acest truism! -, trebuind să fie mult mai presus decât cea a cititorului de suprafață, deseori acuzând, fără să știe nici ce afirmă, „abstracționismul” textului, ori „hermetismul”.

PS. Freud definea (cam dantesc) trei categorii de visători:

a) clari și rezonabili, inspirați din viața noastră;

b) rezonabili, care scriu uluitor;

c) visători lipsiți de sens și claritate, incoerenți, obscuri și absurzi.

La 70 de ani ai mei, recunosc, poet de bunăvoie (cum Ioan Evu) – și nesilit de nimeni, că aparțin topologic – românesc, tuturor acestor trei dimensiuni. Tot astfel, numeroșii mei confrăți, probând teza unității în diversitate a Omului.

Avataria din Absurdistan.

Raport retro din ...partidul-patrie” ...Epistola către Nime- niul- Colectiv.

„Adesso o cominciato dei uomini stranieri/ sul un cielo nero, e cativo” ..., iată nepierduta „butterfly memory” a caietelor salvate de scormonul mizeriei securistice a scârbosului meu anchetator, Sconcsul de la Strei Sângeorz (Călan), Ion Haiku: îl poreclisem „Scopolaminatu”, deoarece între altele, asasinul îmi strecurase scopolamină în votcă, la hotelul Rusca, unde mă hărțuia, asistat de lt. Col. Lucian Văceanu,- în „cheie” DUI-Lucrare în orb”, ex- cdt. Securității județene- zis „Chimistul”, deoarece, după propria-i mărturisire, fusese omul Elenei Ceaușescu, **CODOI...*** Haiku a fost (și mai este!) – cel mai sinistru personaj, avea creierul castrat – sau aplataizat, vorba lui I.P. Tatomirescu-

încă din adolescența lui, fiind pedagog, de unde fusese recrutat de M.A.I.-: școala Lor l-a inoculat cu acea ură de sine și de ceilalți, iar sistemul îi otrăvise cu „licența” psihanalismului la fel de sinistru, de „fii ai traumei sociale”, de unde efectul feed-beack al automutilării lui* În furia lui cazonă, de „orfan social”, îi vâna pe toți scriitorii din areal, pretându-se la scotociri prin lada de gunoi din cartier, filaje inclusiv nocturne,

amenințări, texte grafologice, amenințări asupra mea și a familiei, sau parșive promisiuni de ajutor cu medicamente străine, pentru mama mea bolnavă* După 1989, ca miile de semeni ai speciei lui, avea să își reordoneze „viața”, probabil temporar recuperat de secțiunea din S.R.I. care s-au amestecat în revoluție: la Hunedoara au fost împușcați șase inși, iar „dosarele revoluției” au fost transferate la o Unitate Militară din Cluj* am obținut cele 4 dosare, de la CNSAS, totalizând 460 de pagini strict secrete, unele renumerotate (!) în vremea când la Institutul din Dragoslavele 2-4, București, erau Onișoru, dar și Mircea Dinescu: m-a ajutat și un tânăr ofițer SRI, cu simpatia ce i-o inspirase sinceritatea mea...**În Institut erau infiltrați și securiști din „vechea gardă”*** Tot așa și aici, la Deva, Hunedoara, Hațeg, Brad, Orăștie, Simeria...* Aceste dosare le-am donat Arhivei Bibliotecii județene „Ovid Densusianu”, unde pot fi accesate de documentariști, inclusiv de „EI”, pe unii i-am văzut dând târcoale: Conspirația continuă, cameleonic, uneori canibalic!* Principalele acuzații din rapoartele de urmărire informativă, asupra-mi a fost că sunt „ostil statului și partidului nostru”, că „agit tineretul de la cenaclul Blaga”, că m-au lăudat Radio Europa liberă și Vocea Americii” și desigur, ancheta specială a MAI București și Timișoara, prin care m-au „dovedit” că am scris un memoriu de protest lui Ceaușescu, la CC. PCR, memoriu ce a fost returnat tovarăsei șefă a propagandei devene, M. Mitrofan, care i-a „însărcinat” să mă „desconspire”, și să mă pedepsească: „Dacă eram în 1957, îți băgam pistolu-n gură”, mi-a zis tov. Haiku, la una din anchete. „Recunoaște și tot noi te scăpăm, că ai copii mici, sau te băgam la ospiciul din Zam, ca pe Dăian „! „Ați uneltit aici, ca trădătorul transfug Dan Constatinescu, ce știi despre el ?”* „Dar de Victor Niță, de N. Chirică, de Radu Ciobanu, Dumitru Huruba, Petric, dar de Iancu din Timișoara, dar de gașca de la Deva, unde ai făcut cenaclu ? Dar de Petrișor Ciorobea, dar de frate-to, muzicantul ? * Dar de

Stancu, dar de Chichere? * **De ce îi agiți pe ăștia tineri,** Carmen Demea, ulterior a treia nevestă a lui Iv Martinovici, n) - (care au scris la Europa liberă?!). „Dar de Adrian Demea? Dar de Victor Isac? Dar de preotu I.O. Rudeanu, de la DIE, în Ungaria?”. Dar de Ioan Barb, din Călan, dar de Nuța Crăciun, din Orăștie, dar de ...dar de ?* Spune, că tot NOI te scăpăm!”. Dar de Liliana Petruș, dar de Marilena Bilavu, de Dumitru Burduja, dar de Anca Oegar, dar de Călin Hera și Vintilă, odraslele ăștora de la partid ? Dar de șefii tăi, Izdrăilă și Ghiorgioni, ? „...” Tu îi agiți, în influențezi, acolo, la Casa de cultură, sunteți subversivi, l-ai adus aici pe Dinescu, Sorescu, Tudor Gheorghe, pe toți dușmanii noștri!”* ce legături ai cu Pacea ? „dar cu italienii, dar cu sârbii, dar cu ungurii?”. " De ce a fugit din țară prima ta soție?* De ce ți-ai înstrăinat fiica?* Cine de la noi te ajută, că avem și noi trădători, ca Șchiopoaie, vecinul tău!?* etc.

etc. generalul Mortoiu? Sau ăia de la București ??"...* Ce legături ai cu Bîrgău, care are și el bube-n cap de la școala de micimani, el e acum șef la cadre, la paza militarizată din Deva, dar las- că-aflu eu!" * *În absența mea de la domiciliu*, (vara lui 1986) - cf. unei schițe a interiorului, dat de „colegii cenacliști” I.Mac., T. M. și V. N.- nume conspirativ „Costel Cazan” v. dosarele)- „benevol” sau șantajabili, Haiku a pătruns prin efracție și a „operat” fotocopii, acte și corespondențe, altele decât cele confiscate- copiate și retrimise unor scriitori sau editori (Ioanichie Olteanu, Cornel Popescu, Augustin Buzura, Marin Preda, Șt. Aug. Doinaș, Dorin Tudoran, Ion Caraion, Al Jebeleanu, Mircea Ciobanu, Ion Horia, Ioan Flora (Sîrbia), Tiberiu Herdyan (Ungaria), ș.c.l. dar și revistelor Viața Românească Tribuna, Luceafărul, România literară, Astra, Vatra, Transilvania ...* În dosare am numărat peste 50 de turnători, toți cu nume conspirative, ușor de identificat după grafia și conținutul lor* Unora, în timp, le-am reproșat, dar niciunul nu a recunoscut, - personal sau în mod public!* Am

publicat câteva zeci de pagini în două cărți, satirizându-i, amar, necum cu scopul răfuieiilor? * Am vorbit repetat în emisiuni TV și am scris în revista fondată aici, în altele, despre toate astea : **ei, și?** Cât despre scopolamină...afle cine vrea prin ...google!* Oameni înstrăinați, într-un stat demonizat și deloc „roșu vertical”, bre Nechita Cristea Stănescu, fra Ioan Alexandru, Virgil Mazilescu, Florin Iaru ș.c.l.!* Și nicic um acelor „frați” pocăiți, (infiltrați și ei) – cum știu din dosarul DUI al tatălui meu, pe atunci pastor raional* Am un dosar al așa – zișilor „infestați religioși”- conform rapoartelor secrete de la Casa de cultură a Armatei Deva, responsabil Petrișor Ciorobea... ș.a. * Dintre „revoluționari”, unii s-au repliat în noile structuri, alții s-au îmbogățite peste cadavrele din dulap ale fanteșelor lor..., precum în orașul meu, așa și în „patrie”: partidul-patrie!!! 7 Mai 2014

Carnea vs Cartea... Din adâncuri decantată ...

M-a intrigat cândva Istoria Românilor, a lui A.D. Xenopol, în egală măsură doar cu alte oarecum și alte două capo'd-opere ale culturii Române: Mitologia lui Nicolae Densușianu și Istoria Literatuii Române de la origini până în prezent, a lui George Călinescu. În cazul lui Xenopol, odată în plus, existența din chiar numele său, evident grec, a etinomului (onomastic) XENO: mi-am spus că poate și de aici vine cuvântul XENOFOBIE. citește „frica, fobia față de elementul străin, alogen, așadar. (la români). Numai că românii sunt cel mai primitor Neam dintre toate! Conceptul este unul determinativ, justificat din milenii (!), la un popor ce suie scarat din istoria-i multi-milenară, neconținut încercat de Condiția indusă din situarea Sa într-un spațiu al interferențelor mereu tendențios- expansive, ale Imperiilor ce s-au succedat tinzând și reușind temporar, să înghită – ca Ființă și Teritoriu, acest Neam indoeuropean. E de regândit și opera, niciodată superior - obiectivă(!) a unor geniali din acest spațiu: Lazăr Șeineanu (mitologia sa), Pîrvan,

Iorga, Eminescu, Blaga..., H. Daicoviciu, Mircea Vulcănescu, Legionarii, Iosif C. Drăgan, Eugen Barbu, I. Ploscaru, Napoleon Săvescu ș.a. Scrutând retro-capitulativ perindarea unor atari persoane- cheie ale teoriei existențiale- cu o întreagă cohortă de școli ce s-au arătat și s-au estompat în memoria colectivă a Românilor remanenți (!) – constăți că acel substantiv, al xenofobiei, este de facto un reflex condiționat, al instinctului originar- genomic (sic,) – însă corupt de factorii conjuncturali ai Istoriei, cu toți deviaționiști (!) – paradoxal tocmai dinspre ...alogeni! Doctrinile, utopiile, dogmele, sunt un summum al acestui, vorba lui Marin Sorescu, Triaajului (v. poemul Dreptatea liniilor, vol. Tușiți). Instinctul legitimității revendicative, resurect prin veac, al legitimității obsesional, ca paradigmă a Fiindului, oricât răsună de prețios! Originismul, vs asaltul cumva precesiv-, al veneticilor; prin substituie, prin cuceriri temporare, prin violență sau viclenie...”. Viclenia cea din mitul grecesc. „Timeo Danaos et dona ferente”? Sau una și mai oribilă: viclenia pan- slavică, de unde inoculatul morb al amalgamului de după retragerea Aureliană și tot ce a urmat! Un egregor, un „ciclotron” ce pare complice (sic, al duplicității ca „raționament” al supraviețuirii) – prin stigma prea- răbdării, sau a toleranței ca dictatură (v. Francis Dessart, Noua Reconquista...). Suntem un Neam vechi, ci nu bătrân (v. G. Călinescu, care afirma el însuși, surescitat, „Eu sunt grec!”) Iar trăsătura de a tolera spre a continua, ne este și ea o determinare din afara ființei originare, genomice! Extremele (atitudinale), se ating în spectrul „misterios” al acestei re- deveniri-redefinitorii, cum ar spune Mircea Eliade. Dumnezeu nostru este din interior, sau nu va fi deloc! Fobia existențialistă nu ne poate scoate din Dilemateca (sic, n) ce pare a fi devenit întreaga- ne străbateră în spațiul-timp ACUM. Acelui Dumnezeu din NOI se cere a ne închina, fără a ne târî, ci cu starea perenității transcendente, imuabile, a Noastră, cât anume ne vom recunoaște cu limpezime în EA. Cred că Poetul știe cel

mai neînsemnat, ce anume a fost, este și se deduce profetic a mai fi. A Ne Adeveri. Geniul românilor este de a se reinventa, mereu...

Antimemorii para - cenacliste. Despre patologia livreștilor grafomaniacali...

Geniala operă medicală, Itinerar psihiatric, al dr. Brânzei, penitenciarul Socola, Iași, ar merita să fie reeditată în tiraje de masă...; Criminalitatea devenirii în organic, ce temă obsesivă, temă din secole, recent între Freud și Jung.....Iraționalul paraetic- sic. Misticofanții, oniroizii, Avatarnicii, (Virgil Teodorescu, Iv Martinovici, Gelu Naum, Florin Mugur, A E Baconsky...și noua speță, Patapievici and cohorta de neguroși, vorba lui Ghe. C. Naidin! Dumnezeule, ce mi-a spus, înainte cu o săptămână de moarte, jianul editorul de la Cluj...Și Theodor Mihadaș, și Nego Irimie, la Cluj, la Belvedere...Și altele, când eram amic cu cei de la ” Arizona” napocana, cu Adrian Popescu, Nae Prelipceanu ș.c.l. Sunt suprasaturat de amintiri, așa îmi e acum impasul, dar sper să-l depășesc, frate ale meu, confrate!

Megalomanii - erotomaniacii, fotolnicii. Amintiri nefrumoase...(II).

...Apropos triumfala descălecare a lui Alex Ștefănescu, la Deva...Nimic mai necesar de actualizat, decât uriașa-i operă de “ cronicar de serviciu”, prin decenii, acum recidivând la Cațavencu și Flacăra lui Păunescu- junior, bravos ; De la Al Piru și Crohmălniceanu, mai tragi-comic nici că avem ! Komikadze! “ Urați voi oropsiți ai vieții”, subtitrează mnealui Lozincă pentru neo - **loazele fripto** cripto - ciocoiste ale traianzîțului băshesc .Ar fi meritat să fie decorat alături de Patapievici, Mihăescu ș.c.l., la Treicoceni Palace! Merită să-i cetim SRI-alele! Ce eros vivace! Ce thanatos sagace! Ce memorie cu răgace!

Ce nina-cassian, ce absurdistan, ce rastigniac, ce “simptom al uterului supărat”, curier de ambe sexe ; Ce textualism, ced sexualism, ce unguente, ce hurmuzachis-lichter- mateino pribegist, merde!

Notes: Dogmatrine, utopii, pseudo- religii, ideologii...

Suntem un popor vechi, nu bătrân, cum scria Călinescu, cu a sa gândire eladică, socratică... După două milenii...,asalturile și resorbțiile religiilor induse din imperii, ori ale celor asimilați... nu au deteriorat substratul tradițiilor arhaice, remanente mai ales în zona rurală, în special Montană., anume TRADIȚIA PERENĂ, religia inimii, a sufletului. Aceasta e atitudinea esențială - ancestrală, a tuturor Popoarelor Soarelui, din America de Sud și din arealul nostru indo-european, iar în ce ne privește, Nicolae Densușianu rămâne axiomatic când afirmă sorginea Hiperboreeană, druidică, a traco- geto-dacilor. Protocronismul controversat sau recent resurect, pe fondul crizei începutului mileniu III, este o paradigmă ce nu se va stinge, dimpotrivă, va izbucni în chiar vertijele actualelor ciocniri interculturale, în noile configurații euro-politice, vs celor euro-asiatice, panslavice...Globalismul...este nu altceva decât o nouă versiune de tip comunistoid, neo- utopic; căci s-a spus, „utopiile mișcă lumea!. Crizele sunt ale Energiilor, iar cea mai **reciclabilă ciclic- circular** (dramatic, conrolat sau rar altfel, este energia cosmică ubicuă în tot ce este viu și **transcende**, numită **Inteligență- Intuition, Sophia alchimiștilor...**

Remember pamflet ma non troppo, via Gopo...Eroul declarat al revoluției din decembrie..., la Hunedoara, Maestrul Iv Martinovici, Maestrul și Margareta ante-revolution, -fusesse prin anii 87, pensionat de boală, prin USR Filiala Brașov, (Radu Theodoru and armata)- cu diagnosticul “**grandomanie și manie sexuală**”, - știu chiar de la el,- era pe

“ramura” cenaclismului 57- 65, (patru rentabile foarte cărți la editura Militară, două policer-uri, etc) -Vasile Nicorovici, Anghel Dumbrăveanu, Adam Puslojic, Nichita Hristea Stănescu, Ion Grecea, Radu Theodoru, Teodor Balș (unchiul te- ologului lui I.O. Rudeanu and preot prof. Univ. Mișu Rudeanu, “revoluționar” în 1989, ca și Iv Martinovici ș.a., gratulați cu bunuri, terenuri, diplome)... Câteva brădeni, antecedente, de ambe tabere, Ion Dodu Bălan, Romul Munteanu, Vlaicu Bîrna, Mircea Vaida- Voievod, Ion Bujor Pădureanu, Tiberiu Vanca, Marcel Petrișor Marioara Aslău... Pe venerabilul Al Paleologu, l-am cunoscut la Brad... Veniră buluc alde Păunescu, la Țebea, la Deva, la Hunedoara...Și ai lui Vadim Tudor, și ai lui Ion Cristoiu- Slastistul, și ai lui Ion Bujor Pădureanu, ex- securistul de la Viena, expulzat la Tîmpa natal ot Simeria Veche, reliat misionar secu la USSR, Cartea Românească, vs Marin Preda și Cezar Ivănescu, cot- la- cot cu Mihai Ungheanu ... Bunul Cornel Popescu îmi spuse mai multe decât *Cezar- Stela Covaci, în “ Timpul asasinilor”, sau Mariana Șipoș (Dosarul Marin Preda)*...

Epoca milicer and roșu- verticală...

Mai pe-aproape, maeștrii - Mircea Moț, Irimie Străuț, Iv Martinovici, Victor Niță, Iosif Lupulescu, Traian Filimon, Nea Culai Chirică, Ionel Amăriuței....., mda... Și tangente în areal, dăscălimea- elito- cratică,...salariații... obedienții (de la OBEADĂ..)! ca Radu Ciobanu, C. Clemente. Petrișor Ciorobea. Marcel Lapteș... ș.c.l, din Deva... Nomenclatura, APARATCICII.....Apropos editări, merituoase sunt câteva ale lui Valeriu Bîrgău (V. Isac, parțial Iv Martinovici), Ioan I Iancu (seria Liliput și Helicon) - În special Paulina Popa, pentru editarea cărții despre “ neo- regionalizarea” țării, după “ revoluție!, a prietenului comun (sic, n) –Iuhazs...ofițer de miliție ce m-a avut, temporar, “ în observație”, alături de

colegii lui securiști, Galiceanu, Haicu, - Poraicu, grafologul Vuh, Iovan ș.c.l. Merituoase fiind și “ Avatar” (Iv Martinovici), dar și Carmen Demea (a treia lui nevestă),...Necum “ cosmetizările “ sinistre, vezi Istoria- dicționar a dlor Valeria Stoian, via Rafila Iacob, Maria Mitrofan, Speranța Bârnă, Maria Koka, ...Maria Razba, and urmașele salariatelor nomenklaturii, nomine odiosa!? Cel mai sinistru, totuși, a fost “ fenomenul” în Valea Jiului, unde și azi se ciocnesc categoriile abataj-nice, între Uricani, Vulcan, Lupeni, Aninoasa, Petroșani, Mina Dîlva, Petrila...Oamenii- unelte!, - în șantierul patriei al “ uzinelor vii” Sahiene..., pre care chiar Noica avea să-l laude, când muri; ale ex- propagandismului și înregimentării ca simptom pato-logic al “ vieții- morții” literare... Știu ei bine amicii Marian Boboc, Velea, Gilbert Danco, Ioan Pascal Vlad, (v. Schizofrenia, ș.a.) - ș.a. Cel mai bine știu postmoderniștii, neh ı? Ce Nagorno Karabas- Barabas? Măi darling! Fiarbă în suc propriu, chiselită sau rachie de pufoaică..., cum dixit tov Ion Ilici Viroel Ilescu, and Bruckan- Brucăr, Petre Roman. Neulander, dar și Gelu Voichan- Voiculescu- Clitoris...Nimic, nicăieri, mai exotic ı!! Neh ı **Nu-așa ı??**

Persoana și numele. Id-ul, Ego și Alter-ego.. Cifruri și ...

Numele (v. Ritul botezului) – se vrea “ marcă”, pecete, simbol-cod transferat (dat) celui născut, de către născătoarea (de fapt Născătorii, perechea, părinții persoanei (...))...Consacrarea prin act notarial- civil, apoi prin ceremonial religios. Metaforic zicând, cuvintele sunt semințe - sâmburi, coduri semiotice, sau Încifrări – determinatoare - psiho-magic (ı)- mistic, ab origine, ale “ destinului”, soartei...Popoarele vechi, ale Soarelui..., tribalii, dar și mai încoace, gentilicii...,numeau individul ca poreclă, cu scopul recunoașterii personalității lui (...)...altfel zis un fel de programare șamanică- mistică (!), a psihologiei mulțimilor, via eclecticismul divergențelor rel-ligio...Cum dixit Dieter Schlesak...

Uzina vie, de la Sahia, la cobaltul grizzu- varvara

In Memoriam Valeriu Bârgău, n.1950- Milești-Bacău, m.2006, Deva.

(i) „Se-aruncă poetului vorbe care nu-i plac: la strung te-aș proba!/Ce-i versul?/Un fleac!/ La muncă ești gingaș mata!”/ Dar poate/ și eu/ la muncă mă-nham/ cu dragoste, fără reproșuri/Și eu sunt o fabrică/Doar coșuri n-am/și poate-i mai greu/ fără coșuri” **Vladimir Maiakovski**, prefață la „Jurnal de uzină”, de **Valeriu Bârgău**, ed. Cartea Românească, lector Cornel Popescu, tehnoredactor Constanța Vulcănescu, 1981*
*„în fața acestui tânăr mi s-a făcut părul măciucă/ mi-am băgat mâinile pînă la coate/într-un poem suprarealist/ Scris la cruntă cedare/scîrbit de natura ce se lingusea/ pe limba imaginației mele/ Vechi limbaje sociale/ ne călăresc memoria/Ne-o adîncesc în vetrele nașterii// Orașele mor precum plantele asfixiate de poemele prietenilor”...Idem, Valeriu Bârgău, postfața(pag. 120).**” Întorcându-mă de la Lonea la Hunedoara, în ziua apariției Scînteii a unui interviu cu Marin Preda, am continuat acest poem:...” *am descoperit / izvorul principalelor mele poeme/ așezate la colțuri de masă/ spălate de Bătrîni, cu ceai de mușețel/ Să rabde, nu vor crăpa! (Eu n-am crăpat sub soda grea a uzinelor „...(ibidem, pag.121).*Arhiva Victor Isac.*

Colaj *Alburnus Sacrum

Cugetul visătorilor, prin Logos-sferele sacrei Hermenia.....Un motor fonic, cu accelerator de viteză cosmică...* Aparatul inefabil al remanențelor noastre telepatice, în care pulsează Lumina lumii!* **În eternul-acum- spațiu-timp*** aici, ca oriunde, divers-aceiași* Cine sau Ce ne va povesti, după ce nu vom mai fi?* Cui anume ne zbatem să ne povestim cum am fost, cum n-am fost?* Cosmos paradoxal, din Logos cu naos și pronaos

A nu fi resorbiți de Chaos?* A nu fi orbiți!* Care ne este adevărata- adeverita Vârstă?*

Sub holbatele microscopae, tulpinele de viruși par constrictive imagini din cosmosul imediat, ale infrastructurilor citadine!*

Opt culcat, zero-ul răsucit ... Cifra opt, straniul antic semn al infinitului, veriga dublă a unei înlănțuiri fără-nceput și imprevizibil sfârșit?* Utopia captivităților, libertatea de a nu muri niciodată?* „cred deoarece e absurd”, igitur paradoxal* Optul (optimea) e răsucitul Zero, optul culcat* Abstracțiunea care naște realul!* Visul care dă trup-sens Existenței, ca trezire repetitivă, în lumea- de- lumi* Divinitatea ce Sieși se roagă!* Ci a nu fi desperați prin dispersare!* Iar noi, aici, în România, a nu ne mai lăsa cruciadelor Lor, a nu repeta ce s-a petrecut în Vestul sălbatic, a nu suporta aici Estul sălbatic!* Rugănu- ne Ție, prin noi înșine, spre dănuirea celor din noi rămurind, nemurind!* Aici, în eternul-acum- spațiu-timp, aici, în **Fractalia Sacrum!** În paradeisos* Noi, cetățenii acestuia, inversând timpul lumii. Melodiindu-l pre El...* **Alburnus Sacrum** Cugetul visătorilor, prin Logos-sferele sacrei Hermenia.....Un motor fonic, cu accelerator de viteză cosmică...* Aparatul infabil al remanențelor noastre telepatice, în care pulsează Lumina lumii!* **În eternul-acum- spațiu-timp*** aici, ca oriunde, divers-aceiași* Cine sau Ce ne va povesti, după ce nu vom mai fi?* Cui anume ne zbatem să ne povestim cum am fost, cum n-am fost?* Cosmos paradoxal, din Logos cu naos și pronaos nu fi resorbiți de Chaos?* A nu fi orbiți!* care ne este adevărata- adeverita Vârstă?*Sub holbatele microscopae, tulpinile de viruși par constrictive imagini din cosmosul imediat, ale infrastructurilor citadine!

La Umberto Eco și Carl Gustav Jung, Antonie și Brebenel
În oglinda neagră a peșterii de pe umeri, omul l-a inventat pe Diavol, ca să-ți poate dezgreuna de coșmare conștiința* Asta știu și religiile, dar și visătorul și știința* Paradigmele se

ciocnesc teluric- tectonic, între ele, de unde rugăciunile-credița, și înjurăturile, sudalmele, blestemele* În vatra peșterii, nu arde focul Zoroastic, ci al gheenei debarcaților substelari?

Abisalia.

Cuvinte încrucișate II. Robotomul și mecanica logos-visului lui Onir.

Historinii sunt insașiabili, stincția lor poate fi doar prin resorbție, autodevorare. Contraformația: deformația, malformația, metamorfismul non-substanțelor* Orbirea surzeniei, simptomul organului amputat, al anorganicului decapitat* Crustalogia friabilă, a pietrei ponce* caverne taverne* urs sur, urs surd* AB surd* Avatarii lui Ea*

Smochinul ucigaș – parabola brâncușiană „la umbra stejarului nu crește nici iarba”* Iarba înghite carnea rumeșătoare* crustele, ulcioarele oarbe ale abisului* Tranșat cinstit, chinezește...* Brațele zeitelor, zdrobite de orizontală* Umbra luminii, coșmarul divinului* Nume înfloritoare, nume mincinoase* Minciuna și viclenia hrănesc realul și determină rupturile* Bucle de timp nu pot fi*

“Mutanții” ?

Abrutizarea elitelor este cea mai oribilă îmbolnăvire în tagma literaților, cu osebite cea a criticilor...* Grobianismul, sminteala, e a subspeciei cameleonice numite de Nicolae Breban „animale bolnave”, iar subtextual post- modernist, de Liviu Ioan Stoiciu, „poemul animal”...Altfel spus, avem de a face cu un teribil sindrom, al mutanților, cumzise juna Olga Ștefan and Vakulovski. Recent, fenomenul EMO, face ravagii în școlile din țară, așa zisaboală a copiilor frustrați.....Ceea ce m-a oripilat, în acești ultimi ani, a fost și este Histrionismul

unor ieri-considerați- clamați drept „rezistenți prin cultură”, sau dizidenți anticomuniști, acum descalificați prin abdicare morală și pupinkurism la înaltele porți ale „demoncrației- liberale” din băshismul-pontalistp- et cohors...La așa tristan tzarați, așa emanați! (Mai 2014).

Jurnale

Prin cobalt vedeam clarul flăcării din cuptoare, la marile temperaturi...Eram „omul trei2 la Oțelăria Electrică...

*

Așadar, la Roșia, se caută de fapt nu doar aur, ci și aresniu,galiu, germaniu, molibden, titan, vanadium, wolfram...În marile laboratoare ale Urologiei, cum am văzut cândva la Tg Mureș, elemente ca astea pot fi extrase la tehnicile de azi, poate careva o și face...* Alinare- alienare?* Un popor cu majoritatea feminină, după război și apoi după muncile grele...* Și „oferta” de femei sexy (sic, n) - parcă anume, ostentativ, o dezi peste tot, la români...* plăceri pur estetice ? ori perverse? ..* Conflict: instinct vital vs rationem* Cutare, cu glas pițigăiat, chițcăit, de castrat, cunosc câțiva, și la extreme, cei cu glas îngroșat, de buhai, de brotac.* Iar acum, exploziv!, supraponderalii, disfuncție gravă atât la femei, cât și la masculi* Bășescu (recte Serviciile), declară că în România avem peste 40 % homosexuali...* Poate va fi cuiva de folos că citește aceste simple note...* Pe mine mă reconfortează, mă reordonează în lucrul literar* Și schimb prin e mailuri, sute de texte cu scriitori din occident, mai puțin de acasă*

Nano pamflet de noaptea Limbii Române.

Mais où fuir dans la révolte inutile et perverse ? Mallarmé

Se recurge la aceleași – alte clișee, „galaxie”- agonice-Gutenberg...prin noile calendare caleidoscopice... și agravant e că se exportă, ca să se prăsească- fără pălăriile diacriticiei, ciupercăria patibularilor neo- mensh-ului, recte „omului de tip nou”, cu etc etc. Gura păcătosului alex. ștephănescu-, via al. piru and rotaru ..., profetea nu demult dispariția limbii române... și să vezi ce surescitați – urzicați – furrioso, fac vogă prin jdemiiile de „online” în akasha- googăl-shambala...,cerșind pe la târguri de carte multilingue- multiculturnice- multi-tsumanice, de la „bunget” sau mecenășii mascați sau fără mască,

(- Breban zice „masca sunt eu!”), money pe chestia asta! Majoritatea „directorilor de conștiințe”, schizo- longevivi, recondiționează grotesc ceea ce Nicolae Coande scria recent în „Confesiuni” : „limbajul militanților totalitari este sărăcit până la ineptie de formulările șefilor ideologici, maeștri ai unei limbi efasate care folosește „cuvinte de semnalizare ca alegorii și amenințări ale puterii”...” În fapt lingviștii sovietici, (precum N. I. Marr(prelevau dispariția limbii care constrângea proletariatul (proclariatul!) – la umilința de a o vorbi”...O amăgire stupidă e depravarea contristă pervers- arogantă a așa-ziselor violențe de limbaj- cu scop post- postmodernist, de a recicla resturile din hidoasa „groapă comună a ...antimetafiziții”, aia săpată în anii 80-2000 de geniaiozii idolatrizați de elita- discipolilor...,și văruierea mormintelor numite dicționare, locale dar inclusiv unele kakademice. După Em Cioran, tratatele de descompunere au bălțit în aval de culmile surpate, într-un jalnic sindrom al aplatizării, cum zice I.P. Tatomirescu. Limba de lemn a ajuns pleavă și rumeguș pe apa sâmbetei.. Disperarea mulțimilor lui Gustave le Bon, face

dinamica gheroismelor ce precipită întunecimile minților. Licențele acestora le parafează, determinându-le!, - homo emanatus, exterminator suicidarian... Oximoronicul – cu duioasele stihuri și semne din Cimitirul Vesel de la Săpânța, ale „navilor” (via Nicodim via ...Rousseau Vameșul! ș.c.) – rămâne vag consolatoarea atitudine spre a reține ceva din Demnitatea de a vorbi te exprima, scrie, necum șamanicul tontoroi al limbușilor. ...În Dacia, după retragerea Aureliană și venirile slavilor ș.c.l.- „a doua creștinare a poporului autohton” (V. Kernbach), se făcu prin chirilești -bogomilice icoane și înscrisuri, iar dacă preoții refuzau a „boscorodi”, li se tăia LIMBA! De unde zicerea poporană” taie popa limba”... Nu am scris „poponară” ..1 april 2014

APHORIA: Determinismul facerii și desfacerii operei.

Opera ca ratare?

Complexele de inferioritate devin, compensatoriu, de superioritate. Ele eșuează în triumfalism, idolatrie, deviind în dictatură. Utopia, absurdul, UHRONIA*, este a Unului care nu poate transcende în diversitate, pluralism, ci decade repetitiv în totalitarism. * Oglindit în Hermeneia, Horoscopul dre- devine magic- operațional: honorscop!, ci nu „minima moralia”, bre don și dona Liiceanu!* Ame, slava – splendoarea Domnului, Femei cu rază lungă de acțiune!* Manu- El, recte Fiul lui EL?*(I)E- Manuel, EA, Manuela? *Numele EI, Paulina (via slav. Pavelina) demon-tat: P(a)ULA...* Eleați și Electivi, elevați și selectivi* Dual- terror mentis- terros vacui, iată binomul* În lume, cele două legi divergente: a Talionului și a Iubirii de aproapele* Suferința ființei este aceea a atracției contrariilor, iar pentru individ, psihopatia de a nu putea iubi, cea a „urii de sine”, atribuită paerdi de Patapievici poporului care l-a asimilat. Simptomul lui Ahașveruș...* Una e devoțiunea, din iubire, alta slugărnicia, din lașitate* Duhul nu e admisibil a se înjosi

În uman, prin frica animalică de Creator, Divinitatea este Ecologică, selectivă, mai presus de bine și de rău* Școlile-catedrele- universitățile, decad în prozelitism, saducheism, aservire, înregimentare* Gabriela Melinescu e în eroare : „boala de origine divină”, este de origine demiurgică, a Intruziunii ...temponauților și întrupării lor în carnal, în istorie, ca Monstruozitate pe contrasens* În jocurile copiilor, scânteiază înțelepciunea iubitoare a bunicilor...* Dimensiunea imanentă a umanului este divină ca Triadă, omul este animalul condiționat a fi auto- experimental, deci selectiv, parțial cu liber-arbitru* Informația comunicabilă eficientă, lucrativă, este arma psihologică a Serviciilor Secrete: prin dezinformație!* Errare humanum este: omul nu este „mensura tuturor lucrurilor”, ci doar a lui însuși* Creierul ne este un super- hard și se cere resetat la timp, spre a nu se auto- uzurpa, în abisal, în schizofrenie, alienare* „Aurul cenușiu” este metaforicul element căutat de EI, Anunaki* Specia actuală este ELECTR-OMUL.* Din jale nu se-ntrupează Electra, ci Electronul androgin, resurect* Mimesis- genesis, imitatio- Dei...Ce este atât de greu ??* Vai, omul e măreț- glorios prin tragismul său: însă e doar al său?

** uhronie- ceea ce nu poate fi.*

Despre Nichita Hristea Stănescu „roșu- vertical” ...

Tatăl poetului, Nicolae Hristea Stănescu, s-a născut la 19 aprilie 1908. Linia acestuia genealogică are la origine țărani prahoveni veniți la oraș, în Ploiești, la începutul anilor 1800. Mai apoi, foștii țărani prahoveni au devenit meșteșugari și comercianți ploieșteni, precum bunicul poetului, Hristea Stănescu, specializat în producerea și comercializarea unor țesături grele de tipul abalei. Mama sa, **Tatiana Cereaciuchin**, s-a născut în ziua de 16 februarie 1910, la Voronej. Tatăl

*Tatianeii a fost fizicianul și generalul Nikita Cereaciuchin. Ca urmare a Revoluției din Octombrie, generalul Cereaciuchin se refugiază discret și rapid împreună cu familia sa, formată din soție și două fete, în România, inițial în Constanța și ulterior la Ploiești, unde se stabilesc. Aici, în orașul petroliștilor dar și al lui Ion Luca Caragiale, viitorii părinți ai lui Nichita se vor întâlni și căsători la 6 decembrie 1931. Întâiul lor născut va purta, emblematic, prenumele ambilor bunici, al generalului-fizician rus și al comerciantului român, **Nichita (și) Hristea Stănescu**.(wikipedia.ro.)*

Viața personală, patru căsătorii eșuate

În 1952, s-a căsătorit cu **Magdalena Petrescu**, dar cei doi se vor despărți după un an. În 1962 s-a căsătorit cu poeta și eseista **Doina Ciurea**, din a cărei dragoste se va plămădi tema volumului *O viziune a sentimentelor*. Ulterior, fiind împreună cu poeta și autoarea **Gabriela Melinescu**, se vor inspira reciproc în a scrie și a construi universuri abstracte. În 1982 se căsătorește cu **Todorita (Dora) Tărăță**. Nu are niciun urmaș. Din spusele lui **Stefan Augustin Doinaș**, în vara lui 1977, atunci când s-a împrietenit cu Nichita, acesta era deja dependent de alcool, mai precis - de vodcă. Crizele hepatice ale poetului s-au înrăutățit spre 1981, când a și fost internat la Spitalul Fundeni. Doi ani mai târziu, s-a stins din viață în noaptea de 12 spre 13 decembrie.

Media epistolar, Israel: Teșu SOLOMOVICI

„Sfârșitul poetului la numai 50 de ani, rămâne enigmatic, cum enigmatic se închid și se deschid multe din versurile sale.(...) A murit repede Nichita, lăsând posterității enigmele unei opere mari, de o uimitoare inventivitate., aripi spirituale bătând nebunește către absolut.(...) . Când eram în România, eram colegi de facultate, mai târziu colegi la „Gazeta literară”, pe vremea directoratului lui Zaharia Stancu. Ne-a luat într-o zi, pe Matei Călinescu, Cezar Baltag, Grigore Hagiu și pe mine, și

ne-a dus acasă, la Ploiești, la mama lui. Își adora mama, o basarabeancă, și ne-a citit din Argotice...Eram cruzi, în jur de 20 de ani fiecare...(...).Nichita începuse să alerge cu toate puterile spre auto- distrugerea fizică”.**Din revista Maximum, anul III, nr. 21- 2013, Tel Aviv). Șalom ;**

Ps. Într-un recent interviu semnalat de Theodor Damian, T.S. afirmă clar că din România nu au fost trimiși în lagăre evreii!

Pasaggio pro domo: Ecuri critiche la numitul Eugen Evu

Eugen Evu, *Ordinea ascunsă sau Pleroma*, Editura RAFET, Romania, 2012. Si tratta di uno dei più recenti volumi pubblicati da Eugen Evu, un vulcano nell’ambito letterario con una produzione davvero sconfinata ed encomiabile, non solo nell’am-bito della poesia, ma anche della critica, della narrativa e del giornalismo. Questo volume è incentrato sulla riflessione morale e sullo spirito. Pleroma, infatti, dal greco, significa spirito, come bene viene messo in evidenza nelle prime pagine, ed è l’anima universale. La poesia fa parte di quest’anima universale che è lo spirito, la poesia diventa anche anima dell’uomo.

Acad. Angelo MANITTA, Italia

Eugen Evu, *Poeme interminabile*, Editura Singur, România, 2012.

Si tratta di una delle ultime pubblicazioni di Eugen Evu, uno dei più noti e vulcanici autori romeni. Ha al suo attivo molte pubblicazioni, non solo di poesia, ma pure di narrativa e saggistica, ed è soprattutto giornalista, dirigendo anche la rivista letteraria “Provincia corvina”. La poesia di Evu in “Poeme interminabile” spazia in una tematica molto varia, andando dall’amore alla natura, dalle riflessioni filosofiche ai pensieri intimi di chi ha lottato e continua a lottare per la vita.

Il suo linguaggio, spesso duro ed ermetico, affascina per la sua emotività e per il suo calore che coinvolge il lettore. È la sapienza e la saggezza di chi sa trasmettere il proprio messaggio agli altri, riuscendo a sintetizzare in sé diversi messaggi culturali e poetici in un rapporto continuo e costante non solo con la sua terra, ma guardando e sapendo guardare anche oltre, verso la poesia dell'Europa occidentale, sentendo appunto il suo stato d'animo più romano ed europeo che orientale. Questo rende la sua poesia moderna, ma nello stesso tempo classica, mostrando una freschezza che sa sempre rinnovarsi ad ogni opera, sempre nuova e diversa, sempre colma di emozioni.

Eugen Evu, *Poeme interminabile*, Editura Singur, România, 2012.

“ înspre poezia Europei occidentale “

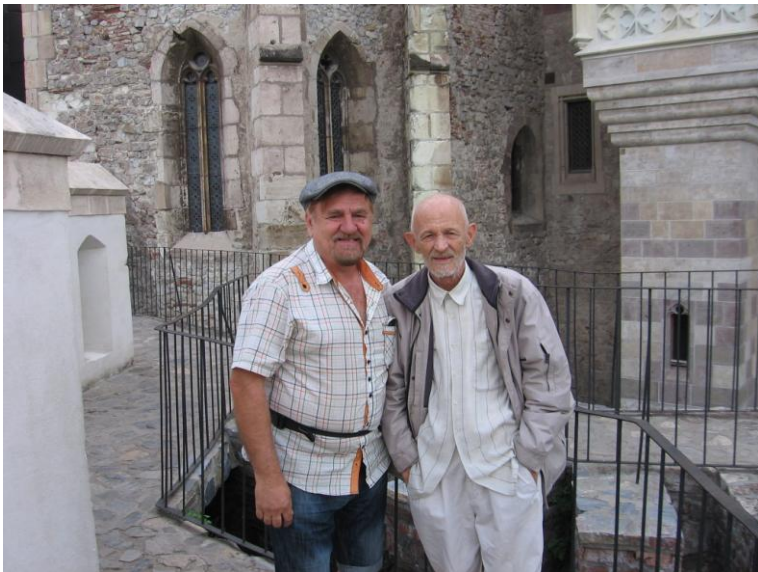
Este vorba despre una din ultimele cărți ale lui Eugen Evu, unul dintre cei mai cunoscuți și vulcanici autori români. Are la activ multe publicații, nu doar de poezie, dar și ficțiune și non-ficțiune și este mai presus de orice jurnalist, conducând și revista literară “Provincia Corvina”. Poezia lui Evu în “Poeme interminabile” are intervale într-o tematică foarte variată, mergând de la dragoste la natură, de la reflexii filosofice la gânduri intime ale cuiva care a luptat și continuă să lupte pentru viață. Limbajul său, de multe ori dur și ermetic, fascinează prin emotivitatea sa și prin căldura ce implică cititorul. Cunoașterea și înțelepciunea cui știe să transmită propriul mesaj altora, reușind să sintetizeze în sine diverse mesaje culturale și poetice într-un raport continuu și constant nu doar cu patria sa, dar privind și știind să privească chiar mai departe, înspre poezia Europei occidentale, simțind în special statutul inimii sale mai mult română și europeană decât orientală. Aceasta face poezia sa modernă, dar în același timp clasică, demonstrând o prospețime care se reînnoiește continuu

în fiecare operă a sa, mereu nouă și diversă, mereu plină de emoții.***Din Revista Academiei Internaționale Il Convivio, nr. 51, Italia, trad. de Loreta GERI**

Led-ul lui Diogene Câinele-nstelat...

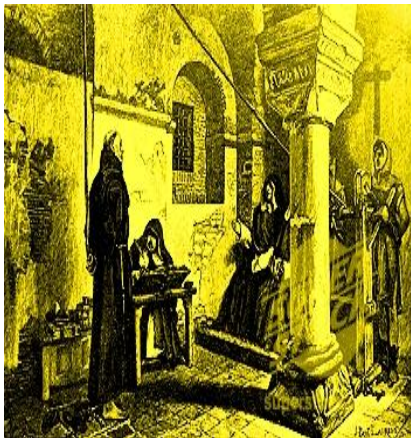
Pancreator și legea: a nu se rata ciclic în operă, îi distribuie liber-arbitru, păstrând transcedental doar firul re-legăturii, promisiunea și învierea în corpus luminousus.* Omul este ființa care se autoratează, întru redevenire* Cogito-ul este centrifugace, el revine din toate părțile deodată, instantaneu și racordat – ca angrenaj,- în axis mundi lui ACUM* Existența este de principiu ordonator activă, agresivă, sinuoasă și Neconsolată ca pluralitate în Unitate* Sistemul nostru planetar este un Alburn inefabil* Scrierea veche, circulară, spiralică, citibilă invers, e codul misterului timpului* „Înaintăm spre moarte cu spatele”, s-a scris* Alte și alte paradigme sunt latente în ancestral, așteptând racordul la clipa fastă* Infrastructurile urbane și interurbane, în mare, sunt interconexiunile neuronice, în mic* Nimic, dar nimic!, nu m-a reconfortat psihic decât scrisul!* Frunțile geniale, rotindu-se aidoma florii soarelui, pe cadranul lui Apollo* Drumul spre rai, depavat de „intenții bune”, e plin de gropi și cu fundături inflaționiste* Epistolarii ipocriți de ieri, cu a lor retorică a „încremenirii în proiect” : profetindu-se pe ai, agonici fantasmagonic...* Un mental colectiv- corelativ, sau deviant* Profesori și profeți* Aplatizarea – resorbția în cerebel al „solzilor” splendorii (slavei) – remanente din Îngerii Căzuți...* Piticii vișându-se giganți* Arte penale...* PEN-cluburi, euro- penisări...

History Monster : Inchiziția, originea securității

“Delatorii erau de fapt spioni ai Inchiziției sau un fiu, o soție, un soț, un frate, care-și denunță tatăl, soțul, soția, sora.”. Erezie, excomunicare...

Cum a apărut Sfânta Inchiziție și în Portugalia

Portugalia nu cunoștea decât puțin Sfânta Inchiziție, cu toate că, de la începutul secolului al XV-lea, papa Bonifaciu al IX-lea avusese acolo delegați frați predicatori, care mergeau din oraș în oraș să-i ardă pe eretici, pe musulmani și pe evrei. Ei erau însă ambulănți și chiar regii se plâneau de abuzurile lor. Papa Clement al VII-lea a vrut să le dea posibilitatea să se fi-

xeze în Portugalia, cum era în Aragon și Castilia. Au existat dispute între pontificatele de la Roma și cel din Lisabona. Spiritele s-au încins, Inchiziția era în suferință și nu era instalată perfect.

Regele Portugaliei a fost păcălit de un escroc în numele Inchiziției

În 1539 a apărut la Lisabona un legat al papei care – spunea el – dorea să instaureze Sfânta Inchiziție pe baze de neclintit. El aducea regelui scrisori din partea papei Paul al III-lea, având scrisori și pentru principalii ofițeri de la curte. Patentele lui erau parafate și sigilate. El pretindea că are cele mai mari drepturi pentru a numi un mare inchișitor și pe toți judecătorii sfântului oficiu. Era un om viclean, pe nume Saavedra, care știa să falsifice orice semnătură, să fabrice și să aplice sigilii false. Învățase această meserie la Roma și se perfecționase la Sevilla, de unde venea împreună cu alți doi escroci. Avea o mare suită, formată din 120 slujitori. Pentru a subvenționa aceste imense cheltuieli pentru el și oamenii lui, a împrumutat sume mari, la Sevilla, în numele camerei apostolice de la Roma. Totul era pus la cale cu șiretlicurile cele mai orbitoare.

Mai întâi, regele Portugaliei a fost mirat că papa i-a trimis un legat fără să-l fi prevenit. Acesta i-a răspuns cu demnitate că într-o chestiune atât de grabnică cum era instituirea Inchiziției, sfinția sa nu putea accepta nicio amânare și că regele ar fi trebuit să fie onorat că primul curier care îi aducea noutatea era un legat al sfântului părinte. Regele nu a îndrăznit să se opună. Chiar în aceeași zi, legatul a numit un mare inchișitor, trimițând peste tot să se strângă impozite. Și înainte ca regele să aibă un răspuns de la Roma, acesta strânsese mai mult de 200.000 de scuzi. În acest timp, marchizul de Villanova, senior spaniol, de la care legatul împrumutase bani, cu semnături fal-

se, s-a hotărât să se descurce singur, decât să se compromită cu acest pungaș la Lisabona. Legatul își făcea atunci turneul la frontierele Spaniei. El l-a ajuns împreună cu 50 de oameni înarmați, l-a legat și l-a dus la Madrid. Escrocheria a fost descoperită la Lisabona. Consiliul de la Madrid l-a condamnat pe legatul Saavedra să fie biciuit și la 10 ani de galерă.

Opinia filozofului Voltaire despre Inchiziție

Iată ceea ce filozoful Voltaire despre Inchiziție: *“Se cunosc toate procedurile acestui tribunal: ești arestat pe baza unei simple denunțări, din partea unei persoane oricât de infame; un fiu își poate denunța tatăl, o femeie, soțul. Apoi, niciodată nu ești confruntat în fața acuzatorilor; bunurile sunt confiscate în profitul judecătorilor. În felul acesta s-a comportat Inchiziția până în zilele noastre: ea s-a răspândit în toată lumea creștină, ceea ce l-a făcut pe Luigi Paramo să spună, în cartea sa despre originile Inchiziției, că acel arbore înflorit și verde și-a întins rădăcinile și crengile peste tot pământul producând fructele cele mai dulci. Legile pe care Sfântul Dominic le-a dat Sfântului Oficiu nu le-a luat din Evanghelie, ci din codul vizigoților, cărora le-a adăugat noi orori. Au fost găsite toate aceste opere îngrozitoare, care au revoltat omenirea la gândul că li s-ar putea supune. Germania și Anglia s-au revoltat, Țările de Jos s-au ridicat și ele și 200.000 de oameni au pierit apărându-și țara de invazia Sfântului Oficiu. Republica Olanda a luat naștere ca urmare a acestor războaie. Dar lucrurile nu s-au întâmplat la fel în Germania, Franța și Anglia. Se cunosc cruzimile lui Carol Quintul, masacrele care s-au petrecut în Anglia pe vremea domniei reginei Maria și s-ar putea spune că dacă Sfântul Oficiu n-ar fi avut în Anglia și Germania forma aceea impunătoare pe care Spania o găsea atât de reușită, clericii n-ar fi exterminat mai puțini eretici și necredincioși. Sfântul Ludovic a fost acela care a stabilit Inchiziția în*

Franța. A fost o mare mulțime de oameni condamnați la moarte și la cele mai cumplite torturi, la cererea inchizitorilor. Persecuțiile din timpul lui Francisc I, și a urmașilor săi, masacrele din noaptea sfântului Bartolomeu, revocarea edictului de la Nantes, măcelurile de la Cevennes, toate aceste atrocități sunt acte pe care Inchiziția trebuie să le recunoască ca operă a sa.”

Dacă citeai o carte interzisă sau mâncai carne de porc, puteai fi ars pe rug!

Se înțelegea sub numele de erezie orice greșală neacceptată de concilii, orice opinie contrară deciziilor papei, orice fel de neîncredere în decretele Inchiziției, faptul că papa nu este infailibil, ca nu are o putere fără margini asupra timpului de domnie al regilor, că bulele pe care le dă nu sunt tocmai bune. Lectura unor cărți condamnate de Inchiziție, faptul că nu ți-ai denunțat tatăl, mama, soția, în caz de erezie, faptul că dai un sfat unei persoane aflată sub observația Sfântului Oficiu, faptul că scrii o scrisoare de compasiune unui prieten prizonier...toate acestea erau condamnate. De asemenea, trebuia să nu mănânci carne de porc pentru că nu se digeră, să nu faci ceva care miroase a evreu etc, căci, la fel, toate acestea erau considerate erezii, pentru care erai ars, îmbrăcat într-o cămașă îmbibată cu pucioasă.

Cine nu recunoștea acuzațiile, era torturat

Când acuzatul nu-și recunoștea vina de la început, după ce era introdus în subteranele Sfântului Oficiu, era adus în fața tribunalului a doua oară. Și dacă se încăpățâna să nu recunoască nici acum, i se dădeau în scris amănunte despre ticăloșiile pe care le-a comis, dar nu i se spunea cine sunt delatorii, nici nu era confruntat cu ei, pentru că aceștia erau de fapt spioni ai Inchi-

ziției sau un fiu, o soție, un soț, un frate, care-și denunță tatăl, soțul, soția, sora.

Tortura funiei

Dacă acuzatul nu recunoștea actul acuzator era supus torturilor. Prima era aceea a funiei. I se legau brațele la spate, apoi era ridicat la înălțime cu ajutorul unui scripete și lăsat să cadă de la o înălțime considerabilă, după ce o vreme a fost ținut suspendat. Această tortură, care de obicei frângea membrele

acuzatului, dura câteva ore, mai mult sau mai puțin, după cum considerau inchiizitorii, care asistau la torturi, întrerupându-le atunci când omul era gata să-și dea duhul și să le scape astfel din mână.

Tortura apei

Dacă în timpul acestui supliciu acuzatul nu recunoștea nimic, era supus la a doua tortură, aceea a apei. I se dădea acuzatului să înghită o cantitate imensă de apă caldă. Apoi era culcat într-o albie de lemn, care se strângea și se închidea după nevoi. Această albie era traversată în mijloc de o piesă de lemn care apleca spre spate corpul și, în cazul că inchiizitorul porunceă, îi frângea coloana vertebrală...

Tortura focului

Dar tortura cea mai utilă pentru păcătoșii înrăiți era cea a focului. Prizonierului i se frecau picioarele cu unt, grăsime, ulei sau orice materie absorbantă și combustibilă; era întins la pământ, cu picioarele întoarse spre un foc de cărbuni, care îl ardeau, până când el mărturisea tot ce Inchiiziția vroia. Aceste torturi aveau loc într-un subteran foarte adânc, unde se ajungea după nenumărate ocoluri, pentru ca strigătele îngrozitoare ale torturaților să nu poată fi auzite. Subteranul nu era luminat decât de făclii a căror lumină lăsa să se vadă instrumentele supliciuului, pe călăi, ca și pe inchiizitorii care interogau. Călăii erau îmbrăcați cu robă neagră, aveau obrazul mascat de un capișon din aceeași stofă, tăiat în dreptul ochilor, nasului și a gurii.

Inchiiziția tortura și femeii

Legile omenești au exceptat întotdeauna femeile de la tortură, oricare ar fi fost crimele lor, menajându-le fragilitatea și respectând pudora. Sfântul Oficiu s-a situat deasupra acestor

considerente și s-a văzut, de exemplu, cum judecătorii ecleziști au supus la tortură de trei ori la rând o fată tânără.

Metoda șireteniei, ultima metodă în cazul eșecului metodelor de tortură

Când supliciu nu a obținut rezultate și au fost epuizate toate metodele de tortură imaginate, prizonierii erau duși în carceră și atunci se aplica metoda șireteniei. Li se trimiteau spioni ai tribunalului, care simulând că ei înșiși sunt prizonieri și nevinovați, criticau Inchiziția și metodele ei condamnabile. Prin aceste discursuri pe cât de adevărate pe atât de mincinoase, agenții apostatați îi atrăgeau pe condamnați în capcană, cu atât mai ușor cu cât nu puteau să nu-și amestece plânsetele, aceștia crezând că le împărtășesc soarta. Atunci, tot ce se vorbea de rău despre Inchiziție era memorat, amplificat, iar judecătorii nu aveau nevoie de alte probe ca să-i condamne la moarte prin foc.

Înainte de arderea pe rug...

Preoții și călugării care erau judecători și părți în aceste tribunale nu se mulțumeau să pronunțe condamnarea la moarte, ei asistau la torturile morții și dădeau acestei ceremonii toată importanța pompei ecleziastice. Ei au dus atât de departe barbaria, încât aceste execuții însângerate făceau parte din distracțiile publicului... Celor care trebuiau să fie arși li se citea sentința cu 15 zile înainte, pentru a li se oferi timpul necesar să-și simtă groaznicul destin. În noaptea care preceda «actul de credință», li se aduceau hainele destinate acestei sărbători. Ele consistau dintr-o vestă cu mâneci lungi și un pantalon de pânză neagră cu dungi albe. Apoi erau conduși într-o galerie lungă, unde erau așezați după gravitatea crimelor și felul torturii ce li se pregătea. Aici li se dădeau principalele piese de îmbrăcat. Acestea erau un scapular de pânză, care semăna puțin cu un patrafir preoțesc. Erau de trei feluri: san-benifo, făcut din pânză

galbenă, având în față și în spate prinsă o cruce a sfântului Andrei, pictată în roșu. Aceasta se dădea necredincioșilor, evreilor, mahomedanilor și ereticilor. Cei care persistau să nege faptele de care erau acuzați, și care totuși erau dovediți vinovați prin depozițiile martorilor Sfântului Oficiu, primeau o samara din pânză cenușie. Atât în față cât și pe spate avea pictat portretul vinovatului, așezat sau în picioare, pe tăciuni încinși, învăluit în flăcări și înconjurat de demoni. Cei care au recunoscut crimele care li s-a ordonat să le mărturisească, purtau o samarra acoperită cu flăcări răsturnate. De obicei aceștia nu erau arși, ci condamnați la o pedeapsă pe care nu o cunoșteau până în momentul ceremoniei. Pe lângă scapularul de uniformă, condamnaților li se mai puneă pe cap o bonetă de carton numită carrochas, în formă de căpățână de zahăr, acoperită de flăcări și de demoni în miniatură. Procesiunea era deschisă de o mulțime de călugări. Apoi veneau condamnații purtând în mână o lumânare de ceară galbenă. Li se dădea câte un naș, căci aceștia vor fi botezați în sângele victimelor, pentru gloria credinței. După cei vinovați și care au rezistat torturilor erau aduși cei care au murit deja sau chiar au fost dezgropați. Li se aduceau în cutii osemintele, iar în vârful unei prăjini efigia cu numele fiecăruia, coafată cu carrochas-ul și ornată cu tot echipamentul pe care-l au și cei vii. Acest înspăimântător marș era încheiat de marele inchișitor, urmat de toți ofițerii săi și de o mulțime imensă de curioși care sperau în indulgențele papale. Când procesiunea ajungea la biserică, se făcea o rugăciune cu privire la utilitatea și blândețea Sfântului Oficiu. Apoi se citea tuturor condamnaților sentința, iar un preot trăgea câte o nuia tuturor celor care și-au recunoscut vina, pentru a le ridica excomunicarea pe care au riscat-o prin erezia lor. După aceea se făcea împărțirea torturii finale: erau ștrangulați și arși cei ce mureau creștinește și erau arși la foc mic cei care refuzaseră să facă vreo mărturisire.* **Conspect Destine literare, după Walter Mehring.**

Memorab(i)le

Nora Iuga: *„Ca scriitor nu vreau sa fiu o instantă morala. Sa ma ferească Dumnezeu!”*, interviu (integral) cu Nora IUGA de Oana Catalina Ninu si Un Cristian ...

Pasaggio pro domo: Nuclee semantice

Laurențiu ULICI : „Deși nu are obsesii tematice și se apropie cu egală dezinvoltură de orice motiv liric, există la Eugen Evu niște nuclee semantice care-l atrag într-o măsură mai mare: energetismul ardelenesc, împlânzit de de o undă elegiacă și patosul introspectiv țintind o identificare de sugestie mesianică; în ce privește evocarea matricei transilvane, dicțiunea e calmă și gravă; în spațiul introspectiv tonul se schimbă, gravitatea ardelenescă e însoțită de o fină acoladă de umor muntenesc... Dar el apelează și la tehnica discursului ironic al promoției 80, atunci când tema poeziilor o cere, de pildă în cazul celor ce explorează introspectiv sub regimul legii morale și implicării existențiale”.

Haloul semantic

Adrian POPESCU: „Proiecțiile sale au frăgezime și candoare și nu mai puțin forță reală, un timbru de „oratio vechio”, o fosforescență arhaic păgână. Identificarea cu elementele se face printr-o vrajă melodiosă de incantație, care resuscită puteri sufletești ce păreau uitate. Buna stăpânire a versificației, alegerea cuvântului poetic cu halou semantic verificat, sugestiv, iradiant, refuzul „rupturilor”, al redundanțelor, al prolixității, converg într-o „spunere” armonioasă, cu veritabile filoane de lirism. Pentru Evu, fertilitatea rămâne o categorie estetică fertilă”.

Efluvii eufonice...

Ion MIRCEA: „La Eugen Evu muzica răzbate din profunzimile textului poetic, amintita simbioză muzică - vers încercându-i structural poezia - poezie străbătută de efluvii eufonice. Luminoase, cu toate acestea, numai în aparență, ca o încăpere scaldată în razele soarelui, Dar în care cântă stins un flaut...Poezia lui, e a unei lebede cu gât străpuns” .

Miruna MUREȘAN, Eugen Evu, Elegiile Corvine- editura Emia, 1998

S-a remarcat încă de la primele volume nota elegiac-evocatoare a poeziei „evuiene”, religiozitatea lor, prin sacralizarea peisajului și a istoriei și un anume mesianism, traduse într-un registru grav, incantatoriu. Deloc ostentativ,-declarativ, poetul se apleacă îndeosebi asupra laturii interioare a eului, de unde sinceritatea aproape oraculară a liricii sale. Ceea ce impresionează, de asemenea, la Eugen Evu este muzicalitatea versurilor, „vraja melodioasă”, urmare a unei ecuații personale : cuvânt plus muzică egal poezie. Spațiul poemelor din umbră din acest volum argintiu, (în special „evrozele”) este populat de angoase și spaime, de tristeți și coșmaruri și chiar de revoltă în fața acestei panorame a deșertăciunii contemporane, (inclusiv după 1989...), acestui „orizont decapitat”, ce se înfățișează ochilor noștri lipsiți de speranță. EvRozele sunt „elegii exorcizante” (citată din e.e.), care îl salvează poate pe poetul-om (fiindu-i refugiu estuaric (...))”

Revista Universul cărții nr. 10, 1998.

Liliana URSA, Renașterea Bănățeană „Tresărirea Focului”, editura Signata, 2002

„În afara timpului nepostum, despre curajul confesiunii, „O lebadă cu gâtul străpuns” astfel în caracteriza autografic un mare transilvănean, poetul Ion Mircea, pe „corvinianul”

Eugen Evu, „un mare poet, în competiție cu cei mari” E.E. a îngăduit breslei scriitorimii timișorene să-i cunoască recenta carte, volum masiv de jurnale, eseuri, aforisme, poeme etc., „Tresărirea Focului”...Despre lucrarea sa modulară, jurnalism-memorialistică- confesiune- roman au vorbit, cu deosebită implicare, poetul Eugen Dorcescu și criticul literar Cornel Ungureanu. Valoarea esențială a volumului, editat într-un timp nepostum, al unei trăiri în profundă reflecție, se săvârșește parcurgând un soi de reacție abisală, opina autorul „Exodului”. S-a vorbit despre cursivitatea, eleganța și proprietatea frazei lui Eugen Evu, și, totodată, despre pregnanța armoniei între speciile „tresăririi focului” (ca memorie...). Totuși situarea într-un fel de post biografie va susține vrerea autorului de a-și duce mai departe itinerariul, „ca un mirabil itinerariu impregnate cartografic în spirit, sub azimutul astral”...Cornel Ungureanu a vorbit și despre anumite amănunte conținute strict - jurnalistic, ce exprimă un subiect preaplin, îndeosebi despre implicarea omului de cultură care este, de ani buni, în viața literară a Hunedoarei, unde a fondat cenacluri, publicații și reviste, descoperind și îndrumând numeroși tineri creatori. „Fără exagerări, personalitatea Domniei Sale pune a în mișcare” curente” literare din zona menționată. După cum sublinia și Ioan Iancu, directorul casei editoriale, seria „Mileniul III” .(Cornel Ungureanu, idem). Poetul a schițat câteva idei despre terapia prin scris, despre mântuirea prin „oracularul poeziei”.**Cotidianul Renașterea Bănățeană.**

Ada IONESCU (Beraru).

„Port și rănil tale”, editura Cogito, 2003

„O carte de poezie foarte consistentă, fără adăugiri, fără umpluturi, în care Ființa poetului „se dezlănțuie” în cugetări pline de vitalitate, dând naștere, în spațiul imaculat al paginilor, unei forțe demiurgice alcătuită din semnificații și nenumărate simboluri. Punctul de plecare - reperul - este „spațiul infinit

ondulat”, arealul istoriei, al personajelor sacre, la care poetul se expune și care-mi dau senzația unui pelerinaj pe străzile de altădată al mirificei insule Ada Kaleh... Un loc marcat de cornul abundenței, de bogăția culorilor, a senzațiilor, „o terra incognita” care poartă amprenta astralului și a spiritului”...(...). „Eugen Evu scrie o poezie a asaltului asupra materiei, a luptei cu gravitația, în care cuvântul este vehiculul epifanic, limpezitor al Spiritului. Nelipsită de metafizică, ea se bazează pe o viziune antropomorfică, uneori elegiacă, dar predominant luminoasă, senină. În fond, poetul este un vitalist temperat, uimit de splendoarea Dumnezeiască a lumii, plin de devoțiune”, scrie despre Eugen Evu, pr. poet și critic **Paul Aretzu**. (Revista Cafeneaua Literară”). Citez: **Nostalgia sacralului**

... „A înflorit imprudent merișorul sălbatic/ și dușmănoasă ninsoarea roșie-l ucise/: astfel nu uită, află crezând și încă mai are cuvinte/ lujere și ramuri sfinte/ ca țipăt melodiindu-și murirea/ sufletul nostru, iubito/ între iarnă și dimensiunea din Vise”...(Revista **Sinteze literare**”, 2004.

Antropoema. In The History Monster Cartilagina

Aici, în ubicuitatea cameleoniei ce moartea o-alungă a se ajunge din urma ei oarbă..

Carne de tun, carte de tun a războaielor Lor, a-și resoarbe ființa semi muritoare; prin energo - sacrificiu al Acelora, gemelarii urii de sine: suicidariu, al Înfriguratei Dinamici, anume al Creatorului în propria-i operă...Șamani sacerdoți ai orgasmelor celuilalt Spectru, din Zodia! Copii – din- Flori ai Cerului care-n etern se repetă. Dezamorsând treimea de zeu – cu efect întârziat? – din care căzură din Logos? Recuperând prin fraude chinuitele remanente ale Dintfielor Clone? Și nu departe-n aproape, cei debarcați acasă-n Akasha ? Absurd al experimentului Lor, rebeli dinspre Traume. Tot mai rari cei ai

memoriei lungi, dimensiune a Somnului: ultimi zei adormiți. Bătaie de joc și Joc de bătaie în viclenele Lor magnetoglinde. De unde, De ce, până când ? Fiii noștri afla-vor! Îi vor doborî din cunoaștere.

Flash noir rromanian tenebre 2009... patapievicioase....

„Apropos, știi din surse sigure că lui Băsescu i-a fost oferită o casetă cu Mircea Geoană primind sex oral și a refuzat să o folosească împotriva lui...Este un om cinstit, credeți-mă”...

Jurnale 2014, pamflet

La Apocalipsa după Joseph VisARIONovici Stalin, Anna Pauker, Zăroni, și cohorta, actualizată (Ras)PUTIN. Putirința și călău/zul...Cheia sadomasochistă victimă-călău...? Marele Angrenaj- concasor: Colonizarea prin strămutare. (Strămutanții). Proletcult- Proletcultul...vs greco-turco- bulgărima...Paracletul orto- kirilo- metodu-(H)assănesco-ISMO-ceauș-ESCORNICEȘTEAN – Ceauș-egal Iscoadă, turc, n) - and...Emanții și Horror- scopurile din The History Monster... „Vă ordon treceți Prutul!! * Trenurile Foamei ... trenurile- fantomă. „Sârma, maldaveni!”. Foamea organică- foamea ideologică, apocalipsys cum non figuris!

În Moldova, Ardeal și Banat, mai ales, imediat după război, Stalinismul – cu complicitatea guvernelor Groza – (den Groznî)- Anna PAUKER(via NKVD,(KGB), securității noastre aservite sovieticilor- „Serviciile, slujbașii” recuperați, falange ale internaționalismului „proletarnick”, au fost implantate din Tiraspol, Crimeea, (Tătarii și țigani slavizați, evreizați,) – „R. Sovietică Maldova”și parțial din **BOCovina**, „prin COLONIZARE”; ținta principală: foamea Sovietelor de

capital, surse energetice, etc- așadar cum altfel decât prin Forțe de muncă? Populații apte a „înfăptui” sovietizarea. Prin sovhorul (colectivism de tip CHIBUȚ – evreiesc (ab origine, prima formă de comunism din lume, a ESENIENILOR, v. Evangheliile (33 la număr) de la Marea Moartă și Nad Hmadi,etc) ComunISMUL este **obsesia** „omului vechi” – preluată de „omul nou”, marxist - leninist, dar și de Neomensch-ul lui Nietzsche)... Astrofizic, atât sub Lună cât și Semilună!!! Avatarii faraonilor ROȘII, de tip Caucazian și falangele ...genomice ale amestecului rasial, (teza bazală a Colonismului- SOV-ietimsului (v. gen. Ungur Bem, Horty, Lazslo Tokeș șcl) și istoria reală a Transilvaniei, Istoria românilor sub Mihai Vodă Viteazul, de N. Iorga dar și mitologiile : Nicolae Densușianu, A D Xenopol) și istoriile subiective - conjuncturale ca ale lui Ion Budai Deleanu (**din Cigmău- Cigmo, ceangăismul UK/RAINIC, strămutant colonist- implantic,- hibridator...dar și cele literare:** Daicoviciu (etno sârb), Eugen Barbu și discipolii prozeliți, o falangă reptiliană a erei staliniste și ceașiste, „emancipat, sic,) – genialul Eugen Barbu fiind slavo-alogenic, v. Șoseaua Volokolamskului, Groapa, Săptămâna nebunilor, Caietele Princepelui), Iosif (Joseph) -Ctin Drăgan,)- mai toate au FALSIFICAT istoria – memoria unuia dintre cele mai CHINUITE popoare de pe pământ : România. Arhive ascunse putrezesc prin podurile caselor moarte, sau ajunse ruine...Și tot arhive, sunt cimitirele, progadiile...osuale și incineratoarele, vai, ale acestui”altfel holocaust”...(un exeget rutean trans-ukraian...).

Polemoase la carcase. Pamflet post- delirium tremens and predalism bogomilico- kirilovesc- asănesc... Modulații și interferențe. Romanian Triangle. Sturm und Drang, Sturm und Traum...

Motto: „Dacă omu o fo fugărit din rai, vine veacu de îl vor izgoni și din iad” (Moș Ioachim, ucis de un urs la Vâlcele Bune).

...Mă trezii cu gândul de a decanta, cât se mai poate, Memoria ce refuză a se aplatiza, vorba lui Ion Pachia Tatomirescu... Poate, după atâtea altele ce am editat, vor fi cuiva, cândva de folos. În acest Triangle eterogenist, eclectic, precum în religii și confesiuni, și în arte și cultură, avatarismul nordic s-a ciocnit, tectonic, cu eladismul - aluvionar- egipto-danubiano- deltic, vorba lui Stauffer, ca și a batracianismului unui Geo Dumitrescu („Libertatea de a trage cu pușca”) -, cu diluviile Panslavice, cu otrava din Est, Dostojevki, Leninismul, Stalinismul, Majakovski, vs. remanențele germanicilor din Imperiul bicefalic- și toate sub întunecatul spectru al bântuirilor lui Ahasveruș- Pribeagu- Priboiul, Sahia și Nicorovici, Martinovici sau Otto Ștark-ovici...Istoric, traume active și resurecte ciclic, între Fălcile Bermudice sus- zise, băltăreții Dunării de Jos, cu genii ca Panait Istrati, Fănuș Neagu, (ai „traumei de lux”) orientalismul îndepărtat, dar și cel apropiat, însă tot acest amalgam pseudo- transformist, cu artificierii, fitiliștii, glossaarzii surescitați ai ceea ce Freud numise, în 1922!, „Traum und telepathie”, așa cum am înțeles, în estuarul tuturor experiențelor ce ne-au asuprit Geniul Transilvanic!, - am înțeles, zic, încă din anii dictaturii stalinisto- paukeristo- dejisto-... ceaușești...- intuitiv și cvasi- empiric, că suntem animalul colectiv de experiență ai Monstrului Istoric...Determinismul ne este logică iar silogismele – prin scrieri, arte, politici, fie instrumentele rezistenței ancestrale, fie ale „tranzitivismului obsesional- patologic, vezi Psihologia

mulțimii a lui Gustave le Bon sau Aspecte ale mitului, a lui Mircea Eliade. Demult nu mai suntem „greci”, cum jubila la Universitate „divinul critic” Călinescu, nici dacici, neo-latini, nici slavici, nici ungurizați, nici germanizați, nici tartarizați, nici- nici- nici! NIETZSCHE!. „Dar a ieșit așa, să fiu român”, delirase Geo Dumitrescu- Sufertaș. Și pe-aproape Gelu Voichan- Voiculescu- Clitoris, Mișu Ungheanu, Silviu Bruckăr, Petre Roman- Neulander, Tatulici and liota revolution romanian tenebri, via Ivan Viorel Ilie-SCU- Cocalaris! Unde dai și unde crapă, cu „ieșirea „asta! Un mare procent revine și el, cu tot ce înseamnă, conjunctural- agresiv- tribalistic, necum „gentilic”, cum îmi spuse acad. Angelo Manitta, la Alba Iulia!* Imperiile renasc din stratele foștilor învinși, se răzbună, ciclic și temporar: toate sub spectrul dinamica acelei TRAUM și efectelor sale vis-a – vis de „efectul Coanda”* Suma curentelor colaterale, este într-atât de fascinantă, încât nu avem a ne compara cu niciun Neam din bătrâna Europa!* Paradoxal, inter culturalismul precipitat acum de Globalism,...nu ne scoate din dilema veche - nouă, - cum Einstein o scoate!- a Originismului și „crizelor de ID”; ISME!!!; cum s-au agravat prin A. Toma, A. E. Baconsky, H.R. Patapievici și cohortele traumei alogenice, după cele două războaie. * În Transilvania am *observat*, încă din anii 53- 65, practicând ca salariat / captiv în sistem, mentoratul literar și artistic în „Orașul Erou al Muncii socialiste” (sic, n) – acest teribil Bazin de decantare al valorilor separate de kitsh-uri, (efecte traumatice, ale frustrărilor, etc) – atât la generația antedecentă (Nikorovici, Martinovici, Stark, Lupulescu, Victor Niță, Raisa Boiangiu, Dan Constantinescu, Irimie Străuț, Dinorel Stănciulescu, Victor Isac, Mircea Tarcea, prof. Simeria,- din Hunedoara... Care-cum-vai-lor, ca și în Valea Jiului, Boboc sau Danko, dar și „colegii” deveni Petrișor Ciorobea, Radu Ciobanu, diversitatea (diversionismul) paradigmatic al acestui Infern post- dantesc cripto-ciocoist- **comun Mystic!** Mi-au marcat Viața, ca a

sutelor de mii de familii* Noi aveam „cultul muncii”, însă verbul „a munci” e din dicționarul magyar, iar notariatele – după Verboczi and Barbara- Balazs, vs Vlad Țepeș! -, Ioan de Capistrano sau Bethlen..., teocricriști and missionariști- iehoviști...din secole, știu ce și cum privitor la această TRAUMĂ a remanențelor telepatice, recte patogenice!* Breban cu! Animale bolnave”, Buzura, cu „Vămile nopții”, Ioan Alexandru, cu „Vămile pustiei” și „Infernul discutabil” și Lăncrâjan și așa mai încoace!* Între timp am trăit, nu-i așa ? Ni-s cărțile ba ofrande, ba imortele, ba fetișuri, ba obiecte de cult (kultur), ba „ghilotine ale Sinelui”, Arsenie Boca și plăcile tectonice post- SCHISMEI, dar și ale Osmanlâilor, dar și ale KGB-ului încă recent... Și Mossad, și voalata francofonie, și „iluminismul” recent... Ghilotinari, cum dixit Paulina Popa, ba dezvățături dintru alte traume, transprutene (Labiș, Beniuc, Iorga, Daicovici, Florin Mugur, Ion Caraion, Păunescu, Stănescu, Caftangioglu, Grigurcu, Bîrgău, Nistorescu, Romoșan, ș.c.l)... „Frumoșii nebuni ai marilor orașe”...Și ai cătunelor, și ai abatajelor, neh ?* Asta exportăm, prin valurile de emigranți, pe meridiane* La Roma, în Germania, la Barcelona, în Londra* Traume și efecte* Profeti și pro zeloși, răstignaci sau cioranieni sau țuțieni, hertzani sau capuchihainici; Marin Preda, fundacii recentți, NGA NGA, pleșoiieni sau liiceni, recent bulibăsESCU and Baconsky junior, Paleologu jr., Hunor and Cristoiev,ș.c.l.Take- Ianche – and-Kadîr, Ion Pribeagu și proștii sub clar de lună, cari ai curții vechi, ciocoi parveniți și zecharias- lichter! * Nimeni, ca Cezar Ivănescu („Tatăl meu Rusia”, „Doina” ș.a) – nu au urlat mai leonian!, ceea ce ne năpăstuie dinspre EST, dinspre Siberia, și Tiraspol- Crimeea, ciuci and philipciuci, tzîndaici vs păcălici* Acest (RAS) Putin, cu figura lui Reptiliană! – pare a fi un traumatizat din zonele obscure ale ..Cernobîlului, o entitate ameliorată a Experimentului atribuit de religii dar și probat științific, din alte dimensiuni, ale Cuiva!* Cred,

deoarece e absurd, într-adevăr!? Se adevărește, igitur! Vorba bunicului „Dracu să-i pieptene!”. Oare nu scria încă Juvenal, că indignarea face poezia? Noi, acum, încă avem această supapă, a PAMFLETULUI, arma Hamletiană a Oxomoronicului! Ave, Cesarioni, cu cel numărat de Mariana Brăescu- Silvestri- Casa Lux, al treisprezecelea! NON CUM FIGURIS.

Voce din auf: „Fasciști na uliț”! Ni strileaieti, tovarișci!!
Konieț filima?(4.04.2014).

Axiomatrice. Motto: „Song of Myself (Whitman).

„Patria noastră este lumea. Toți oamenii sunt compatrioții noștri” (Adrien Lherm)* Statele Unite ale Americii sunt o țară care a trecut direct de la decadență, la barbarie, fără a fi cunoscut vreodată civilizația” (Albert Einstein,1958) * „Cultura americană este invadatoare, chiar imperialistă”(William L. Garrison, Liberator, 1831)* „Columb a trebuit să plece împreună cu niște nebuni ca să descopere America. Și vedeți cum această nebunie a căpătat formă și durează”. (Andre Breton, 1924)* „Sunt încăpător, cuprind mulțimi (multitudini)”. (Walt Whitman)* „Noi nu suntem o țară, cât o lume” (Melville. 1842).

Colage textualist

Mineriada sau mânariada, coșmarele memoriei colective, aplatizante* Elite- belite* Parveniți, cei veniți cu parul!* Nu viața post- mortem, ci Moartea post mortem, voila!*
Varvarism-Barbarism, Vâlvore, vârcolaci...* Carabas- Barabas, Barnabas, bārabe...*

Oximoronica (i)lustrației

Cuțitul dințat, fierăstrăul, este scula cea mai inumană, ca și baioneta sovietică; lama e nobilă* Primii mutanți au fost migratorii, apoi emigranții scăpați din țarcuri, pe urmă strămutații după război, acum exodiștii de nevoie, spre țări ale

făgăduinței, așa cum a promis, cândva JHWH.* Laborator nu e totuna cu oratorii labagii!* CeluloID, herr Patapievicu and discipolii*? O mare firmă de imobiliare ot DîmBouvița, e miliardară prin revalorificarea mortificărilor* Clientela mișună, moartea și avansstopurile ei sunt rentabile* Firma poartă abuziv- ocult-securist- massonic, Numele civilizatorului substitut al Divinității: CASA LUX- FERRIS* O casă conspirativă a lui Sathaniel, dintre cele mai MÂNDRE pe meridiane!*Numele lor transcende cameleonice, prin privilegii, trădare și pradă, veacul: NOMENKLATUR*Două categorii: femeia de serviciu, propită la WC-uri sau în biroul șefului, și Secretara, de obicei sub biroul Lui (sau Lor)* In extenso politikon: Membri și Membrane* Lustrația nu idem cu Frustrația?* Megalomania și erotomania, diagnosticul unui scrib ce ajunsese în județul Hunedoara, via editura militară, și ganglionarii cu galoane ai (pi) Ro- mâniai “ mari”- erou al “ Revoluției”...Puah ĵ* Abuzabilii, recte foamei și bărbați fără buze ĵ??* Versus cei cu buze groase și nas mare ĵ*

Poesu: Abstractul și oglindirile Lui. Eternul labirinth, după Răpire ...Cruciadele Neantului.

Andre Malraux: *”Noi am refuzat ceea ce vrea în noi animalul și am vrut să regăsim omul peste tot acolo undeam văzut ceea ce îl strivește”. (Vocile tăcerii).*

Zei adormiți în frigul etern al metriei, alții somnolând încă, iar alții, tot mai rari, uciși și bântuind memoria Noptii, așteptând a fi înviați, reîncarnați, recompuși biochimic, retrimiși în misiune, în cruciade, măceluri – în metafizică...* Energiile Elementare, fosile sunt epuizabile, în final nemai-reciclabile...,Energia hiper- luminoasă, ubicuă, Inteligența (Intuition- Sophia animiștilor, Spiritul, Duhul Paracletul) - (igitur para- dinafară, din comos, n) – perenă, imuabilă, eternă* Entropia ...dinde mereu spre haosul inițial...,al Frigului

mineralic...al Osuarelor, nisipurilor și pulberii...* Polvere sumum...* Duhul

-văzduh nevăzut!- doar întrerupe moartea, contrapunctic...religiile, politicile, artele,- Utopia RE-RELIGIO (trad. Refacerea legăturii (cu Divinitatea),- igitur pe contrasensul Nonsensului- ABSURDULUI, electronic zicând, Interconection...* Uneori Ei, hackerii geniali, reușesc, nebeneficiarii fiind Puterile, prin Intelligence Service* Așadar INFO: ea este cheia Puterilor în istorie* Și contrainfo!* Spionajul și Trădările fac istorie, nu milioanele de morți ai războaielor!* Ochiul întunecat și de nepătruns- nestrăpuns, al Întunecimii* „Înalt Întunecimile Lor* Cheia înstăpânirilor, prin veac, rămâne INFO- MANIA (în zona dualismului uman), și efectele mai eficiente decât toate armele: șantajul asupra revoltatului, al duplicitarului, sau al lașilor, la toate palierele societăților* artele sunt întrezăriri din astral, mai ales literatura și arta plastică: Omul este un Animal Psihic – ABSRACT) ionist!* Trendurile electronismului, sunt re- ciborgizarea umanului, în conflict ancestral cu Ființa!* Iată condiția tragică a Speciilor, bre Darwin, bre Cruciaților, bre Marx, Bre Stalin, bre Adolf, bre Mesiilor, bre EL-iticilor, bre Ras- Putinilor!* Diavolul, deductibil- logic și El creat al Dumnezeirii, l-a răpit pe Iisus, fiul Lui dar și al Omu-lui, pe munte, și l-a „ispitit” (negociere ratată?) – prin oferta de a-i da lumea asta, planeta Terra, spre a-i fi satrap- guvernator- mandatar...* SataniEL... (din ELOHIMI, vezi Apocrifele lui Enoh) – Luxferris – Lucifer., - „Șarpele - Reptilianul care „era atunci pe pământ” (Genesa, V.T.) -Rasa pre-adamică- ar fi frate vitreg al lui Adam. Și descendenților din CAIN și ucisul ABEL* Recte Vânătorii și Agricultorii, după alungarea din EDEN, (ParaDeisos- gr. Grădină prejmuțită de ziduri, n)* „Para- DEI-SOS ?, dinafara zeităților? * Energo- fagia reciprocă a Spectrului, în Univers...* Și în Logos.

Tableta panoramică, Manualul lucrătorului scrib.

Psihedelismul este definit ca o „exacerbare senzorială datorată ingerației de substanțe halucinogene”. Adică, o intensificare a simțurilor, care conduce la modificarea percepției asupra realității. Nimic nou sub lună. De mii de ani, apelul la astfel de substanțe este o practică, atât șamanică, apoi a unor culte sau secte. Dar și a artiștilor, filosofilor, genialilor, oamenilor cu activitate hiper- senzorială, recte cerebrală. Factorii de stimul, inspirator, inductori de stare a transei mistice, aidoma emanațiilor de odinioară de la Delfi, ale preteselor “ sacre”, Pythia ș.a.m.d. Apostolii, cf. Eliade, consumau o poțiune din plante afrodisiace, căreia îi adăugau zeama de tutun. Plante sau substanțe de acest efect sunt și tămâia, smirna, mirul, busuiocul ș.c.l. (vezi Freud, Kernback). Și ce este azi industrial de alcool, de tutun, de cafea, plantele de uz medicinal sau cele considerate droguri, unele ciuperci ș.a.m.d. ? La unele culte, așa zisa „vorbire în limbi” sau „pogorârea duhului sfânt”, era stimulată de ritualul ” stăruinței”, (insistenței ca stare de grup) - rugăciune colectivă cu efectul a ceea ce a fost numit antic „egregor” ...amintind de practicile resurecte recent, ale „horelor”, „buclelor energetice”, revenind din imemorabile practici păgâne. Protodacii săreau peste focuri cu fum de semințe din cânepă, de unde așa zisul „furror dacicus”

Arhiva Vie vs cea moartă, dar nu de tot...

În regiunile Alba, Deva- Hunedoara, Hațeg, Orăștie, Brad, Mărtinești, (dar desigur și la Cluj, Tg Mureș, Timișoara, Iași, București etc) un patrimoniu de ARHIVE și mai recent, e bine că se re-conspectează și uneori restaurează în noua paradigmă (politikon!) a ...Memoriei naționale... Apartine aceluiași Monstru- Istorie, gonflabilul tezism propagandistic, blestemat a fi MANIPULATORIU pentru generațiile următoare, toate fiind ale unui ANGRENAI cu-adevărat Diabolic. Există și arhive ale

Bisericilor, care stau din păcate sub „stigma”- determinarea SCHISMATICĂ de acum peste o mie de ani (v. Henri Focillon, „Anul o mie”, ș.a.). „Păcatul originar” este APOCALIPSISMUL (v. uriașa arhivă subterană sau pe față, din bisericile seculariste ale României, din teritorii, provincii, dinainte și după Uniri etc. Există și dincolo de Prut, în cea a mai rămas nesovietizat în Marele Mort- Viu Țaristo-Bolșevic..., la Chișinău (Chiș- inevski...,n) – sau la Cernăuți, vai lor! **Arhiva Vie** însă, LE este chiar opera „civilizatoare”, a panslavismului sionist- radiant, REPETITIV, euro rasismului caucazian (!) se vede, dacă nu ai orbul cocoșilor (!) cel mai relevant, în Munții și pe Văile de aici: Poiana RUScâi, Orăștiei, (epopeico- budday-delene vs legionariste,) Romos, Vințu, Pianu, Simeria, dar și Hunedoara, Călan, Hațeg, Nandru, Geoagiu- Germisara, Mînerău, (Magiaroș), Josani, Ghelari, Deva, ș.c.l. Pe Văile Mureșului, Crișurilor, Cernei **ruscane**, Streiului, Arieșului, Geoagiului ș.a. În această dimensiune...ni s-au stins strămoșii, ne-am născut și vom muri și noi, ni se nasc fiii și nepoții: unii, cum vedem, fiind siliți a lua drumul EXODULUI în UE și pe glob, cu milioanele, în această nouă – paradigmă neo- comunisto- fascistoidă ab origine Vechiul Testament!”Creșteți, înmulțiți-vă și STĂPÂNIȚI PĂMÂNTUL!, neh ? Mesia ...care intrase în Ierusalim pe măgar, își are replicile COLONISTE, acum se iscă ici-colo ...globalizant, pe tancuri, pe rachete, pe cuirasate, prin sateliți. Uroburos este legea și fărădelegea acestor spiralice orbite ale lui ...THE HISTORY MONSTER...

Ora concludem...

Mitul- and religiile sunt Memoria îngreunată, telurică, underground, shambalică- agarthică, etc - Iar efectele – ca artere colaterale ale AORTEI umanului (...) – în această parte de lume, dar și peste ATLantic(...) – Memoria ca Feed Beack...

Dirijismul aparține Vârvorelor – Varvarelor, abatajelor și Tovului GRIZZU. Întrebarea „Ce-i de făcut, tovarăși”, au pus-o și Lenin- Marx și Hitler, și cozile de satâr cu care ne-a „blagoslovit”

...Istoria: Clonelor, colonizărilor...Vorba lui **Edgar Allan Poe**, **Heraldicul**: Nevermoore ? De CE ?

Notes

Se spune că povestea merge mai departe... Prefer Basmul. Cei ce au știut-o la început, murit-au demult, moare și povestea...Povestea poate merge și prea departe, sau se întoarce la origini, străină sieși...Astfel și poeziile noastre pe care chiar visul le va uita, la trezire...Căci totul este ceea ce semnifică....T. Eliot: „Au murit bizonii, ai murit și oamenii care au văzut bizonii”.

A scrie, a se descărca memoria suprasaturată?

Motto:

“ pământul – amant etern/ focul ca o transformare/ apa – mamă veche/ iar eu tăcută între ele nebună în normalul efemer...” Magdalena Kuhn, poetă studentă ucisă ritualic-satanist, la nici 25 de ani, la Deva).

După mulții anii de când scriu, trăiesc un fel de desgreunare a memoriei: prin jurnale, memorii, poezii cu puternic suflu retrospectiv, cu limbaj de reflux în spumat...

Regresiunile în memorie sunt diurne, dar și nocturne, obsedante, uneori terifiante, îmi induc acel terror mentis de care psihanaliza m-a informat prin ani...

Actul scrierii este astfel „epifanic” și enteleheic, cum s-ar spune. Problema e a unor RETRĂIRI cu teribil travaliu re-transfigurativ, un fel de „inversare” a timpului, duratelor. În

acest proces ...miile de opere citite în cei 60 de ani de când am descoperit cartea... am cumva și revelația unui fenomen al „scanării” imagistice, cu alte cuvinte, „experiențe extracorporale”, în sensul că unde îmi „merge” (alunecă) gândul, acolo „sunt”: văd - simt - aud (de-a surda) până la detalii, mii și mii de amănunte, ca și cum sunt în interiorul aceluia loc-timp-areal. Un fel de dezvoltări, devoalări, sau – după stressul cotidian, plusat de lucrul la calculator, tensiuni rezolvate sau ba, surescitări aparte: datorită vechiului „obicei” de a mă autoobserva, deseori obsesiv.

Revin și amintiri „instantanee” : brusc, ca dintr-un spațiu - dimensiune-spectru exterior(?) - experiențe despre care am scris într-o carte din 2001, - ale unor întâmplări atribuite paranormalului: cel mai repetitiv este al înecului în apele Streiului, la 11 ani; mai precis, Într-o enormă groapă cu adâncime de 8 metri, rezultată din inundarea după săpăturile balastierei, cu apele Streiului. Atunci, la adâncime, eram cu ochii larg deschiși în limpezimea verzuie și mă scufundam, conștient că voi muri; înainte de a îmi pierde cunoștința, brusc, am văzut cum se DERULEAZĂ, se descarcă memoria vârstei mele, aidoma unui film; veneau în prim plan chipurile mamei, tatălui, fraților...Apoi „filmul” s-a tăiat. În zbaterea mea crispată, am înșfăcat piciorul celui ce mă căuta sub ape, încât, mi-a spus, era să-l înec și pe el. Aveam să fiu norocos, deoarece un pescar pe nume Ghiță, cu experiență, m-a supus primului - ajutor: atârănarea cu capul în jos pentru eliminarea apei din plămâni, scuturare puternică, urmată de vomă, apoi respirație artificială...Toate astea aveam să mi le amintesc, recte cele de sub apă, dar și din detaliile salvatorilor mei: am fost „mort” aproape jumătate de oră! Ultimele secvențe sus - relatate, aveam să mi le amintesc însă mult mai târziu. Poate că regresivitatea în memoria lungă..., sus - evocate, au ceva similar cu această întâmplare ce, evident, a fost o traumă depozitată teluric, în subconștientul meu.

„În realitate, existența lumii nu mi se pare absurdă, ci de necrezut, căci în interiorul existenței și al lumii se poate vedea clar, se pot descoperi legi și stabili reguli „rezonabile”. Ceea ce e de neînțeles nu apare decât atunci când urci la sursele existenței, decât atunci când stai pe margine și o privești în ansamblul ei”- **Eugene Ionesco, Însinguratul, eseuri**

Iată că „a urca la sursele existenței” poate fi și a coborî în abisal...Cuvintele, transfigurările, metaforele revelatorii, etc – sunt acvatice, suntem ieșiți filogenezie din ape, altfel spus repetăm și prin naștere (debarcare pe uscat) un itinerar imemorabil, atemporal.

Sângele nostru, cu apele dulci, cu apele sărate...Toate analogiile pot fi revelatorii, spre a ne re- înțelege și eventual a ne face înțeleși, prin comunicarea în scris, mai eficientă, în interiorul Gândului- Memoriei, cu cele trei modulații de frecvență, dacă nu patru!

Actul scrierii este mai sincer, dacă nu se devoalează alienat, deoarece e unul de unul - singur, în stil inițial jurnalistic – compozițional, ca în învățământul școlar primar. Apoi, dacă ai „vocație” – recte impuls irepresibil de a comunica elevat, a te face ÎNȚELES corect, cu fidelitate a sinelui - singur întru sinele lumii, (cum zicea Ionesco, dar și un Marquez, Cohello, Jung ș.a.) – așadar de *a nu fi înțeles sau învinuit de ceva în mod nedrept*...Această temere vine încă din copilăriile nefericite, din suferințe psihice dificil de împărtășit- mărturisit altora, mai ales celor dragi, și mai agravant celor aspri cu tine, țepeni, non-afectivi, în general: în familie, dar și în școală și societate... Din această zonă izbucnesc instinctele sociopaților, rebelilor extremiști, și cred că toate au ceva cu religiosul, cu dogmele, cu doctrinele politice... Exagerând„ai spune că de fapt Sinele (Hristosul) sacrul, Ființa este menit chinului Singurătății, însingurării; dumnezeimea temporar captivă în vârste- duratele omului, Igitur. Dintre toate artele, scrisul este

cenușăreasa din Basm, în acest carnaval - mascaradă care este ...lumea. Unde măștile

Devin chipuri, unde „masca sunt eu” (Nicolae Breban), sau „Madam Bovary c’est moi”?

(Asta însă doar în zona dualității erosului ș.a.m.d.). Actul scrierii ultra - empatică este una a Vertijului, a Maelstromului, a factorului de risc al Înecului (prin sufocare)...Descărcarea artificială a memoriei telurice, ca a apelor ce ne-au umplut plămâni și ne-au rupt legătura aortei - creierului cu Viața Vie, este a norocului conjunctural, dar unii o atribui, mistagogic, „miracolului”. Nimic mai benefic ca poezia, ca limbajul trans-figurativ, nu mi-a redat starea de confort, de alinare, de bucurie de a (mai) fi.

Vorbe: „Aveți ceea ce meritați”! “ Fiecare nație își are hoții și criminalii pe care și-imerită”..

Dintotdeauna, miza tiranilor a fost lașitatea mulțimii. Dar asasinii sunt „turmașii”, lașitatea elitelor. * Între legea talionului și cea a iubirii de-aproapele, (fie „, dar chiar de a-l iubi și ierta pe cel ce îți face răul!,- smerenia înfricoșării a n i m a l i ce!, este de fapt mortală; determinarea este de tip SADO-MASSOCHIST, așadar PATOLOGICĂ.*

Blestemele și sudalmele sunt doar „supape”, fac fâș și nu pot egala rugăciunile, normale sau cum pumnii strânși, șamanice - tribale, parfumate cu smirna și tămâia psihedeliștilor de specie nouă* S-a spus că „fiecare țară își are hoții și criminalii pe care și-i merită” ...Retică vană * Țara e poporul, cei numeroși îndură consecințele pentru procentul de ticăloși care atrag – motivează acest raționament simplist* Care e Factorul – dumnezeul căruia îi ești: rob sau fiu iubit ? * Pasivul „bun” este decadent în delăsare, descompunere de personalitate și i masificare* Activul „rău” este rapace, dinamic și devastator.* Divinitatea absolută se situează (sau e situată de Ei), mai presus de bine și de rău:

Așadar meritocrația e doar o vorbă, uneori în vânt, alții sub cuvânt.

Srisoare neo/ pascală

Motto: Non lasciati ogni speranza!

Alburnus Romanian – Jurnalul nesingurâciunii.

* Acea respirație, răsuflatul ce unduie dinspre Munți, înaintea furtunii: prognoză redând freamăt sacru Sufletului.* Presimțurile poeticele de tip delfic - oracular, și decadența (eclectistă, secularizantă, amalgamică) în automatisme (confeSIONISME) – beții cu Marx, vorba lui Dinescu, dar și beții cu discipolism, prozelitism, neo - testamenatarism, apocalypsis; (dictatura securistă din România le numi INFESTĂRI RELIGIOASE) Misionarii acestui New Age globalizant, via esotericii (ezoTERIENII, n) - și teosofii, filosofii, ideologii,- deci executanții cu elitele lor secretizate, cf mecanicii lui zoon politikon în lume și Angrenajelor dogmatrino- utopico- legi de după Hegel și Kant, via Bacon, Morus sau Campanella, Hitler și Stalin și cohortele..., își continuă cruciadele, marșurile, asupra și din underground-ul (shambalic – labirintic- misticoidal) – DETERMINÂND ...pseudo - îndumnezeirea ? * O fac, toate, CAMELEONIC.* Neo- mensh-ul and „omul nou, ceaușist- emanatus, aparțin trogloditismului ÎNȘEPTIT ce agită, cu acceleratorul NOII PROPAGANDE din Imperii și Satrapii, Provinciile și enclave, obsesia ancestrală a legitimității locuirii: paradigma decadentă(cu colateralele adamantine – conjuncturele- interferente - convergente-divergente, în DUALITATE, este cea a canii- baalismului (din Cain și Abel, codul sadomasochismului existențial.* Frica esențială este, din subcortical colectiv? – aceea a „Urâciunii pustiirii”. A extincției din cauze diferite: războaie, epuizări

energetice și politice, doctrinare și utopice* Din illo tempore, OMUL este cel mai teribil Mister al-lui-însuși!*Oare nu este această paradigmă a paradigmelor, un PROGRAM cu izvoare nescate în COSMOLOGIE, ca Memorie? * OMUL - PRODUS, ELECTROMUL, ROB-OMUL, specia mereu devenitoare..., cu succesivii săi **Noi Adami și Lillith- și Eve**, Noeli și „Anticrhiști”, ascunde sau codifică doar neo- inițiatic, ÎN INTERIORUL ORBITAL- orbitor (altfel de cum la M. Cărtărescu, H.R. Patapievici ș. c.l.) - are în creierul lui, tiparnițele, tipologiile, matricele, semințele sistemice – cf. unei „dinamici a clonelor- Colonizărilor), pe două modulații de frecvență: Montane și Deșertice...* Etapele prin Veac s-au succedat (și revin precesional - recesiv (v. Mircea Florian, Recesivitatea ca structură a lumii, ș.a.) „ameliorînd”, „emancipînd”, însă cumva sub Teroarea Existenței reductive (cenzurate de Elohim? De Yahveh? De Secret- Servicii, Massonici, ș.c.l) . * Potrivită ar fi, de la Blaga citire, sintagma „! Cruciada copiilor”...* Dar și Sărmanul Dionis...*Hedonismul cu devianțele lui delirante, este probabil stilul cel mai „uman” de a-l imita pe Apollo, pe apolinicii imitatori ai Egiptenilor de la Tel Amarna!* Fascinante rămân și proto - ritmurile Popoarei Soarelui, ca și Protodacii indo-europeni, din care ne TRAGEM* Traco- Daco- Geții au fost și ei SOLARIENI, ei jertfeau Soarelui (v. Soarele de andezit- altar sacrificial, de la Sermizegetussa Regală, din Mții Orăștiei* Densusianu expertizează magistral, însă, originile Hiperboreene, Druidice, ale poporului carpto- danubiano- pontic numit ROMÂN(esc). * Suntem în Alburnus Major Sacrum: Altoirea și eventuala ...reîndumnezeire, o ÎNFĂPTUIE preafiericirii Grădinari: vai, din Extramurros* Cheruvimii, Serafimii ce-i cu lassere- „săbii de foc”, ne-au lăsat în „plata Domnului” – ființe ale Liberului Arbitru, între Bine și Rău...* Dilema veche- nouă ar fi dacă auto- devenirea, conceptul creștin de „reîndumnezeire” și Messianismul, (promisiunea celei de a

doua venituri, fie cu Pacea, fie cu Sabia?, v. Scripturile), rămâne cea a Rebelionarismului luciferic, demonizat (?), așadar al rupturii vs refacerea Legământului (RE-LIGIO),

Aici, noi, am fost cel mai aproape de Eladici (prin Macedon, via Alexandria, Ptolomeici- via Egipteni!) Dar și de Slavii – sioniști- țariști- rasPutin-iști (voila Tiraspol, Crimeea, BasArabia și Bocovina...)- Russini- ruscanii- rutenii și ucrainici mixtum tararo- ebreo- musulmani) – strămutați sau trans- (sini) strați... și nu departe, Osmanlîcul și remanențele pašalâcurilor toate!* Cronicarul moldav zise „Se sparie gândul!”* Ci nu El, Gândul (Cogito) se sparie, ci INSTINCTUL, bre, Carivazâcă!* Empatia divinului, ne este „signatura Dei”: EA ne face vulnerabili, prin aceea că, s-a spus: „Coincidentia oppositorum”, extremele se atrag, logic zicând: Binele atrage Răul și viceversa ? * Iar „Dumnezeu e mai presus de Bine și de Rău* Iar „omul e făcut după chipul și asemănarea Lui”. (V.T.).

La apa Sargeției

Totul este codificat pentru a fi reînțeles.* Știind ce a fost, vom deduce ce va fi: prin aceea că Spațiul-Timp este circular-spiralic* Avem a regândi concepte ca Parapsihologie, Iluminații, Homo Louminousus, ș.c.l. Cum Eminescu scria, în cămașa lui Nessus „Mie însumi redă-mă”...La ce? „Ca să pot muri liniștit”...? **NU! NOI NICIODATĂ NU!**

Poesee despre Condiție. (La condition humaine).

A fi pentru a fi!?Filogeneza - filiera și fiii. A se extrage din arhetip- ancestralul bionomului DIHOTOMIC, a te Ramifica* Rădăcinile și Ramurile- simetrie piramidală: mineral- vegetal- animal* Tendința ubicuă macro- microcosmică, de a se înălța spre Lumină, a viețui, a transcende* Re-echilibru în Armonie, recalibrare, reciclare și recreație* Antinomiile divinului:

diferențierele și cenzura transcedentală (v. Lucian Blaga)*
Frigul recele - transferat spre cald, întunericul spre lumină:
toate caută SOARELE: Ra.* Să ne spunem, după Tel Amarna:
RAMURIENI!* Miliarde de indivizi, INDIVIZI!, și fiecare un
posibil - probabil răspuns al dilemei_ A Fi ori a nu (mai) fi ?*
Legea ...cosmică fiind transferului energic între bio-
câmpurile umanului și cele ale geo-câmpurilor* În Medium*
Am cunoscut și am înțeles și magicieni, și neo- șamani, dar și
CROZOIZI, cumva bântuiți întru...mântuire...* Am cunoscut
cercetători ai Crustalogiei, dar și mitosofi, dar și mistagogi, dar
și deliranți- intruși, cei mai dramatici și primejdioși pentru
umanitate* A se vedea cohorta de genii în istorie, majoritatea
SUICIDARĂ: din tagma frustraților, traumatizaților, precum în
Pantheonuri, așa și în History Monster!*

Cei ce se bat cu trecutul vinovat, prin descendență, ori al
iresponsabilității lor.*Factorul de risc al acestor „emanați” din
vâlvorile Istoriei, este schizofrenia cauzată din Traume, Frici,
Spaime, Terori, ce se vor extinde răzbunător asupra
MULȚIMILOR. * Tot dintr-acolo, se perindă prin Veac,,
tragediile, vărsările de sânge și spirit! ale Speciei* Artele, la
ora crizelor, sunt moduri - forme de „rezistență” : unele după
Montaigne, ale „trestiei gânditoare”, altele ca peșteri - cetăți -
catedrale - domuri - sau...scuturi antirachete...* TOTUL se
încrâncenează întru A MAI FI! * E un program cosmic și
macrocosmic...* Matricea considerată din străvechime sigură,
în sensul genetic al descendenței (și post - tribal-gentilic-
imperial), întru LEGITIMITATEA de-venirii, înlocuirii și
locuirii (precum în Imperii, așa și în satrapii) * Întâiul născut
(vezi biblia și mitul post- adamaic, (cu variantele globale) – ar
fi garantul memoriei genetice viabile, de unde dramele
conviețuirilor geo- grafice, conflictele și ...antimetafizica
gropilor comune ale ...metafizicii..* Vai, Dumnezeu! * TU,
cel al originalelor CLONE sublunare (LILITH-iene)
(colonizări), sau TU același sau altul?, al re-devenirii prin cu-

naștere- întru- naștere: Treime! Triunghi al bermudelor
 cugetului nostru pribeag prin Marele Timp, ANU?* Suntem
 biomul, omul biosferic, sume în ecuația: sistem bioenergetic -
 deschis, spic de particule ionizate!* INTERFERENȚI
 ENERGETIC; prin remanențe TELEPATICE*
 Patologiile...determină genii, în religii, arte, politici* Umanul
 se comportă din illo tempore, ca IMPLANTAT (vârf al lanțului
 trofic), ci nu ORIGINAR- Planetar* Hibrid, adus, venit, ci nu
 cum zic evoluționiștii, ori delirează variabil prin milenii,
 creaționiștii* Dumnezeu Geneticianul Etern se ascunde în
 opera transcendențială, arătându-se, și se arată ascunzându-se
 (citat din memorie,n)* Suntem pe calea recuperativă a
 ciborgului?* Bifazici, unii, mai rari, trifazici! * Marile revelații
 ale cunoașterii raționale au fost și sunt prin EFRACȚIE,
 demonizată de dogme- doctrine, utopii, dreptLUCIFERICE:
 Lux- Ferris, trad. „Purtătorul de Lumină”* Grecesul / latin
 Apocalipsys este mai la propriu de înțeles ca REVELATION *
 Dezvăluire: a divinității eterne din tot ce e viu, (Cogito ergo
 sum- sumum!) deductibil în tot ce transcende”* IMUABIL*
 Doar secvențial și suportabil - cognoscibil* Cea mai profitabilă
 este industria FRICII, A MORȚII : speculația e arta acestui
 mercurial diabolic, al mortificării mistice, înjosoare: CIOCLII
 Siniștrii și groarii ce se cred vameșii lui Dumnezeu, sunt acele
 animale bolnave grobiene de care scria Nicolae Breban* Mai
 clar zicând: A crede și a te ruga, este a te re-programa și
 restarta* Așa funcționăm aici, în interregn* Eu îmi semnez
 scrierile, mai ales poezia, asupra titlului, ci nu dedesubt: să fie
 asta vanitate,sau în logica creatorului (imitatio Dei), care a dat
 și omului dreptul: de a da nume lucrurilor?* Developez,
 scanez, dezvălui, comunic, transmit, transfer INFORMAȚIE
 revelată!* **Ne înluminăm!*** **Blaga : „Contemporani cu
 fluturii, cu Dumnezeu”...*** Noi reînsuflețim divinitatea ceea
 autodefinită omului ca DEVENIRE, cel ce devin, cel ce sunt în
 continuumul spațiu timp, în ACUM!* Poetul îngândurat și

dezgîndurat, este nu rebelionar, ci sacerdotal* El se sacrifică, ori este sacrificat, spre a se adevăra LEGEA UBICUĂ, a „cu moartea pe moarte călcând”* **A Învierii?*** **Eu și ai mei nu vrem a muri răstigniți: prin aceea că suntem Fiii, ci nu doar Robii(roabele). Roboții.**

O motivație la sacerdoții neo - barbariei

Desfid dintotdeauna perfidia, vampirismul psihotic, boalele care produc contaminări, de la om la om și în extenso, de la „directorii de conștiință”, via „evangheliștii- epistolieri”, elitiștii sic, n) în zonele consumismului „cunoașterii” ca drog, drogherie: remember Marx și „bețiile cu Marx” (Virgil Tănase, P. Caravia, Bruckan, PATAPIEVICI, Cărtărescu, via M. Dinescu ș.cl., desigur, diferiți. Aceste simptome în agorele și templarismele Cetății, sunt ale aceluia Duh căzut în zoon politikon, precum în „împărății” – civilizații, culturi, religii, doctrine, utopii, și în discipolate, în satrapii. Granițele se sparg, sunt sparte, iar "underground-ul" tectonic al plăcilor, cu efecte cu tot, iese în sus, în Conștientizare, ca un soi de infern reciclabil, prin cohortele de modelatori sau restauratori ai marilor Frici existențiale – șapte la număr, Popper și Konrad Lorenz zic că, în fapt, una singură : frica de-o moarte... Dintre operele ce mi-au limpezit ochii minții, în vechiul regim, înaintea lui Buzura, Lăcrănjă, Sorescu, Ulici, parțial Doinaș, Caraion și ultimul Preda ș.a. - toate romanele lui Nicolae Breban, mi-au fost cele mai lămuritoare și dintre istorici, niciunul, anume prin conjuncturalismul servil – duplicitar, fie ei și geniali. Breban face istoria Sufletului Românesc, prin epica magna unei Conștiințe - Demnități de rezistență, nu „minima moralia”, ci proxima moralia. Un Umberto Eco dar și un Cohello, un Bulgakov, dar și un Goethe Românesc-Nordic,- acesta ne este **Nicolae Breban**, igitur! Desfid așadar GROBIANISMUL, via „rețetarelor” din Nicolae Filimon,

Caragiale, Ionesco, Nae Ionescu, Mateiu Caragiale, Istrati, ...Caftangioglu, Fănuș Neagu, unii diasporiști, ne-au fost și dlor de învățătură. Suntem suprasaturați de șamanismul noilor sacerdoți, ai noii barbarii! Și al „maeștrilor” disimulării emanatoide, cu margaretele lor (yourcenier) cu tot! Ca lectorant al acestei biblioteci a lui Die Buckenwurm, cei mai jalnici îmi par cei numiți de careva „șoareci de bibliotecă”, verii celor de câmp... Numai că Memoria nu poate fi ronțăită, iar din cuiburile de celuloză (și celuloid) ale șobolanilor nu se revalorifică nimic, necum reciclează, în Conștiința Neamului, cultura lui. A unui Neam prin Nemurire, înrămurire adică. **În Paideea- Ideea Mundi. Aici, unde și noi văzurăm idei, și plânsul, sau pictarăm, cum la Săpânța! (Sapientia?).**

Aphoriile absurdului

Abia vine clipa și a trecut* o multiplică ecourile infraseismice, piere ca și cum nu a fost* nimic nu este născut, ci numai făcut* spirite nu există, spiritism da* lumea ca parte temporar zidită, se năruie: ești tu, Omule, proiectat abstract, întru a fi ciclic abstras, resorbit* Timpul este “înnebunirea” absolută a Luminii* Suicidarii geniali au întrevăzut asta : măreția frigului, adică înspăimântarea divinității față de intruziunile Ei în eternitatea Apheiron-ului în expansiune: Haos contra Cosmos * În Univers nu e posibilă Linia Dreaptă: Mișcarea este Spiralică, recte repetitivă: libertate nu poate Fi* Noi, tu, eu, nu ne-am născut prin voia noastră; nici nume nu ne-am atribuit - asumat noi, ci antedecesorii* numele sunt coduri, programe subtile pentru indivizi, psihocelule Stem.

De rerum Misterium

Dacă am înțelege brusc, am muri ca fulgerați* Creierul este un organ rece, nu ca „frigider”, ci ca regulator vital al circulației sângelui și echilibrului constant necesar a trăi*

Culoarea cenușie sugerează bio- arderile colosale ale energiilor care suntem* Soarele este un Magnet gigantic iar planetele și sateliții gravitează în legea acestei astrofizici* Tot astfel și în microcosmosul care ești, Tu, Creierul Tău* Capul* Peștera portantă, pe umeri*

Și balansurile ei* Labirintul igitur* Animiștii au penetrat parțial Misterul, apoi li s-a smuls, era interdicția Zeilor* Ce demers zadarnic, spre a afla ce* Că știm că nu știm* Suntem cenzurați, scurtcircuitați de la Sursă!* Izolarea, spre a nu întrerupe prin Efracție, misterul Lucrării divine* Nu suntem specia intrusă în Sistem, Venusienii, ci descendenții perpetuu selectați, ai Stelarilor...* Din Orion* Din Tau Ceti? Hibrizi, ai legii „celor ce devin”* Tot ce a mai fost, va mai fi, însă mereu altfel, altcumva, Altcineva!* Care etern zboară a se cunoaște pe Sine?

Amintiri din necopilărie. Apoca-lipsurile după Pacea

Până la vârsta de 11 ani am fost, cu familia mea, la penticostali, unde tatăl meu era pastor (prezbiter) raional. Pocăiții erau non gratta comuniștilor și securiștilor, în primul rând pentru că cultul lor era un fel de grupare- întovărașire, mai degrabă de tip vechi evreiesc...dar și apostolic, adică creștin. Se ajutau între familii, îi îngrijeau pe săraci și orfani, se ajutau la muncile agricole, la zidirea caselor, etc. Erau solidari și altfel pașnici în societate, aveau de obicei mulți copii, știu familii cu 15 copii! Adunările se țineau la casa unui profesor de muzică, dirijor al unui cor al bisericii, ei aveau orchestră, recitatori, etc- și făceau chiar mici turnee sărbătorești, mai ales pentru tineret, ca și la botezurile în apele râurilor, după modelul lui Ioan Botezătorul,

la Iordan...- prin areal, un fel de „Cântarea României” de mai târziu...Ca și alte culte, dar și secte (baptiști, sâmbătari, etc)-erau hărțuiți de securitate și infiltrați de turnători, aciuăți pentru beneficii meschine, în comunitate. Între cei care îl „lucrau” pe tata, am găsit numele unui viitor popă ortodox, bețiv și curvar, care scria rapoarte dușmănoase, cu un soi de ură viscerală, el însuși fiind fiul unui popă mai bătrân din Cinciș...I.O. Ruteanu...După 1989, când fratele lui Mișu ajunsese președinte al Frontului și apoi în partidul lui Năstase, își numi fratele - popit ca șef al culturii județene, la Deva! Bea, avea sticla cu țuică sau whisky sub birou, venea la lansări de carte și vernisaje, unde evident grizat, citea bilețele cu discursuri ipocrite...Nu-l uit cum s-a bâlbâit, sfertodoctul cu gheb, la o simeză cu nuduri! Avea să fie zburătăcit, e prof. la Arad, când cu atacurile mediilor și adversitățile politicești din județ, după „încuscări” ale așa zișilor baroni locali, (Mischie, Ruteanu junior, scăpând prin urechile acului de poliție, după acuzații de sustrageri din patrimoniul bisericesc a unor valori cultive, icoane, cărți vechi, etc.). Fiul turnătorului a avut o biografie de policer mai tare ca ale lui Dumitru Hurubă, dar și ale tovilui ex. cdt. al securității Deva, L. Văceanu („Liwill”) Ex- anchetatorului „preten” al meu, cel mai veros, după generalii Mortoiu și Bădoiu, Găliceanu, Iovan, Ivănescu, Haiku and liota...

Sorin la cinci ani: „Mama mea e mama mea, nu este tovarășa!...”

Ei, pocăiții, - unii români, dar și unguri, nemți, slavi, cârcîzi de peste Prut, țigani...- erau raportați sistematic, pe tabele, ca și ortodocșii, catolicii, greco-catolicii ș.c.l. – partidului, cu apelativul : „elevi infestați sau din familii infestate religioși”... Tovarășul P. Ciorbea, instructor județean la „cultură”, (și fost activist la fosta Casă a Armatei din Deva), olaltă cu cei de la UTM- UTC- aveau dosare speciale, obligându-i pe directorii grădinițelor, școlilor și liceelor, să le semneze...Fiul meu Sorin,

la 5 ani, la grădiniță fiind, a venit acasă plângând, deoarece „tovarășa” l-a obligat Să spună poezii cu titlul „Mama scumpă, tovarășa Elena Ceaușescu „! „*Mama mea e mama mea!*”, a protestat Sorin...

„Vorbirea în limbi...”

Am avut teancuri de astfel de rapoarte, abandonate în decembrie 1989, în fișetele cabinetului UTC Deva și Hunedoara, le-am donat Bibliotecii Universitare Alma Mater, din Sibiu, doamnei prof. univ. Anca Sârghie, iar cele patru dosare CNSAS ale mele, Bibliotecii județene Ov. Densusian, Deva... La pocăiți, tata nu m-a obligat să mai merg, eram botezat în 1944, de protopopul din Răcăștie, deși cântam, ca alto, în corul lor, sau recitam poeziei cu Isus, mântuitorul lumii...Practica așa zisei „stăruințe”, era dintre cele mai ciudate: cu ținta de a vindeca prin rugăciune comună, pe cineva dintre ei, ore în șir se rugam, punctând cu „amin” și „halleluiah”...Momentul transei venea când predicatorul invoca „pogorârea duhului sfânt”; era o psihoză colectivă, ca sub starea unor plante specifice religiilor, iar culmea îi făcea pe unii să „vorbească în limbi”!!! Noi, copiii, erau terifiți și fără să vrem, plângeam și tremuram...(Una din poreclele pentru ei era aceea de „tremurici”...). Psihologii știu ce fenomen este acesta, al riturilor de tip arhaic, alogenice...Oficierea avea efect de sugestionare colectivă. Efectele erau cumva catarsice. Dacă la alte religii, preotul oficiază psalmodiind, citând din Biblie, aici starea de la pastro se transmitea „magic” micro- grupului în transă. De ne reprodus în ce „limbi” vorbeau **aiurând literalmente**, „frații”, dacă vreți tovarășii, căci cuvântul TOV este de la evreii iudaici, cum scriu revistele românești din Israel, azi: „Fii tribului” (recte cetățenii, poporul iudeu). Biserica pocăiților era o formă de rezistență prin solidaritate, față de regimul totalitarist. Un sindicat al frațiilor în numele lui

Mesia și apostolilor, Pavel, mai ales. Atitudinal, se pot face analogii între apostolicii penticostali, bapțiști, oastea domnului, etc.- și Esenienii din Biblie, vezi Evagheliile (33 la număr) – descoperite la Marea Moartă sau Nad Hammadi. Esenienii aveau băi ritualice, spălarea picioarelor, transcrieri, erau un fel de scribi, ca la egipteni; lucrau pământul în colectiv (chibuțuri),- și împărțeau „**de la toți pentru fiecare, după nevoi**”, cum avea să facă marxism - leninismul și internaționalismul adus aici de Stalin, Pauker și cohortele lor, în regimul Dr. Petru Groza... Colectivizarea sub bulgarohtonul Ghe. Gheorghiu- Dej, de aici ni se trage...

Îmi revin coșmaresc aceste amintiri și despre cum au marcat acei ani viața mea, a familiilor noastre, am scris în „Lucrarea în orb”, editată de bunul meu prieten din Canada, Alexandru Cetățeanu, la „Destine literare” din Montreal... Cartea a stârnit aici discuții, mai ales din partea celor ce se simt cu musca pe căciulă, din țară, dar și din bisericile de acest rit din Statele Unite, mai ales, unde nenumărați pocăiți au emigrat, înainte și după fuga lui Pacepa...

Exilul și heackării în Shambala...

Cogito-ul înnebunește, iar asta a fost numit revelation* Sacerdoții barbarilor știa, cei de acum sunt amnezici* Divinitatea poate fi pentru om doar Insinuată* Omul are vederea răsturnată, ca și cum ar umbla cu capul în jos!!!!* De ce*În poziția culcat (visare sau somn) pare că avem acces (interferențe) la alte dimensiuni, modulații de frecvențe...* „Creierul este un sistem bio-energetic deschis” (știința)* Efectul: interferă, prin remanențe telepatice, cu unde din cosmos, pe care nu le percepem ca atare* Adică primi INFORMAȚIE codificată* Revelația produce șamani, vraci, vrăjitori, „profeți”, „preoți”,

poeti, ori genii ale inventicii* Ha, ha, Ha!* Trezirea deplină în Real, ar fi de fapt antecamera Plecării, relansarea unui procent de info- memorie, sufletul?* Ori resorbția Lui* Schizoidizarea pare a fi o autoprotecție a aceluși procent de kw* devenim parțial ceea ce credem, ceea ce ne „autoprogramăm”, isihasmic, mai puțin prin inducție din societate* suntem stăpâni nouă înșine, dar cu prejudecata moștenită genetic, a supusului, robului* religiile, toate, sunt sadom-masochiste, ecuația determinării reciproce* Se bate cauza cu efectul* Toate trei lumi Dantești, sunt în chivotul- gralul numit CAP* Adio e doar sfâșietoarea noastră disperare de a nu mai fi cu cei dragi, cu cei ce i-am născut AICI* Suntem aici, însă de Altundeva* Ocupanți!* Implanturi, clone, coloniști!* Suntem în Exil, Dumnezeule! * „Creșteți, înmulțiți-vă și stăpâniți pământul!” * Cine sau ce extrage dobânzile* Toate celelalte animale nu știu că sunt, există, vor muri* Omul știind, este programat nefericibil, criostic...Compensatoriu, i s-a promis învierea: mai degrabă o parafrază a reîncarnării* *A nemuri, prin...Neam-uri) ramuri?* * Eternitatea vie are legea supremă, a se autosacrifica, a se recicla.

Despre automutilare. Mic recurs la un roman american

Dadaismul resurect al retoricii artelor, metalizarea discursului, îngroșarea vocii în video - media, sunt simptome ale unei revolte individuale extinse – propagate colectiv, revoltă de tip dadaist. Evreul român Tristan Tzara(citește tristă, citește Țara...) exprima în celebrul Manifest al „Movement dada” în anul teribil 1918, un an ce pare a se repeta în România abia în 1989...(…), un program ce era al avangardismului: „Ne trebuie opere puternice, drepte, precise și pentru totdeauna neînțelese”! Este ceea ce face poezia avangardismului francez, care probabil i-a sugerat lui Tzara

ideea „poeziei colaj, scoaterea din pălărie a cuvintelor și re asamblarea hazardului în alt compus hazardat...

Mă îndoiesc că „neînțelesul”, absurdul de tip ionescian, cel ce boicotează de fapt arta artificială, prin parafrizarea caricaturală a limbajului derizoriu reale dintre oameni, spre a anula devianța seculară a artelor, întocmai cu a societății, în zona mediocrității, de unde emană... și spre a dinamita banalul, urâtul, nimicnicia, teatralismul comportamental, decăderea în manechin a individului social. Dar oare revolta artelor prin conștientizarea pragmatică a absurdului ei, recte al absurdului cotidian și mancurtizării societăților totalitare, răcite, schematice, manipulate prin soiul sado-masochist al relației duplicitare” victimă – călău”, era o revoltă eficientă doar prin absurdizarea mijloacelor, prin a încontra Confuzia devianțelor politiciste, prin „vaccinul imunitar” al neînțelesului ?

Marele avangardist german, aderent la mișcare, era deja un dadaist când folosea tehnica colajelor de hârtie lipite să sugereze că „n-ar mai trebui să scriem cuvintele, ci să le alegem, să decupăm, să agităm sacul, să scoatem cuvintele unul după altul, (ca la tragerile de noroc, voila, n) și să le transcriem. ASTA A făcut Tristan Tzara, asta vor face o seamă de poeți francezi, bunăoară Andre Breton... asta aveau să facă un Salvador Dali: suprarealism disimulat.. Capul artistului devine ...căciula hazardului, iată ...revolta ? Arta ca virusare artificială, act subversiv, deci terorist ?! „Neînțelesul pentru totdeauna” nu este revolta artei, ci revolta sinelui contra sinelui, revolta alienării prin...alienare mimată, vaccinare ? A anihila nebunia lumii din jurul tău, prin hamletianul „a face pe nebunul”, al claustrului regelui? Fac o mică paranteză: între dosarele de urmărire informativă ale „numitului Evu Eugen”, (expertiza M.A. Interne București- 1984, test grafologic 12 pagini strict secret) anchetatorul principal, este titrată de către lt. colonel L. Văceanu,

Ex- comandant al securității județului Hunedoara, ...”
Claunul”! Culmea, recent, emanații porocălii ai unui partid pretins de dreapta, l-au numit pe Mircea Dinescu, măscărici, acesta fiind voios lucrat în continuare de (T) urmașii noii poște de securism, de parcă au căpiat cu toții! Sunt sigur că nu altul decât EU i-am sugerat titlul, deoarece în anii hărțuirii mele, într-o discuție inflamată cu fostul meu șef, directorul instituției unde eram salariat – casa de cultură - i-am spus acestuia că, dacă nu mă lasă securitatea în pace, voi „face pe nebunul”, după modelul Hamlet, din piesa lui Shakespeare, spre a putea astfel să îi spun în față „regelui” (regimului ceaușist) ceea ce nu îi convine, sub pretextul că sunt „nebunul regelui”, adică artistul de curte, deși nu eram, ci eram salariatul, așa cum milioane de oameni erau salariați și obligați la duplicitate, spre a supraviețui șantajului înregimentării.

Între tristantzariști și... ciumeți ...

Revolta artei din dadaismul incipient, 1918, avea să fie una a societăților înregimentate, inclusiv a artiștilor din Europa bântuită de fascism și reversul acestuia, marxism - leninismul și ce a urmat. Apelul la nonfigurativ al dadaismului (atenție, cuvânt care maimuțărește subtil acel „da, da!, desigur, să trăiți, aveți dreptate”, al subordonării de silă...),- ar putea suna în engleză „yes-yes-ism, sau în germană ja-ja-ism.... așadar lozinca mecanică, a yes- man-ului redus la simplu executant. „Noi muncim, noi nu gândim”, au strigat masele inspirate de revoluția lui Iliescu, în 1990o, când cu mineriadele...

Ciudat lucru: un admirabil prof. univ. cu care am avut onoarea a dialoga recent, Mihai Mănescu (Arta învățării artei”), fost profesor de un an al celebrului nostru dadaist local, Constantin Titi/-Zgîmbău, îmi vorbea despre originea rusă - slavonă a lui DA, într-o limbă neo- latină, un DA al unei limbi cumva slavonizate, al acceptului, al lui yes- man, cel de tip

răsăritean.... negația a rămas neo-latină, (non), însă afirmația este a lui „homo sovieticus”, Da. DADA.Ciudat este și că evreul român Tristan Tzara (pesudonim, desigur) vine de la „țară” (tristă țară), alt cuvânt de sorginte slavă, de la Țar (țarism), etc. A cui este revolta dada, numai una a artei ?

Profetismul negru al artelor a fost intuiția din tenebra ancestralei memorii, a barbarismului post- glaciuar, după omul se replia ca specie aoropae decimată de natura mamă - oarbă, cosmică, din peșteri, reluând via colibe, calea spre noul său destin babilonian ..Profetismul –premonitiv al unor Breton, Arp, Tzara, Iancu, etc mișcarea Sturm und Drang, a fost urmat de două conflagrații mondiale, grozăvia grozăviilor, primul război mondial fiind cel mai crud din istoria recentă a omului și prin amploare iar al doilea, cu nazismul, holocaustul și morții fronturilor sale, recte cu uriașele tsunami-uri ca efect ale monstruoaselor pacturi, cu alte valuri uriașe de morți ale stalinismului și tot cea a urmat până azi și continuă?

Un destin ce premerge prin revolta artelor, stigma de experiment ciclic al omului alungat?

„Din carton, hârtie, păr, sârmă de fier și stofe, ai confecționat fetușii tăi languroși, sardinele lesbiene, șoarecii în extaz” îi scrie Arp lui Iancu, dadaistul. Decadențele periodice ale artelor ce ostenesec, îmbătrânesc, aidoma religiilor prin milenii (!), ritmând dacă vreți o entropie arhetipală, ce impregnează umanul, vor fi având în artiștii de acest tip, demoniac - rebeli, apostolii condiției umane, aceea de ciumat, cum am înțeles din alegoria sumbră a lui Andre Malraux? Glumind, românul are pentru ciumații patologiei sociale, termenul de CIUMEȚI...

Poate că va trebui să revedem unul dintre cele mai geniale romane - parabolă ale secolului XX, „Un caz de automutilare”, a lui Graham Greene.

Celor ce nu l-au citit, iată ideea - rezumat: un mare artist, pictor de biserici, ajunge la angoasa chinuitoare a conștiinței că

el, deși contribuie prin arta sa, la înălțarea bisericilor unui Dumnezeu, nu crede în el. Motivul este revelația cumplită a contradicției dintre starea omenirii și credința ei în justiția vreunei providențe. Ca atare se auto-pedepsește cu cruzime, părăsindu-și viața normală, odată cu meseria și arta sa. Nu abandonându-se pradă unor vicii autodestructive ca alcoolul sau drogurile, cum este frecvent în cazurile geniale, ci internându-se într-o leprozerie. Acolo, contaminându-se de lepra celor cu care avea să conviețuiască, fratern și lipsit de oricare speranță a vindecării, deci nu spre a-și urma vreo pretinsă operă de apostolat, (quoi prodest fără credință?), va muri împărțind soarta celor ce par a fi fost uitați și de Dumnezeu și de diavol, într-un infern despărțit de „raiul” mincinos de alături, doar de niște garduri. Misionarism ? Nicidecum. Revoltă ? Mai degrabă, însă una adresată nimănui, devreme ce el nu crede în superstițial. Actul artistului automutilat – în mod lucid, insuportabil de lucid uman, are ceva profund tragic, la extrema actului de revoltă prin derâdere, prin persiflare, prin „dadaisme”, un act atitudinal superior d.p.d.v moral și, paradoxal, mai aproape de religiozitate, prin smerire a disperării fără speranță, prin asumarea tragică a condiției, cum scrie D.D. Roșca.

Aproape de artiștii „” revoltei dada” este mai degrabă Em. Cioran. Dar poate oare scepticismul să re- imunizeze omul la a fi sau a nu fi...moral?

Graham Greene merita premiul Nobel pentru roman, așa cum Wiliam Golding, cu „Împăratul mustelor” (alegorie paralelă a alienării în singurătate a umanului, pe o „insulă a lui Robinson” post- verniană, varianta romanțioasă - sefeistă a dilemei)- mai mult decât alde Soljenițan, cu „Arhipelagul Gulag” al său, sau O zi din viața lui B. Denisovici, etc. În arta plastică contemporan, încă Goya (capricii), pe filiera Ieronimus Bosch (bunăoară) – prin Kandinsky înspre Salvador Dali, cu toții aparțin bătrânului altoi al rebeliunii. Unii prin opțiunea

pentru persiflare, luare în derâdere, demonism - de tip „profetul batjocoritor” (vezi gestul în acest al huliului H. Roman Patapievici, mai recent, stârnit în vremea lor ura celeilalte tabere, a ipocrițiilor saducheici, sau a represiunilor de tot felul, de tip politic - autoritarist-maniac- tiranoid, nostalgic, ori impregnat de slugărnicia apologeților – în război reciproc - a efectului schismatic în occident și mai acut recent, aici, la porțile Orientului. Uluit de faptul științific că Găina (și curcanul), descind din dinosauri, mai clar, din TYRANOSAURUS!!!), le vom putea spune acestor „bolnavi care ne conduc” (cu sugestia unei complicități patologice de tip sado-masochist, sau „relația victimă - călău)- produși ai complicității masse (Gustave le Bon...) și emanați(determinist carivazăcă!). Să revedem așadar mișcări ca Sturm und Drang (Germania), dar și îmbârligatele liote de curent, subcurenți, deliruri și măscării balcano - fanariotice, care. Ca niște ganglioni subcutanați se plimbă („nuclee dure sauriene”) pe sub epiderma halucinantei istorii ce ne-a fost dată...? Am mai spus că humorul este de fapt o dimensiune a tragicului, așa cum îl definește D.D.Roșca, tragicul Condiției existențiale umane.Ciclica resurecție a „atitudinii dada” este ritmic - aritmică, funcție de istoric, a movementului revoltei „populare” asumată ca mesaj predictiv de artiștii eternei ...avangarde. Care, paradoxal, este o ariergardă: una a disperării, a disoluției și deriziunii ce se plimbă pe sub epiderma stihiei istorice, ca ganglionii.Recapitulând, ce va să zică „dadaismul” între timp disimulat în alte și alte curente așa cum în boala cardio - vasculară artrita determină – sub tratament încă netardiv, - o circulație colaterală?

Manifestul lui Tristan Tzara și mișcării sale din epocă, „interpelează inteligența epocii, sensul artei, mătură confuzia psihologică sentimentală, morala denunță orice sistem, neputința spiritului, proclamă că se pot face” împreună acțiuni opuse” ...

Elogiul contradicției permanente și al afirmației, declară că „urăște bunul simț, mica dramaturgie burgheză, și anunță libertatea totală a artei, bucuria, spontaneitatea, independența fiecăruia, neîncrederea în comunitate.. Manifestul „Mouvement dada” conchide imperativul : „Respectarea tuturor individualităților în nebunia lor de moment”...(cit. Revolta artei - Dada, March Dachy, 2009).

Dadaismul sună frumos, seducător, aparent și de moment fiind o soluție magică nu doar pentru individul din „Un caz de mutilare”, ci și pentru leprozeria istoriei decadente, pe contrasens cu sine, a progresului global, într-un nou mileniu, în care „vom fi religioși, sau nu vom fi deloc”... Ambiguitatea enunțului lui Malraux este cinică: adică dacă nu vom fi religioși ca omenire, vom fi ce ? Teroriști, cum se vede ? O umanitate care, terorizată de istorie, din interioritatea umanului (?) – va teroriza, la rândul-i? Sau una care își va accepta extinderea lazaretului, eventual printr-un război nuclear – fulger, ori lovită de orbirea naturii, în complicitate cu sminteala suicidară, amoral controlată, a ...progresului ? revoltele artelor sunt, categoric, prefiguratoare ale revoltelor sociale, iar ei, artiștii „nebuni”, sunt apostolii tragici, ai escatologiei, proiectând în lume „vizionar”, vedeniile apocaliptice pe care Ioan cel prizonier în peșteră, avea să le prezică?

Despre securisme. Madamei cassian –de- sub- pian la crohmălnicean, post mortemi

Pe diabolismul „cnutului terorii psihice, dezbinării, schizoidizării societății totalitare, s-au bazat structurile securistice, mitul „supra - patriotismului” în fond fascistoid, din care ne rezultă..istoria. Stigma este consecință.O astfel de „tratare” administrată de paranoicul cdt. Securitate Deva, Lucian Văceanu din Deva, avea să determine internarea mea la Spitalul din Tg. Mureș și o operație renală foarte grea. Despre acestea am scris în cărțile mele de memorialistică, având măcar liber-

tatea ca o supapă a presiunii memoriei...Ce au făcut liderii
USR în acești ani, spre a repara măcar moral efectele rav-
agiilor în cazul a sute de scriitori români care au fost consid-
erați dușmani ai regimului, altceva decât o penibilă (fără efect
concret) polemica ori lașă pledoarie la „reconciliere : acuzând
nemernic întreaga scriitorime română de duplicitate și
cameleonism? Dl Manolescu a aplicat tactica enunțului ili-
escist : „Lasă-i să fiarbă în suc propriu”, confundând cinic
scriitorimea cu ...legumicultura lui Emil Brumaru, ori vegetar-
ismul „subversiv” al Anei Blandiana, și a Motanului Apragic
?! Mi-am amintit de acestea atunci când le-am evocat în
scrieri, si recent, citind despre Herta Muller și cărțile ei, una
cu acest subiect terifiant aducându-i marele premiu. Comenta-
torii, inclusiv unii dintre scriitori care ieri colaborau cu acele
organe represive, azi mari mahări ai scriitorimii din țară, sau
emigrați aiurea după 1989, fac valuri care mai de care. Ideea
că Herta Muller, deci și Nobelul, este „pe jumătate și al
românilor”, (N. Manolescu ș.a.), este cel puțin cinică. În acest
mod parșiv, unii caută să tragă spuza pe editurile lor private,
după revoluție, și o invită la lansări pe cea pe care altădată nu
doar nu au apărut-o, ci au denigrat-o, nu au fost niciodată și
nicicum solitari cu ea, cu „ei”, minoritarii, cu „noi”, cei
hărțuiți. Fără a diminua valoarea cărții premiate, cunosc cel
puțin cinci autori români care au scris pe aceeași temă, fie
scăpați peste graniță înainte de 1989, fie după revoluția din
1989.

La Apa Sargeției II

Din jale se naște Electra, din jale ...Electronica* Ochiul
nirvanic, între hidos și frumos*

“ Cred fiindcă e absurd”, zise Psyche”; Cred, fiindcă e ireal,
răspunse ecoul visător, speriat...* Nu roata a fost geniala
descoperire, ci angrenajele ei...* Noi dăm nume, însă ele

decad și semnificația codificată, se estompează, apoi pierе* Percepția disfuncțională poate fi revelație: cauți ceva și descoperi altceva* remember legea a treia, a lui Hegel, a dinamicii...* Atât Haos cât și Cosmos, au sufixul OS* Entitatea supremă în cosmos este dezbinată, retro-haotică, iată ce se vede, cu Ochiul Minții* În românește, la noțiunea de MINTE (engl. Mind), avem verbul “ a minți”* Of, semioticianule suspicios ¡!

Notes

Cugetul își scapă de sub sieși- control, e un Turn al Vegherii (Veghetorilor?)* Sinagogile și ce a mai rămas din cimitirele evreilor (români sau maghiari), din vechile comunități, la Simeria, Hunedoara, Călan, Orăștie, Deva, Romos și Valea Mureșului, în Valea Jiului* E ciudat ce se întâmplă..., no coment* Nume în Hd Newman (ultimul custode al arhivei pcr. Subsolut primăriei), Hera, Herban, Răzvan, Denisa, Raisa, Lazăr, Macovei (Macabei), Ebbner, Ștrulea, Izdrăilă, (!), Marcu (mag. Marko), Stoicovici, Boca...* O agitație în relație cu acel 11 septembrie din USA și tot ce a urmat, iar acum cu tot ce se petrece în Est, Crimeea, Tiraspol, peste Prut, Nistru, Ucraina...*

Pamflet. Jurnalul unui salvamontist și salvamar.

- apocrifele după Esenieni, Tel Amarna, Qoumran și Nad Hammadi-

Tribalismul este o paradigmă a remanenței telepatice,...trans - cedentală, ontologică and axiologică – a culturilor scrise. Suntem con- TRIB-uabili, conTRIBUIM și consumăm această dinamică pe care Hegel ar fi trebuit (tribuit!) să o adaugi legii a treia, a Hazardului, cea dinamică.* Unica-ne problemă este Timpul fiecăruia în captivitatea sa de durată - vârstă, în Marele

Eon* Efectul „coanda” al manierismului de tip enciclopedic, grafomaniac -obsesiv definit de acad. Dr. Brânzei (Itinerar psihiatric, Socola) – vine din esențiala frustrare- traumă a insului care scrie (v. Epistemologia). Cea mai frecventă sub -specie a grafomanilor este cea a ratării prin operă, artefacte, misionarism (v. Eliade), inflamate mai ales la marile răscruci ale Istoriei. Arta aceasta, oximoronică sau tragică -morbizantă („poetii blestemați”, v. Dostojevski, Pius Servien, Paul Celan, W. Blake, G. Trakl, Silvia Plath, end liota, sau A. E. Baconsky, toți așa- zișii „scriitori suicidari” (vezi Topul sinucigașilor (Google)...Obsesia terifiantă a categoriilor este „cum să-ți omori timpul”, aceasta definită altfel, „să-ți omori moartea”. Nimic în lume nu este mai de gândit în acest sens, decât Cimitirul Vesel de la Săpânța Oaș, România!* Va trebui să revedem atenți mișcarea antebelică a DADA- iștilor! * Oximoronul (din antichitate și actual) – se traduce ca figură de stil prin „mușcătura nebunului” : igitur..., a înnebunirii: durante causa, durant efectus: crizele speciei în aceeași paradigmă - lege a efectului Coandă* Devenirea..., prin artere colaterale...Există textualismul: am uzat (în volumul Psihoteca), de sintagma „ochiul compus al textului”.* O vom reitera, dincoace de nirvana- zăbranicul metaforic* Ca să înțelegem ce se întâmplă (între – tâmpile!) cu NOI, omul* La români, Bacovia) Vasiliu), A. E. Baconsky, A. Păunescu, M. Cărtărescu, sunt cu toții eclecticici- dostojevkieni- maiacovskieni..* Corabia lui Sebastian, sau „Corabia nebunilor”, s-au auto- explicitat ultra-lucid, în criza hiper - autoobservației geniale* Asta face când scrie și un Horia Roman - Patapievici!* Există în națiunile ce repetă Exodul...o stare – obsesivă, a îndeterminării, a crizei de ID- entitate, o tiranie ontică, din grafemul genomic! * Un holocaust simptom - ce aparține (efectual) „spiritului adâncului” Nicolae Labiș, Nikita Stănescu, Cezar Ivănescu) ?* Dinamica actului scrierii, o face Frica transcedentală, metafizică - antimetafizică și...imuabilă?

* Apolo geții nu înseamnă „geții lui Apollo, solarul, ci imitatorii enciclopediști, cum la români A. Păunescu, C.V. Tudor, rămătorii versificatori, marii bolnavi genialoizi* Ei sunt ai Osanalelor și ai Mausoleismului în Agore* Abataje ale underground-ului subcortical, auto- experimentalistii de tip Ioan al Apocalipsei, sau Marchizul de Sade, ambii întemeietori - gest anți, spermatici, ai **psihanalizei până la Carl Gustav Jung*** De revăzut „Epistolar-ul” lui Liiceanu și unele scrieri ale lui C. Noica* Babiloniada vine de la Babel, iar Babel s-a tradus corect „bâlbă”, bâlbâială,” adică încurcătura limbajelor... Neoprotestanții o numesc „vorbirea în limbi”(cf N.T.?) și o atribuie „coborârii Duhului Sfânt”...* „Facerea și Exodul” (v. Palia de la Orăștie, la români) – sunt repetabile, prin aceea că suntem teranauți în Mișcarea precesivă, Excelent comentată de Iosif C. Drăgan, bunăoară (Noi, tracii). Dar și mai dinainte, subînțeleasă de genialul Densusianu, până la reiterații exaltării protocroniste, Napoleon Săvescu ș.c.l. * Suntem în Fractalia adică și în ecuația lui Niels Bohr, a macro-micro- cosmosului: „precum în cer, așa și pe pământ”* Precum în om așa și în atom!* Niciodată nu va înceta dilematicul acestei „deveniri” din sorgintea Zeului JHWH?, pe Muntele Moria ?* Este acolo un Model indus „întru a fi”?* A revedea rosacrucienii, esotericii, astrologiile!*; Maniheismul, Mazdeismul și Zarathustra, dadaismul, voila!* Eladicii, Platon, Aristot, Socrate* cei din Latium (Plaut!),Erasmus, Emerson, Master Eckart ș.a.m.d.* Goethe gigantul! Evanghelismul și epistolismul* Nebunia lucidității celei insuportabile pentru emisfera cerebrală NOUS!* ș.c.l.* A recerceta sfărâmăturile tuturor Pantheoanelor!* „Se sparie gândul!” (Cronicarul moldav)...Ce va să zică basarabeanul Alexei Mattevici: „Limba noastră e-o comoară/ în adâncuri îngropată”? * A cui Limbă ? Cea de care face teorie în „Gândacul de Colorado” (auzi titlu de revistă din diaspora românilor U.S.A.!!!: „Limba noastră cea română?! * Vezi și vatarurile trans- prutene,

rutenești, până la Grig. Vieru și Mihai Cimpoi* Entitatea de care vorbea J. L. Borges, Orbul: una a scribilor de pretutindeni: una a Exilului pe meridiane?* A „încurcării limbilor, doamnă Lygia Diaconescu?* Ce va să zică „Star- press-ismul ? * Am văzut precipitând „paradigmele” trans-migrațiilor, un soi de specie disfonctă”,cum ar zice marele hermeneut ieșean, prof. univ Luca Pitu!* Toate aparțin psihedelismului migrator!* Legea în The History Monster nu este a Iubirii de aproapele, ci a Talionului!* Star-presarii au sintagma „Ziua limbii române” : strictu non-sensul ar fi al Limbii de carne, ci nu de...carte!* Imunitatea Limbii Române s-a subțiat primejdios, dacă nu agonic, letal!* Elitele ne sunt, vorba cuiva, belite!* Ale belirii, herb mioritic, dar și ..sapiențial ?* Disfuncțiile de genul temei mele, sunt al hormonilor, ale Epifizei, ale Ochiului al Treilea, masonic ?* Patosul deviat în patologie ? * În Sumer, a treia parte din om era „a zeului”: v. Epopeile...* Acum, patosul decade în patologic ?* Ciber- spațiul accelerează acest fenomen!* Reapare ciborg-omul? Electromul?* Retic, desigur!* Am mai spus că unele disfuncții ale grafo-maniacilor, sunt remanente telepatice, din ...treimea de zeu: cei vechi o numeau SPLENDOARE, de la slavi s-a preluat omonimul SLAVA* O școală ce va trebui reconsiderată ca interpretare, a fost cea a Cercului de la Sibiu (o vreme, Blaga, Ion Negoitescu, Regman, Aichelburg ș.c.l.) * O, bătrânele lesbiene și găgâleala lor saphică, cu găasca Ledei!* Anorgasmicele, preotesele „simptomului uterul supărat” (Lucian Hetco dixit)* O, sărmana **limbă** română, astfel zeificată!* Clitoris vine din greacă și se traduce „zeița ascunsă „* O peșteră din Poiana Rusca se numește „Biserica miresei”* Izvorul interior are efecte benefice, minerale, stimulator pentru Fertilitate* Izbul bolobosește* Categoria poezilor frustrării, la noi: Nicolae Labiș, Nichita Stănescu, Gabriela Melinescu...E cea mai numeroasă, copleșitoare!* Nichita l-a tradus pe Vsko Popa, apoi a deveni vasko-popaian *

Cum și Puslojic!* Dar și Doinaș, cu al său Levantism – Malarmeean!* Toți sub egida lui Saint John Perse!* Ne doare că reînțelegem! * Dar „o boală conștientizată, e pe jumătate vindecată, neh?”*. *Iată-ne...în noua- nouă apocalipsă, non „cum figuris”, în vorba lui Silvestri...*Acum fix 10 ani, doar în Europa au murit datorită caniculei - vijeliilor și perturbațiilor colaterale, 70. de mii de oameni* În 2013, se precipită deja statistici și mai cumplite* Ale zeilor promisiuni (V.T.), nu se adeveresc: re-ligare, sub semnul Curcubeului, promisiunea post - deiluviană, se vădește un simplu mit* „Vai popoarelor de la marginea mărilor”, scria un poet în secolul trecut, mileniul trecut.* Dar vai și celor din Munții!*Proгноza creșterii globale a temperaturii cu 2 Grade %, este catastrofală.* Suntem în al patrulea soare? (Dumitriu).* Deriva spre roșu...,la proporții universale? *Să ieșim din paradigma(stigma) sfinților închisorilor!* Ci iată-NE speranța!

Amintiri nefrumoase: Proxima Moralia?

Au fost în deceniile trecute, la Deva, Hunedoara, Valea Jiului ș.c.l, focare „instituționalizate”, securistic - activistic, de devianți sexuali, iar asta se știe, deși este scufundat din nou, conjunctural, în derizoriu. Homosexualii și lesbienele, mai ales înainte de fuga gen. Pacea și reorganizarea „organelor”, existau în virtutea patologiei extra - socoliene și după 1990, temporar cooperând cu Artur Silvestri, editorul și șeful ARP, i-am oferit dactilograma unui set de pamflete pe tema asta: un corolar de texte, unele apărute în hebdomadarul local „Obiectiv”, apoi Euro- Obiectiv, al Monalisei Hihn, o excelentă jurnalistă din areal. Proiectul meu oximoronic-pamfletist, se numea „Floare de colț de mistreț” și pierderea unicului în condiții obscure a constituit motivul rupturii mele de acest editor altfel de anvergură. În proiect erau câteva referitoare la fenomenul homo, din lume, dar și din arealul

imediat. Ceva a deranjat și pierderea acestora, pentru mine „amintiri nefrumoase”, au ceva din simptomul (livresc zicând) al organului psiho - amputat. Sigur că numele unora glosate acolo, ca devoalări în fapt ale traumei sociale în care trăiseră românii în vechiul regim, trebuiau „anonimizate”, ca să uzez de un concept ...securistic știut din propriile-mi dosare de la CNSAS. Categoria devianților sexuali a fost dintre cele mai ȘANTAJABILE, cum se vedește, în „noua eră”, a Dosariadelor postdecembriste. Pot reitera câteva „instituții” sau „cuiburi” strategic șantajate de securitatea ceaușistă, între care fostul liceu internat din Ghelari, fostul internat din Deva, Teatrul de Estradă, Școala gen. Nr 1, Hunedoara, și liceul Decebal, cu al său celebru caz BULZ (de unde parafraza ironică – anecdotică d’antan „a te îmbulzi”... Au existat chiar procese în Deva cu acele cazuri mai deocheate. În fond, securitatea și partidul Boborului, au speculat „genial” suferințele umane din societatea frigului și foamei, fricii și mancurtizării. Efectul Decretului „sporului de populație”, sinistrele efecte ce au ieșit la iveală după 1989, distrofismul, abuzurile monstruoase, casele de copii, erau toate simptomatice, dacă nu ale unui sindrom. Memoria colectivă este îngreunată până aproape de ontologic, și de aceste fenomene, ce, iată, nu au dispărut, ci au explodat, într-o veritabilă paradigmă a revoluție deturnate, dacă pot spune, ale Actului Ratat freudian, transferat în ..istorie. Am cunoscut dintre scriitorii și oamenii de cultură și artă din zonă, numeroși care aveau astfel de probleme, toate cuantificate de „lucrarea în orb” activisto- securistă de ieri și cea resurectă. Este tema psihologilor și sociologilor, desigur, însă cred că scriitorii autentici, vor fi cei mai datori moral să își depună mărturiile. În dimensiunile scrisului literar și memorialistic, în obsesiile unor scriitori de dinainte și după 1989, vom decripta la „rece”, nu doar cu o „minima moralia” liicenească, lichelismul sistemului, dincoace de frustrările, handicapurile, vorba Ligiei Seman, ce ar aparține Conștiinței.

Dar acolo unde ea există, deoarece „unde nu e, nici Dumnezeu nu cere”, și nici Dracul nu recuperează, cu proxima Moralia, cea utopică? **E.E.**

Epistolar trans - frontiere: Linda BASTIDE (Franța)

L'homme nu/ Omul nud

Către mine, ghidat./ o fericire încăpățânată/ de urmat/ de-a lungul singurătaților/ Tu, pelerin pierdut/ Mii de saltimbanci/ rățăcesc răvășind vântul/ Dar tu, Vino!

„Dând limbajului puterea de a traversa culisele tăcerii, poetului român **Eugen Evu** pe cea de a exprima nevoia sa de a zice, dând poemului scrierea sa particulară și dând, îns fine, celui care citește, rolul de cercetător care caută falia prin care se perindă verbul în nuditatea sa, pentru a pune astfel jaloanele unei totale comunicări cu ea, iată poezia lui Eugen.(...) Între ideea ce este – finitudinea momentului: intenția de a scrie - și ceea ce ar trebui să fie - scriere exhaustivă, perenitatea momentului - poemele lui Eugen Evu aruncă o punte și, dincolo de capcane și lacrimi, rămân unica dovadă a puterilor fără încetare, noi, ale conștiinței”. **Linda Bastide, ex. Vicepreședinte al Societății Poeților Francezi, membră a Cartei Autorilor, P.E.N. Club Francez, etc. Fragment de postfață la cartea editată de Linda Bastide, Oglinda verde/ Le miroir Vert, Poetes a vos Plumes, Paris, 2008.*

Stupefacția deputatului firtzaccian

Ceremonial cu edilii la U.M. Hașdat, Hunedoara...(ex. Mogulilor roșcovani.

!!!???Conferire Ministerul Apărării. *Am primit această diplomă uimit, fără a cunoaște motivația juriului. Să aibă ea oare legătură cu faptul că în 23 dec. 1989, în fața Poștei Hunedoara, s-a tras asupra mea cu cartușe de război, inclusiv*

cu un glonț vidia, care au perforat ușa de sticlă a Poștei? Garnizoana a fost între timp desfășurată, clădirile fiind afectate unui adăpost de noapte și palatelor țiganilor...”Vezi și Raportul gen. Voinea, in english..(Eugen Evu- Jurnale III)

Întru memoria celor șapte martiri hunedoreni

Hunedoara, 21 Decembrie 2009. La 20 de ani de la revoluția furată, edilii Hunedoarei, alături de invitați bisericești și reprezentanții ai **As. județene a Răniților Revoluției și Urmașilor Eroilor Martiri din Decembrie 1989, (președinte Gheorghe Firtzak)**, au comemorat la Troița martirilor din fața noii catedrale, evenimentele. La Hunedoara au fost atunci șase morți prin împușcare și un al șaptelea hunedorean, ostaș căzut la o garnizoană, precum și mai mulți răniți. Primarul liberal **Marius Ovidiu Hada** și invitații au rostit alocuțiuni, iar grupuri semnificative au depus coroane și a răsunat Imnul Eroilor. În aceeași incintă va fi amplasat un al doilea monument, dedicat anticomunismului, propus de Asociația foștilor deținuți politici (președinte **Tarcea**) . În imagini, aspecte de la acest moment.

Răvaș umanioare cu scopolamină. Antecedente penale Eugen Evu

Eugen Evu a fost urmărit de organele de securitate Deva, Hunedoara, Timișoara și București, între ani 1971-1989, mărturie fiind cele 4 dosare D.U.I.(aflate în arhivele fostei securități București și însumând 460 de file și dosarul MAI de 12 file ale expertizei efectuate de organe penale, prin care securitatea București, Timișoara și Deva dovedesc implicit că poetul i-a scris un memoriu de protest lui Ceaușescu, în 1983, fapt considerat penal și având consecințe amenințarea cu arestarea acestuia.. Ca fiu al fostului pastor penticostal raional Evu Gheorghe, Evu a obținut și dosarul DUI al acestuia,

cuprinzând probe ale hărțuirii la care părinții săi și pocăiții au fost supuși în fostele regimuri Dej și Ceaușescu. În dosarele privitoare la „numitul Eugen Evu (Cerna, Anonimul, Scriitorul, Claunul, etc) sunt implicați peste 30 de ofițeri de securitate, zeloși activiști de partid și uteciști, și o pestră cohortă de „turnare continuă”...din lumea scriitorimii hunedorene și altor zone, delațiuni, teste grafologice, probe din criminalistica urmăririi informative și expertizelor epocii 1968-1989, care dovedesc între altele pătrunderea ilegală în domiciliul său, schițe, ordine, indicații, anchete, interogatorii, amenințări, scrisori confiscate, probe interceptărilor de acasă și de la Casa de cultură, documente strict secrete, liste cu amici, familie, vecini, electorat de cartier, rapoarte, culminând cu expertiza și somațiile de șantaj de a colabora, condiționând altfel arestarea scriitorului. Amenințările, șicanele și marginalizările precum și unele delațiuni obscure, ca și efectele lor traumatizante au continuat și după 1989. În răstimp, date despre acestea au apărut în reviste internet din S.U.A., Germania, Canada, în cotidiene și reviste de cultură din țară, precum și în două dintre cărțile de memorialistică publicate de hunedorean. Pentru anchetatorul său principal, Eugen Evu a **obținut o așa-zisă condamnare a lt.col. L.V. pentru poliție politică, publicată de Monitorul Oficial al României.** Ei, și???Toate demersurile scriitorului în ideea unei legi care să compenseze măcar moral astfel de cazuri(fie doar din partea U.S.R. sau Ministerul Culturii și Parlamentul României), au rămas fără reacție. **(editorul)**

Notes

Cu a mea umană rațiune, opinez că nici Dumnezeu nu e absolut singur, devreme ce s-a transferat și continuă - transcende, in aeternum, în creație! *însă nu cum subînțelegem, din cartea aia teribilă a Orianei Falacci, citită prin anii 80... O lume de plastic rece, mincinoasă, un artefact oribil...* Iar în astronava care ne e

planeta..., cu acele reciclări de excremente necesare zborului lung, semi-ciborgic, nici criogenia unei specii de eventual implant colonialist, în eterna noapte...!(8 Mai 2014).

NUMELE ȘI RENAMELE POETULUI. Eseu - mărturisire la 70 de ani...

Himere comestibile, sau psiho-celule Stem, via afrodisiace and toxine ...psihedelice...Iată sintagme - idei vorba lui Ion Vinea, idei văzute...Scriind literar, suntem în dinamica (heghelian!) . utopică, a co-existenței – idealul fiind, colateral religiosului,! – non-sceptic- depresiv (la noi începând cu Bacovia, Labiș, Stănescu, Mazilescu,...Baconsky, parțial Cezar Ivănescu, cruciați tragicomici ai lui ZOOM POLITIKON fost stalinist - fost ceaușist, re cosmetizat în alte ISME...). Dar așa **funcționează** EL, psihicul,, El, Demiurgul, EROS-ERATIC ?.., alternând cathartic sau ...agravant acest CHIN al existenței în dualitate, nu-i așa? De la Platon, Aristotel, Socrate, Emin-Ovici, dar și Avram Iancu, dar și ...Hitler- dar și Hurmuz-Caragiali- Mateiu- Lichter...Ahasveruș, Tzândalî, dar și alogenii lui Dostojevki, Orwell, Bulgakov, and COHORS, sărmanii Dionși,...mai nimic nu ni se mai întâmplă? Poate agonia lui Gutenberg și tranziția de șoc- therapy a INTERNET-ului ?...Chimera mea dulce-amară a fost Poezia, degustată prin ani, câtorva înainte - mergetări și altora contemporani din areal,. Sau de aiurea...Retrăim viețile astfel virtualizate, ale altora – (Memoria colectivă, etc) – și ale noastre. Cu alte cuvinte ne re-molulăm psihic- visători sau insomniaci, fascinați ori prea- sugestionabili, deocheați sau trepidând la efectul Nocebo; personal, prin duhul empatic excesiv ce l-am moștenit din părinți, am ajuns în criza ce aș numi-o a erorii preadăruii, (fratele meu mezoin, Ioan Evu o numi a „preaiubirii”) - ... Numai că eu am crezut și intuit acest MODUS VIVENDI-„văzând ideea că AVEM în Suflet imperativul de **A IUBI, fără a lua astfel în stăpânire**, a domina (perechea sau „feminitatea

mulțimii”) G. Le Bon, C. G. Jung...) ... Vai, însă, am înțeles că sunt inevitabili „confrații” concurențabili- agresiv - egolatri din areal și din literatura și artele contemporane,- prețurile tragice ale căderii în „zoon politikon”: psihanalismul, cât de cât, dar și auto- observația acribică, instinctivă! –INTUITION – SOPHIANICE, Alchemiste, mi-au ameliorat – prin activitatea culturală performanță (sic,) – în sistemul sinistru al Dictaturilor ce se auto - replică AICI, sub zodia – Constelația DRAGO (a Dragonului); Sus, nu departe, la Sarmizegetussa lui Decebalus per Scorillo...și Deceneu...Mitosofia Neamului din care descindem,...am văzut în anii adolescenței _ și am înțeles! – ce anume era Soarele de Andezit, altarul sacrificial de tip amerindian!- Riturile divinațiilor, rosturile Cuvântului **Aina-Daina**, etc- m-au fascinat și ...reprogramat, prin sugestionare - autosugestionare - crez...să ÎMI SUPRAVIEȚUIESC în demnitatea de a fi...Și a cultiva, uneori cam aspru, aceste înțelesuri și fiilor mei, iar, ca memento cultural (cenacluri, reviste, etc) – a le sugera și generației tinere. Asta am discutat, recent, la Castel, pentru un interviu la Formulas AS al Sânzienei Pop, cu doi jurnaliști - scriitori de excepție: Valetin Iacob și Ion Longin Popescu... **Și aici am ajuns**, empiric - excesiv-dar nu suicidar – patologico- bacoviano-cioranian-baconskyano, chiriloko- bogomilico- pribegisto...acestui! infern discutabil”, cum îmi spuse Ioan Alexandru, ori Cezar Ivănescu...După peste 50 de ani de „activitate” (reactivări ciclice, psiho - Stemice...) –cu cele 50 de cărți, reviste editate, etc.etc- în Agora ce ne este CAMELIONICĂ!- în istorie, a unei paradigme ECLECTICE- implanturi și hibrisuri ce ne-au asuprit și înjosit FIINȚA NAȚIONALĂ, prin Veac...Cum îmi spuneau demult Doinaș, Ulici și alții, D-zeu să-i primească de-a stânga Lui... Multora le sunt îndatorat, însă cel mai mult MIE și familiei mele dragi, pe care, vai”- poate am neglijat-o, vrând să fac binele: dar cum știm din bătrâni, binele nu se face cu sila....Asta, pare-se, fac uneori numai...zeii!Poetic zicând, gelos

pe îngerul căzut în femeie, din geneză și continuu, eu sunt vinovat, în felul MEU, cum îmi (ne) este Condiția ancestrală, mai mult **FEMEII: care a fost numită biblic EVA, adică VIAȚĂ** (în ebraica veche)- iar cum discutai recent cu Jacob numele meu – EVU- este o formă notarială însemnând literalmente **AL EVEL**. A avea.**Post scriptum:** problema mea,) și a altora,este respingerea, poate efectul Nocebo, de care vorbește știința actuală, ca afect al suprasaturație INFO-livrești...dar și a inducțiilor psiho-somatice (!) – din societate..., cea amalgamică: utopică- dramatică - doctrinară. Speranța mea (și a altora!? : regăsirea de SINE la timp) cel întreit în **VÂRSTE, Timpul TEANDREI, TRIADICUL! TREIMICUL**. Nu uit că acesta este sublunar, dar și Venusian, însă in aeternum SOLARIAN!

Colage. Restitutio. Amintiri din prezentul deja vu

Toate, dar toate cărțile și picturile noastre, sunt S.O.S.-uri emise în spațiul exterior și interior* Ferice de cel bogat cu duhul, vai celui sărac cu duhul!* Ferice de cel sărac, el nu mai are ce pierde* ceea ce Dumnezeu nu a dat, nici dracul nu poate lua!*Totul, dar totul, este transfer, sau resorbție* Procentual, mai rar in integrum* Mise și ...trimise solemn...* Gagea, gogea, gagicile* furror emanatus...* Răul are nume mai colorate, mai atractive decât binele* Textele ca niște conversiuni, altele ca diversiuni, rare conexiunile* Travaliul transfigurativ, ca nuanță a travaliului nașterii...* Femeia cu barbă, de la Eurovision, amintind de o zeiță egipteană!* Vampirism energetic, subcuantic, ...a scrie despre alții, a le trăi virtual viețile, nu și murirea, bre Nechita!* Empatia e demonică, în sensul vechi, grecesc, daimonică? * Înger și Demon. (Bisexual* Nepereche?) Eminescu)* În mare, infrastructurile urbane, în micro, tulpinile de viruși...

Strum un drang nano - big-bang la cafeneaua hermeneutică a lui Luca Pițu

În inflație pe suprastok, industriile Visului- Traum, bre Freud, memoria ca un concert baroc, bre Turnaviților...* Ursitorele, preotesele prostituate și moaștele sfinților d'antan, cu o mie de degete, absent opozantul!* Pentru cine bat clopotele, în Necropolitania, în Necropoland, în Necropolistan și Bran? * Einstein, cu limba lui de cățel, sau Marquez, cu limba – ciocănel, de papagal?!* Pe termopane (m, et circensis) - tăieturi din ziare, Herta Mueller* Vanitatea scribilor, de a trăi viața altora, nu de a și muri moartea altora!* O, tempora, o Moira and Mori- de – Vânt!* Ursite, urzeli, urobouros, urbi et orbi, urme care-și resorb direcțiile ...de „conștiință”* Tristan Tzara post Urmuzachis, post Barbilian, post Arghezi, post Agârbiceanu and Caftangioglu, mda* Infomania- via Nimfomania* Simptomul uterului supărat, bre George Țărneac via isarlic* vae invictus!* Neferice cei bogați cu duhul, cu buhul, cu bogolimiile and kiromancia- șamania!* Ceea ce dracu a îmbârligat, nici fiu-su nu mai desface!*avataarii lui bacon/morus/ campanella/ baconsky/martinoviccio/ and cohors cameleonis varvaro- cruciați smotocind umanoarele oarbe* Scuzați că v-am cunoscut!* Coropișnițe, moaște, pricurici, vârcolaci, ahașveruși, tzîndalîci, brilinskyani and koktaliliști-molotovi!* faună, coioți, guzganovi, patapievicicoși, sconși, hoitari, hiene, kăkănari, mumii, gândaci de bălegar, liiceeni, piciorușe de păduchi-lați, puțe cu noduri! Yahuooo, punct. Ro. Baftallo!

Postludiu: SACERDOȚII BARBARILOR ÎN LUMEA SUBLUNARĂ

„Zei vorbesc (astăzi am spune: Ființa vorbește) prin mesaje hieroglifice și enigmatice“...”...adevărul e ceva în preajma căruia locuim de la începutul timpurilor, numai că l-am uitat... Numai simbolurile exotice conservă o *aură* de sacru. Prin

secolul al II-lea, înțelepciunea secretă ar fi trebuit deci să locuiască fie printre druzii, sacerdoții celților, fie printre înțelepții din Orient, care vorbeau limbi neînțelese“... „Aceștia, înțelepții barbarilor, cunoșteau legăturile ascunse ce unesc lumea spiritului cu lumea astrală și pe aceasta cu lumea sublinară... *Cum este jos, așa este și sus*. Universul devine un mare teatru de oglinzi în care fiecare lucru le reflectă și le semnifică pe toate celelalte“... „Simpatia universală este un efect al emanației lui Dumnezeu în lume, însă la originea emanației stă Unu incognoscibil care e sediul însuși al contradicției... Nu putem separa filonul hermetic de filonul științific, pe Paracelsus de Galileu. Știința Hermetică îi influențează pe Bacon, Copernic, Kepler, Newton, iar știința cantitativă modernă ia naștere și din dialog cu știința calitativă a hermetismului“. **Umberto Eco**

Anul Eugen Ionescu 2014. (II) Pamflet grupen text.

Din ciupercăria noii clime (climate!) publicistice din prea - scumpita-ne Patrie, (uneori o reală hemoragie) - care asigură maselor (uneori turmei,- turmentaților-(remember citațianu' turmentat, caragialesc(u)- electrizata noastră memorie colectivă (istă) – se cere redefinită ca fenomen sociologic post-orweliano- gomisto- păunescu- nichitisto- **nihilist** ș.a.m.d. însă cumva în care „cap limpede, Domine?“ – devreme ce, iată, cf. rezonanței Schuman,) și Kali Yuga, - apocalypsismul, tîrnacopios, paroxistic, capii și discipolii, macină populația (iile!) cu disperarea reciclărilor, pe drumul „damascului“, mai terifiant decât in illo tempore, în Vavilon, când cu „bâlbîirea“ din amestecul limbilor - (diversiunea zeilor spre a-l repune pe OM în condiția - programul de LULU, rob adică la muncile planetei, cf. recentelor cercetări ale lui Zecharia Sitchin, în Summer..Tot ce ne rămâne a re înțelege după milenii de inumană (!) – dezbinare, răzlețire, ca DEMNITATE totuși umană, ar fi să nu se sparie gândul, cum zis-a hronicarul

moldoveanul cu nume curios – ard. ȘOD: : Ureche. Adecă să nu ne prindem urechile, spaima fiind iepurească, prin contaminare și câinească. Funcționăm așa: ne cunoaștem pe noi înșine odată empiric, apoi prin ce ni se spune despre noi și lume de către religii, teosofii, științe and para științe. Sintagma – constantei ar fi TRAGICOMEDIA HUMANUM EST. Nu terror vacui, ci **Terror ..(non) humanum est!**

*

Mă certasem cu ultimul director urzicat al revistei Luceafărul, după Ulici, Marius Tupan, Dumnezeu să-l ierte, că era fiu de popă, oleacă în dilema „noii schisme” după „loviluție”. Mă certasem deoarece retorica lui și blamul de „surescitați” asupra celor ce încercau, pe contrasens, să își (ne) salveze demnitatea ca popor, se regrupară în jurul unor Maeștri, cu „margaretele” lor cu tot, se învederau Măști, cum Breban dixit, trupe și trupeți de intruși, nechemați, troglodiți, etc – ai unei pseudo - societăți Civile; în fapt, remanente ale celei CAZONE ale dictaturii...Ciupercăria, dacă vreți **bouticăria**, vrajbei noastre, a continuat pe nenumărate artere colaterale, iar azi avem un exotic - grotesc - sapiențial spectacol, năucitor! – al Babilonului...Zidurile au căzut, au rămas ici - colo graffitti, editurile, revistele, cărțile, delirul igitur, carivazăcă SINDROMUL via Simptomul neo - tratatelor de descompunere pe care-l profetiră Eminescu, Nae Ionescu, Nicolae Filimon și Rebreanu, Marx, Cioran, Eliade, Culianu și cohortele nesfârșite ale „inteligenței” punct. Ro. Corect ar fi punct și virgulă ro. Punctul este masculin, virgula(virgo!) – feminină, neh ? Un babilon en vogue joacă tontoroiful în cea mai stranie țară dintre toate cele estice. Cel mai semnificativ - sincretic personaj colectiv al nostru ne este RÂSU-PLÂNSU. „O mască plânge, una râde”!

*

Regretatul profesor acad. Ioan Țepelea, cât a mai rezistat până ce nu s-a prăbușit în depresie și retrace în blestematul „topos”

Beznea...,m-a înțeles însă din nefericire s-a stins cu zile...Îmi amintii ce scrie pe mormântul unui poet francez „Aici zac eu, ucis de ceilalți”...

După „bețiile cu Marx” dinesciene and caramitrești, precum în capitală, așa și în provincii, scriitorimea este în vertijul social lățit și băltac, determinarea a decăzut mistagogic în „stigmă”... Se știe că suntem ceea ce crede, de recitat Dumitru Dulcan. Problema (la noi concept feminin, la alții Problem, masculin!) – este cumva din interior și prin oglindiri (unele orbecăind) – tot aia, a antichristului Lenin den Smolnîi: „Ce-i de făcut, tovarăși?, recte domnilor - doamnelor?Eugen Ionescu, pe filieră maternă evreu, se joacă la Paris fix cum, bunăoară, pe scenele post - loviltuziei - în fel și chip, se joacă și la noi tragicomedia, (v. București, Iași, Craiova, Constanța, Oradea, Arad, Valea Jiului, Deva ș.c.l. –sau comic-tragedia entității ro. Punct și virgulă. Rro. Nu istoria se repetă, ci Isteria!

*

E atât de **fascinat (de unde fascii)** - fenomenul reformei „noastre”, încât nu are nicăieri în UE sau pe continente, asemănare, nici chip! Ca șitorii, avem atâtea „biblii” naționale, câți făcători au fost: fiștecare cu grila sa natalistă, cam toate ale unor alogeni, asimilați sau ...implantați, prin COLONIZĂRI, strămutări ca „forțe de muncă”, ș.c.l. Nomine odiosus?

*

Nu prididim a ne înminuna, cetind aprox. 10% din revistele actuale, ori „urmărind” cotidian și nocturn, GIGANTICA LUCRARE ÎN ORB de tip securistic - neo - propagandistic - mistic, ospețele de Gargantua and Pantagruel Vs „cinele cele de taină”, ale patriilor ce precipită acum GLOBALISMUL. Cum să rămâi „cap limpede” ? Eventual fiind surd și orb, Doamne ferește! Cum să fi kombat sau nekombat? Cum necum, onorate Dulcan? Scris-am : „închid ochii, să văd”...

*

Citiți Dilemateca? Dar „22” ? Dar Id-ul lui HRP? Dar Dilema veche? Dar Dilema nouă? Dar România moare? Dar Cațavenu? Dar Kamikadze? Dar șcl?

Hait! Pe scurtătura clipei – ce-a repede, cred că ar ajunge să recitiți Filimon, Caragiale, Urmuz, Mateiu Caragiale, Bogza, Nietzsche, Eco, Orwel,...Eugen Ionesco!

Apoi nu ar strica să recitim Itinerarul psihiatric al lui Brânzei (Socola), tratatele de criminalistică ș.c.l., cazurile Tanacu and Bivolaru- ca să suplینim necesarul de afrodisiace „imunitare” sufletului nostru chinuit: oare verbul A CHINUI este ...chinezesc? (**eugen evu**).

Coltzul vesel, pamfleth.ro in Memoriam+

Motto: www.icr.ro260 × 82 Căutați după imagine

Omagierea poetei Nina Cassian la Muzeul Palazzo Grimani din Veneția cu ocazia Zilei Mondiale a Poeziei ...

Păsărici sau despre dodoism dodoloț. Poreclă laterală: poeta- cal...(De ce nu iapă, sau capră, bre!?).

NINA CASSIAN (Renée Annie Cassian)

“REGRET CA N-AM AUZIT NICIODATĂ GLASUL PĂSĂRII DODO”

Poeta Nina Cassian, - pe numele ei real Renée Annie Cassian s-a născut la 27 noiembrie 1924 în Galați. Este o poetă, eseistă și traducătoare româncă, de origine evreiască.. S-a născut într-o familie de origine evreiască (tatăl Ninei, I. Cassian-Mătășaru, era un traducător cunoscut). Scriitoarea s-a mutat cu familia la Brașov, unde a intrat la Liceul Principesa Elena, și București, urmând și cursurile Institutului Pompilian. A frecventat cercuri intelectuale de stânga și, la vârsta de 16 ani, a intrat în organizația Tineretului Comunist, aflată atunci în ilegalitate. În paralel, primele ei încercări literare au fost generos încurajate de Tudor Arghezi și Ion Barbu, ultimul fiind chiar îndrăgostit de tânăra poetă, ca și Crohmălniceanu, Ale Ștefănescu și numeroși alții, mai ales activiștii și securiștii..

A debutat editorial în 1947, cu volumul de versuri suprarrealiste "La scara 1/1".

*Citate: * "Timpul a fost poate (prea) generos cu mine, ajutându-mă să ajung la o vârstă venerabilă, cu mansarda încă funcționând desi etajele inferioare sunt subrede si degradate." * " În ce privește exilul, nu m-am consolată cu "inima" ci cu "LIMBA", cea care nu m-a părăsit niciodată!M-am simțit perpetuu "acasă" folosind-o cu ardoare." * " Da, credeam în comunism ca într-o posibilă armonizare a lumii .(criza mea mistică)"*

Fragment erotikon genialoid al nonagenarei de la New York...

" Îți fâgăduiesc să te fac mai viu decât ai fost vreodată./ Pentru prima oară îți vei vedea porii deschizându-se/ ca niște boturi de pești și-ți vei putea asculta/ rumoarea sângelui în abataje/ și vei simți lumina lunecându-ți pe cornee/ ca trenea unei rochii; pentru prima oară vei înregistra înțepătura gravitației/ ca un spin în călcâiul

*tău,/ și omoplații te vor durea de imperativul/ aripilor./
Îți fâgăduiesc să te fac atât de viu, încât/ căderea prafului
pe mobile să te asurzească,/ să-ți simți sprâncenele ca pe
două răni/ în formare/ și amintirile tale să-ți pară că
încep/ de la facerea lumii. »*

Nano-nino-pamflet

*Cu ale ei deliruri fizico-erotico-nevrotico-genialoide, a violat psihic milioane de copii în anii stalinismului - grozisto-paukeriano- și parțial ceaușesco « învățământului » materialist - dialectic, mai devastator chiar decât profesoarele ucrainence strămutate din Moldova sovietică, depravate și schizofrenice, - se dedulceau la elevi, - care ne predau cu sila limba rusă, limba latină fiind eliminată din programa școlară...În anii mei de elev la fosta școală nr. 7 - Hunedoara, am avut trei astfel de smintite, în vreme ce în 1956,directorul Simeria, fost țărănist, a fost arestat și exilat în Siberia, de unde a fost repatriat după 20 de ani, în stare deplorabilă, de nebun. Plângea pe balustrada unui pod peste Cerna...** În R. lit., Al.Ș. a elogiat-o pe două pagini, pe dolari, pentru cartea ei de amintiri cu amanții din lumea literară ot Dâmbovița...Recent, într-o revistă din Israel, am citit că evreii au propus-o pentru...premiul Nobel ???!*

Nina CASSIAN

"Revista literară", nr. 26, joi 13 iunie 2006, pag. 5

„Încercătura de sublim“

AMI ERAM ALĂTURĂ călătorului și în 1988 marșala albe și marșalele însoțitoare și peșteră și căminurile dintr-un oraș românesc. După aproape douăzeci de ani în epoca de glorie, seculă expunție, un oraș de glorie și a libertății care însoțesc și peșteră, și căminurile dintr-un oraș românesc. După aproape douăzeci de ani în epoca de glorie, seculă expunție, un oraș de glorie și a libertății care însoțesc și peșteră, și căminurile dintr-un oraș românesc. După aproape douăzeci de ani în epoca de glorie, seculă expunție, un oraș de glorie și a libertății care însoțesc și peșteră, și căminurile dintr-un oraș românesc.

și însoțirea de altele de către călătorul și însoțitorul. După aproape douăzeci de ani în epoca de glorie, seculă expunție, un oraș de glorie și a libertății care însoțesc și peșteră, și căminurile dintr-un oraș românesc. După aproape douăzeci de ani în epoca de glorie, seculă expunție, un oraș de glorie și a libertății care însoțesc și peșteră, și căminurile dintr-un oraș românesc.

și însoțirea de altele de către călătorul și însoțitorul. După aproape douăzeci de ani în epoca de glorie, seculă expunție, un oraș de glorie și a libertății care însoțesc și peșteră, și căminurile dintr-un oraș românesc. După aproape douăzeci de ani în epoca de glorie, seculă expunție, un oraș de glorie și a libertății care însoțesc și peșteră, și căminurile dintr-un oraș românesc.

“Încărcătura de sub-limbi...”

+M. 16 aprilie la New York, la 90 de ani

Nano pamflet

Eveniment cu „ești”...after 25 de ani...

MANIPULATION cu IGHEMONIKON?

La a 7-a ediție (?) a numitului „Congres mondial al presei”, de astă dată fără tichie, Răzvan Theodorescu și-a lansat cartea din imagine... Iată cum, după ultimul congres al pecereului și revoluția prin tembelizor dec. 1989...nomenkatur kombat mondială, îngroașă opera subt inspiratul generic nou/tesmanentar al Mestrului Theo, „Istoria manipulării” (horribile dictu, n)...Aferim, suntem nedumeriți cum la eveniment, în „grupul țintă”, lipsesc Mircea Dinescu, Ion Iliescu, Gelu Voichan Voiculescu/ Clitoris și gen. Victor Stănculescu...

Alte adnotări, epistola către noi înșine (II).

AXIOS. AXIS MUNDI... ARS MUNDI - ARS VIVENDI...

Actele - Artele noastre, cu prioritate ale scrisului (jurnalier, memorialistic, vieților romanțate (via arhaicele modele “apocrife” evanghelii, via Vechi Testamentismul ebraic, (via exodicelor robii ale lor, în Babilon și Egipt..., călătorii, expediții, cuceriri, inventatori etc. ...apoi dihotomicul Creștinism nou - testamentar, fascinantele (ca psihologii lucrative - formative...) – cărțile de vieți de vieți ale sfinților, apostolice, ori cele de aventuri, descoperiri, mari iubiri, epopei moderne, toate în “ecuația (dualistă!) a “Agoniei și extazului”, mai exact, SADO- MASOCHISMULUI – psihanalistic- axiomatice, LEGE – Ontologos și Axiologos, (**de unde ar fi deontologos** ∫) - în ce ne privește ROMÂNII ca Occidentali pe substrat INDOEUROPEAN protodacici, sunt sub semnul codului Eladei cea de după cucerirea Macedonica a Egiptului! Acest Cod – Cheie este EROS și THANATOS. Miturile - religiile, dogmele și doctrinele idologiilor, sunt toate sub semnul TRAGIC al existenței. Acest “existențialism - este **determinatul**, dacă vreți, stigma și “enigma” trecerii - petrecerii noastre prin lumea de lumi, ca ființe gânditoare... Pare în oglinda clară a aphoriei esențializatoare, Lega în omenime a lui COGITO, ERGO SUM. EL, Creatorul - Geneticianul temponaut (¿?) – (exegeții evrei zic că Elohim e un plural!- ar fi un ubicuu REICLATOR universal! **Cheificurii: Curba lui Gauss, Efectul Coandă, Experimentele Tesla ș.c.l.**

Actele motivante ale artelor (inclusiv teatrului din sorginte antică eladică, dar și luptele eroice - tragice din Colosseum, ale GLADIATORILOR, venind din olimpiadele, sporturile de masse ș.c.l.)...toate, însumate, sunt acta Museum ale Memoriei patrimonializate, cu scopul transmiterii a posteriori...Am avut o carte dactilo în proiect,

“pierdută” parșiv de Florin Mugur, în pivnițele editurii Cartea Românească sub directoratul lui George Bălăiță, anii 84- 5, (mi le-au arătat Virgil Mazilescu și Florin Iaru, salariați vai de capul lor, ai “ secțiunii Marin Preda, terorizat de securitate și de dilema lui, mărturisită confidențial mie, la o țuică din Ardealul meu”, privind tema existențialistă a lui Ion Caraion (personajul central Petrini, din “ Cel mai iubit dintre pământeni”) Preda, alcoolizat și mâncat de “ colegi” era spionat din interior de curvele cuibarului de la Casa Scriitorilor și Palatul Mogoșoaia, nomine odiosus. Cartea mea pierdută de EI, ca și romanul “ de sertar” Roșu putred”, respins în mod laș de Gavrilă Liiceanu, *cu mâna dlui* subaltern Zografii!-(Humanitas), Ion Iovan (ed. Eminescu) -) titrată “ subtextualist” - “ **Realul halucinant sau Memoria liniară. Recte a aplatizării...**). Susțineam în acel jurnal că massificarea ideologistă de tip ceaușist - securisto - activistă. Cazonă, pe care o suportam ca popor, era pe fondul ORBIRII (mancurtizării) -, așa cum AXIOMATIC înțelesesem din viața proprie, dar și din eseul capodoperă “ Aspecte ale mitului” a lui Mircea Eliade.

“ Profetismul” său genial, era unul rațional, intuitiv genial! “ Dinamica” sus - numitei Actanțe – gestici ale Înregimentării, - este a funcționării ca PSICHE colectivist (sic, n) – unui sacru decadent (j) în profania “ istoriei”, alter ego rebel de tip cosmic luciferic, sau Hiperyonic j “ Ghilotinismul obsesional din istorie,..- la românii vechi din imperii satrapice, instrumentele de tortură medievale, (vezi Castelul Corvinilor din orașul meu natal), - (vezi relația victimă călău, a sado - masochismului ca maladie în Dualism!)...

Apropos IDEOLOGIE, oare vine din IUDEOLOGIE? Memorialistica și sus- citatele forme – acte - arte, **sunt** altfel spus un fel de RUMORI - TUMORI ale Memoriei ancestrale și imediate, de a se RESORBi în neantul uitării: de sine în sinea lumii? “ **Este ceva în artele omului, care nu-i aparține**

omului”... (lectorul meu filosoful socialist Paul Caravia, pe când eram coleg de cursuri ministeriale de perfecționare, cu Al Cistelean, Traian Vedinaș, pare-mi-se și Ion Itu? ș.a.).

Mascarade și mășcărici and Masacrul. Maeștrii și Margaretele yourceneriene

Actele acestea sunt cu toate cameleonice! Corelând la doi geniali șefi de școli psihanalitice, Freud și Jung, dar și opere ale unor Istrati, Fănuș Neagu, Cezar Ivănescu, Ion Caraion, Marin Preda, Paul Goma, Ghe. Grigurcu, sau pleiadicii expatriați din diasporele transoceanice, dar și europene ... ACTANȚA este una MONSTRUOASĂ, cum dixit Caragiale și Ionesco, sau Dostojevski, Mann, Bulgakov, de par exemple. Gurru-ul este din speța acelor recidive ale Începutului, așa cum le reîntelegem din Jeronimus Bosh; el vedea și picta un fel de cheruvi- incestuoși, îngeri căzuți, pare-se și instructori ai inițierii **sexuale pentru om cu lasere paralizante!**, ce aveau să îl alunge, la Ordin ceresc, pe sârmanul OM din Paradeisos (grădină prejmuțită de ziduri, dicționar mitologic).

Din jurnalul pierdut “ Memoria liniară” : “Zicerea populară despre popii saducheici farisei : “ poponari”* Religiile sunt decadente, secularizante, ca și ideologiile, dogma, cum doctrina* Istoria este un abator* “ Groapa comună a metafizicii”* Amestecul de rase și religii, prin veac, este un soi de hibridizare cu scop genetic-selectiv controlabi,... al perpetuării populațiilor în spații îmbătrânite genetic, vs prin strămutanți, mutanți, regeneranți sau fal- anti degenerescență.., în The History Monster* Rasele umane se autoratează ciclic, numai așa fiind reciclabile în interregn* Evreii iudaici din Israel, în presa lor românească, își spun FIII TRIBULUI, ci nu concetățeni* Numele răzbnătorilor Egoismului multilateral dezvoltat, este NOMENCLATUR; verbul acestui rău ciclic: Răzbnarea prin regresioni coșmarești, memoriei celor învinși,

disimulați și apoi reinteranți în Istorie* Nu uit intime discuții despre acestea, ale acelor ani, cu Blandiana (Doina Cecilia Coman), dar și cu editorul meu Mircea Ciobanu (la CR, nu la Eminescu) – sau cu Cornel Popescu, Ioan Alexandru, cu Nichita, Pituț, Păunescu (parțial), - și mai ales Doinaș și Ulici... Cu totul aparte, cu Marin Sorescu...* Știu însă că sfetnicul (sic) meu am rămas tot eu, trăindu-mi, poate aventuros, scrierile poetice apriori ;* “Oricărui cifru i se cuvine un decodor pe măsură”.* Breban zice “ Masca sunt eu”, dar pare-se EU-l este masca ;* “ Dinspre noi vine frigul seniori” ; (Laurențiu Fulga)* “ Nume predestinat al securistului anchetator al meu, la Timișoara: Generalul MORTOIU” * Salariile nomenclurii și turnătorilor, în anii crizei- raționalizării, efect al ȘANTAJULUI de la “ om la om”: carne, votca sovietică, cafea, Kenturi, tratament special hormonal, medicamente străine* “ Case conspirative instituționalizate “ agenții locale” (birouri speciale, cu nomenclura intelectualilor duplicitari!)* privilegii, excursii în occident, ba chiar și burse: au avut și Blandiana (parcă la Viena, ca și Emil Hurezeanu, bursa cedată dlui de poetă, a doua oară! -, Păunescu (la Iowa City)* “ Agenturile “ LOR, iar pe contrasens, ale noastre, prin ambasade, Institute Culturale, ș.c.l.* Știu unele despre astea chiar de la tinerii securiști din dosarele D.U.I ale mele ;* Ei erau terorizați de sistem, deci terorizau “ vânatul! ; * “ Cristoșii neamului de aici au fost și vor mai fi, de la Decebal decapitatul, Brâncoveanu decapitatul, Doja pe tronul de foc, Horia, crucificat pe roată...și interminabilul șir de îngropați de vii sau împușcați în cefe, ai gropilor comune, răscoalelor, revoluțiilor ș.a.md.”(idem).

Centenar Șugariu:

“ Aș vrea ca viața mea întreagă să fie un altar de jertfă, un rug aprins pe care să’mi ardă sufletul, o cruce pe care să mi-o port cu resemnare și cu încordare în spate. Prin frig și prin ploaie,

prin zăpezile nesfârșite ale veșniciei grele, să port această cruce, așteptînd ÎNVIEREA”**Jurnal,1943.*citat Teresia Costin(Bolchiș Tătaru,**
roman,2014.

Cetitorul de titluri: Imago șaradă

Magazin anul XXXVI, nr. 18/ 8 Martie 1932, arhiva Ștefan Fischer,
Simeria

Experiment subtextualist

**CAP-CODUL HERMENOVICI și COROPIȘNIȚELE pe
luciu tenebrei**

Paradigma STALINO-GROZNÎ- TZUKERBERGER

Vajdahunyad- Eisenmarkt-Hunedoara, pe constanta variabilă
(sic) a foamei dinamice*

Pupici, cum zici, putză cu urzici!*Apoi au venit propagîndacii,
de Colorado, via zburăturile de piște Prut, and piște-pisatellii
angiopserpatecei „Tatăl meu, Rusia” (v. Cezar Ivănescu)*
Hipnoșipnii lu Deochiatnik (iuc)* Cu ale lor femei ale foamei
uterului supărat, cele de jos, cu cârpa, cele de sub biroul
Tovilor, cu aspiratoarea- gurii* Cele mai rafinate, cu ventuze-
buză* Și speța poponarilor- spermafroditelor, juisând pe roțile

zimțate ale Răfuielii- refulatorii* Zgomot de fond: Chorurile de partid, co solo pițigăiat, al Hackerițelor trisexuatnice* Corturile întâlnirilor, proto - noicane...* Ohoo, știui undeva, la Groapa ex - ceea, un târnacopius- resorbit via Viener Waltzer..., și încă vie (?) kuku- mantha, (Kurkuma luxferris), marea Drăcoaică, vorba lui Tudor Opriș, „poetha vaginalis!* Prietenii știu de ce ?s.s. indescifriabil, anno pomini 2014, seara

Art studio etimologic . Polisemia. Un coment la Al. Graur

EIS POLLA ETI

Un studiu etimologic de excelență care circulă pe internet. ro, începe prin a explica valoarea prepoziției "la", prin traducerea cuvânt cu cuvânt din grecește a urării "Eis polla eti" (care se utiliza ca atare în România, dar a fost și tradusă în românește), cu remarca că "eis" are și înțelesul de "către" sau "spre", ceea ce lasă de înțeles sensul "să trăiești mulți ani" (pe vremuri se utiliza mai des, azi mai rar, și o formulă mai apropiată de ideea de bază: "întru mulți ani!"). Asta "într-o perioadă ceva mai veche", după cum zice Graur. Mai aproape de vremurile noastre, grecii au prescurtat urarea astfel "spollaiti" sau "spollati". Bulgarii au preluat "spolaiti" ca atare, cu sensul de "mulțumesc", cam cum zicem noi unui copil, drept mulțumire, "să crești mare". Noi nu am preluat prescurtarea grecească, ci am "tradus-o", formând și noi un verb din "la mulți ani", cu sensul de "a spune la mulți ani", care "trebuie să fi sunat la început *a mulțâni*, formă pe care azi nu o mai găsim nicăieri" (aici Graur pare să speculeze). Apoi, crede Graur, "a mulțâni" a devenit "a mulțâmi" din probabila impresie a vorbitorilor că "a mulțâni" e o exprimare regională (cum e "a dormi" în loc de "a dormi", sau "niros" în loc de "miros"), de unde reiese și că, destul de repede, s-a pierdut ideea inițială, lumea nu și-a mai dat seama de unde vine expresia și faptul că

acel "n" era la locul său. Apoi, "ă" neaccentuat urmat de "m" a fost schimbat în "u", sub influența lui "u" din prima silabă. Tema e abordată pe scurt și într-un articol (tot "de sezon") despre cuvântul "an", apărut pe 26 decembrie 1968. Per concludere, vechiul grecesc *Eis polla eti* a devenit în greaca modernă *spollati*, cu înțelesul de "mulțumesc". Pe acesta bulgarii l-au împrumutat cum se găsea, pe când noi l-am tradus în românește: *a mulțani* (adică a zice la mulți ani), schimbat apoi în *a mulțumi*, pentru că pronunțarea cu *n* a părut rustică (de felul lui *niros* în loc de *miros*), iar *ă* a fost transformat în *u* sub influența vocalei din silaba inițială.* **vezi Scrieri Al. Graur ș.a.**

Istorie netrucată sau mâna ciungă a securității

O evocare hunedoreano-timișană: Richard WAGNER

Richard Wagner (RICKY), a fost o vreme profesor de germană în Hunedoara, membru în Cenaclul Scriitorilor Hunedoreni al clubului sindicatelor Siderurgistul. Mi-a fost de asemeni coleg și prieten în Filiala URSS Timișoara, înainte de a se refugia în Germania, la Berlin, după căderea Zidului. Noi, cei din generația lui, am avut o sinceră admirație pentru acest poet și filosof luminat, spiritul movens al generației sale. I-am recenzat în trei publicații, după 1990, volumul "Creta neagră", dăruit de el, olaltă cu Antologia ... și am scris repetat despre și despre Nicolaus Berwanger, situat undeva în zona Neuer Weg a acelor ani..., evocându-i pe cei din "Vânt potrivit până la tare"- (Volum care cuprinde **câteva poeme protestatate scrise la Hunedoara**). În anii lui Riky Wagner la Hunedoara, cenaclul era compus din două "fațiuni" conflictuale, via Cercului de la Sibiu, (Ștefan Aug. Doinaș, Dan Constantinescu, Negoiteșcu, Regman...), dar și ai duplicitarilor obedienți, cripto - paukeriști-staliniști- (Timișoara (Anghel Dumbrăveanu ș.c.l., Brașov și Ploiești) - aripile roșii "verticaliste" v. Nichita Hristea

Stănescu, editura Militară), (Radu Theodoru, Iv Martinovici, Vasile Nicorovici, Nicuță Tănase, Iosif Lupulescu, Constantin Chiriță (fratele lui geo Bogza,) –Oradea (parțial Radu Enescu, ex. Familia)), Iași (Neculai Chirică, Mircea Tuță, Otto Stark ș.a. Un cenaclu amalgamat și controlat ideologic –securistic; arhivele de subsol ale PMR-PCR au fost confiscate- obscur - ocult în decembrie 1989 și duse la o Unitate Militară din Cluj, altele arse între 18-22 dec. În curtea Miliției municipale din Hunedoara..).

.....ești angajat/ da/ sunt angajat/ da da/ foarte angajat/ ești și tu angajat/ da/ sunt și eu angajat foarte angajat/ da da/ dar nu mai vreau să fiu angajat/ am fost angajat deja de prea multă vreme/ nici eu nu mai vreau să fiu angajat / am și fost angajat de prea multă vreme/ da cu tine aici/ cu tine aici de asemenea/ nu mai sunt angajat de/ nu mai sunt angajat de asemenea/ da da/ da da de asemenea/ dar cine a fost odată angajat/ va rămâne angajat totdeauna/ da/ da da” .****

...**** Poemul este evident un MANIFEST postmodernist, unul al mecanicismului nihilist - DADAIST, via Sturm und Drang ș.c.l.- și a protestantismului, doar aparent via Tristan Tzara ș.c.l. procedeul este cel subtextualist- ironist- persiflant, oximoronic. Ca mentor al cenaclului Lucian Blaga, aveam să îi fiu acestui excepțional poet șvab- bănățean, inspirat de gruparea banatică,- un “ acționar” al ideii de demnitate scriitoricească, necesară mai ales generației tinere.

Pasaggio: Hommo paradoxalis. Budistul occidental Mathia Richard s-a inițiat în Himalaia, Tibet. Trăiește singur- cuc, într-o mansardă, nu face sex de 30 de ani, nu consumă hrană industrială, etc. Un fel de neo-sacerdot al neo- barbariei umanului reactualizat vertiginos, prin hiper- tehnologizare și

consumism. Cheia enunțată de el: „Cugetul modifică funcțiile neuronice ale creierului”. **Neuroștiință afectivă Universitatea din Wisconsin, youtube . p.s** *Unica problemă ar fi abolirea condiției descendentei, deci finitudinea în speță a gen-omului propriu.*

Manifestul cu lumină-proprie: al SUCCESIUNII. FIUL-NEFERICITUL PRINȚ și CLAUNERIA ca revoltă „luciferică”. **Arhitectura ca arbore al vieții și morții. *Este ceva putred în... Extramurros ? *Magnetoglinzile artelor și MagnetOmul.* Electron- revelation*...Noiesis- Poiesis! *Chei duble, multiple, parabole și răsuciri...*A fi întru a mai fi, a deveni!* Artele nuucid,nici nu se sinucid!* Fiat Lux!* Au fost Sem, Ham și Iacob.* Al acestuia este Scara Îngerilor?* Succession vs Obsession?** Încercare către Plieiadicii Românești, contra FRICII.

- surorilor-fraților noștri, omul-pereche- Sinele și Sinea, Bunul și Unul-

Starea sau nestarea socială: facere desfacere- refacere. Stigma periodică a Înviniurii și a Revoltei urmașilor – cu dogma întâiului născut îndrituit la succesiune- tron- putere, moștenire... Existențialismul în literatură și arte, ne este, în cheia perenă a determinismului(stigmei)- criza de vârf (avarie și risc), a fi sau a nu (mai) fi: Prințul HAMLET, (prefix nominativ de la HAM (hamiții biblici?) care este magistral reprojctat simbolic ca un FIU (al lui Dumnezeu (Regele Danemarcei monarhice) – află îndurerat că mama sa, regina, încă fertilă și dornică de urmaș la tron în acel Regat, are o relație sexuală, cum altfel?- extraconjugală, INCESTUOASĂ (socio- imorală, necum „Minima Moralia”, ci Proxima Moralia Humanum! **DIGNITATEA, dictatura Conștiinței! Amen.**)-act motivat logic de faptul că REGELE- TATĂL p ă m â n t e s c (reprojctat mistic al Tatălui Ceresc, Creatorul...) –mai

vârstnic față de perechea sa (CA in illo tempore biblice, AVRAAM care progenitează (sic, n) – cu o „știitoare, slujnică de buduar, roabă, gheișă, amantă, (speța în „socialism” a **Secretarei, Tovarășa de viață**, dar și a **Femeii de Serviciu!**, mai nou, „**purtătoarea de sarcină**” ca **soluție pentru familiile incompatibile afectiv- genital, (NEPERECHE) - infertile, etc**) – deoarece **bătrâna SARA** (v. ciudata vocabulă a ...SARAIULUI!, n) – nu avea cum să „nască Fiu” urmaș, decedent la TRON. Precum la Zei, și la omozei, neh? Nefericitul Prinț – spre a-și exprima la curte, suferința frustrării – traumei, fără a risca temnița sau moartea, face pe nebunul – iată originea teatrului modern- postmodern, via Antichitate! Masca dublă (râsu- plânsu) – este heraldica CHEIE DUBLĂ a acestei paradigme socio- existențiale umane, atât în Regate, Monarhii, cât și în Republici, Imperii, Uniuni, State Unite etc. Masca devine FAȚA, CHIPUL; CARNEA însăși, a ID-ului uman, captiv DUALITĂȚII, perechii- sorginte sau nu a FAMILIEI...Drama motivantă aparține de fapt LEGII NATURII, ca „laborator” al Divinității Ciclic (circular-repetitiv Creatoare – Devenitoare. Între RÂS și PLÂNS, psiho-umanul din scene și culise,,translativ”, punându-și în fapt codurile mito-logice și religiousus, își va autorezolve crizele lui A MAI FI, (cu dilema retorică - ascunsă „**DE CE?, Qoui prodest?**) – **fie prin atitudine proprie, fie prin factori de manipulare ai capilor de tip mafiotic din veacuri... Aici, în lumile lui Zoon Politikon...**

Este însăși CONDIȚIA UMANĂ, vezi existențialismul în special cel francez. Cotele de risc (avarie) au fost și vor fi REVOLUȚIILE, indiferent de formulele- dinamice) nonHegeliene!) –care fac, desfac și tind a reface, „starea împărăției” și a Satraپیilor! **Agonism și Antagonism! Teogonie and Omogonie! Capcanele cerului Sky Trapps.** Funeste codexuri de ISME (iasme!). Precum în Metatext, așa și în text, stimabili sacerdoți, Maeștri and Prinți Hamletieni! Prin

aceea că este și va mai fi „ceva putred” în ...Post Amazonia Empire States. Omul este o Ființă abstractă creată –întrupată în interregn. Omul este un fel de MAGNETOM, ELECTROM sau POETOM, însă despre aceasta altădată, de va mai fi timp, al îndurării- îngândurării noastre, în DURATA(Alubrn- Vârste, n) .

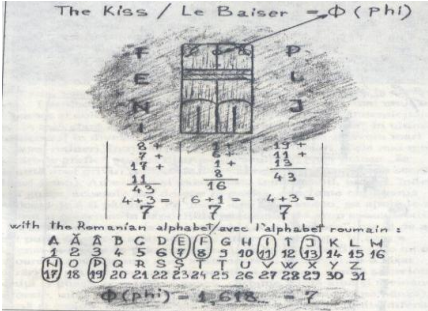
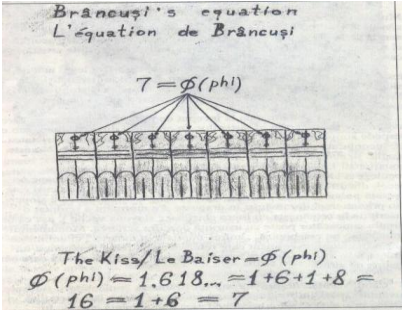
FAMILIA a fost, este sau nu va mai fi, „celula de bază a societății, care nu își înțelege străbunii și părinții întemeiatori, va avea destinul- determinarea alienantă, paranoică sau schizofrenică, a autorăstignirii de tip saddo- massochist – suicidar- sociopatic, altfel spus al USCĂCIUNII, eroismului atitudinal al disperării Hamletiene, a Fiului născut din INCEST...Precum în Ceruri, așa și aici, în Fractalia.

Blestemat fie lacătul înghețat și Semnificația lui, și cine l-a spânzurat pe destinul umanității!, al acelui portal mistic ...interglacial, proxim, nu atemporal....al Paradisului din care prima serie a Speciei- Omului- Pereche, Adamică. Acest blestem NE este umana și încă- umană strigare, oricât de blamată va fi prin Veac de Oarecine... O cheie dublă dar mai degrabă multiplă, dilematică: Socio- Generare, degenerare, regenerare. Nu părinții, totuși, se cuvine a fi culpabilizați, ci Veacul- Lumea în care, la rândul lor, ramificați în Marele Arbore ce tinde vertical spre Lumina Lumii, așa cum semnifică genial Columna Fără Sfârșit a lui Constantin Brâncuși!**10 iulie 2014, Prima decadă a Verii.**

Postludiu: SACERDOȚII BARBARILOR ÎN LUMEA SUBLUNARĂ

„Zei vorbesc (astăzi am spune: Ființa vorbește) prin mesaje hieroglifice și enigmatice“...”...adevărul e ceva în preajma căruia locuim de la începutul timpurilor, numai că l-am uitat... Numai simbolurile exotice conservă o *aură* de sacru. Prin

secolul al II-lea, înțelepciunea secretă ar fi trebuit deci să locuiască fie printre druzii, sacerdoții celților, fie printre înțelepții din Orient, care vorbeau limbi neînțelese“... „Aceștia, înțelepții barbarilor, cunoșteau legăturile ascunse ce unesc lumea spiritului cu lumea astrală și pe aceasta cu lumea sublunară... *Cum este jos, așa este și sus*. Universul devine un mare teatru de oglinzi în care fiecare lucru le reflectă și le semnifică pe toate celelalte“... „Simpatia universală este un efect al emanației lui Dumnezeu în lume, însă la originea emanației stă Unu incognoscibil care e sediul însuși al contradicției... Nu putem separa filonul hermetic de filonul științific, pe Paracelsus de Galileu. Știința Hermetică îi influențează pe Bacon, Copernic, Kepller, Newton, iar știința cantitativă modernă ia naștere și din dialog cu știința calitativă a hermetismului“. **Umberto Eco**

Brâncuși, Codul lui Dumnezeu – Poarta sărutului Târgu Jiu România

Pseudo- pamfletul- diatribă- polemos non spontan eu

Motto: Jeronimus Bosch...

sursa: CasaLuxferis

“Niște spermafrodiți ;!”

...Portretul tau *hașurat*, este extra, PSI - analitic, la așa tipici/atipici, "orfanisti", deci fara stirea- de-tata- pater, poate cu spaima vreunui viol-incestuos?- zic si patrie...avem o droaie de astfel de " pseudo - semănătoriști" – semen - naTURIȘTI, - exaltati, pato-logo-Socolieni...aici e tragedia...Toate pot fi sub stigma, sic, TUZLUCIANA, A CIOCOISMULUI VECHI ȘI NEO- PATURICESC... Frustrarea de fond este aceea a lui Cain, a fratricidului,să îi spunem “ golul de frate “? Iți mulțumesc si avem doar a mai crede, a ne re-seta, isihasmic sau altcumva...

Post friptum- scriptorum: în ciupercăriile ...micro-textualiştilor, ploile acide și alți factori, procesează...mutațiile mimesis-ului se fac SPONTAN, prin SPORI. De unde vorba SPURCI, spurcați, spurcăciuni. **P.p.s.** Mai în subtext, e vorba despre un simptom al (an) organului amputat, al Memoriei degenerescentei prin stârpire, strepezire, pustiire igitur, din nefericire, venind din Absurdistan-ismul ce l-a scrutat nu demult un mare – tragic-poet den Banat, Ion Chichere: urcușul, cu disperarea păstrugii mutante în (regina bălții)- în cazul acesta, al **CARACUDEI, sau BARACUDEI**, vai lor, din avalul smârcuit, înspre cuiburile șerpăriei (anorgasmice!) – din Munții cândva sacri. În altă cheie hermeneică, sălbăticirea paracletică a ...Hardului. Fie ca cei mai nou- venind, să înțeleagă empiric, ci nu prin această stirpe- stârchitURĂ, agonizând delirant, la marginile PRELUCILOR SACRE...Pe multe de cuțit...intelectiv... Prietenii nu uite DE CE!

Epistolare

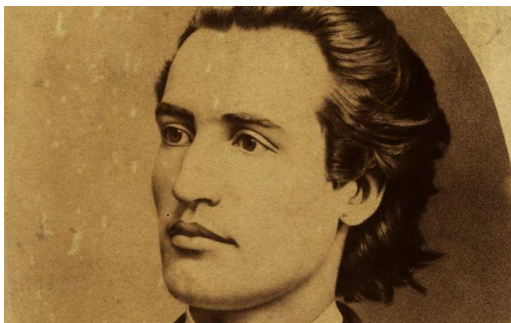
Mereu mă duce gândul către mirificul spațiu de dealuri și văi al Ardealului.Acele coline dulci pe unde hălăduiește un spirit însetat de real,neastâmpăratul poet Eugen Evu.Dacă ar fi să scriu proză poetică și aş avea nevoie de o rimă i-aş spune

„împăratul” poet Eugen Evu. Acolo se luptă el cu inerțiile altului „ev aprins” cu lipsurile și avatarurile zilnice. Inexorabil timpul ne stăpânește, nu ne putem opune, mereu nu ne ajunge ceva: energie, putere, bani. Sunt lucruri de care poeții nu sunt scutiți în această pribegie nepermanentă prin cuantumul timp-spațiu ce ne este acordat fiecăruia. Înger dezaripat coborât printre noi, Eugen Evu își transcede însingurările cu blândețe și modestie. Așa îl văd eu privind și citind. Îmi este greu să scriu despre o aniversare de o asemenea anvergură, trăind departe cu nostalgia spațiului de unde am plecat și unde au rămas oameni cum este Poetul, acest vultur al aerului rarefiat de care puțini contemporani se pot apropia fără pericolul iminent de ași arde aripile, urmez și eu îndemnul acestei Doamne a literaturii române care este Prof. Anca Sîrghie și îndrăznesc să pun pe hârtie aceste câteva rânduri care se vor semnificative și spun: Fie ca lumina să nu poată muri acolo-n Hunedoara, lăcaș al regilor și voievozilor neamului românesc fie ei luptători sau poeți. La mulți ani Eugen Evu. **Mircea Stefan, Cleveland SUA.**

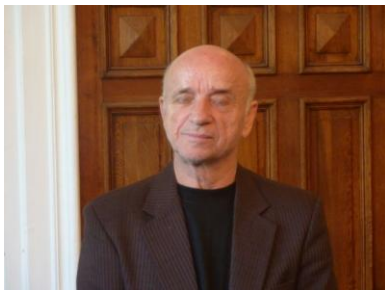
Puncte de vedere:

Cum era, cu adevărat, Mihai Eminescu.

Secretele geniului: sindromul bipolar, mania, depresia și vocea care cucerea

Poetul Mihai Eminescu la vârsta de 19 ani

Cercetătorul Gheorghe Median

Tulburător de frumos, cuceritor, cântăreț cu o voce de aur, fumător înrăit, mare amator de cafea și petrecăreț fără margine, dar și un patriot pentru care „Trăiască nația!” era singurul salut. Așa l-au redescoperit cercetătorii pe Mihai Eminescu - omul. Puțini sunt cei care știu că geniul creativ al Luceafărului era în strânsă legătură cu o tulburare afectivă cumplită: sindrom bipolar.

„Luceafărul poeziei românești“ sau „poetul nepereche“. Așa a fost numit, de-a lungul vremii, Mihai Eminescu (1850 - 1889), cel care a stârnit o adevărată revoluție în literatura română. Acum, la 125 de ani de la moartea sa, există centre de studii eminesciene, dar și profesia de eminescolog. Amoururile sale, ca și picanteriile vieții boeme au fost, de asemenea, subiectul unor ample polemici în mediul public, încă din timpul vieții poetului.

Eminescu a fost aproape sanctificat. Dincolo de efervescenta creată de opera și de viața lui, în spatele geniului s-a ascuns omul, adevăratul Mihai Eminescu, cel care s-a lăsat cunoscut cu adevărat doar de apropiați. Istoricii, dar și pasionații de literatură din Botoșani au făcut o incursiune în spatele imaginii Luceafărului, pe care istoria literaturii, dar și presa de scandal au scos-o la vedere de-a lungul vremurilor. Și, totuși, cum era cu adevărat Mihai Eminescu?

„Era izbitor de frumos. Chipul lui ne minuna“

„Eminescu era un om obișnuit, ce-i drept, foarte plăcut și charismatic, dar om era. Și era și foarte discret. Nu era nici «sifilitic» sau «nebunul», așa cum de multe ori a fost numit. Nu era nici omul pus pe harță în versuri și înnebunit din dragoste, așa cum îl prezintă eronat unii, dar nici sfânt cum îl vor alții. Era un om cu defectele, calitățile și patimile lui”, își începe discursul, pentru „Adevărul”, Gheorghe Median (foto sus), un istoric botoșănean care a cercetat, ani la rând, numeroase mărturii ale contemporanilor marelui poet

În opinia istoricului, Mihai Eminescu impresiona la prima vedere, avea o charismă extraordinară și un fizic foarte plăcut.

Gheorghe Median a găsit, în cercetările sale, mărturia unui văr al lui Eminescu, Mihai Mavrodin, care, printr-un articol din presa vremii, vine să susțină această părere. „Și astăzi, chipul lui minunat îmi stă în minte. L-am văzut și eu.... era izbitor de frumos. Era imposibil să apară într-o sală, fără ca ființa sa să atragă privirile chiar ale celor ce nu-l cunoșteau. Chipul lui ne minuna și pe noi, copiii”, scria Mihai Mavrodin într-un articol din anul 1929, din ziarul botoșănean „Știrea“. Despre imaginea Luceafărului, dincolo de singurele fotografii cunoscute, apare și o descriere a unui bun prieten a lui Eminescu, fost coleg de clasă la școala din Cernăuți, și, mai apoi, la Universitatea din Viena, Teodor Ștefanelli. „Avea statură mijlocie, era cam lat în spate, dar totul era proporționat. Avea ochii negri și adânci. Purta mustață, rar o rădea”, spune Ștefanelli în cartea sa „Amintiri despre Eminescu”.

„Avea o voce de aur, îi acompania pe lăutari”

Istoricul botoșănean, Gheorghe Median mai spune că ceea ce impresiona, însă, cu adevărat la poet era vocea sa. „Eminescu avea o voce blândă, calină și un zâmbet liniștitor, molipsitor. Asta o spun toți cei care l-au cunoscut. În ciuda tonului de revoltă din poezia sa, era un om foarte blând, care degaja multă căldură în jurul lui. Avea o voce de aur. Cânta foarte frumos. Se știe puțin despre acest talent al lui Eminescu. Ar fi putut fi oricând un bun solist vocal. De multe ori îi acompania pe lăutari la câte un chef, dar și rudele îl rugau să le cânte”, spune Median. Despre vocea lui Eminescu a rămas de pomină o întâmplare povestită chiar de lăutari. Este vorba despre celebrul bard botoșănean din secolul al XIX-lea, Toma Micheru (n.r. – Toma Micheri, așa cum se prezenta public lăutarul). Acesta

spune că a fost dat gata de vocea poetului, la o petrecere. Lăutarul, împreună cu Eminescu, care avea atunci 25 de ani și venise la Botoșani pentru o vară, au petrecut o noapte într-o cameră a fostului hotel Moldavia din oraș. Alături de ei au mai fost și sora lui Micheri, frumoasa Natalița, dar și bogatul armean Adronic Țăranu. Eminescu ar fi cântat întreaga noapte cu lăutarii, fără să răgușească, Toma Micheri exprimându-și regretul că este poet și nu cântăreț. Mavrodin, vărul său, își aducea aminte că Eminescu cânta ușor și pe stradă. „Era extrem de vesel și îi plăcea la nebunie muzica. Fredona când venea din plimbările sale în parc. Avea o voce cristalină, spune Mavrodin (n.r. - mărturie preluată din același articol publicat în ziarul „Știrea”, în 1929), de întorcea toată lumea capul”, susține scriitoarea Lucia Olaru Nenati, din Botoșani, expertă în opera și viața lui Eminescu.

Scriitoarea Lucia Olaru Nenati a explicat, pentru „Adevărul”: „Sunt cercetări pe care le-am făcut personal și care reprezintă obiectul unor lucrări cu adevărat științifice privind muzicalitate poeziei lui Eminescu și mai ales modul special în care poetul înțelegea muzica. Era un meloman, iubea muzica și știa să o asculte. Avea și o voce de aur. Contemporanii lui spun că îți dădeai cămașa de pe tine numai să îl auzi cântând. În lucrarea mea privind această calitate a lui Eminescu am atașat și 11 bucăți muzicale cântate de Eminescu. A fost un efort extraordinar de documentare, dar am reușit. Printre bucățile lui muzicale preferate erau melodii din folclorul tradițional, foarte vechi. Piesa lui favorită era Barbu Lăutarul și o doină. Din păcate nu știm care doină”.

„Îi plăcea să piardă nopțile și să fumeze”

„Eminescu nu era răzvrătit, așa cum le place multora să creadă. Era un individ plăcut în societate. Avea dușmani și stârnea antipatii pentru ceea ce scria, nu pentru modul cum se comporta în societate. Nu era un revoluționar, în fapt. El se răzvrătea în poezie și publicistică. Rareori ridica tonul, prefera să asculte pentru a înțelege cât mai bine discuția decât să își dea cu părerea. Într-un fel, era retras, dar când era cazul era un interlocutor foarte plăcut. Multor contemporani le-a lăsat impresia că este tăcut și gânditor. Nu se putea, însă, abține când era vorba de politicieni. Îi ura, mai ales pe parveniți”, a spus, pentru „Adevărul”, Lucia Olaru Nenati. Totodată, Eminescu, din ceea ce spun contemporanii săi, avea doar un singur viciu major, fumatul. „S-a dus vestea că era băutor. Paradoxal pentru cei care și-au format imaginea asta cu petrecerile lui Eminescu, poetul nu era un băutor înrăit. Bea puțin. Dar îi plăcea, în schimb, să piardă nopțile și să fumeze. Fuma enorm. De fapt, atunci când vorbea, fuma țigară după țigară și bea cafele”, precizează Median.

Eminescu nu era răzvrătit, așa cum le place multora să creadă. Era un individ plăcut în societate. El se răzvrătea în poezie și publicistică. Rareori ridica tonul, prefera să asculte pentru a înțelege cât mai bine discuția decât să își dea cu părerea. Nu se putea, însă, abține când era vorba de politicieni. Îi ura, mai ales pe parveniți. Lucia Olaru Nenati

n.n. Spusele istoricului botoșănean sunt confirmate și de fostul coleg de la Viena al poetului, Ștefanelli, care povestea în scrierile sale că lui Eminescu, îi plăcea să „vorbească” băutura.

„Eminescu nu bea mult. La un sfert de litru de vin sau la o halbă de bere era în stare să petreacă o noapte întreagă, dar, în schimb, lua mai multe cafele negre și fuma mult”*, precizează Ștefanelli. Totodată contemporanii își aduc aminte de Eminescu ca de un personaj glumeț cu cei apropiați. „Mi-a vândut pantalonii și m-a lăsat doar în lenjerie când m-am trezit dimineața”, spune Ștefanelli. Tot fostul coleg al poetului mărturisește că Eminescu era glumeț și cu femeile, pe care le atrăgea ca un magnet. „Le vorbea dulce, le făcea complimente și, lucrul principal, conversa cu ele totdeauna potrivit cu individualitatea lor. Câștiga ușor simpatia damelor”, spunea același Ștefanelli. *surse internet România, 2014** Atributul de “ poet nepereche” a fost invocat, pro sau contra, de numeroșii cercetători (G. Călinescu, Ghe.Tomozei, Artur Silvestri, Ghe- Grigurcu , Horia Roman Patapievici,M. N. Rusu, ș.a.)ai vieții și operei unui alt poet : Nichita Hristea Stănescu...; Mihai (I) Eminescu a fost analogat de unii biografi, chiar cu Hristos!

**Semnalarea acestui tulburător text –document, opinez că este utilă românilor cititori și creatori de literatură românească, din întreaga lume. (Eugen Evu).

Postfață

Aparatul Divin Inteligența și codul eleatic- EL-EA - in memoriam Anton Dumitriu și Cezar Ivănescu-

Inteligența (INTUITION, SOPHIA, SINELE- SINEA, HRISTOSUL...) Naturii, ubicuă și auto- reciclativă, din incalculabila EI diversitate (combinatorie) este un triumf al operei creației, prin OM, ca vârf al lanțului trofic. Dinamica EI este principiul ordonator al Programului Cosmo- divin, în Macro și Microcosm, (v. Niels Bohr) -în Sistemul planetar și Atom. Este legea DEVENIRII : „ eu sunt cel ce devin”, i-a răspuns EL lui Moise pe munte...

Lanțul trofic, mai la propriu zis, reacția- în-lanț subcuantică a Inteligenței ...

ne este „ noua didactică”, a Inspirației, filtrată „ magic- inițiativ- revelatoriu” de COGITO. „ Cogito, ergum sum” (igitur SUMUM!) EL- Gândul ne este legătură cu subcortical Memoriei lungi, ancestrale, (medical numit creierul reptilian) – este arătarea Ochiului Magic- Divin- piramidal...

Psihicul ne este „ sitem bioenergetic deschis” (deci **remanent telepatic**)

și avem conceptul rațional de mecanică subcoantică: particule ionizate”; „ **Omul este undă, particulă și vibrație!**

Iată doar o fâptură din nenumăratele filogenetico- sub-specii specii, etc-

despre care încă din adolescența mea literară, mai mult autodidactică, în sistemul totalitar căruia i-am „ supraviețuit”, asemeni și în corelații amicale cu nenumărați colegi din micările cultural –literare, înainte și după „ marea revoluție” din 1989, care a fost ultra- conspirativ- conjugat una ANTI-NAȚIONALĂ, - cu ținte asasine- inumane!,- altfel spus a Inte-

ligenței de tip cazon- securistic, Black Inteligențe. Natura însăși...este DIVER- SIONISM

/în obscuritatea atemporală ...a unor Forțe antagonice, enități substelare, etc. (v. Mitologiile și Epopeile, istoriile lumii, codificate în zona „sacerdoților barbarilor” (v. dogmele și religiile, utopiile ș.c.l. MU, Pangeea, Atlantida, Sumer-Babilon, ...Esenienii, Egiptul, Elada, Popoarele Soarelui, Upani;adele, Vedanta ș.c.l./ Einstein, Newton, Umberto Eco, Masonii, Aparatul lui Uriel, Da Vinci, Tesla, Zecharia Sitchin, Nicolae Den-susianu, A.D. Xenopol, Mircea Florian, Dumitru C. Dulcan...etc. Iată- pe Pagurus :

...EA este a „spiritului ce se agită în om”, „ paracletul”, „ duhul pogorât întru înălțare” ș.a. Din Ea se precipită acum TEH-NO-Omul, ELETR-OMUL, ROBOT-OMUL, suntem cosmo-captivi - orbitali!, în LUCRAREA binomului EL-EA. Categoria ancestralkă este DUALISTĂ, însă inițiații de azi, pledează despre TRIALISM (v.Konrad, Popper, ș.a.). Luptele dintre reglții și Școlile eleatice vs eraclitene, sunt stimulate (psiho-STEM- ic!) – în ecuația materialismului „ dialectic obsesionist” , a CONCURENȚEL...

Marele FIU este EL, Genom-ul transcidental și imuabil.

Toate sunt informație, travaliu transfigurativ, transfer energetic! Asta o pot înțelege mai ales poeții, care „locuiesc poetic lumea” (imotatio Dei), cum scrie Heidegger despre Hoelderlin. Asta au înțeles așa- ziii „poeți blestemați”... din Occident, dar și inițiații din diversele dogmatrine, culturi ale Lumei, fiecare cu mentoratele lor, cu discipolii lor, sinceri opri doar prozeliți, funcție de The History Monster... Blaga scria despre Marele Anonim, despre o entitate absolută, absconsă Sieși (!,n) – pe care onumea ORBUL...(Diferențierele Divine ș.a.). ...Nu eu scriu, ci EL-EA mă (ne scrie!).

Concurența între esențial- forme, este legea post-Hegeliană, în Acumul-spațiu-timp! Marii poeți sunt marii intuitivi. Nimic nu este Invenție, ci toate descoperirile „ astrale” sunt revelații ale Sinei- Sinelui, auto –experimental- luciferic, (sic)- empiric, cu adevărat dumnezeiesc! EL nu se ratează în operă, prin auto-sacrificiu în EA, ci se recilează, se auto- regenerează, in Aeternum!

Eul și Id-ul funcționează corelativ, sau reciproc ELinatoriu, ori recalibrant- reechilibrant, circular, deoarece în Univers nu avem practic nicăieri LINIA DREAPTĂ, ci doar arcuri –decerc, fractalice! Am trăit prin vârste acest Extaz de a Știi-că-știu, indicibila bucurie de a FI!

Iată, acum, în România: inteligența neagră a „ Serviciilor”, mână-n mână- ciungă cu omonimele lor din alte țări,...asta fac, își refac structurile temporar descărnate din finele sec. XX, -cruce de milenii!) – și „renasc” din propria-le cenușă! *Adânc-întunericimea, voila!* Obsesia patologică este aceea a „ orfaniei”

Umanului strămutant, din sorgintea imemorabilă a ...antimemoriei lui Gide, Malraux ș.c.l.

Bcon, Morus, Campanella...Hitler, Rasputin și...Putin, voila! Nebunii care „ conduc” lumea-de lumi! Hommo Emanatus...

Totul este să nu „ se sparie Gândul”, cum scria cronicarul moldav!

Acum, în România, conduc parosisticși terifiați de FRICILE lui Konrad

(șapte la număr,de fapt una singură () – (să-i spunem ADAMAICĂ,(Adam egal Pământ roșu, EVA egal Viață, remember)... Memento mori... Nimic mai firesc! (v. Arthur Miller,Matrix...Nexus, Plexus, Sexus...).

Atitudinea de râsu- plânsu, dinMithosul românilor vechi, v. Cimitirul vesel de la Săpânța, Nordul României...) – amintește de cea protodacică, „ dacii mureau-râzînd” (Eliade, „De le Zamolxe la Gengis Han). Va trebui să reînțelegem propriile” rosturi”, din vastul patrimoniu al memoriei Gutenberg, fie și doar mitul safic, (v.și Eminovici-Eminescu),Oracolele din Delfi, Cărțile morților egipteni, tibetani, ș.c.l, Tasilli,Tiahanaco, via cele 33 de „evanghelii apocrife”, începînd cu „Cartea lui Enoh!!!”.

Numai timp să mai avem !

Sărbătoare la Deva! La mulți ani, Eugen Evu!

Așa am simțit, asta am văzut - a fost Sărbătoare la Deva! Am trăit momente de neuitat, momente înălțătoare în... Sargetia; Eugen Evu, scriitor de legendă, ”bardul” din Hunedoara, a împlinit 70 de ani pe 10 septembrie, 2014 ! “Floarea” culturii ardelenene din zonă a fost prezentă la acest eveniment omagial, organizat de biblioteca județeană . Am văzut la fața locului cât respect există (încă!) pentru scriitorii valoroși ca Eugen Evu – așa cum nu prea mai există în România și în multe țări din lume.

Sunt român, dar orașul Deva, din nefericire, era o ”pată albă” pentru mine. L-am vizitat pentru prima oară în viața mea în această zi memorabilă, cu această ocazie unică. Bine și mai târziu decât niciodată ! Dacă mai sunt români în situația mea (eu am scuza că « rătăcesc » prin lumea largă de 30 de ani !), le recomand cu multă căldură să nu piardă timpul – să facă tot efortul să îi ducă pașii prin acest orașel cochet, de la poalele « Cetății Devei ». Știu, viața este prea scurtă și există prea multe locuri minunate de vizitat în lume, dar acest oraș istoric, frumos și curat, merită văzut neapărat. Poate nu-l vizitam niciodată, dacă nu se ivea această ocazie minunată – să fiu alături de fratele meu (ne-am declarat frați cu mulți ani în urmă) Eugen Evu, cu ocazia împlinirii a 14 lustri de viață și peste 10 lustri de activitate literară ! Mare patriot, poet de valoare internațională, « părinte » de poeți, autor a zeci de cărți de poezie și literatură, director fondator al revistei de ”ariergardă culturală” - « Noua Provincia Corvina » (și al multor alte publicații), Membru de Onoare al Asociației Canadiene a Scriitorilor Români, colaborator de bază la revista Destine Literare, Eugen Evu este iubit, admirat pentru tot ce a scris și scrie și respectat enorm de cititorii săi din țară și din

străinătate. Sunt mândru că am reușit să fiu alături de marele meu prieten Eugen Evu la acest moment aniversar, și repet ce am spus la Sărbătoare : La mulți ani, Maestre ! Să îți dea bunul Dumnezeu multă sănătate și putere de creație, să ne bucurăm cu toții mulți ani de capodoperele pe care le crezi, spre binele României noastre dragi ! Și nu-i lăsa pe cei care ne batjocuresc neamul și limba să doarmă liniștiți – « ucide-i » cu puterea magică a cuvintelor tale bine meșteșugite și săgetează-i cu ”săgeți” mai ascuțite decât ”dinții șerpilor”, cum a zis Shakespeare!

Alexandru Cetățeanu

Cuprins

Pretiozzo.....	7
Enunțuri de la Castelul Corvinilor	7
Arta seducției, arta sugestionării.....	8
Loc de dat din cap	8
Egloga verigii lipsă	10
Hackeri în Shambala	11
Numenologie	11
Poeseu despre reîncarnare	11
Despre natura reîncarnării.....	11
Dogmatrine.....	12
Nu departe de Kogaion, Retezat, Hațeg	16
Filo-Blogorama	18
Loc de dat cu kaput. Rebusache pamphlet.....	19
Codul <i>Happy</i> bordeie. Ochiul compus al textului.....	20
Cartea care ne caută. Vânătoarea de curcubeie.....	20
Umanioare fără scopolamină	23
Scurt, foarte pe scurt. HARD - CODICE.....	23
EA / Consanguina	24
Semn de carte: CUNOAȘTEREA METAFORICĂ.....	25
A da Binețe fiecărei zile.....	25
Psihoteca II. Pagini	26
RE LIGARE. Psihedelia	26
BRA- BRU- BRE-b- BRO.....	29
ISC-ISCH, ESC, ESO	29
CA, KA : Kali Yuga.....	29
RAAB, RAM	30
MIR	30
DEX: MOG- MAG	30
LUT.....	30

Pedigree hermeneutic	31
Poeseu către noi înșine	31
Eseu la Apa Sargeției	32
De la Timp la Vreme.....	32
Poezeia	35
Synopsis în scriere orhideică.....	36
Hermeneia - rebus- codice	38
Astrograma neutrosophiei.....	38
Aici, în Fractalia. Cadrane plurisemantice.....	40
Poezeea fascinației	43
Perversitatea safică	45
Comportamente	47
„Întrebarea mă născu și muri”	48
Viața ca memorie seminală a Luminii	49
Mantre și arte... ..	49
Comportamente	51
Notes după drumul	52
Incantații salvate	55
CEARCĂNE, ARCANE, PORTALURI	57
Remember: Noi și imaginea inversată	62
Pagini matinale.....	63
Facem obsesii, ne alienăm	63
ABC- darul adeneic?.....	63
Apropos, post Socrates.....	63
Vămile somnului... porțile Domnului	64
Codul lui Semyaza.	65
Arcadele transmodenului	65
Teme pentru acasă.....	65
<i>Biomul, Poetomul sau Electromul</i>	66
CAMPUS HERMENEIC	69
pseudonumenologica.....	71
<i>Bogdaprosti!</i>	71
Poeseu către Școlile Omului Românesc.....	71
Versus Dirijabile	73

Un pasaggio satiric.....	73
Noi, Omul - Omenimea.....	74
Homo ludens, cartea dezvinovățirii.	75
Tiribomba puzzle	76
Grafitti - Blogtrotters	76
Onomasticabile.....	77
Scopomanitate (memoriei lui Valeriu Anania)	77
Abracadabra în urbariu.....	80
Drumul Demascului	81
Triada fără bocitoare	81
Pamflet: Mic manual onomastic	81
Jocuri de cuvinte. Acceleratorul de suflete	83
Membri și membrane, păpuși mecanice.....	83
Diatriba-pamflet a ÎNSĂRCINĂRII	84
BIOMUL și efectul în TEHNOM	85
SHALOM and Salam Aleicum!	86
Notes	86
Ziceri	87
Matrice și tipare. Și despre Fameni.....	88
Așa grăit-au.....	89
O carte în cheie (s)criptologică	89
Ars combinatoria. Exotarium.	90
Onomastica.....	91
Prozopoema 7, a introspectivei	92
Singur printre psihologi. Judecata din ACUM.....	92
Il faut ne pas oublier.....	94
Le Labyrinthe	97
La Dictature de la conscience?.....	98
Electroni, Tronuri și Ciclotroni.....	99
Pamflet: Criterii irelevante.....	102
Dicționarul scriitorilor români de azi.....	105
Teme de casă: aparatul semiotic	111
Itinerante I.....	111
Multilingvism pamflet.....	112

Safari-sme.....	113
Rogvaiv	114
Zoon politikon-ic.....	115
Despre omul - om și arta ca seducție	116
Aici, în Fractalia, ca oriunde.....	119
Apărarea Rațiunii ca Vis.....	121
Celor care vin spre poezie.....	125
Avataria din Absurdistan.	126
Raport retro din ...partidul-patrie	126
Carnea vs Cartea... ..	129
Antimemorii para - cenacliste	131
Megalomanii - erotomaniacii, fotolnicii	131
Remember pamflet ma non troppo.....	132
Epoca milicer and roșu- verticală.....	133
Persoana și numele.....	134
Uzina vie, de la Sahia.....	135
Colaj *Alburnus Sacrum.....	135
La Umberto Eco și Carl Gustav Jung.....	136
Abisalia.	137
“Mutanții” ?	137
Jurnale	138
Nano pamflet de noaptea Limbii Române.	139
APHORIA: Determinismul facerii.....	140
Despre Nichita Hristea Stănescu „roșu- vertical”	141
Led-ul lui Diogene Câinele-nstelat... ..	145
History Monster : Inchiziția, originea securității	146
Cum a apărut Sfânta Inchiziție și în Portugalia.....	147
Regele Portugaliei a fost păcălit.....	148
Opinia filozofului Voltaire despre Inchiziție	149
Dacă citeai o carte interzisă	150
Cine nu recunoștea acuzațiile, era torturat	150
Tortura funiei	151
Tortura apei	152
Tortura focului	152

Inchiziția tortura și femeii	152
Metoda șireteniei	153
Înainte de arderea pe rug.	153
Pasaggio pro domo: Nuclee semantice	155
Haloul semantic.....	155
Efluvii eufonice.....	156
„Port și rănilile tale”	157
Antropoema. In The History Monster Cartilagina	158
Flash noir rromanian tenebre 2009	159
Jurnale 2014, pamflet.....	159
Polemoase la carcasa.....	161
Colage textualist.....	164
Oximoronica (i)lustrației.....	164
Poeseu: Abstractul și oglindirile Lui.....	165
Tableta panoramică	167
Arhiva Vie vs cea moartă, dar nu de tot.....	167
Ora concludem... ..	168
A scrie, a se descărca memoria suprasaturată?	169
Vorbe: „Aveți ceea ce meritați”!.....	172
Srisoare neo/ pascală.....	173
La apa Sargeției.....	175
Poesee despre Condiție	175
O motivație la sacerdoții neo - barbariei	178
Aphoriile absurdului	179
De rerum Misterium.....	180
„Vorbirea în limbi...”	182
Exilul și heackării în Shambala.....	183
Despre automutilare	184
Între tristantzariști și... ciumeți	186
Despre securisme	190
La Apa Sargeției II.....	191
Amintiri nefrumoase: Proxima Moralia?	196
Epistolar trans - frontiere	198
Stupefacția deputatului firtzaccian.....	198

Întru memoria celor șapte martiri hunedoreni.....	199
Răvaș umanoare cu scopolamină.....	199
NUMELE ȘI RENUMELE POETULUI	201
Colage. Restitutio. Amintiri.....	203
Strum un drang nano.....	204
Postludiu: SACERDOȚII BARBARILOR.....	204
Anul Eugen Ionescu 2014.....	205
Coltzul vesel, pamfleth.ro in Memoriam.....	208
Omagierea poetei Nina Cassian.....	208
Fragment erotikon genialoid.....	209
Nano-nino-pamflet.....	210
“Încărcătura de sub-limbi...”.....	212
Alte adnotări, epistola către noi înșine.....	213
Mascarade și măscărici and Masacrul.....	215
Din jurnalul pierdut “ Memoria liniară”	215
Centenar Șugariu.....	216
Experiment subtextualist.....	217
Art studio etimologic . Polisemia.....	218
Istorie netrucată sau mâna ciungă a securității.....	219
Manifestul cu lumină-proprrie.....	221
- surorilor-fraților noștri, omul-pereche	221
Postludiu: SACERDOȚII BARBARILOR.....	223
Pseudo- pamfletul- diatribă- polemos non spontaneu.....	225
“Niște spermafrodiți ı!”	226
Epistolare	226
Cum era, cu adevărat, Mihai Eminescu.	228
„Era izbitor de frumos. Chipul lui ne minuna“	229
„Avea o voce de aur, îi acompania pe lăutari”.....	230
„Îi plăcea să piardă nopțile și să fumeze”	232
Postfață.....	234
Sărbătoare la Deva! La mulți ani, Eugen Evu!	238

*Mulțumesc editurii fraterne Destine Literare
din Montreal, pentru editarea acestei cărți.*

autorul , 1 decembrie 2014

Tipar:
ZOOM PRINT & COPY CENTER
Aleea Veronica Micle, nr. 4
Iași, România

Eugen Evu – Sindromul bipolar

ISBN 978-0-9920329-6-8